

ΕΙΠΕ κάποτε ο Τζ. Κ. Τσέστερ-
τον, ότι ο κατώτερος ο πύ-
σχημος φόβος είναι ο φόβος
της συναισθηματικότητας. Σε
πολλές περιπτώσεις, ο φόβος
αυτός αφαιρεί από τη ζωή μας τη
χαρά, τη χάρη και τη γλυκύτητα. Ε-
πειδή φοβόμαστε ότι οι άλλοι άν-
θρωποι μπορούν να μας χαρακτη-
ρίσουν «μισαλκούς», κρύβουμε την
τρυφερότητά μας κάτω από μια μά-
σκα ψυχρότητας και αδιαφορίας. Εί-
ναι μεταξύ μας πάρα πολλοί εκεί-
νοι που καταδικάζουν τη συναισθη-
ματικότητα καθώς και τη συναισθη-
ματικότητα, και κατατούν έτσι να
ζούν στην επιφάνεια των πραγμά-
των, ενώ θα είχαν τη διάθεση να
μιλούν και να ενεργούν όπως τους
υπαγορεύει η καρδιά τους.

Ποιός δεν θυμάται στη ζωή του
περιπτώσεις που οι εκφράσεις αγά-
πης και καλωσύνης, παλαιών για
να δρουν διέξοδο και τελικά τραδη-
χθηκαν πίσω, στο εσωτερικό μας,
για να παραχωρήσουν τη θέση τους
σε άλλες εκφράσεις, ψυχρές και χω-
ρίς έννοιες; Νομίζουμε πως πρέπει
να είμαστε αδιαφοροί και χωρίς συ-
ναισθητισμούς, αλλά η αλήθεια
είναι ότι το να προσπαθή κανείς να
ζήσει χωρίς συναισθητισμό είναι σαν
να προσπαθή να ζήσει σ' έναν κό-
σμο χωρίς λουλούδια ή μουσική ή
τη θερμή ήλιος φωνή.

Το αίσθημα είναι εκείνο που μας
δίνει στη ζωή κάθε όμορφη και χα-
ρά. Το αίσθημα μας στέλνει στους
φίλους και τους γείτονες με ανοιχτά
χέρια, έτσι ώστε να μεγαλυνούμε
τον κύκλο των ανθρώπων που γνω-
ρίζουμε και για τους οποίους ενδι-
αφερόμαστε. Το αίσθημα είναι ε-
κείνο που δημιουργεί και συντηρεί
το γάμο που την οικογένεια. Γιατί
το αίσθημα είναι στο γάμο, οτι ε-
ίναι η καλή θέληση σε μια συναλλα-
γή — ο παράγον που δεν είναι χει-
ροποιάστως, αλλά που αξίζει περισ-
σότερο από κάθε επρακτικών ύπο-
λογισμό. Κανείς γάμος δεν χάλασε
από την ύπαρξή του. Χιλιάδες δια-
λύθηκαν επειδή αυτό έλειπε...

Ποιός είναι πάνω στη γη τόσο
σοφός, τόσο ισχυρός, ώστε να μη
χρειάζεται την τρυφερότητα, τη
στοργή; Είμαστε όλοι όλομάνοχοι
κάτω από τα άστρα, όλοι ξένοι και
περαστικοί πάνω από τη γη. Δεν
πρέπει λοιπόν να εκμεταλλευθούμε
τη δυνατότητα που έχουμε να δημι-
ουργήσουμε γύρω μας ένα περιβά-
λλον αγάπης, θερμής και ανέστες.
Διηγούνται την περίπτωση του
Τζον Καρμάρκελ, ενός Σκώτου Ιε-
ρέως που όταν διορίστηκε στην πρω-
τεύς του εκκλησία, ήταν πολύ νέος,
φοβισμένος και άτομος. Ένοιωσε
ότι δεν έκανε τη θεία λειτουργία και
το κήρυγμα που δεν ήταν ικανοποιη-
μένοι από αυτόν. Τον παρακολούθη-
σαν όλοι με συμπόνια και περιφρο-
νισμούς. Τέλος, κάποια μέρα, μετά τη
λειτουργία, είδε να πλησιάζουν στο
ίερό οί προσηύχοντες από τους ένο-
ριτες του.

Ένοιωσε φόβο και έτοιμάστηκε
να αντιμετωπίσει τις δίκες παρα-
τηρήσεις των. Μα εκείνοι δεν έρχον-
ταν να τον επιτιμήσουν. Έρχονταν
να τον συμβουλευθούν να παύσει να
τους φοβάται, να φοβάται το ποί-
μνιό του. «Την επόμενη Κυριακή,
πριν αρχίσετε να ιερουργείτε — του
είπαν — θέλουμε να πείτε στον έ-
αυτο σας: "Όλοι αυτοί οι άνθρωποι
που βρίσκονται μπροστά μου μ' α-
γαπούν!" Και θα είναι αλήθεια.
Γιατί όλοι μας, από τον πιο ηλικι-
ωμένο ως τον νεότερο, σας αγαπού-
με. Είσαθε θαυμάσιος παπάς και το
μόνο που έχετε είναι ότι φοβόσαστε
τους ανθρώπους»!

Πριν λίγα χρόνια, μια ομάδα νε-
αρών φοιτητών της Ιατρικής συνεπλή-
ρωνε την εκπαίδευσή της στο παι-
δικό τμήμα ενός μεγάλου αμερικανι-
κού νοσοκομείου. Έναν από τους
φοιτητές αυτούς, το νοσηλευόμενο
παιδιά έδειχναν να τον αγαπούν έν-
τελώς ιδιαίτερα. Τον υποδέχονταν
πάντοτε με χαρά. Οι άλλοι δεν μπο-
ρούσαν να καταλάβουν το γιατί. Τέ-
λος, ανέβασαν σε έναν από την ο-
μάδα να παρακολουθήσει το συνά-

- ΜΗ ΦΟΒΑΣΤΕ ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ! - ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΣΑΣ!

«Όταν βρίσκεστε σε αμφιβολία,
άκολουθήστε την καρδιά σας!»
ΜΠΕΡΝΑΡΤ ΜΠΑΡΟΥΧ

δελφό τους και να ανακαλύψουν τι ή-
ταν εκείνο που κινούσε την αγάπη
των παιδιών.

Ο έντεταλμένος με την παρακα-
λούθησι του συναδέλφου του φοιτη-
τής δεν μπόρεσε να ανακαλύψει το
παραμικρό, έως το βράδυ, που ο
αγαπημένος των παιδιών φοιτητής έ-
κανε την τελευταία του βόλτα στους
θαλάμους. Και τότε, το μυστήριο
λύθηκε. «Έλεγε σε κάθε παιδάκι χω-
ριστά καληνύχτα, και το φιλούσε
στο μέτωπο!»

Κάποιο μέρα, είναι πιθανόν η αν-
θρωπότητα ν' αντιληφθεί ότι πρέπει
να είναι περισσότερο ευγνώμων στους
ποιητές και τους ερωτευμένους, πα-
ρά στους πολιτικούς άνδρες της.
Γιατί αυτοί είναι εκείνοι που συντη-
ρούν ζωντανό αυτό που είναι αλη-
θινά ανθρώπινο. Αυτοί οι καλοί κι
ευγενικοί άνθρωποι είναι εκείνοι που
μπορούν να ξεπεράσουν τους φραγ-
μούς των φυλών και της γλώσσας,
και να συνδέσουν αληθινά τους αν-
θρώπους όλου του κόσμου.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του
ο Ρόμπερτ Λούις Στήβενσον, ο θαυ-
μάσιος αυτός συγγραφέας και ποι-
ητής, έζησε στο νησί της Σαμόα.
Όταν ο φίλος του Ματσαάφ, Ιθαγεν-
νης όπλαρχηγός, συνελήφθη από τις
ευρωπαϊκές αρχές και φυλακίσθηκε, ο
Στήβενσον, αν και ήταν τότε άρρω-
στος και εξαντλημένος, πήγαινε τα-
κτικώτατα να τον επισκεφθεί, και
πάντα του έφερνε κάποιο δωράκι.

Βαθύτατα συγκινημένοι από την
καλωσύνη του, οι Ιθαγενείς εργάστη-
καν έθελοντικά επί πολλές ημέρες,
για να δημιουργήσουν ένα δρόμο για
τον Στήβενσον. Και όταν ο μεγα-
λός λογοτέχνης και άνθρωπος πέθα-
νε, ανέβασαν το σώμα του ψηλά
στην κορυφή ενός βουνού, και το έ-
θαψαν εκεί, και ώρισαν ότι στο βου-
νό αυτό δεν επιτρέπεται ποτέ να χρη-
σιμοποιηθεί πυροβόλο όπλο, για να
μην ταραχθεί ο ήχος του τη γαλήνη
του ύπνου του καλού φίλου τους.

Πίσω από κάθε σχεδόν ανθρωπι-
στική εξέλιξη και πρόοδο, υπάρχει
πάντα μια αίσθηματική υποκίνηση.
Όταν ο Δρ Φρέντερικ Μπάντινγκ,
εφευρέτης της Ινσουλίνης, ήταν ένα
μικρό παιδί και κατοικούσε σε μια
καναδέσικη αγροικία, είχε για αγα-
πημένη σύντροφό του παιχνιδιών του
μια κοπελίτσα που λεγόταν Τζάνυ,
μαζί με την οποία έτρεχε στο λι-
βάδι, σκορφάλωνε στα δέντρα, κο-
λυμπήσκει. «Υστερα, ένα καλοκαί-
ρι, η Τζάνυ δεν μπορούσε πια να
κάνει πτόδητο από τα παιχνίδια
αυτά. Πέθανε, από «έλαρη στο αί-
μα». Ο Φρέντερικ Μπάντινγκ δεν ξέ-
χασε ποτέ τη φίλη των παιδιών του
χρόνων, ούτε και την αιτία του πρό-
ωρου θανάτου της. «Όταν μεγαλώ-
σε και κατατάχθηκε στο στρατό, ζή-
τησε ν' ακολουθή με την Ιατρική.
Και σήμερα, εκατομμύρια διαβητι-
κών σ' ολόκληρο τον κόσμο ζούν ε-

πειδή ο Μπάντινγκ αγαπούσε τη
μικρή Τζάνυ και θέλησε να σώσει α-
πό το θάνατο και άλλα κοριτσάκια
που θα είχαν «έλαρη στο αίμα».

Μόνο οι μικροί άνθρωποι φοβούν-
ται να δείξουν τα αισθήματά τους.
Οι μεγάλοι, νοιώθουν άνετα μ' αυ-
τά, και μπορούν να χαρούν την ο-
μορφιά και τη χαρά της ζωής. Ο
Ράφλ Έμερσον, ο περιφημός «Αμε-
ρικανός φιλόσοφος και ποιητής, επί
δύο χρόνια μετά το θάνατο της α-
γαπημένης νεαρής γυναίκας του, έ-
πισκεπτόταν καθημερινά τον τάφο
της και της έφερνε λουλούδια. Και
αν και ήταν ένας από τους μεγαλυ-
τέρους φιλοσόφους και διανοουμε-
νους της εποχής του, όταν έδινε δι-
αλέξεις, οι κοινοί και ελάχιστοι μορ-
φωμένοι άνθρωποι ένοιωθαν απόλυτη
άνεση. Γιατί ο σοφός αυτός άνθρω-
πος μιλούσε κατ' ευθείαν στις καρ-
διές τους.

Κάποτε, η Έλεονώρα Ρούζβελτ,
ζήτησε από το γερουσιαστή Μπέρ-
ναρντ Μπαρούχ τη συμβουλή του για
ένα πρόβλημα που την απασχολού-
σε από καιρό:

«Η λογική μου μου λέει να το
κάνω, του είπε η κυρία Ρούζβελτ,
αλλά η καρδιά μου μου λέει να μην
το κάνω.
«Όταν βρίσκεστε σε αμφιβο-
λία, ακολουθήστε την καρδιά σας κι'
όχι τη λογική, ήταν η απάντησι του
Μπαρούχ. «Όταν κάνουμε ένα σφάλ-
μα από παρακίνηση της καρδιάς, δεν
νοιώθουμε ύστερα τόσο δυσάρεστα!»
Αφού οι μεγάλοι άνθρωποι δεν
φοβούνται να είναι συναισθηματικοί,
γιατί φοβόμαστε εμείς; Πιστεύω
πως αυτό γίνεται επειδή έχουμε συ-
νηθίσει να ζούμε τη ζωή μας χω-
ρισμένη σε διαμερίσματα. Το αίσθη-
μα δεν έχει θέση στη δουλειά, συνη-
θίζουμε να λέμε. Δεν έχει θέση ούτε
στην επιστήμη, και καταντά να μην
έχει θέση ούτε στις σκέψεις μας για
τον έαυτο μας.

Το κακό είναι ότι η έλλειψις αυτή
του συναισθητισμού μεγαλώνει
στον καθένα μας καθώς περνούν τα
χρόνια. «Κανένα παιδί δεν γεννιέται
με αληθινά ψυχρή καρδιά», έγραψε
ο Κινέζος φιλόσοφος Λιν Γουάνγκ.
«Η έλλειψη συναισθητισμού είναι
τόσο πολύ χαρακτηριστική των ενή-
λικων, ώστε συχνά κατανοούμε να
συγχέουμε την ψυχρότητα με την ω-
ριμότητα της ηλικίας.

Πώς όμως μπορούμε να διατηρή-
σουμε ζωντανή τη συναισθηματικό-
τητά μας; κυρίως καθώς μεγαλώνου-
με σε ηλικία; Πώς μπορούμε ν' α-
νορθώσουμε τη χαρά του αίσθημα-
τος, από τη στιγμή που μοιάζει να
μας εγκαταλείπει;

Πρώτη μας δουλειά πρέπει να εί-
ναι μια έρευνα του ίδιου του εαυτού
μας. Υπάρχουν πολλές κρυφές αι-
τίες πίσω από το φόβο που νοιώ-
θουμε για το αίσθημα. Την επόμε-
νη φορά που θα παραμερίσετε με
φόβο κάποια θερμή και γενναία

φωνα έκδηλωσι συναισθηματικό-
τος που νοιώσατε, αναρωτηθείτε: «Α-
πό τι, από ποιο πράγμα προσπάθη-
να προστατεύσω τον έαυτο μου και
γιατί;» Ήταν η τιμιότης που με έ-
κανε να ενεργήσω έτσι, ή απλώς η
επιθυμία να φανώ ψυχρή, αδιάφορη,
υπερήφανη, πάνω απ' αυτού του εί-
δους τα πράγματα;

Από τη στιγμή που θα επιτύχο-
με ν' απαντήσουμε ειλικρινά στις ε-
ρωτήσεις αυτές, θα έχουμε αποβάλ-
ει μερικούς από τους παράλογους
φόβους μας. Για να το επιτύχουμε,
είναι σημαντικό το να μετρούμε τα
λόγια μας, να μη λέμε πράγματα
που δεν τα εννοούμε. Ακόμη σπου-
δαιότερο όμως είναι το ν' αποδό-
λουμε τη σκληρότητα, το άπτομο
ύφος, και την καχυποψία.

Το μεγαλύτερο ίσως εμπόδιό μας
είναι η έλλειψη ανέσεως που έχει η
σύγχρονη ζωή. Το αίσθημα δεν μπο-
ρεί να ζήσει μέσα σε μια άμισθαι-
ρα όπου μετρούμε συνεχώς την ώρα
και τα λεπτά με το ρολόι στο νένι
και διακόζουμε συνεχώς να προ-
σέσουμε (του!). Πραγματικά, τιπο-
τε δεν μπορεί να κάνει πιο άμορφη
και ευγενικά τη ζωή μας απ' ό-
τι μπορεί να την κάνει η μελετημένη
διάθεσις χρόνου για τα διάφορα μι-
κροπράγματα που δεν έχουν «εφε-
ρη» πρακτική αξία. Σ' αυτά τα μι-
κροπράγματα βρίσκει χώρο για να
ζήσει το αίσθημα — στο εύκαμπτο
γράμμα που γράφουμε, χωρίς να
είμαστε υποχρεωμένοι, σε μια φίλη
μας, στο μικρό δώρο που κάνουμε
σε κάποιο αγαπητό πρόσωπο χω-
ρίς να το περιμένει.

Ακριβώς επειδή διαβόουν το α-
ίσθημα, οι μεγάλοι άνθρωποι βρι-
σκουν πάντα και τον απαραίτητο
χρόνο. Ο «Έρνι Πάουλ, ο πιο αγα-
πητός Αμερικανός πολεμικός αντα-
ποκριτής του Β' Παγκοσμίου Πολέ-
μου, εύρισκε πάντα τον καιρό, έ-
ναρμεα στις χιλιάδες λέξεις που έ-
γραφε καθημερινά από το μέτωπο
σε άρθρα και τηλεγραφήματα, να κα-
θήσει και να ακούσει τα παράπονα έ-
νας στρατιώτη που ένοιωσε μόνος ή
να γράψει γράμματα στους δικούς
τους εκ μέρους τραυματιών.

Ασφαλώς οι ώρες περνούν. Έκεί-
νο που έχει σημασία είναι το πως
τις χρησιμοποιούμε. Μία φορά στο
μικρό χωριό, όπου υπηρετούσε ως
παπάς ο πατέρας μου, πέθανε η γυ-
ναίκα ενός αγρότου, μια θαυμάσια
γυναίκα, που είχε αναθρέψει όλη
παιδιά, αγόρια και κορίτσια και τα
είχε κάνει λαμπρούς πολίτες. «Όλα
τους είχαν μεγαλώσει και είχαν φέ-
γει από το πατρικό σπίτι. Εκείνη,
όπου πέρασε καμψα άκομη χρό-
νια στο πλευρό του σιωπηλού, έρ-
γοτικού άνδρου που ήταν ο σύζυγός
της, δουλεύοντας στο σπίτι και στο
χωράφι από το πρωί ως το βράδυ,
τέλος, κάποια μέρα αποκοιμήθηκε
για να μην ξυπνήσει πια την επομέ-
νη... Στην κηδεία, ο άνδρας της δεν
έκλαιγε. Ούτε και έδειξε μεγάλη λύ-
πη καθώς το σώμα σκέπαζε το φέ-
ρετρο.

Όταν όμως η ακολουθία τελείω-
σε, έσκυψε προς τα μπρός και μι-
λησε στον πατέρα μου — τον πα-
τέρα μου. Στα χέρια του κρατούσε
ένα μικρό τριμμένο διόλτο, που του
το έτεινε.
«Είναι ποιήματα, είπε ταπεινά.
Τ' αγαπούσε πολύ η γυναίκα μου. Θα
θέλατε να της διαβάσετε ένα, τώρα;
Γιες έγραφε πάντοτε να τα διαβάζω
με μαζί. Μα εγώ ποτέ δεν είχα και-
ρό. Βλέπετε, σ' ένα κτήμα, από το
πρωί ως το βράδυ έχει κανείς δου-
λειές να κάνει. Σκέπτομαι όμως τα-
λέες να κάνω. Σήμερα δεν τις κάνει κα-
νας, πώς σήμερα δεν τις κάνει κα-
νας τις δουλειές αυτές, και όμως
δεν περαίνει. Νομίζω πως δεν κατα-
λαβαίνει κανείς τι αξίζουν οι μέρες
πιο περνούν, παρά μόνο όταν είναι
πια πολύ άργα...»

Είχε δίκιο. Στο φοβερό και ά-
προσοπτο κόσμο όπου ζούμε, πρέπει
να είμαστε πολύ ανόητοι αν δεν
φροντίζουμε να διατηρούμε αναμ-
νιμώ τον αυτό το μικρό κερδί, το δωρο-
φόρο του αίσθηματος, της καλωσύνης
και της αγάπης!

Είχε δίκιο. Στο φοβερό και ά-
προσοπτο κόσμο όπου ζούμε, πρέπει
να είμαστε πολύ ανόητοι αν δεν
φροντίζουμε να διατηρούμε αναμ-
νιμώ τον αυτό το μικρό κερδί, το δωρο-
φόρο του αίσθηματος, της καλωσύνης
και της αγάπης!

«Αρντις Ούμαν

Έτος 10ον • 1 'Απριλίου — 14 'Απριλίου 1959

Αριθμός τεύχους 240 • Τιμή δραχμαί 6

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη επιδεώρσις

Ίδιοκτησία - Διεύθυνσις:

Ευάγγ. Χ. Τερζόπουλος

Γραφεία Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34 • Αριθ. τηλεφ. 614.047

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΟΔΑ	
Πιέρ Μπαλμάν	Σελ. 29
Γεωμετρικά σχέδια και λουλούδια	» 30
Εμπριμέ και μονόχρωμα	» 32
Άξεσουάρ 1959	» 34
Για τώρα και γι' αργότερα	» 36
Έξη δραστήριες εμφανίσεις	» 38
Η πρώτη δουτιά	» 40

ΟΜΟΡΦΙΑ	
Πώς θ' αποκτήσετε ωραία μαλλιά	» 14
Η Γυμναστική αρχίζει: Ένα, δύο, τρία	» 62

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ — ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ	
Η πάστα «ζενουάζ» (μιά συνταγή για 7 τούρτες)	» 27
Πατατόσουπα	» 28
Γαουρτόπιττα	» 28
Ταραμοσαλάτα	» 28
Κανελόνια	» 28

ΠΛΕΚΤΑ	
Ριγέ μαρινιέρ	» 42
Φιγουράτο δίχρωμο πουλόβερ	» 42
Κοκέτικη μπλούζα με κοντό μανίκι	» 43

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ — ΠΑΤΡΟΝ	
Τραπεζομάντιλο τσαγιού	» 56
Στρογγυλό πετσέτακι	» 56
Οβάλ σκέπασμα λασέ	» 56
Μετρητό σχέδιο για κορσέ ή χαλί	» 56
Σεντόνι ποιών ντ' όμπρ	» 56
Παιδικά μωτίφ	» 56
Πατρών για καλοκαιρινό ντε - πίες	» 57

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ	
Ένα καλά ώργανωμένο σπίτι	» 54

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ	
Η δοκιμασία (διήγ.)	» 16
Το μυστικό των 7 κοριτσιών (μυθ.)	» 19
Ένα μικρό τέχνασμα (διήγ.)	» 41
Η μαγεμένη γη (μυθ.)	» 47
Προς την αντίθετη κατεύθυνσι (διήγ.)	» 59

ΠΟΙΚΙΛΙΑ	
Τα νέα μέτρα και σταθμά	» 10
Οι μπρούτζινες γυναίκες	» 11
Πρωταπριλιάτικα φέματα	» 15
Φρόνκ Σινάτρα	» 24
Τα μπλετά Μπλοσόι	» 44
Στο βασίλειο της μουσικής	» 46
Αγάπη και εργασία	» 52

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικού:	Έξωτερικού:
Δρ.	ΔΡΑΧΜΑΡΙΑ ... 8.50
ΣΤΗΣ. (26 τεύχ.)	156 ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ. ... 3.0.0
ΕΞΑΜ. (13 τεύχ.)	80 ΓΑΛ. ΦΡΑΓΚ. ... 2.900
ΤΡΙΜ. (6 τεύχ.)	40 ΒΕΛΓ. ΦΡ. 410

Τα έμβασματα δέον να αποστέλλονται προς Ε.
Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, περιοδικόν «Γυ-
ναίκα», δια ταχυδρομικής ή τραπεζικής επιταγής.

Το εξώφυλλό μας

Η Μυλέν Ντυμονζώ, κατάρθωσε πολύ γρήγορα να
επιβληθεί στον κινηματογράφο, όχι μόνο για τη
δραστήρι όμορφη της αλλά και για το άνετο παί-
ξιμό της. Είναι Γαλλίδα είκοσι πριών χρόνων:

Απαλή, πολύ απαλή,
Φίνα, πολύ Φίνα ή
πούδρα COTY δίνει
στο πρόσωπό σας την
άνοιξιάτικη φρεσκάδα.

ΑΛΜΑ

50 ΕΤΩΝ ΠΕΙΡΑ
ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ

ΤΡΙΠΛΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ!

10Ν ΕΚΛΕΚΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΔΙΑ ΣΤΟΡ

Τά ανώτερα έλβετικά Βουαλας.

Έξαιρετικά ευρωπαϊκά δαντέλλαι κ.λ.π.

20Ν ΤΕΛΕΙΟ ΡΑΦΙΜΟ

30Ν ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

από ειδικευμένους τεχνίτας.

ΕΠΙΣΗΣ

Σας δίδετε πρόδυμα κάθε σχετική οδη-
γία από το πεπειραμένο προσωπικό του
καταστήματος.

Μυζραχή

ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 10Α
ΤΗΛ. 20.214 - ΑΘΗΝΑΙ

"Ο,ΤΙ
θέλει
ή γυναίκα

Μπήκαμε πιά στην άνοιξη και γρήγορα έρχεται το καλοκαίρι, που με τον λαμπερό ήλιο του καταστρέφει και φθείρει τα επιπλά μας και ιδίως τις στοφές και τα βελούδα επιπλώσεων. Είναι λοιπόν απαραίτητο να τα προστατεύσουμε σκεπάζοντάς τα με καλύμματα. Τα καλύμματα δεν πρέπει να είναι χωρίς γούστο, όπως τον παλιό καιρό, που τα σκεπάζαμε με ένα λευκό ή μπλε πανί. Πρέπει να είναι διαλεγμένα με γούστο, να είναι εμφανίσιμα και ανάλογα με τη διακόσμηση και το στυλ του δωματίου. Τα καλύτερα ύφασματα για καλύμματα επιπλών σήμερα, είναι τα βαμβακερά κρετόν, με τα στερεά χρώματα, γερμανικής και γαλλικής προελεύσεως. Επίσης τα τυπωτά τόνιν και σατέν Άγγλιας σε διαφόρους χρωματισμούς και σχέδια μοντέρνα ή κλασσικά. Σανζόν ταφτάδες ελληνικοί και πολίτες μονόχρωμες ευρωπαϊκές. Στην Αθήνα το μοναδικό κατάστημα που κατ'όρθωσε να συγκεντρώσει μεγάλη ποικιλία στα ύφασματα αυτά είναι ο οίκος Σηλησιπούλου, της οδού Έρμου 25. Εκεί θα σας βοηθήσουν να βρείτε ένα ωραίο ύφασμα επιπλώσεως με συνδυασμούς πρωτότυπους.

Καλύμματα
για
επιπλά

Εσώρουχα
και
σχέδια
κεντημάτων

Και κάτι άλλο τώρα που θα ικανοποιήσει πραγματικά όλες σας τις αισθήσεις την ευχαρίστηση ή την ανάγκη να φτιάξουν μόνες τους ένα ωραίο εργόχειρο. Στο κατάστημα Maison de blanc, Έρμου 6 στη στοά, μέσα στις τόσες συλλογές του από εσώρουχα, μπλουζές, ρόμπες και γενικά τις ποικίλες, βρίσκετε και χαριτωμένα, καλλιτεχνικά σχέδια κεντημάτων του Παρισιού και του Μιλάνου σε τραπέζια, μαντήλια, σεμέν, καρέ, ρόντ, πετσέτακια, σινδόνια, μονογράμματα ακόμα και μεγεθύνσεις, σχεδιασμένα είτε σε χαρτί είτε σε ύφασμα και με οδηγίες για την εκτέλεση.

Είναι αφάνταστο πόσο επιδρά στην ψυχολογία των μικρών παιδιών το ντύσιμό τους. Ένα καλοπροσέγγιμο ντύσιμο τα κάνει να είναι χαρούμενα, αισιόδοξα. Και το μοναδικό κατάστημα στην Αθήνα, που είναι ένας σωστός παιδικός παράδεισος είναι το «Ρουρέ» της οδού Καραγεωργίου της Σερβίας 11. Ωραιότατα φορεματάκια, παλτουδάκια, φουστίτσες, παντελονάκια κι ένα σωρό άλλα είδη, όλα καλοφτιαγμένα και σε πολύ καλές τιμές θα τα βρείτε στο «Ρουρέ». Επίσης σας παρουσιάζει μια μεγάλη συλλογή σε βαπτιστικά καθώς και μπομπονιέρες ωραιότατες.

Παιδικά
είδη

Κούπ
σε στυλ
«PICASSO»

Ανεβαίνοντας την Σταδίου και προχωρώντας προς το δάθος της πλατείας του αγάλματος Κολοκοτρώνη, βλέπουμε το «PORZELAN». Μια ματιά στις τιμές των πιο μοντέρνων ειδών του σε πολυτελή πορσελάνη, μας καθηλώνει! Σκεπτόμαστε: Μά είναι απίστευτο! Το «PORZELAN» θα έπρεπε να είναι στην οδό Σταδίου, να γίνει κτήμα της ανθρωποθάλασσας που ακριβοπληρώνει τις αστραφτερές βιτρίνες. Χυ! Κουβέντα για άφελεις. Αν το «PORZELAN» ήταν στην οδό Σταδίου, με ένα κούπ 30.000 και 50.000 δραχ. το μήνα, πως θα έβρινε τα είδη του σε τιμές εισαγωγής; Άλλα το «PORZELAN» είναι στο δρόμο σας. Φαίνεται από την Σταδίου, απέναντι ακριβώς στο αγάλμα του Κολοκοτρώνη.

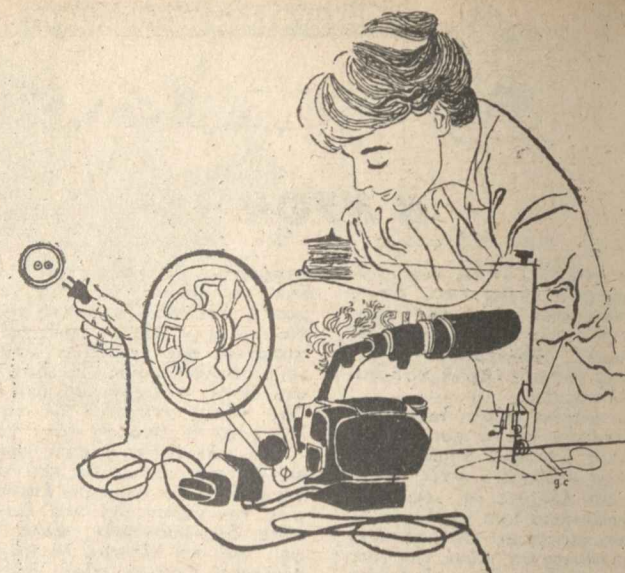

Κυρίες μου, όταν τελειώνετε τις δουλειές του σπιτιού σας, δεσποινίδες μου, τις ώρες που δεν έχετε εργασία, χωρίς να υποβάλλεστε στον κόπο της εξόδου που απαιτεί απασχόληση πολλών ωρών και περισσότερων χρημάτων, με ένα τηλεφώνημά σας, δρίξετε ραντεβού και η αισθητικός κ. ΡΑΤ είναι στίγνι σας για την περιποίηση προσώπου και σώματος. Η όμορφη δεν είναι πια ζητήμα ηλικίας, ούτε τελειών χαρακτηριστικών. Η καθαρή και λεία επιδερμίδα όμορφαίνει και το πιο ακανόνιστο πρόσωπο. Φροντίστε, λοιπόν την επιδερμίδα σας, με τα καλλυντικά καλλυντικά της Dr Payot των Παρισίων, τα οποία χρησιμοποιεί η κ. ΡΑΤ. Αριθμοί τηλεφώνων : 532.766 και 31.623.

Κομψή
Πατρών

Είναι πια γεγονός ότι μια γυναίκα που ξέρει λίγο να ράβει, μπορεί τώρα να φτιάξει μόνη της ένα ωραίοτατο ταγιέρ ή φόρεμα χωρίς στα περίφημα πατρών Mc Call's, που φημίζονται τόσο για την τελειότητα τους, όσο και για την πολύ εύκολη εκτέλεσή τους. Τα πατρών αυτά θα τα βρείτε στο γνωστό μας κατάστημα άσας, της οδού Έρμου 6, μέσα στη στοά. Άλλα εκεί θα βρείτε ακόμα τα έξ ισου περίφημα πατρών της Casa Line που μετετέθηκαν από την οδό Πινδάρου. Το κατάστημα άσας παρέλαβε τις ημέρες αυτές μια μεγάλη συλλογή από ανοιξιάτικα μοντέλα και των δύο οίκων. Έξ άλλου, οι κομψές κυρίες της Θεσσαλονίκης θα μπορούν να ντυθούν με πραγματικά μοντέλα τα οποία θα βρουν στην οδό Πρίγκηπος Νικολάου αρ. 12α.

Το
'Ινστιτούτο
Καλλονής
σπίτι σας

Ήλεκτροκινήσατε
την ραπτομηχανήν σας SINGER®
Θα ράβετε άνετα,
γρήγορα και εύχарιστα

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ
ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΑΠΟΤΑΝΘΕΤΕ ΕΙΣ ΤΟ
ΠΑΝΣΙΕΤΕΡΟΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Η ΤΟΝ
ΤΟΠΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΝ

SINGER®

ΑΘΗΝΑ

Εντάξει
εσώδυμια

ΤΑ ΠΑΝΙΑ ΥΓΕΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΒΡΕΦΗ

**DARMOVIL
-BEBÉ**

ΑΠΟΡΡΟΦΟΥΝ ΚΑΙ ΑΠΟΒΑΛΛΟΥΝ
ΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΣΜΗΝ

- Προστατεύουν το δέρμα
από τους έρεθισμούς που
προκαλούν τα ούρα.

- Διατηρούνται πάντοτε
στεγνά και αποκλείουν
φλογώσεις και συγκαύματα

ΧΩΡΙΣ ΣΥΧΝΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ
ΔΕΡΜΑ ΣΤΕΓΝΟ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΟ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ «DAR» ΔΑΡΖΕΝΤΑ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ, 33 ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΑΛΕΞΑΜΕ ΓΙΑ ΣΑΣ

TRICOSA

ΕΙΔΑΤΕ, αλήθεια, την ανοιξιάτικη συλλογή πλεκτών της TRICOSA. Τα πιο χαρούμενα, τα πιο κομψά ευρωπαϊκά μοντέλα σε έχετε ανοιξιάτικες αποχρώσεις, σας κάνουν να αισθανθείτε σ' έναν άλλον κόσμο, πιο ανάλαφρο και πιο ευτυχισμένο!

Αν δεν την έχετε δη, έχετε χάσει! Ναι, δεν λέμε υπερβολές. Μπορείτε αν θέλετε και σήμερα ακόμα να περάσετε από την Τρικοζά για να βεβαιωθείτε με τα ίδια σας τα μάτια.

Θα μου πείτε, ίσως, ότι μάς έχει συνηθίσει πια η TRICOSA να βρίσκουμε εκεί τα πιο έξοχα, τα πιο φινά, τα πιο χαριτωμένα πλεκτά της αγοράς. Θα μου πείτε, ακόμη, ότι στην TRICOSA και πηγάτε και πηγαίνετε. Άλλα προεξέστε κάτι τώρα τελευταία;

Το καινούριο, το μεγάλο άκου της TRICOSA είναι οι νέες τιμές της. Έντελως καινούργιες τιμές. Πόσο είναι το μυστικό; Θα σας το πω ευχάριστα: Είναι οι νεώτερες, τρέιες και ανυπερόβιτες μηχανικές της εγκαταστάσεις στα ιδιόκτητα της εργοστάσια που της επιτρέπουν να προσφέρει τα φημισμένα πλεκτά της στις καινούργιες, εκπληκτικά χαμηλές τιμές. Θυμάστε πως πέρσι είχα γράψει πως η Τρικοζά δεν έχει καθόλου τιμές μπουτικ. Τώρα πια μπορώ να σας βεβαιώσω ότι κανένα, μά κανένα άλλο κατάστημα δεν πουλάει, δεν μπορεί να πουλήσει φτηνότερα από την Τρικοζά. Έτσι, το τόσο συμπαθητικό αυτό πλεκτομάζο στη στοά της οδού Έρμου 6, αφού με τόσο επιτυχία καθιέρωσε στην Ελλάδα το φινό, το ευρωπαϊκό πλεκτό, το πλεκτό αξιώσεων, στρέφει τώρα όλη την προσοχή του για να μάς δώσει την ίδια γνώστη ποιότητα που το έκανε τόσο αγαπητό σε όλες μας, σε φτηνές τιμές.

Να σας πω ένα παράδειγμα, για να δώτε τι εννοώ: Κάποιο άλλο κατάστημα δημοσίευσε προ ημερών στις εφημερίδες μια μεγάλη φωτογραφία ενός ανδρικού ανοιξιάτικου πλεκτού, διαφημίζοντας το ότι το πουλούσε για 250 δραχμές. Λοιπόν το ίδιο εκείνο μοντέλο η Τρικοζά το πρόσφερε από ένα μήνα προτίτερα μόνον αντί 195 δρ. Η δε τιμή αυτή στην Τρικοζά κατεβαίνει αυτόματα στις 175,50 για τους μεθυστηρήτους, συνταξιούχους και φοιτητές, στους οποίους, όπως ξέρετε, η Τρικοζά κάνει πάντοτε την γνωστή έκπτωση του 10%. Βλέπετε, λοιπόν, μόλις σας τη διαφορά.

Αυτά, όμως, μπορείτε εύκολα να τα εξακριβώσετε μόναξί σας. Ένα άλλο που θέλω να σας πω, πριν το ξεχάσω, είναι σχετικό με τη γνωστή έκπληξη που μάς ετοιμάζει η Τρικοζά για το Πάσχα.

Λοιπόν, ακούστε με προσεκτικά: Από σήμερα, 1 Απριλίου 1959 μέχρι και τις 30 Απριλίου 1959, δηλαδή δλόκληρο τον Απρίλιο 1959 θυμηθείτε να φυλάξετε τις αποδείξεις λιανικής πωλήσεως που σας δίνει η Τρικοζά μαζί με κάθε αγορά σας. Κάθε απόδειξη της Τρικοζά έχει τυπωμένον έναν αριθμό με δίπλα σφραγισμένη την ημερομηνία που το πήρατε. Μην πετάξετε, λοιπόν, τις αποδείξεις αυτές που θα πάρετε από την Τρικοζά καθ' όλην τον Απρίλιο. Με τις αποδείξεις αυτές θα λάβετε μέρος στον πιο πρωτότυπο και πιο ενθάρσυνό διαγωνισμό με πολλά δώρα και πολλές εκπλήξεις.

Ο χώρος όμως δεν μου επιτρέπει να σας πω πιο πολλά. Στο επόμενο τεύχος μας θα σας τα πω όλα, με το γι και με το σίγμα.

Η άνοιξη πλησιάζει. Από τώρα πρέπει να φροντίσετε την ανοιξιάτικη εμφάνισή σας. Η μόδα για τη θερινή αυτή εποχή που μάς έρχεται, θέλει καθαρή και περιποιημένη επιδερμίδα, άπαλο και διακριτικό θάμνισμο. Το 'Ινστιτούτο TANIA σας βοηθά να περιποιηθείτε την όμορφη σας, και να αποκτήσετε με το κατάλληλο μακιγιάζ ένα υπέροχο δικό σας τύπο. Αν θέλετε να επωφεληθείτε από όλα τα θαύματα επιπνεύματα της σύγχρονης αισθητικής επισκεφθείτε την κυρία TANIA στο 'Ινστιτούτο της Βουκουρεστίου 27 τηλ. 617 - 453. Εκτός από την περιποίηση του προσώπου του 'Ινστιτούτου TANIA φροντίζει και για την καλή διατήρηση του σώματός. Με την κατάλληλη περιποίηση και το αρμόδιο ηλεκτρικό μασάζ θα σας βοηθήσει να δώσετε μια λεπυτή φόρμα στο στήθος σας. Μην αφήνετε λοιπόν το χρόνο να περνά.

M. J. ROSTON

Η πρώτη αυτή έργο του διάσημου γλύπτη Έπσταϊν προσφέρθηκε από εκπαιδευτικό M. J. ROSTON που πρώτος έπευσε το LINGUAPHONE σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για την πολύτιμη συμβολή του στη διάδοση των ξένων γλωσσών. Ζητήστε και σεις να γνωρίσετε το LINGUAPHONE με μια επίσκεψη στις Πανεπιστημίου 10 στην Αθήνα (και Κομνηνών 19, Θεσσαλονίκη).

Στο κατάστημα της κ. Άννας Γερολυμάτου μέσα στη στοά του κινηματογράφου Παλλάς θα βρείτε κάθε καλλυντικό. Τα καλύτερα παριζιάνικα άρώματα JEAN PATOU GUERLAIN SCHIAPARELLI DIOR σε μπουκάλια και κύμα. Και κάτι άλλο: Το μοντέρνο κραγιόν SIMPEL το άρωμα ρίμελ MASCLARA-MATIC και τα θαυμάσια ντεμακιγιάζ ASPRO. Επισκεφθείτε την κυρία Άννα Γερολυμάτου στο κατάστημά της καθώς και στο κεντρικό φαρμακείο του Γ. Γερολυμάτου Γιάν Σμάτε 2 τ.21610.

Οι νοικοκυρές δεν πρέπει να ανησυχούν. Οι Γερμανοί επιστήμονες ανέκαυαν και διέθεσαν σε όλων των κοσμών τρία θαυμάσια πρακτικά και χρήσιμα για κάθε σπίτι προϊόντα. Το «ΠΕΡ-ΠΛΕΞ» που εξαφανίζει αυτόματα όλους τους λεκέδες από τα ύφασματα και δερμάτινα είδη. Το «ΠΕΡΙΠΛΕΞ» που εξαφανίζει τις ακούρες και το «ΦΕΡΡΟΜΕΞ» τα θαύματα από φρούτα, κρασιά, ιδίω, μελάνι κλπ., από τα λευκά ιδίως ύφασματα. Θα τα βρείτε σε όλα τα φαρμακεία, παντοπωλεία και καταστήματα οικιακής χρήσεως.

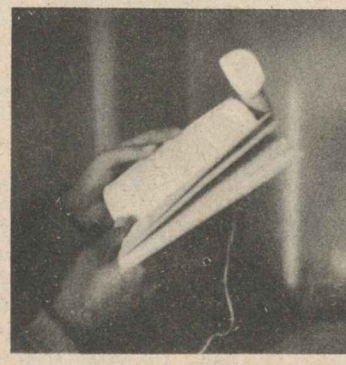

Η έφετηνη ανοιξιάτικη μόδα λανσάρεται τη δερμάτινη ζακέτα σαν ένα απαραίτητο συμπλήρωμα κάθε κομψής γυναίκας. Η «MAISON DE GANTS» εκθέτει μια μεγάλη συλλογή από ζακέτες έτοιμες και επί παραγγελία σε πλούσιωτά ποικιλία. Επίσης δε βέτε στη διάθεσή σας την ασυνήκητη συλλογή των έτοιμων γαντιών της καθώς και όποιονδήποτε παραγγελία σε σαφόν. Δερμάτινη ζακέτα και γαντί στη «MAISON DE GANTS» Νένα Λέκα και Σία οδός Έρμου 6 (6) όροφος) αριθ. τηλεφώνου 34.992.

ΕΝΤΟΣ 20 ΛΕΠΤΩΝ ΤΗΣ ΩΡΑΣ
ΑΝΑΚΑΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Δέρματα υφασμένα, ρυτιδωμένα, δέρματα με λεκέδες, δέρματα με μιμητική κ. λ. π. Νέα βιολογική μέθοδος που εφαρμόζεται μόνο εις το 'Ινστιτούτο μας, σας απαλλάσσει αλτρωμάτως από τας άνοητους δυσμορφίας του προσώπου. Ριζική αποτρίχωση εξαιρετικά επιτυχής. Επισκεφθείτε μας και θα πεισθώτε. 'Ινστιτούτο Αισθητικής HOLLYWOOD (Χόλλυγουντ) πλατεία Καπνικαρέας 8 loc όροφος Αθήναι.

Μπορείτε να απολαύσετε το διάβασμά σας άνετα και χωρίς φόβο να ενοχλήσετε τους άλλους. Το ΑΥΤΟΡΗΘΟΣ το θαυμάσιο αυτό πορτατίφ έχει τέσσερα βασικά πλεονεκτήματα που το κάνουν πραγματικά ανεκτίμητο: φωτίζει μόνον τις σελίδες που διαβάζετε, δεν ενοχλεί κανέναν, ανάβει χωρίς διακοπή, σβύνει αυτόματα. Τιμάται δρχ. 40. Αντιπρόσωπος Γ. Μαρκοβλάκης οδός Μητροκλήους 6 τηλ. 30.285. Με ένα ΑΥΤΟΡΗΘΟΣ έχετε εύχάριστο διάβασμα αγοράστετε και θα πεισθώτε πως αγοράσατε το καλύτερο από τα πορτατίφ.

Επισκεφθήκαμε τη θαυμάσια έκθεση ποδηλάτων του κ. Γαϊτάνου και θαυμάσαμε το νέο μοντέλο VELOSOLEX. Οικονομικό, στέρεο, αόδουρο, με την εξαιρετική τιμή των 3.800, τις εύκολες πληροφορίες και τα ελάχιστα έξοδα συντήσεως του το μοναδικό αυτό ποδήλατο είναι μια πραγματική απόλαυση. Χωφίτε την άνοιξη, τη φούσι, την έσοχη με ένα VELOSOLEX. Επισκεφθείτε την έκθεση Γ' Σεπτεμβρίου 27 τηλ. 534. 288 ή τον αντιπρόσωπο του VELOSOLEX Π. Γαϊτάνου οδός Πατισίων αριθμός 64 τηλέφωνο 810.480.

ΕΛΕΝΑ: Μόνο μετά από επιστημονική διάγνωση και χορήγηση των κατάλληλων καλλυντικών, θα διατηρήσετε τη νεανική εμφάνισή του δερμάτος σας και θα προλάβετε τη φθορά που το επέφερε ο χρόνος. Μη χρησιμοποιείτε καλλυντικά πριν συμβουλευθείτε τζελ: δωρεάν το 'Επιστημονικό 'Ινστιτούτο Αισθητικής ΕΛΕΝΑ, οδός Άμυντα 13 Θεσσαλονίκη. Στο περίφημο αυτό 'Ινστιτούτο αισθητικής εκτός από το φαρμακείο του δερμάτος θα σας υποδείξουν και το κατάλληλο μακιγιάζ που πηγαίνει στο πρόσωπό σας.

Τά νέα μέτρα και σταθμά

1η ΑΠΡΙΛΙΟΥ: Τό μέτρο αντικαθίσταται τόν πήχυ
1η ΙΟΥΝΙΟΥ: Ή όκά αντικαθίσταται από τό κιλό

ΜΕΣΑ στά πολλά πού κληρονόμησαν στη χώρα μας τά μακρά χρόνια της δουλείας ήταν καί τά μέτρα καί σταθμά, δηλαδή ό πηχυς καί ή όκά. Καί ενώ σ' όλες τις ευρωπαϊκές καί άλλες πολιτισμένες χώρες χρησιμοποιούν γιά μονάδα μήκους τό μέτρο καί γιά μονάδα βάρους τό χιλιόγραμμα (τό κιλό) πού εύκολα υποδιαιρούνται τό πρώτο σέ 100 εκατοστά ή χίλια χιλιοστά καί τό δεύτερο σέ 1000 γραμμάρια, έμεις εδώ εξακολουθούσαμε νά χρησιμοποιούμε τόν πηχυ μέ τά όκτώ του ρούπια καί την όκά μέ τά 400 δράμια.

Αυτά τά ξεχωριστά μέτρα καί σταθμά, τά ασυγχρόνιστα καί καθυστερημένα έφεραν χίλια δυό έμπόδια στις σγέσεις μας μέ τις άλλες χώρες καί ιδιαίτερα στις συναλλαγές. Ο έμπορος αγόραζε τά εγχώρια προϊόντα μέ την όκά καί ήταν υποχρεωμένος νά μετατρέπη τις όκάδες σέ κιλά όταν ήθελε νά τά πωλήσει στο εξωτερικό, γιατί καί οι έμποροι του εξωτερικού πού παίρνουν τά προϊόντα μας δέν αναγνωρίζουν την όκά καί τά τελωνεία μας πού ακολουθούν τό διεθνές σύστημα προκειμένου νά φορολογήσουν ένα είδος, έκτιμούν τό μήκος του —γιά ύφασματα λόγου χάριν— σέ μέτρα καί τό βάρος του —καπνός, σαφίδα κλπ.— σέ κιλά καί τόνους (ένας τόνος = 1000 κιλά).

Η ανάγκη νά εκσυγχρονισθούμε μέ τόν υπόλοιπο πολιτισμένο κόσμο όπως μάς υποχρέωσε ν' αλλάξουμε τό παλιό ημερολόγιο, έτσι μάς υποχρεώνει καί τώρα ν' αλλάξουμε τά παλιά μέτρα καί σταθμά, έστω κι' άν γάπη τό περιεχόμενό της μιά μας παροιμία πού λέγει προκειμένου γιά έξυπνο άνθρωπο ότι καυτός τάχει τετρακόσιο.

Ποιά κατάστασις διαμορφώνεται τώρα; Από την 1η Απριλίου καταργείται ό πηχυς καί μπαίνει σέ εφαρμογή τό μέτρο. Μονάδες μήκους θά υπάρχουν βασικά δυό. Τό ένα μέτρο καί τό διπλό μέτρο.

Ένας πηχυς είναι ίσος μέ 0,648 τού μέτρου καί τό ένα ρούπι ίσο μέ 0,081 τού μέτρου. Τώρα δς αντιστρέφουμε τά πράγματα. Αν αγοράσουμε 1 μέτρο ύφασμα αυτό θά ισοδυναμή μέ 1 πηχυ, 4 ρούπια καί 13 περίπου τού ρουπιού.

Από την πρώτη Ιουνίου καταργείται ή όκά καί μπαίνει σέ εφαρμογή τό χιλιόγραμμα ή κιλό. Οι υποδιαιρέσεις πού θά ισχύουν θά είναι οι έξής:

Χιλιόγραμμα (κιλά)	Όκάδ.	δράμ.
1	=	0.312
2	=	1.225
5	=	3.362
10	=	7.325
20	=	15.250
50	=	38.424

Γραμμάρια	Δράμια
1	0,4
2	0,8
5	1,55
10	3,1
20	6,2
50	15,5
100	31
200	62
500	157

Έκτός από αυτά θά υπάρχουν: 0,1 γραμμαρίου, 0,2 καί 0,5 κλπ.

Τώρα δς ανατρέφουμε τά πράγματα. Αν επρόκειτο νά αγοράσουμε ένα είδος βάρους 100 δραμιών θά ζητήσουμε τό ίσοποσο σέ γραμμάρια πού είναι 320. Ή μισή όκά είναι 640 γραμ. τά τριακόσια δράμια 960 γραμ καί ή μιά όκά 1280 γραμμάρια. Λίγη προσπαθεια λοιπόν χρειάζεται γιά νά συνηθίσουμε καί στα νέα μέτρα καί σταθμά.

Νιάτα - Όμορφιά

“Έχει παρατηρηθή ότι τά καλλυντικά “Φυλλίς” ενεργώντας στην ίδια τη ζωή του κυττάρου, στο όποιο χαρίζουν ζωτικότητα, εξαλείφουν σέ σύντομα σχετικώς χρονικά διαστήματα ατέλειες της έπιδερμίδος, πού, όσο άσήμαντες καί άν φαίνονται, είναι πολλές φορές δύσκολο νά εξαλειφθούν αληθινά.

Ή Όμορφιά απαιτεί απαραίτητως δέρμα δροσερό, ελαστικό, υγιές.

Μέ τά καλλυντικά “Φυλλίς” δέν υπάρχουν πιά ούτε δέρματα ξηρά ούτε δέρματα λιπαρά, διότι ή φυσιολογική ισορροπία καί των μών καί των δέ άποκαθίσταται πλήρως.

ΦΥΛΛΙΣ
Creme-Neige-Mousse-Perle

ΛΑΝΟΛΙΝΗ
ΚΑΙ
ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ

Colax

ΕΞΑΛΕΙΦΕΙ ΡΥΤΙΔΕΣ
ΣΚΑΞΙΜΑΤΑ - ΛΕΙΧΗΝΕΣ
ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΟ ΔΕΡΜΑ
ΝΕΑΝΙΚΟ

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ
ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΖΩΓΡΩΜΑΙΔΟΥ
δέχεται καθ' έκαστην 4—6
μ.μ. αθηναίων 185 (α' δρο-
φος), Τηλ. 871-682

ΣΤΟΜΑΧΙΚΗ
ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ

Alka-Seltzer

Πάρτε

Alka-Seltzer
Αλκα-Σέλτσερ

Διαλύστε 1—2 δισκία σ' ένα ποτήρι νερό καί πιείτε τό σπινθηρίζον διάλυμα. Τό “Αλκα Σέλτσερ” καταπραύνει άμέσως τό στομάχι.

Καλοκτενισμένο κεφάλι

μέ όραία στυλινά μαλλιά είναι τό πρώτο γνώρισμα τού πολιτισμένου άνθρώπου. Γι' αυτό πρώτο καθήκον της κατ' απολύτως της φοικτικής περριποίησης. Μόνον μέ τό άσυναγώνιστο έπαι άντιστηπτικό καί καλλυντικό

ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ

δέν γάνετε τόν καιρό σας σέ περιπέκειες καί χωρίς άποτέλεσμα ένέργειες. Ένα λούσιμο μέ σαπούνι ΠΙΓΚΟΝ άρκει διά νά έξουθενώή ή ΠΙΤΥΡΙΑ καί τά παραγώγα της: ΦΑΓΟΥΡΑ, ΕΚΖΕΜΑΤΑ καί ΤΡΙΧΟΠΤΙΣΙΣ.

Σέ διάρκεια δευτερολέπτου τό ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ συντρίβει καί άρλνει πλήρως όλες τις νοσήσεις τής τριχόπτωσης, χωρίς νά αλλάξει τή γρώμια τών μαλλιών ή νά έρεθίσει τό δέρμα δίνοντας συγχρόνως στυλινότητα, εύλυγισία καί ωραιότητα στά μαλλιά.

Μοναδικόν καί απαραίτητον συμπλήρωμα τής περιποίησης τών μαλλιών σας είναι ή

ΜΠΡΙΓΙΑΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ

ή όποια μέ τά ειδικά τονοθετικά καλλυντικά της συστατικά, αναλύνει τήν τριχοφυΐαν, τονώνει τά μαλλιά άποκρίπτε τις λευκές ταινίες καί νά τις άσπύσει καί τούς προσέχει σέ αιδέριο άρωμα.

Τό σαπούνι ΠΙΓΚΟΝ καί ή μπριγιάτινη ΠΙΓΚΟΝ πωλούνται ες όλη τά Φαρμακεία καί Μικροπωλεία τής Ελλάδος. Ζητείτε επίμονως ΠΙΓΚΟΝ ή ΠΡΑΪΝΟ ΚΟΥΤΑΚΙ. Γεν. Άντιπρ. ΕΠΙΦΥΝΤΟΥΚΙΟΣ Κλεισθένους 15 Αθήναι Τηλ. 522.416.

ΤΑ ΚΟΥΜΠΙΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ

Οι άνάγκες πού αντιμετώπιζε ή άνθρώπος τό πανάρχαιο χρόνια τήν έκαναν νά σκεφθή καί νά βρη λύση γιά μιά σειρά προβλήματα, απ' τήν πιο άσημαντα ως τά μεγάλα. Μεσα σ' αυτά τά άσημαντα προβλήματα ήταν καί τά κουμπιά.

Η ανάγκη τών κουμπιών έμφανίστηκε όταν ό πρωτόγονος άνθρώπος στήσε τά φύλλα καί τις φλοΐδες τών δένδρων μέ τά όποια ντυνόταν μέ δερμάτα καί ύφασματα. Στη συνέχεια αυτή έποχη τά πρώτα κουμπιά πού χρησιμοποίησε ό άνθρωπος ήταν τά κοκκούτσια τών δειφύων καρπών πού τά τρυπούσε καί τά προσάρμοζε στό σημείο πού ήπρεπε νά κλείνει τό φόρεμα. Τά κοκκούτσια αυτά, πού καί πριν άπό ώρισμένα γρόνια μπορούσε κανείς νά τά ιδή καί στα δικά μας τά χωριά —όπως τά ελληκοκκούτσια— άρχαίοι Αιγύπτιοι τά έβρασαν μέ διάφορα χρώματα γιά νά είναι πιο όμορφα. Οι άρχαίοι Ινδοί αντί γιά κοκκούτσια γορησιμοποιούσαν γιά κουμπιά τά μάτια τών φιδιών.

Οι Κινέζοι άναφέρονται σάν ή πρώτος λαός πού έφτιαξε εύλινά κουμπιά καί έπειτα οι Αιγύπτιοι πού άνακαλύψανε τά κοκκάλινα καί τά τά κουμπιά δέν τά βάφανε άλλα τά άφίνανε στό φυσικό χρώμα τους πού είχε τό κόκκαλο.

Κατά τό 17ο αιώνα στή Γαλλία έκτός από τά εύλίνα καί κοκκάλινα κουμπιά έμφανίζονται καί τά επενδυμένα μέ ύφασμα. Ο βασίλειος μάλιστα Λουδοβίκος ΙΔ' γιά νά δώσει τή χρησιμοποίησή τού μεταβότου ύφασματος μέ διάταγμα τού υποχρέωσε νά επενδύονται τά κουμπιά μόνο μέ μεταβότο ύφασμα. Μιά περικοπή απ' αυτό τό διάταγμα έλεγε τά έξής:

«Όποιοι συλληφθή φέρον στή ένδύματά του κουμπιά άπογορευμένα νά φυλάκίζονται καί τά ένδύματά του κατ'άγονται».

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΙΑ

ΟΙ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ ΤΗΣ Ν. ΑΦΡΙΚΗΣ:
Ο ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΟΣ ΛΑΟΣ ΜΕ ΤΙΣ
ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΠΡΩΤΟΓΟΝΑ ΕΘΙΜΑ ΠΟΥ ΓΟΗ-
ΤΕΥΕΙ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕ-
ΡΟ ΑΠ' ΟΣΟ Ο ΧΡΥΣΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

της κ. Γ. Μυτιληναίου-Νεοφύτου

Άσφαλώς κανένας ξένος δέν θά ένθουσιαστή από τούς μαύρους πού ζούν καί εργάζονται στις πολιτείες τής Νοτίου Αφρικής. Ντυμένοι συνήθως μέ παλιά ευρωπαϊκά ρούχα, φαντάζουν οι πιδ πολλοί σάν αξιοθρήνητες καρικοκατούρες λευκών. Χιλιάδες καί χιλιάδες τέτοιοι μαύροι, πού εργάζονται δίπλα στους λευκούς, δίνουν όσο νάναι, τήν έντύπωσι ότι βρίσκονται σέ κάποιο στάδιο εξέλιξης. “Αν όμως πρέξη κανείς μέ τό αυτοκίνητο έξω από τά έκπολιτισμένα μέρη τής χώρας, θά διαπιστώσει πως τίποτα δέν έχει αλλάξει ουσιαστικά στή φυλή αυτή πού υπερβαίνει τά δέκα εκατομμύρια σέ όλη τή Νότιο Αφρική, ενώ οι λευκοί είναι μονάχα τριάμισι. Τίποτα δέν έχει αλλάξει έκτός από τό ότι δέν είναι πιά άνθρωποφάγοι.

ΟΙ ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!

Η κ. Νεοφύτου μαζί μέ μερικές νεαρές Ντέμπελε έξω από τό ιδιόρρυθμο σπιτάκι τους.

Ούτε ό σάκκος, ούτε οι έσάρπες είναι έπινοήσεις σύγχρονου μοντελίστα. Οι έβένινες γυναίκες τών Μπαντού τά φορούν μέ άνεσι καί χάρι έδώ καί πολλές έκατοντάδες χρόνια...

Η ΕΠΟΧΗ πού οι μαύροι αυτοί έδιναν άγριες μάχες μέ τούς λευκούς πρωτοπόρους γιά νά νικήσουν στό τέλος οι τελευταίοι βρίσκονται πολύ μακριά. Τά πρωτόγονα ήθη τους όμως τά διατηρούν. Στις ποιητικές ένυποκαλύψεις τους στα όλοπράσινα ύφώματα ή στην καυτερή καί άπέραστη στέππα τής ζούγκλας περνούν ήσυχά τις μέρες τους καί ξενοιάστα χαίρονται τή ζωή. Τις θερμές καί άθόρυβες νύχτες μαζεμένοι σάν τά αγριόμια κοντά σέ μεγάλες φωτιές, χορεύουν γύρω από τά τάμ - τάμ πού ό ήχος τους δέν είναι πιά πολεμικός.

Ξεκινώντας από τό βορρά προς τό νότο τής Νοτιοαφρικανικής Ένώσεως, 400 χλμ. έξω από τό Γιοχάνεσμπουργκ, συναντάμε πρώτη τή μεγάλη φυλή τών Μπαβέντα, πού κατοικεί σέ όλη τήν περιοχή τής πολιτείας τού Λουίς Τρίσαρντ. Συνέχεια βλέπουμε τούς Παπέντι, τούς Λοπέτου,

τούς Μπακούενα, τούς Τόνγκα καί τούς Ντέμπελε. Όλες αυτές οι φυλές τού Τρανσβαλ μοιάζουν μεταξύ τους άλλα οι Ντέμπελε ξεχωρίζουν. Έργατικοί, φιλάρεσκοι καί πιστοί στις παραδόσεις τους μέχρις εκεί πού δέν παίρνει. Η δε τέχνη τους γιά τήν κατασκευή κοσμημάτων από λεπτότατες χάντρες καί παραξένους σπόρους τής ζούγκλας, είναι γνωστή σέ όλη τή Νότιο Αφρική. Πλήθος λευκών γυναικών συμπληρώνουν τήν πρωινή εμφάνισή τους μέ ένα κολιέ Ντέμπελε.

Τά σπιτάκια τους φαντάζουν από μακριά σάν απλωμένα περσικά χαλιά. Διαφέρουν δέ πολύ από εκείνα τών άλλων μαύρων. Καλοχτισμένα καλύβια όλοευκα καί ζωγραφισμένα μέ πολύχρωμα αβαθουργήματα. Οι γυναίκες τους είναι πολύ τίμιες καί σπανιότατα οι άνδρες τις επιτρέπουν νά φύγουν γιά εργασία στίς πολιτείες. Τις συναντάμε στα μεγάλα έρμηικά σταυροδρόμια όπου πολλές - πολλές μαζί φτιάχνουν τά

Τους κρύους χειμωνιάτικους μήνες διπλώνουν γύρω τους με άπιστη επιδεξιότητα μία κομμάτι στα σχήμα σύγχρονου «σάκκου» και στο υποπάρσιμα την στερεώνουν με μία πελώρια, παραμάνη. Τό καλοκαίρι τυλίγουν στη μέση τους ένα κομμάτι ύφασμα και πάνω ρίχνουν μία πολύχρωμη μαγνάλια με τόση φυσιοκρατία και χαρά, όση και μία αρχοντοσύνη θα φορούσε τη βαρυστιλην εσάρτα της. Και όταν κάνουν ανυπόφορο, ζέστη, πετάνε και τη μαγνάλια και μένουν μονάχα με την αγέρωχη γυμνια τους...

Κοσμήματα φορούν πολλά, πάρα πολλά οι γυναίκες των Ντέμπελ. Σκουλαρίκια, κομπολόγια και ζάνες φορεμένες χάντρες. Και τα βραχιόλια που σπάζει από τα μπράτσα, που αποτελούνταν μάλλον από τα τελευταία κομμάτια οι μεγάλοι κούρδα για μια στιγμή, αυτές τα φορούν από τα πολύ παλιά τους χρόνια. Και η λεπτότητα ταυτότητά που φορούν σήμερα στον καρπό του ποδιού τους, πολλές έκκεντρες κυρίες σίγουρα έχει την καταγωγή της από τους μπρούτζινους κρίκους που φορούν με τις ντυμένες στις γάμψους που οι μαύρες...

Ὅταν ζήτῃσθε εἰς μιὰ λυγροκόρμη μαῦρην τὴν φωτογραφίαν, πρῶτον ἔτρεξε καὶ μοῦ εἶπε πὺς σπασμένα ἀγγλικά πως πηγαίνει στὴν καλύβα τῆς νυβί. Φαντάσθηκα ὅτι δὴ θέλεω νὰ βγάλῃ τὰ παλαιὰ ρούχα ποὺ φορούσε· γὰρ νὰ δάλλῃ καλύτερα. Κατάπληκτῃ ὅμως τὴν εἶδα νὰ φτάνῃ στὸ λίγο τοῖσιδον, σκαμπανεμὶ ἐλαθίστως μὲ ἕνα μπικινί τύπου... φύλλον σὺν ἑσθισμένῳ μὲ χάρτινα μπαλιχίπτιδια. Καὶ ὅταν εἰτοιμάσθηκα νὰ τὴν φωτογραφίσω στὴν πρωτόγνωρ ἄλλῃ ὑπόθεσιν αὐτῆς πόσῃς, κουλουριάσθηκα καὶ ἄρχισα νὰ φωνάζῃ καὶ νὰ χειρονύμῃ. Κατάπληκτῃ πάλι τὴν ρωτῶ τὶ συμβαίνει, καὶ μοῦ λέει ὅχι, δὲν βὰ σταθῇ νὰ τὴν φωτογραφίσω ἀν δὲν τῆς δώσω προκαταβολικά μιὰ λίρα—χάρτιν βέβαια!

Δεν μπορούμε πάντως να πούμε ότι οι άνθρωποι αυτοί με το μπλουζινο δέρμα και τα πρωτόγονα έθιμα δεν έχουν σχέση με τον πολιτισμό μας. Στους τύπους βέβαια και στις εκδηλώσεις είναι αλήθεια, διαφέρουμε αισθητά από τους μαύρους. Σ'την ουσία όμως, ως μη μας κακοφαινείται, όχι και τόσο πολύ.

Τί περισσότερο θὰ εἶχε νὰ ἐπιδείξη μιὰ καλλονὴ τοῦ Χόλλυγουντ ἀπ' αὐτὴ τὴ σπαθάτη μαύρη;

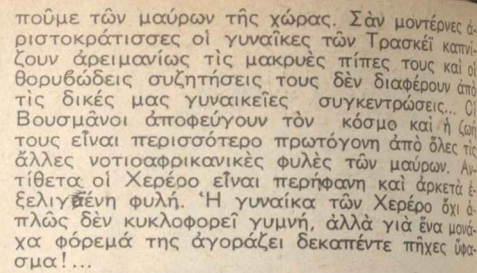
χωρίζουν για τις ηθικές τους αρχές.

Στους γραφικούς και απότομους λόφους του Μπασιούτολταν (γρή των Μπασιούτο) ο περιηγητής θα θαυμάσει την κορμιοστάσι και τη σχεδόν ταβάν ιθαγενών καβαλάρηδων. Το Μπασιούτολταν έχει πολλά άγρια άλογα και οι ιθαγενείς που θεωρούνται ως οι Μεξικανοί της Αφρικής θα εξημερώνουν και τα ίππινους θαυμάσια. Μπαρούτινι, με το ψάθινο κωνικό καπέλο της φυλής τους και τον ιδιότυπο χιτώνα με τα κόκκινα, γαλάζια και κίτρινα γεωμετρικά σχήματα, δικαιολογημένα δίνουν την εντύπωση «ξωτικών» πριγκίπων.

Στη νοτιοδυτική πλευρά της Νοτίου Αφρικής, έπειτα από διάφορες ανασκαφές που έγιναν, βρέθηκαν πολλά έργα χαρακτικής πάνω σε πελώριες πετρώματες και πιστεύεται ότι είναι έργα των αρχαίων Βουσνιάνων και Χερέρο, δύο φυλών που υπάρχουν ακόμα εκεί.

Στὸ Ντρακесμπεργκ τὰ μέλη τῆς φυλῆς τῶν
Τρανσκέϊ εἶναι οἱ μερακλήδες, οἱ ἀτσίγγανοι ἄς

Μαῦρες τῆς φυλῆς Ντέμπελε πού παίρνουν ν
μαρῶνουν μέ ὑπερηφάνεια τὰ κάλλη τους σ

Οι σχέσεις μεταξύ λευκών και μαύρων απεικονίζονται αντισφαιρικά δια νόμου στη Νότια Αφρική. Έν τούτοις εκκινώντας μιγάδες κυκλοφορούν στις μεγάλες κυρίαρχες πολιτείες. Στη γραμμή πολιτεία του Κέιπ - Τάουν θα συναντήσουν και οι ληθινές καλλόνες γυναίκες Μαζέι, όπως έχουν ζουν συνήθως ολοκλήρη τη φυλή των μιγάδων. Με τα νεράσιβια δόλωμα μαλλιά τους, τα μισοκοιταβή μάτια τους που ποτέ ληθινές φορές επιγαλίζονται και τη σταράτη επιδερμίδα τους, αποτελούν ένα εξωτικό μίγμα της λευκής και της μαύρης ράτσας.

«Ὁ νόμος ποὺ ἔχει θεοπίστη γιὰ τὴν ὁρμή των λευκῶν καὶ μαύρων εἶναι αὐστηρὸς καὶ ὁ ὁρμὴν ποὺ τὰ θέλει, δὲν ὑποτάσσεται ἐμκόλῃ στὸ νόμο. Ὅσο αὐστηροὶ καὶ καὶ σκληροὶ καὶ ἂν εἶναι αὐτοὶ. Δὲν εἶναι σπάνιὸν φαινόμενον καὶ παρρησιόχοι συχνότατα ἑνὰς λευκῶν ἂν ἐρωτηθῇ πῶς νῦν ὁτῶς καὶ μὴ λευκῶν ἂν ἐρωτηθῇ εἶναι νέγρο. Ὁ πᾶρων γυναικεὺς στὶς δεξιοτέρους φιλεῖς τῆς Ἀφρικῆς ποὺ ἂν δὲν ἔχουν τὴ δική μὴ ἀνατομικὴ ἀμορφία τοῦ προσώπου, ἔχουν ἐντούτοις ἐνδε- ρισμὸν σώμα μὴ ἀπομονωτικὰς ἀναλογίας πο- θὰ τὸ ζήλευε ἡ κάθε λευκὴ γυναίκα...

Για τὸν τουρίστα, ὁ μαῦρος μέσα στὸ χωρὶς
τοῦ μέτρησις χωματένης καλὴς σάν μεγάλης
λῆς περιττὸν μὲ τὰ ἑσάλτα πανηγύρη γύρω
πὸ τὰ μονότονα τύμπανα καὶ τὴς πρωτοφάνει
συνήθειες, ἀποτελεῖ ἀπολαυστικὸ θέαμα. Τὰ φο-
ρέματα δὴλὼν τῶν μαῦρων γυναικῶν τῆς ἑλπίδας
ποῦ ἡ βασική γραμμὴ τοὺς εἶναι τὰ... σπασμῶν
ἡ καλύτερη τὸ μῆγιμνο, ἀποτελοῦν πραγματικῶς
ἐκπληξί γιὰ εἶναι φανερό πόσο ἡ σύγχρονη μὲ-
δὲ ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ στυλ τοῦς.

Εἶναι ἀκατανόητο καὶ ἀνατρίχιαστικὸν γιὰ μα-
τούς λευκοὺς, τὸ γεγονὸς ὅτι μέχρι σήμερα πολ-

λοὶ ἀπὸ τοὺς μαύρους θανατώνονται θεληματικὰ καὶ μάλιστα με πομπές! Ὅπως καὶ στὰ παληό-

Ἡ ἱεροτελεστία αὐτὴ εἶναι ἀνατριχιαστικὰ ὑποβλητική. Πουθενά ἄλλοι δὲν μπορεῖ νὰ συναντήσῃ τὸ λευκὸ τέτοιο συγκλονιστικὸ θέαμα. Γιατὶ δὲν ὑπάρχουν, στ' ἀλήθεια, πουθενὰ ἄλλοι ἄνθρωποι ποὺ νὰ ζητοῦν νὰ θυσιαστοῦν ἔστω κ' ἂν ἀκόμα ἡ ἡλικία τους εἶναι προχωρημένη καὶ ἔχουν βαρεθῇ τὴ ζωὴ τους.

Όλοι οι κάτοικοι, την ημέρα της θυσίας φορούν
τά καλά τους και φαίνονται ευθιδήσιστα λες κά-
νουν πρόκειται να λάβουν μέρος σε χαρούμενη γιορτή
και σε πανηγύρι. Στιλίζουν το υποψήφιο θυμια-
κή ύστερα από έξι αλλοιώς χορούς, που διαρκούν
πολλές ώρες και από τραγουδιά με μονότονο
σκόπο που θυμίζει μοιρολόι, μ' όλο που είναι
τραγουδιά χαράς, το δόνηση στο θωακ της θυσί-
ας. Έκεί κάποιος αναλαμβάνει να εκτελέσει
την επιθυμία του και να τόν στείλη στον άλλο
κόσμο.

Ἀλλά, τί σημαίνει «Μουτσούτζι», πού φωνά

Ἡ ἀπιστία τῶν γυναικῶν πληρώνεται
καὶ στοὺς μαύρους με ἀίμα ἢ με τὴν
ἀποπομπὴ τῆς ἀπιστίας ἀπὸ τῆ συζυγ-
κῆ ἐστία... Ἡ προίκα τῶν... ἀνδρῶν!...

Ποτέ μίη παρνεμένη μαυρή δέν κυκλοφορεί γυμνή. Αντίθετα όταν είναι ανυπόπληρη, αποκάλυπτε καί μάλιστα επίδεικτικά τους θησαυρούς του κορμιού της. Οί χείρες γιά ενδείξει πένθους, ευρίσκουν σύρραξη τα μαλλιά τους, γάλακτος δάκρυα τα κοσμήματα καί δέν αλείφονται τίποτ' με κρέμας. Οί μαυρές κινούνται επίτηδες πρός πράγματα που χρησιμοποιοούν οι πολιτισμένες μοναχές γυναικές. Οί μαυρές από τα πολύ παλιά χρόνια έξορουν γιά κατασκευάζουν με διάφορα είδη τανυ μαλαχτικές πομάδες γιά τό δέρμα.

“Όλοι οι μαύροι είναι άσσοι στο χορό. Ή ε, κινήσια τους είναι τόση, που νομίζει κανείς ότι είναι λαστιχένιοι. Τά τραγουδιά τους, άλλοτε τινισμένα με μία μουσικοπαθή μονοτονία και άλλοτε με έναν έξαλλο ένθουσιασμό, τόσο άρεστού από τους λευκούς, ώστε πολύ συχνά τὰ μεταδίδουν από τὸ ραδιόφωνο.

Ο πολιτισμός των ανθρώπων έχει χίλια δυο μέτρα
σα γιά να εκφράση τα συναισθήματά του. Τις
καλές τέχνες, τη φιλολογία και τόσα άλλα αλφά-
μη. Οι μαυροί, όμως, και γενικά κάθε οπισθο-
δρομικός λαός, έχουν περιορισμένα μέσα εκφρά-
σεως των αισθημάτων. Το κυριώτερον από αυτά
είναι ο χορός. Στους μάς ο χορός είναι ένας μέσος
διασκεδάσεως. Στους μαυρούς όμως αποτελεί
μια ιεροτελεστία που γιά μάς είναι ακατανόητη.
Με τις κινήσεις που κάνουν στο χορό εκφράζουν
τη χαρά τους, τις έλπίδες τους, τη λύπη τους.
Με το χορό τελούν τους γάμους τους αλλά και τις
κηδείες. Με το χορό έζησαν από τα πνεύματα κα-
κού θεούς τους την ευεργετική βροχή. Με το χο-
ρό

ρὸ θυμώνουν, ἀπειλοῦν, ἢ εὐχαριστοῦν. Εἶναι ὁ κυριώτερος τρόπος ἐκφράσεως τῶν συναισθημάτων ποὺ στοὺς μαύρους ἔχει μεγαλύτερη ἀξία καὶ

Στα λαμπέρα και άκακα ματία ολοκληρω-
αύτου του κόσμου, είναι καταφανής η συναισθη-
σις της κατωτερότητας και όπως όλοι οι αδύνα-
τοι και οι δυστυχισμένοι οι ίθαγενείς είναι φα-
ναικτικοί μοιρολάτρες. Οι περισσότεροι άγνωστοί
την ηλικία τους καθώς και πολλά, πάρα πολλά,
άλλα πράγματα, που ό πολιτισμός έχει κάνει
για μάς ανάγκη.

«Αμφότεροι και τόσο «ξενοι» για μας τους
 λευκούς οι μαυροί της 'Αφρικής, έχουν ωστόσο
 κάτι το συμπληρωτικό. Είναι κι' αυτοί άνθρωποι
 με τις ίδιες επιθυμίες και αισθήματα και αν η φι-
 λολογία των λευκών τους έχει τόσο πολύ αδικήσει
 εν τούτοις έχουν πολλές αρετές, έστω και αν έ-
 ναν τόσο πολλά χρόνια πίσω από μας... Αρετές
 που πολλές φορές δεν τις συναντά κανείς ούτε
 στους κορυφαίους Ευρωπαίους...»

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι μαρτυρίες της Ντί-
τιου Άρρικης βρίσκονται ακόμα πολύ πίσω, ιδί-
ως εκείνοι που ζουν μακριά από τα αστικά κέν-
τρα και δεν έχουν την σε μεγάλη έπαση με τον
πολιτισμένο κόσμο. Υπάρχουν ωστόσο ενδείξεις
ότι σιτοπορώδες και άλλα προϊόντα που προέρ-
χονται από τη μεγάλη πόσδο, γιατί και τα
πνεύμα τους αναπτύσσεται και τα πολλά άγρια
θημά τους σιγά-σιγά εξημερώνονται. Ως διατηρη-
ση όμως τότε η Άρροκη τη σημερινή της νοητική
και γραφικότητα; Το μέλλον θα μας το δείξει.

Γεωργία Μυτιληναίου—Νεοφύτου

“Ένας υπερήφανος Μπασούτο φορώντας τὸ χαρακτηριστικό κωνικὸ γόστινο καπέλο τῆς φυλῆς.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΜΑΛΛΙΑ!...

Τὰ μαλλιά χρειάζονται ιδιαίτερη φροντίδα γιατί αποτελούν τὸ σημαντικώτερο στολίδι τῆς γυναίκας. Ἀχτένιστα ἢ ἀπεριποίητα μαλλιά κάνουν πολὺ κακὴ ἐντύπωση. Γι' αὐτὸ, μὴν παραλείπετε νὰ κάνετε ὅ,τι πρέπει, ὥστε αὐτὰ νὰ ἔχουν πάντοτε μιὰ ωραία ἐμφάνιση.

Τὸ σαμπουάν

Τὸ μυστικὸ ἐνὸς πετυχημένου σαμπουάν: ἀρχίστε νὰ δουρίζετε ἐπὶ πολὺ ὥρα τὰ μαλλιά, ἀπὸ τὴ ρίζα πρὸς τὴν κορυφή γιὰ νὰ τὰ ἀπαλλάξετε ἀπὸ τὶς σκόνες πού ἔχουν μείνει ἐπάνω καὶ νὰ καθαρῖσετε τὸ τριχωτὸ δέρμα. Τὸ σαμπουάν θ' ἀπλωθῇ καλύτερα στὰ μαλλιά καὶ θὰ ποτίσῃ τὶς ρίζες τους.

Χωρίστε τὰ μαλλιά σὲ πολλὰ τμήματα καὶ στὰ ἐνδιάμεσα αὐλάκια δάλετε τὸ σαμπουάν σὲ μικρὲς ποσότητες καὶ στεγνὰ. Τὸ πρῶτο αὐλάκι θρίσκειται κατὰ μῆκος τοῦ ἐνὸς αὐτίου, καὶ ἄλλα ἔρχονται παραλληλὰ καὶ διαδέχονται τὸ ἓνα τὸ ἄλλο ὡς τὸ ἄλλο αὐτί. Τὸ μῆκος τους νὰ φθάνῃ ὡς τὸν αὐχένα.

Κάντε δυνατό μασάζ στὸ δέρμα τοῦ κεφαλοῦ μὲ τὶς ἄκρες τῶν δακτύλων, μὲ μικρὲς κυκλικὲς κινήσεις, γιὰ νὰ εἰσδύσῃ σὲ βάθος τὸ σαμπουάν καὶ ταυτόχρονα νὰ τονώσῃ τὴν κυκλοφορία, πράγμα πού δίνει ζωτικότητα στὰ μαλλιά. Ἀφήστε τὸ σαμπουάν νὰ μείνῃ σὲ ἐπαφή μὲ τὸ δέρμα ἐπὶ μερικὲς στιγμὲς...

...δρέξετε τὰ μαλλιά μὲ χλιαρὸ νερὸ, μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο πρὸς τὰ ἔμπροσθεν πᾶνω ἀπὸ τὴ λεκάνη, χύνοντας ἀπὸ πᾶνω τὸ νερὸ πολλῶν δοχείων (ὅν ὑπάρχει κανεὶς νὰ βοηθήσῃ θὰ εἶναι πῶς εὐκολο). Κάνετε πάλι μασάζ μὲ τὰ δύο χέρια ἐπὶ ἀρκετὸ διάστημα γιὰ νὰ κάνετε νὰ ἀφίση πολὺ τὸ σαμπουάν.

Ξεπλύνετε μὲ ζεστὸ νερὸ, μ' ἓνα «πόμ» τοῦ ντους ὅν εἶναι δυνατόν. Στρέψετε ὀρῶς τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος στὸ ἄλλο γιὰ νὰ παρουσιάσετε ὅλα τὰ μέρη στὸ νερὸ καὶ νὰ φύγουν ὅλοι οἱ ἄφροί. Προσοχὴ κυρίως στὰ μέρη πού συγκεντρώνεται ὁ ἄφρος: στὰ μαλλιά δηλαδὴ μπροστὰ καὶ πίσω στὸν αὐχένα.

Βάλτε μιὰ δευτέρη δόσι σαμπουάν, τρίψτε τὸ, ξεπλύνετε τὸ ἐκ νέου μὲ ἄφθονα νερὰ (στὸ τελευταῖο νερὸ προσθέτετε ξύδι ἢ χυμὸ λεμονιοῦ). Ἀνακατέψτε μαλακὰ τὰ μαλλιά, χωρὶς νὰ τὰ τραβάτε, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἄκρη καὶ κρατώντας τα ἔτσι μὲ τὸ ἐλεύθερο χέρι σας πρὸς τὰ ἑπάνω ὅλα μαζί.

Ἡ μιζαμπλί

Πρὶν ἀρχίσετε τὴ μιζαμπλί, περάσετε τὴν τσατσάρα, βουτηγμένη μέσα σὲ μύρτα, σὲ γάλα, σὲ νερὸ τῆς βροχῆς ἢ ἀπεσταγμένο νερὸ (γιὰ νὰ διατηρηθοῦν καλύτερα οἱ πτυχές) κατὰ μῆκος καὶ τοῦ τοῦλοφιοῦ, ἀκολουθώντας τὴν τσατσάρα μὲ τεταμένα τὰ δάκτυλα τοῦ ἄλλου χεριοῦ (γιὰ νὰ γίνουν κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο πῶς εὐκολο τὰ μαλλιά σας).

Τοποθετήστε τὸν δείκτη στὸ μέρος ὅπου θὰ ξεκινήσῃ ἡ πρώτη ὀντυλασιὸν, χτενίστε πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τὸ τοῦλοφιο πού θὰ κάνετε μιζαμπλί, ὑστερὰ σπρώξτε τὸ κατὰ μῆκος τοῦ δείκτη γιὰ νὰ σηματοποιήσετε ἓνα εἶδος λειριοῦ πού θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἑπάνω μέρος τῆς ὀντυλασιὸν τῶν μαλλίων σας.

Μὲ μιὰ γρήγορη κίνησι πιάστε τὸ «λειριὸ» αὐτὸ ἀνάμεσα στὸ δείκτη καὶ τὸ μέσο δάκτυλο τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ καὶ σφίξτε το. Χτενίστε ὑστερὰ τὸ ὑπόλοιπο τοῦ τοῦλοφιοῦ καὶ ξαναρχίστε μὲ τὸ ἐπόμενο. Θὰ στερεώσετε τὶς ὀντυλασιὸν μὲ καρφίτσες τῶν μαλλίων μπροστὰ καὶ τσιμπιδάκια ἢ μικρὲς χτένες πίσω.

Οἱ μπούκλες

Γιὰ νὰ φτιάξετε μπούκλες, χωρίστε ἓνα τοῦλοφιο πλάτους 2 ἑκατοστῶν περίπου καὶ χτενίστε τὸ πρὸς τὴν κορυφή πού ἐπιθυμείτε νὰ σχηματισθῇ ἡ μπούκλα: στὸ μπροστινὸ μέρος, πρὸς τὰ πίσω κ.λπ. Στὸ σκίσιμο πού δίνουμε ἐδῶ βλέπετε τὸν τρόπο πῶς θὰ προετοιμάσετε τὸ τοῦλοφιο στὸ μπροστινὸ μέρος.

Τυλίξτε ὑστερὰ τὸ τοῦλοφιο σπειροειδῶς γύρω ἀπὸ τὸ δάκτυλό σας. Γυρίστε τὸ ἔτσι ὅσο πῶς κατὰ εἶδος τῶν μπούκλων θὰ θέλετε. Τὰ εὐρησμένα καὶ νὰ εὐρησθῶν σὲ βάρος τους. Τὰ γράμματα πού συνοδεύουν τὰ «δῶρα» γράφονται μὲ ἐξαιρετικὴ προσοχή, ἐπιμέλεια καὶ καλλιτεχνία, πᾶνω σὲ χαρτὶ πολυτελείας. Κι' ἐπειδὴ ὑπάρχουν χιουμοριστικὰ δῶρα γιὰ τὸν ἔρωτα, τὶς πεθερὲς, τοὺς θυρωροὺς κ.λπ., τὰ γράμματα διοργανοποιήθηκαν καὶ τοιλοιοῦνται ἑτοιμα στὰ διδύχαρτοπαλῆα. Ἐνα τέτοιο γράμμα εἶναι τὸ ἐξῆς:

Στερεώστε τώρα τὸ τοῦλοφιο μὲ τὴ βοήθεια μιᾶς μικρῆς φουρκέτας τοποθετημένης σταυρωτὰ ἢ καλύτερα μὲ ἓνα ἀπὸ τὰ εἰδικὰ μικρὰ τσιμπιδάκια πού εἶναι γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Ἐτσι ἡ μπούκλα διατηρεῖται σὲ καλὴ θέσι, τὰ μαλλιά δὲν τραβιῶνται πολὺ (ἀλλοίως θὰ χαλούσαν). Συνεχίστε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο γιὰ ὅλο τὸ κεφάλι χωρὶς νὰ διακόψετε.

Τὰ μικρὰ «τρυκ»

Τὰ ξερά μαλλιά ὠφελοῦνται ἀπὸ τὸ σαμπουάν μὲ λάδι. Τρίψτε τὸ τριχωτὸ δέρμα τοῦ κεφαλοῦ μὲ ἐλαϊόλαδο ἢ ἀμυγδαλόλαδο πού ἔχετε κάνει χλιαρὸ σὲ μπᾶιν - μαρί. Κάντε τοῦτο πολλὰ ὥρα μασάζ καὶ τυλίξτε τὸ κεφάλι σας μὲ μιὰ πετσέτα βουτηγμένη σὲ ζεστὸ νερὸ. Ἐτοιμάστε δευτέρη πετσέτα γιὰ νὰ ἀρτυρήσετε τὴν πρώτη σὲ δέκα λεπτά. Κάντε τὸ 2-3 φορές καὶ ὑστερὰ ξεπλύνετε τὰ μαλλιά σας.

Ὅταν χρησιμοποιήτε ἓνα ξέβγαλμα μὲ βαφὴ ἀνὰ ἐξάρτητα ἀπὸ τὸ σαμπουάν, χωρίστε τὰ μαλλιά σὲ λεπτὰ αὐλάκια καὶ βάλτε τὴ χρωστικὴ οὐσία μὲ μιὰ παλλὰ ὀδοντοβουρτσά ἢ ἓνα μικρὸ ἐπίπεδο σφονδύλι, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν αὐχένα. Χρησιμοποιήστε σύστημα διπλοῦ καθρέφτη γιὰ νὰ βλέπετε καὶ τὸ πίσω μέρος. Ὁ χρόνος τοποθετήσεως τῆς χρωστικῆς οὐσίας ἀναγράφεται, ὡς γνωστὸ, στὴ βαφή.

Γιὰ ν' ἀποχρωματίσετε μερικὰ μεμονωμένα τοῦλοφια, τοποθετήστε τὶς μπούκλες σὲ καλὴ θέσι, χωρίστε μιὰ καὶ βάλτε τὴν ἀποχρωματιστικὴ οὐσία ξεκινώντας ἀπὸ τὴ ρίζα πρὸς τὴν ἄκρη τῶν μαλλίων. Πιάστε μὲ τσιμπιδάκια τὴ μπούκλα γιὰ νὰ ἐμποδίσετε τὸ φάρμακο νὰ πάῃ στ' ἄλλα μαλλιά.

Ἄν ἔχετε μιὰ φράντζα, κάντε τὴν ἀνάσφαρι καὶ ἢ γὸ «μπομπέ», πού εἶναι σήμερὰ τῆς μόδας. (Οἱ ἄκαμπτες καὶ ἐπίπεδες φράντζες δὲν εἶναι τῆς μόδας πιά). Κάντε ἓνα αὐλάκι ὀριζόντια στὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλοῦ, ἔπειτα ρουλάρετε τὰ μαλλιά πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, γύρω ἀπὸ ἓνα χονδρὸ ταμπὸν ἀπὸ βύσσιν. Στερεώστε τὸ ὅλο μὲ τσιμπιδάκια ἢ μὲ φουρκέτες.

Τὸ δούρτισμα πού γίνεται μετὰ τὴ μιζαμπλί καὶ τὸ στεγνωμα ἔχει μεγάλῃ σπουδαιότητα: αὐτὸ δίνει στὰ μαλλιά τὴν εὐλυγισία καὶ τὴ λάμψή τους. Νὰ φοβάσθε νὰ τὰ δουρίζετε δυνατὰ ἱσορροπώντας τὶς ὀντυλασιὸν, πού ἄλλωστε, θὰ ξαναπαράγουν ἀμέσως τὸ σχῆμα τους. Ἄν ἡ κόμμωσί σας εἶναι «ἀ λὰ πᾶς» δουρτίστε τὰ μαλλιά σὲ χέρι σας, προσπαθώντας νὰ στρέψετε τὶς ἄκρες πρὸς τὰ μέσα.

Γιὰ νὰ κάνετε τὰ μαλλιά σας «μπουφᾶν» δουρτίστε τὰ ἀνάποδα. Θὰ ἀνασπώσετε μιὰ μπούκλα καὶ θὰ χτενίσετε τὰ μαλλιά πρὸς τ' ἀνάποδα, πηγαίνοντας ἀπ' τὶς ἄκρες πρὸς τὴ ρίζα. Στὸ τέλος δουρτίστε στὸ χέρι τὶς ἄκρες τῶν μαλλίων. Θὰ ἔχετε ἔτσι μιὰ κόμμωσι ἀεριοδύμενη καὶ φουρκωτὴ. Χρησάζεται ὁμως, ἐπιδεξιότητα γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχετε.

Πρωταπριλιάτικα ψέματα

ΕΝΑ ΕΘΙΜΟ ΠΟΥ ΗΡΘΕ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἡ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ, ἡ πῶς σωστὰ τὸ ἔθιμο τῆς πρωταπριλιάτικης ψευτιάς, δὲν εἶναι ἑλληνικὸ. Μᾶς ἦρθε τὸν περασμένο αἰῶνα ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ὅπως ἐκεῖνο τοῦ χριστουγεννιάτικου δένδρου, καὶ ἐγκλιματίσθηκε στὸν τόπο μας. Στὴν ἀρχὴ ἐπεκράτησε στὶς μεγάλες πολιτείες, ἀλλὰ σιγὰ - σιγὰ διαδόθηκε καὶ στὰ χωριά, ἔτσι πού τώρα μποροῦμε νὰ πούμε πῶς δὲν εἶναι πιά ἀγνωστὸ ποθενά. Ξενικὸ εἶναι τὸ ἔθιμο εἴπαμε. Ὅταν ὁμως ἦρθε στὴν Ἑλλάδα, ἀλλάξε μορφή καὶ περιεχόμενο, πῆρε τὸ εὐθυμὸ καὶ σφιγερὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ μας κι' ἐγίνε τώρα ἑλληνικὸ.

Ἡ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ ἈΛΛΟΥ

Στὶς διάφορες εὐρωπαϊκὲς χώρες χαλαρεῖ κυριολεκτικὰ ὁ κόσμος τὴν Πρωταπριλιά. Ἡ ἀθάνατη ψευτιά παίρνει καὶ δίνει καὶ τὸ γέλασμα δὲν γίνεται ὅπως στὸν τόπο μας, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀποστολὴν περιπαικτικῶν γραμμάτων καὶ χιουμοριστικῶν δῶρων στὰ πρόσωπα πού θέλουν νὰ γελᾶσουν καὶ νὰ εὐημερῶν σὲ βάρος τους. Τὰ γράμματα πού συνοδεύουν τὰ «δῶρα» γράφονται μὲ ἐξαιρετικὴ προσοχή, ἐπιμέλεια καὶ καλλιτεχνία, πᾶνω σὲ χαρτὶ πολυτελείας. Κι' ἐπειδὴ ὑπάρχουν χιουμοριστικὰ δῶρα γιὰ τὸν ἔρωτα, τὶς πεθερὲς, τοὺς θυρωροὺς κ.λπ., τὰ γράμματα διοργανοποιήθηκαν καὶ τοιλοιοῦνται ἑτοιμα στὰ διδύχαρτοπαλῆα. Ἐνα τέτοιο γράμμα εἶναι τὸ ἐξῆς:

«Κύριε, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ παραχωρήσετε λίγες στιγμὲς ἀπὸ τὸν πολυτιμὸ χρόνο σας γιὰ νὰ σᾶς φωτογραφίσω. Μοῦ χρειάζεται ἡ φωτογραφία σας γιὰ νὰ τὴν στείλω στὸ λεύκωμα τοῦ... Ζωολογικοῦ Μουσείου».

Ἐτοιμὲς ἐπιστολὲς στέλνονται σὲ ἀσχημομύ ρηδες, ἀγροίκους ἢ καὶ κακοὺς.

Νὰ ὁμως καὶ μιὰ ἐπιστολὴ στὸν ἄνθρωπο ἐκείνον πού θέλει νὰ παντρευθῇ, ὅλο διαλέγει ὑποψήφια καὶ ποτὲ δὲν βρίσκει ποιά θὰ πάσῃ: «Ἐνικὸ Πρακτορεῖο Γάμων... Κύριε, ἐπειδὴ μάθαμε ἐξωδίκως ὅτι ζητᾶτε νὰ παντρευθῆτε, σᾶς προτείνουμε μιὰ λαμπρὴ σύκαρία. Ἐχομε τὴν τιμὴν νὰ θρῖσκώστε σὲ σχέσεις μὲ μερικὲς γυναῖκες ὁμορφες, νέες, μορφωμένες καὶ λίγο - πολὺ ἑκατομμυριοῦχες, πού θέλουν νὰ παντρευτοῦν. Σᾶς κλείνουμε μέσα σ' αὐτὸν τὸν φάκελλο τὶς φωτογραφίες ὁρισμένων ἀπ' αὐτὲς καὶ ἐλπίζουμε ὅτι πρόθυμα θὰ μᾶς ἀπαντήσετε. Διότι σας κ.λπ.»

Ψάχνετε ἀνυπόμονα καὶ βρίσκετε μέσα στὸ φάκελλο τὴν φωτογραφία μιᾶς... μαϊμούς, μιᾶς καμήλας κ.λπ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΨΕΜΑΤΑ

Μιὰ Πρωταπριλιά ὁ Μέγας Πέτρος τῆς Ρωσίας σκάρωσε τὸ παρακάτω παιγνίδι στοὺς κατοίκους τῆς Μόσχας: Ἐβλεπε μερικὸς στρατιώτης τῆς ἐμπιστοσύνης του κι' ἐμάζεψαν ξύλα, ὄχρα καὶ πίσσα σὲ μεγάλους σωροὺς γύρω στὴ ρωσικὴ πρωτεύουσα. Τὰ μεσάνυχτα διέταξε κι' ἐβάλαν φωτιά σ' αὐτοὺς τοὺς σωροὺς. Ἀμέσως ἀναστατώθηκε ὅλη ἡ Μόσχα γιὰτὶ οἱ φλόγες ἀνέβαιναν ψηλὰ καὶ ἔχε κανεὶς τὴν ἐντύπωση πῶς καίγοταν ἡ πόλι. Πανικοβλήθη οἱ κάτοικοι μαζί μὲ τὴ φρουρὰ ἀρπάξαν ἀντλίες καὶ βαρελάκια μὲ νερὸ κι' ἔτρεξαν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς φωτιάς γιὰ νὰ τὴ σβήσουν. Ποιά ἦταν ὁμως ἡ ἐκπληξί τους ὅταν ἔφτασαν κοντὰ καὶ βρέθηκαν μπροστὰ σὲ ἐπιγραφὲς μὲ μεγάλα γράμματα, πού ἔλεγαν: «Αὐτοκρατορικὸ πρωταπριλιάτικο ψέμα. Καὶ τοῦ χρόνου!»

Μιὰ φορὰ παρουσιάστηκε στὸ Μεγάλο Ναπολέοντα κάποιος πού ὁ μοναδικὸς του πόθος ἦταν νὰ γίνῃ ὑπουργὸς καὶ ἀρχισε νὰ τὸν εὐχαριστεῖ γιὰτὶ, ἐπὶ τέλους, ἔχε εὐδοκήσῃ ὁ Ναπολέων νὰ τὸν κἀν ὑπουργὸ τοῦ.

— Ποιὸς σᾶς εἶπε ἓνα τέτοιο πράγμα; ρώτησε ἐρωσιασμένος ὁ Ναπολέων.

— Ἐλᾶθα τὴν πρόσκλησι, Μεγαλειότατε, ἀπάντησε ἐκεῖνος καὶ τοῦδειε μιὰ ἀπὸ τὶς ψευτικὲς προσκλήσεις τῆς Πρωταπριλιάς, τὴν ὁποία κάποιος, πού ἤξερε τὸν μεγάλο του καὶ μὲ, τοῦ τὴν εἶχε στείλει γιὰ νὰ ἀστείευθῇ μαζί του.

Ὁ Ναπολέων μόλις εἶδε τὴν ἡμερομηνία τῆς προσκλήσεως κατάλαβε καὶ χαμογελώντας τοῦ εἶπε:

— «Ε, λοιπόν, μάλιστα, σὲ διορίζω. Θὰ εἶσαι ὑπουργὸς μου ὡς τὸ βράδυ, πού βαστάει τὸ ψέμα τῆς Πρωταπριλιάς».

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στὴ χώρα μας, ἀπὸ τὴν ὥρα πού θὰ γῇ ὁ ἥλιος ὥσπου νὰ βασιλέψῃ καὶ ἀργότερα ἀκό-

Αἰσθάνεσθε κουρασμένοι καὶ ἡ γεῦσις σας δὲν εἶναι καλή;

• Δοκιμᾶστε λίγη

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ION ΥΓΕΙΑΣ

τονώνει καὶ δίνει εὐχάριστη γεῦσι

— "ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ..."

μη, ὡς τὰ μεσάνυχτα ἡ ἰσχύς τοῦ κώδικα τῆς ἀλήθειας ἀτονεῖ. Ἐτσι, λίγο - πολὺ, ὅλοι λένε ψέματα. Ἄλλοι γιὰτὶ τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ἡμέρα κι' ἄλλοι ἀπὸ... συνήθεια. Φυσικὰ τὰ πρωταπριλιάτικα ψέματα δὲν πρέπει νὰ εἶναι χοντροκομμένα καὶ τέτοια πού μποροῦν νὰ προεξηγήσουν κακὸ, δρόματα ἢ ζημιές. Πρέπει νάνα ἄδωα κι' ἔξυπνα, ὥστε κι' ἐκεῖνος πού θὰ τὴν πᾶθῃ νὰ γελᾷ σὲ τέλος μὲ τὸ πᾶθμά του.

Τὸ πρωταπριλιάτικο ψέμα στὴν Ἑλλάδα τὸ καλλιέργησαν πολὺ οἱ ἐφημερίδες, πού τὰ παλιότερα χρόνια συναγωνίζονταν ποιά θὰ ἔγραφε τὴν Πρωταπριλιά τὸ πῶς καταπληκτικὸ ψέμα πού θὰ προφενόσε ἐντύπωσι καὶ θὰ ἄφινε ἐποχὴ. Τὴν παρῶδοσι αὐτὴ τὴν συνεχίζουν καὶ σήμερὰ ἀκόμη μερικὲς ἐφημερίδες. Ἐνα πρωταπριλιάτικο ψέμα πού ἔμεινε ἱστορικὸ γιὰτὶ τὴν ἔπαθε ὁ μακαρίτης πρωθυπουργός, ὁ Τρι-κουπτής, εἶναι τὸ ἐξῆς:

Ἐνα πρῶτ Πρωταπριλιάς, διαβάζοντας ὁ Τρικούπτης, ὅπως συνήθιζε, τὶς ἐφημερίδες, ἔμεινε μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό. Τί ἔχε συμβῇ;... ἔχε διαβάσει σὲ ἓνα φύλλο, ὅτι ἓνας Ἀγγλος περιηγητὴς πού ἔχε ἀποπειραθῇ νὰ σκαρφαλώσῃ στὸ αἶψωμα τοῦ Παρθενῶνα, εἶχε μείνει σφηνωμένος ἀνάμεσα στὰ μάρμαρα καὶ δὲν μπορούσε πιά νὰ δγῇ! Ἡ ἐφημερίδα ἔγραφε ἐπίσης, ὅτι οἱ εἰδικοί εἶχαν ἀποφανθῇ πῶς γιὰ νὰ σωθῇ καὶ νὰ μὴν πεθάνῃ ἐκεῖ ἐπάνω ὁ περιηγητὴς, ἔπρεπε νὰ γκρεμισθῇ ἓνας τοῖχος τοῦ Παρθενῶνα. Ἐντρομος ὁ Τρικούπτης κάλεσε τὸν τότε διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας Κουσσώκο καὶ τὸν ἔστειλε νὰ πληροφορηθῇ ἀμέσως τί συμβαίνει.

Τώρα μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τί γέλια ἔκανε ὁ κόσμος ὅταν ἔμαθε τὸ πᾶθμα τοῦ Τρι-κουπτή!

■ ■ ■

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ χτύπησε για τρίτη φορά. Η Κρίς, νευρίασμενη, που της χαλούσαν το χουζούρι της, σηκώθηκε από το κρεβάτι και φόρεσε μία ρόμπα. Τη στιγμή εκείνη, η υπηρέτρια χτύπησε την πόρτα και μπήκε φέροντάς της το τηλέφωνο.

— Κάποιος κύριος θέλει να μιλήσει προσωπικά σε σάς, κυρία, είπατε.

— Πώς λέγεται;

— Κύριος ντε Νταβέρ.

Η Κρίς πήρε το ακουστικό και η καρδιά της άρχισε να χτυπά πολύ δυνατά.

— Πάλι, μωρουίρισε.

— Κρίς! Πόσο μ' ευχαριστεί που σ' ακούω! Όλο σε σκέπτομαι από τη στιγμή που γύρισα στη Γαλλία. Αναρωτιόμουν τι ν' γίνεται.

Η Κρίς μίλησε με ένα τόνο σά να μην δίνει σημασία σ' αυτά που έλεγε και να είχε άλλο το νου του. Η Κρίς σκέφθηκε πως ήθελε να την τιμωρήσει που δεν κράτησε την υποσχέση της να τον περιμένει και παντρευτεί άλλον.

Είσαι άπογοιτευμένος από μένα; μωρουίρισε. Και έχεις δικιο. Μια συνέντευξη τόσα πράγματα. Οι γονείς μου καταστράφηκαν οικονομικά. Θά σου τα διηγηθώ όλα. Πρέπει να ιδωθούμε...

Μα δεδίασα, διέκοψε ο Πάλ. Γι' αυτό σου τηλεφώνω. Έπιθυμώ να γνωρίσω τον άνδρα σου και να σου παρουσιάσω τη γυναίκα μου.

Τη γυναίκα σου; είπε η Κρίς με φωνή πνιγμένη.

Βέβαια, τη γυναίκα μου! Και ξέρεις δεν θα μείνω καιρό στο Παρίσι. Πρέπει να πάω στην Έλβετία για τις δουλειές μου.

Τις δουλειές σου; Δεν είσαι πιά στο διπλωματικό σώμα;

Όχι. Άλλαξα επάγγελμα. Θέλει να φάμε απόψε μαζί, αν είσαστε ελεύθεροι;

Ναι, είμαστε ελεύθεροι.

Τότε στις δέκα το βράδυ στο Λατερόν; Συμφωνείς;

Ναι.

Η Κρίς είχε κιάλας διακόψει. Για κάμποση ώρα η Κρίς έμεινε ακίνητη σά να ζυμνούσε από κάποιο κακό όνειρο. Αυτή η αποφασιστική φωνή, αυτός ο απότομος τόνος, δεν ήταν του Πάλ που είχε γνωρίσει. Θυμόταν τώρα την τελευταία της συνάντησή με τον Πάλ: «Ορκίσου μου πως θα με περιμένεις, της είχε πη. Θά γυρίσω πλούσιος, σου το υπόσχομαι». Πράγματι, του είχαν προσφέρει μια θέση στην προεδρία της Ουάσιγκτων και εκείνη αναρωτιόταν πώς ο Πάλ μπορούσε να πλουτίσει στη διπλωματία. Μα εκείνο που την παραξένευε τώρα πιο πολύ, ήταν το ενδιαφέρον που είχε δείξει για τον Άλμπερτ. Γιατί ήθελε να γνωρίσει τον άνδρα της;

Για μία στιγμή σκέφτηκε να ματαιώσει αυτό το ραντεβού, μα η περιέργεια υπήρξε ισχυρότερη. Η γυναίκα του Πάλ θα έπρεπε να ήταν κάτι το εξαιρετικό. Η Κρίς φαντάστηκε μια «Αμερικανίδα σαν αυτές που βλέπουμε στα κινηματογραφικά περιοδικά; ξανθή, με μάτια πράσινα και ψυχρά, και γεμάτη μιζού. Περιποιήθηκε λοιπόν τον εαυτό της ιδιαίτερα για τη βραδιά αυτή.

Η γυναίκα του Πάλ δεν είχε μάτια πράσινα, δεν ήταν ξανθή και φορτωμένη με μιζού και ήταν Γαλλίδα. Ήταν μικροκαμωμένη, μελαγχρινή και είχε κάτι το γνωστό που έκανε εντύπωση στην Κρίς. «Πού την έχω δει»; αναρωτήθηκε προσπαθώντας να θυμηθεί.

Μα γρήγορα κατάλαβε ότι η γυναίκα του Πάλ δεν ανήκε στον κύκλο των δικών της. Βέβαια, είχε καλούς τρόπους, μα της έλειπε αυτό το κάτι που είναι δύσκολο να το αποκτήσης. Και αυτό έκανε την Κρίς να νοιώσει ξεχωριστή ικανοποίησι. Δεν ήταν δυνατό να μην αντιλαμβάνεται ο Πάλ τη διαφορά που υπήρχε ανάμεσα σ' αυτήν και τη γυναίκα του.

Όσοι η χαρά της δεν δάσταζε πολύ. Πρόσεξε πολύ γρήγορα ότι ο Πάλ ήταν έρωτευμένος με τη γυναίκα του και ότι το βλέμμα του πρόσδεκε κάτι περισσότερο από έρωτα: θαυμασμό και ευγνωμοσύνη.

Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Αισθηματικό διήγημα

Όσο για τους δυο άνδρες, γρήγορα συμπάθησε ο ένας τον άλλον. Η δραστηριότητά τους είχε πολλά κοινά σημεία ώστε να φτάσουν γρήγορα να μιλήσουν για τις δουλειές τους. Η Κρίς ήξερε πόσο συχνά συμβαίνει να ξεχνούν οι άνδρες τις γυναίκες τους στις περιπτώσεις αυτές. Μα ο Πάλ δεν ξεχνούσε τη γυναίκα του. Διαρκώς της ζητούσε τη γνώμη της που εκείνη την έδινε ήρεμα με μεγάλη ευθυκρισία.

— Έχετε γυναίκα εξαιρετική, είπατε ξαφνικά ο Άλμπερτ.

— Ναι, εξαιρετική είναι η ακριβής λέξη, απάντησε ο Πάλ.

Στό μεταξύ η Κρίς εξακολουθούσε να αναρωτιέται που είχε δη αυτή τη γυναίκα. Σε μία στιγμή, καθώς κυττούσε τα χέρια της γυναίκας του Πάλ, είδε ότι ήταν χέρια χοντρά ασφαλώς συνθησιμένα να δουλεύουν.

Τότε, ξαφνικά, θυμήθηκε. Θυμήθηκε τη μικρή καμριέρα που μία μέρα πήγε και παραπονήθηκε στην κόρη της, τη μητέρα της, λέγοντάς της:

— Ο γιός σας, κυρία, δεν είναι κύριος!

Η Κρίς ήταν πολύ μικρή εκείνη την εποχή και όμως ήταν βέβαιη ότι οι αναμνήσεις της δεν την άπατούσαν. Τότε ξαφνικά, χωρίς να το αντιληφθεί, η Κρίς είπε ξαφνικά:

— Ο Μαξίμ!

Το όνομα αυτό που πρόφερε, διέκοψε τη συζήτηση.

— Τι λές; τη ρώτησε ο Άλμπερτ.

— Τίποτε, απάντησε η Κρίς.

Μα είδε τη Ρόζ, τη γυναίκα του Πάλ, να γίνεται κάτωχρη και η Κρίς χάριξε μέσα της. Δεν είχε κάνει λάθος. Αυτή η γυναίκα δεν ήταν αξία για τον Πάλ.

Θυμόταν δη την ιστορία τώρα. Την εποχή εκείνη, η Ρόζ ήταν πράγματι καμριέρα της κόρης της ντε Σαιν - Ζερμαίν. Μία μέρα ξέσπασε το δράμα: η νεαρή καμριέρα πήγε και παραπονήθηκε στην κυρία της ότι ο γιός της, ο Μαξίμ, επιχείρησε επανειλημμένως να τη φιλήσει.

Η κόρη της, φυσικά, δεν πίστεψε την υπηρέτρια και την κατηγορήσε ότι ήθελε να παρασύρει το γιό της. Μετά από αυτό την έδιωξε. Αυτή την ανάμνηση είχε διατηρήσει η Κρίς για τη Ρόζ. Πάντα πίστευε ότι η Ρόζ ήταν μία ραδιούργα που προσπαθούσε να παντρευτεί.

Για τη γυναίκα αυτή, η Κρίς νοιώθε τώρα περιφρόνησι. Στο κάτω-κάτω, ο Πάλ ήταν δικός της και έπρεπε να μείνει για πάντα. Δεν σκέφθηκε καν ότι με το να παντρευτεί τον Άλμπερτ, πρώτη αυτή είχε παραβεί την υπόσχεσή της. Ο γάμος της ήταν ένας γάμος συμβατικός, που δεν είχε σχέση με τις ανάγκες της ψυχής. Αν δεν υπήρχε η Ρόζ, ο Πάλ σίγουρα θα ξαναγύριζε σ' αυτήν, ή τουλάχιστον θα εξακολουθούσε να την αγαπά από μακριά.

— Δεν αισθάνομαι καλά, είπε ξαφνικά και σηκώθηκε. Με συγχωρήστε, πάω να δρώω λίγο το πρόσωπό μου.

Κατέφυγε στην τουαλέτα, εύτυχως που ήταν μόνη για μία στιγμή. Κατέβαλε προσπάθειες για να μην κλάψι, όταν είδε ξαφνικά να μπαίνει και η Ρόζ στην τουαλέτα. Η Κρίς ένοιωσε να την κυριεύει θυμός.

— Ρόζ, είπε, μου φαίνεται πως γνωρίζομαι.

Περίμενε να δη την αντίζήλο της να κοκκινίζει, να τη δη να ταπεινώνεται και να εκλιπαρεί τη σιωπή της.

— Κοιμήσατε αυτόν τον άνθρωπο, συνέχισε. Μου φαίνεται σωστό να μάθω δη την αλήθεια.

Μα η Ρόζ δεν κοκκίνισε. Η Ρόζ δεν την ήθελε.

— Εισθε η Κριστίν ντε Σαιν - Ζερμαίν, έτσι δεν είναι; ρώτησε. Δεν σάς αναγνώρισα άμέσως.

— Ούτε κι εγώ, δεν σάς αναγνώρισα άμέσως. Και φαντάζομαι ότι ο Πάλ δεν σάς αναγνώρισε ποτέ. Άλλοιώς θα με είχε απαλλάξει από αυτή τη θλιβερή βραδιά.

Η προσβολή έκανε τη Ρόζ να χλωμίσει και τα χέρια της άρχισαν να τρέμουν. Μα σχεδόν άμέσως ανέκτησε την αυτοκυριαρχία της.

— Είναι καλύτερα να ξαναπάμε κοντά στους άνδρες μας, είπε.

«Πόση αυτοπεποίθησι έχει, σκέφτηκε η Κρίς ενώ ξανακαθόταν στο τραπέζι. Δεν μου ζήτησε να μην πάω τίποτε. Μα πρέπει να της θυλάω τη μάσκα». Η Κρίς ένοιωσε πως ήταν κακή και αποκρουστική, μα δεν μπορούσε να επιβληθεί στον εαυτό της.

Υπήρχε πρώτα απ' όλα η ζήλεια της, έπειτα το πείσμα της και η ανάγκη να πληρώσει τον Άλμπερτ. Γιατί είχε προσέξει κι' αυτόν κατά τη διάρκεια του φαγητού. Είχε προσέξει το θαυμασμό που έδειχνε προς αυτή τη γυναίκα την τόσο απλή, που έλεγε όμως πράγματα έξυπνα και λογικά. Και με τις ματιές που της έριχνε ήταν σά να της έλεγε: «Θά ήθελα να έμοιαζες με αυτή τη γυναίκα».

Υπήρχαν ακόμη τόσα άλλα πράγματα στο γλυκό και λίγο μελαγχολικό βλέμμα του άνδρός της. Όλα όσα της έλεγε τις πρώτες μέρες του γάμου τους: «Σε παντρεύτηκα, της έλεγε, όχι από σνομπισμό ενός νεοπλουτου, έπειδή ήσουν η κόρη των Σαιν - Ζερμαίν, όπως ίσως πίστεψες. Σε παντρεύτηκα επειδή σ' αγαπούσα! Πάντα σ' αγαπούσα, Κριστίν, και αν θέλησα να γίνω κάτι ήταν για να σου αξίζω. Είσαι καλή,

Σ' όλη τη διάρκεια του γεύματος η Κρίς κύτταζε καλά τον Πάλ και με ιδιαίτερη στενωχάρια παρατηρούσε ότι δεν έδινε σημασία.

— Για όλα, για τα δάκρυά σου, για τη μεταμέλειά σου, για τη σιωπή σου.

— Τί θέλεις να πής;

— Ω! Κρίς, και γώ αναγνώρισα τη Ρόζ. Την εποχή του σκανδάλου έμεινα και γώ στον πυργό. Την αναγνώρισα πριν από σένα, και διάβασα στο πρόσωπό σου αυτό που μελετούσες να κάνεις. Δεν μπορούσες να ανεχθείς το ότι σου έκλεψε τον Πάλ.

— Άλμπερτ!

— Ναι, ξέρω πολλά πράγματα, συνέχισε με πικρία ο Άλμπερτ. Μα είναι δύσκολο να κρύψης την αλήθεια σε έναν άνθρωπο που αγαπάς. Πάντα ήξερα ότι υπήρχε ο Πάλ ανάμεσα σε σένα και σε μένα.

Ξαφνικά, η Κρίς άρχισε να κλαίει.

— Ναι! είπε τέλος η Κρίς ζήλεως που σε είδα να τη θαυμάζεις έπειδή ήσυχάζεις ότι είναι καλύτερη μου.

— Και κλάς από εγωισμό; ρώτησε ο Άλμπερτ, ή...

Δεν ήθελε να πιστέψει στο θαύμα και όμως το προσδοκούσε. Η Κρίς τον κύτταξε μέσα στα μάτια.

— Σ' αγαπώ, είπε επί τέλους, και χάρις στη Ρόζ το κατάλαβα, στη Ρόζ και στον Πάλ. Θά ήθελα η αγάπη μας να γίνι σαν τη δική τους.

— Αγάπη μου, είπε ο Άλμπερτ σφίγγοντας τη στην αγκαλιά του, μία αγάπη σαν αυτή επιθυμώ και γώ από τότε που σε γνώρισα.

Σώπασαν. Κάθε άλλη λέξη ήταν περιττή.

Άλλαιν Ντελέρμ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΡΟΑΤΗΣ

Ήταν ένας αγαθός υπηρέτης που ή μεγάλη καλλιτέχνης ούτε καν το μικρό του όνομα δεν γνώριζε. Όσο για την Κάρθην Γκρέυσον, τη διάσημη αμερικανίδα αοιδό, και στάρ του κινηματογράφου, η ανάμνησι της καλούςνης του θα ζή για πάντα στο μυαλό της.

Τον συνάντησε μία μέρα στο τεράστιο και δέδιο αμφιθέατρο της Δημοτικής Όπερας του Σαιντ Λουί. Τότε η Γκρέυσον ήταν ένα κοριτσάκι δέκα τριών χρόνων μόνον, και έπειδή όνειρευόταν πως κάποια μέρα θα τραγουδούσε σ' αυτό το μεγάλο θέατρο πέρα θάρρος, πήδησε το κιγκλίδωμα που χωρίζει την πλατεία από τη σκηνή και βρέθηκε στη μεγάλη πλατφόρμα.

Ο μικρός υπηρέτης που την ανέληψε, παράτησε τη σκούπα του και την πήρε το κατόπι. Στην αρχή η μικρή Γκρέυσον φοβήθηκε. Ένα φιλικό χαμόγελο όμως του υπηρέτηκού της ξανάδωσε το θάρρος. Όταν η μικρή έφτασε στη σκηνή εκείνος καθόταν σ' ένα καθίσμα της πρώτης σειράς.

Χωρίς να λογαριάσει την παγερότητα της αέρας αέθουσας η νεαρή Γκρέυσον άρχισε να τραγουδάει. Κι' ενώ ο μικρός υπηρέτης την κύτταξε έκστατικά, εκείνη τραγουδούσε.

Η σκηνή εκείνης της μέρας επαναλαμβάνονταν κάθε πρωί επί δυο εβδομάδες σχεδόν.

Μία μέρα, κι' όταν η Κάρθην άρχισε το κονσέρτο της, ο μικρός υπηρέτης έλειπε από την τακτική του θέσι. Φάνηκε όμως σε λίγο. Τώρα τον ακολουθούσε μία ώραία και κομψά ντυμένη κυρία.

Αυτή τη φορά η Κάρθην Γκρέυσον τραγούδησε με υπερηφάνεια.

— Η φωνή σας είναι χαριτωμένη, της είπε η νέα θαυμαστρία της. Πρέπει όμως να παρακολουθήσετε μαθήματα τραγουδιού.

Η κυρία πρόσθεσε πως ήταν η Φράνσες Μάρσαλ της όπερας του Σικάγου κι' ότι θα χαιρόταν πολύ να έδινε στην Κάρθην μαθήματα.

— Τι σας είπε για μένα ο νεαρός; ψιθύρισε η Κάρθην.

— Τίποτε απολύτως, απάντησε η διακεκριμένη αοιδός. Ήρθα να επιθεωρήσω το καμρίνι μου έπειδή αύριο πρόκειται να δώσω ένα ρεσιτάλ, κι' άκουσα το τραγούδι σας. Ρώτησα τον υπηρέτη για σας αλλά εκείνος δε μπόρεσε να μου δώσει την παραμικρή πληροφορία. Και με το δικό του. Είναι... καφάλαος!

— Για όλα, για τα δάκρυά σου, για τη μεταμέλειά σου, για τη σιωπή σου.

— Τί θέλεις να πής;

— Ω! Κρίς, και γώ αναγνώρισα τη Ρόζ. Την εποχή του σκανδάλου έμεινα και γώ στον πυργό. Την αναγνώρισα πριν από σένα, και διάβασα στο πρόσωπό σου αυτό που μελετούσες να κάνεις. Δεν μπορούσες να ανεχθείς το ότι σου έκλεψε τον Πάλ.

— Άλμπερτ!

— Ναι, ξέρω πολλά πράγματα, συνέχισε με πικρία ο Άλμπερτ. Μα είναι δύσκολο να κρύψης την αλήθεια σε έναν άνθρωπο που αγαπάς. Πάντα ήξερα ότι υπήρχε ο Πάλ ανάμεσα σε σένα και σε μένα.

Ξαφνικά, η Κρίς άρχισε να κλαίει.

— Ναι! είπε τέλος η Κρίς ζήλεως που σε είδα να τη θαυμάζεις έπειδή ήσυχάζεις ότι είναι καλύτερη μου.

— Και κλάς από εγωισμό; ρώτησε ο Άλμπερτ, ή...

Δεν ήθελε να πιστέψει στο θαύμα και όμως το προσδοκούσε. Η Κρίς τον κύτταξε μέσα στα μάτια.

— Σ' αγαπώ, είπε επί τέλους, και χάρις στη Ρόζ το κατάλαβα, στη Ρόζ και στον Πάλ. Θά ήθελα η αγάπη μας να γίνι σαν τη δική τους.

— Αγάπη μου, είπε ο Άλμπερτ σφίγγοντας τη στην αγκαλιά του, μία αγάπη σαν αυτή επιθυμώ και γώ από τότε που σε γνώρισα.

Σώπασαν. Κάθε άλλη λέξη ήταν περιττή.

Άλλαιν Ντελέρμ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΚΡΟΑΤΗΣ

Ήταν ένας αγαθός υπηρέτης που ή μεγάλη καλλιτέχνης ούτε καν το μικρό του όνομα δεν γνώριζε. Όσο για την Κάρθην Γκρέυσον, τη διάσημη αμερικανίδα αοιδό, και στάρ του κινηματογράφου, η ανάμνησι της καλούςνης του θα ζή για πάντα στο μυαλό της.

Τον συνάντησε μία μέρα στο τεράστιο και δέδιο αμφιθέατρο της Δημοτικής Όπερας του Σαιντ Λουί. Τότε η Γκρέυσον ήταν ένα κοριτσάκι δέκα τριών χρόνων μόνον, και έπειδή όνειρευόταν πως κάποια μέρα θα τραγουδούσε σ' αυτό το μεγάλο θέατρο πέρα θάρρος, πήδησε το κιγκλίδωμα που χωρίζει την πλατεία από τη σκηνή και βρέθηκε στη μεγάλη πλατφόρμα.

Ο μικρός υπηρέτης που την ανέληψε, παράτησε τη σκούπα του και την πήρε το κατόπι. Στην αρχή η μικρή Γκρέυσον φοβήθηκε. Ένα φιλικό χαμόγελο όμως του υπηρέτηκού της ξανάδωσε το θάρρος. Όταν η μικρή έφτασε στη σκηνή εκείνος καθόταν σ' ένα καθίσμα της πρώτης σειράς.

Χωρίς να λογαριάσει την παγερότητα της αέρας αέθουσας η νεαρή Γκρέυσον άρχισε να τραγουδάει. Κι' ενώ ο μικρός υπηρέτης την κύτταξε έκστατικά, εκείνη τραγουδούσε.

Η σκηνή εκείνης της μέρας επαναλαμβάνονταν κάθε πρωί επί δυο εβδομάδες σχεδόν.

Μία μέρα, κι' όταν η Κάρθην άρχισε το κονσέρτο της, ο μικρός υπηρέτης έλειπε από την τακτική του θέσι. Φάνηκε όμως σε λίγο. Τώρα τον ακολουθούσε μία ώραία και κομψά ντυμένη κυρία.

Αυτή τη φορά η Κάρθην Γκρέυσον τραγούδησε με υπερηφάνεια.

— Η φωνή σας είναι χαριτωμένη, της είπε η νέα θαυμαστρία της. Πρέπει όμως να παρακολουθήσετε μαθήματα τραγουδιού.

Η κυρία πρόσθεσε πως ήταν η Φράνσες Μάρσαλ της όπερας του Σικάγου κι' ότι θα χαιρόταν πολύ να έδινε στην Κάρθην μαθήματα.

— Τι σας είπε για μένα ο νεαρός; ψιθύρισε η Κάρθην.

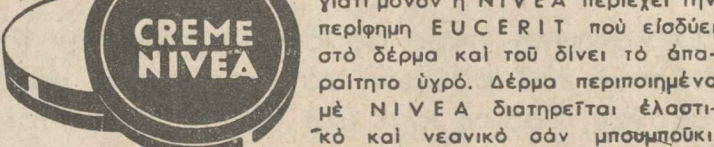
— Τίποτε απολύτως, απάντησε η διακεκριμένη αοιδός. Ήρθα να επιθεωρήσω το καμρίνι μου έπειδή αύριο πρόκειται να δώσω ένα ρεσιτάλ, κι' άκουσα το τραγούδι σας. Ρώτησα τον υπηρέτη για σας αλλά εκείνος δε μπόρεσε να μου δώσει την παραμικρή πληροφορία. Και με το δικό του. Είναι... καφάλαος!

Είναι το δέρμα σας διψασμένο:

Αυτό είναι το μυστικό για να διατηρήτε το δέρμα σας νεανικό, λευκό και δροσερό! Το κύτταρο του δέρματος είναι γεμάτο από υγρό. Προσέξτε το δέρμα ενός μωρού: Αποτελείται κατά 80% από υγρό. Με το χρόνο όμως το δέρμα χάνει την ικανότητα να αναπληρώνει μόνο του το απόδεμα του υγρού του.

Χάνει τη φρεσκάδα του... διψά. Η NIVEA δίνει στο δέρμα να πιη, γιατί μόνον η NIVEA περιέχει την περίφημη EUCERIT που εισδύει στο δέρμα και του δίνει το απαραίτητο υγρό. Δέρμα περιποιημένο με NIVEA διατηρείται ελαστικό και νεανικό σάν μωρουίκι.

Δροσερό δέρμα με κρέμα NIVEA - για δι ή NIVEA δίνει στο δέρμα να πιη

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF - ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Π. Δρόσος

Υφάσματα

Επιτηλώσεις

ΕΡΜΟΥ 37 ΤΗΛ 21.437 ΑΘΗΝΑΙ

του νέου σα να ντράπηκε ξαφνικά.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ο κ. Μάκ Τάβις, αντιπροσωπευτικός τύπος Σκωτσέζου, πέφτει ξαφνικά λιποθύμος στο δρόμο. Αμέσως μαζεύεται κόσμος γύρω του...

Σε λίγο καταφθάνει και ένας γιατρός. Αυτός βάσει το χέρι στις τσέπες του κ. Μάκ Τάβις και αποφασίζει:

— Τελείωσε! Είναι πεθαμένος!

— Μά... τον αντικρούει κάποιος από τους παρισταμένους στη σκηνή, έσεις ούτε καν τον εξέτασες στην καρδιά. Πώς μπορείτε να έξερετε ότι πέθανε;

— Απλούστατα, αν δεν είχε πεθάνει, την ώρα που έψαχνα τις τσέπες του θα είχε βάλει τις φωνές.

Η κυρία στην υπηρέτρια:

— Μαρία! Στέκεσαι και σέ φιλεί ο καρδουιάρης! Κύτταξε στον καρβέλι τα μάγουλά σου πως είναι μαύρα από τα κάρβουνα...

— Μά, κυρία...

— Αυτό που σου λέω! Άλλη φορά σε παρακαλώ, άμα έχεται ο καρδουιάρης να με ειδοποιής...

— Περιττό, κυρία. Μου έχει κάνει όρκο πως ποτέ δεν θα φιλήση άλλη από μένα!...

Ο' ο γιατρός εξηγεί στον Έβραίο πελάτη του τα της αναπνοής.

— Όταν αναπνέεις, παίρνεις από τον αέρα το οξυγόνο και δίνεις το ανθρακικό οξύ.

— Άλθεις; άπορεί ο Έβραιος.

— Βεβαίωτατα.

— Και πού από τα δυο αέρια κοστίζει περισσότερο;

— Τι σάς ενδιαφέρει να το μάθετε; ρωτά ο γιατρός.

— Θέλω να ξέρω αν κερδίζω ή χάνω, όταν αναπνέω.

Την παραμονή κάποιος διπλός γιορτής μπαίνει σε ένα ζαχαροπλαστείο κάποιος πελάτης, και παραγγέλνει δέκα τούρτες!

— Να δάλετε μέσα σ' αυτές— συμπληρώνει—και μερικά άκαθάριστα φυστίκια!

— Θέλετε να κάνετε καμιά φάσα; ρωτά άπορημένος ο υπάλληλος.

— Καθόλου... Είμαι όδοντογιάτρος!

Κάποιος φλύαρος άφού ζάλισε με τις κουταλιές του την παρέα, άπεθυνόθηκε σε μία κυρία και της είπε:

— Δεν είναι αλήθεια, κυρία μου, ότι μιλώ σαν βιδιόλο;

— Από το όποιο δεν λείπει παρά το δέσιμο! άπάντησε η πνευματώδης κυρία.

— Έγώ άσπαθής στα αισθήματα μου δεοποινός; Τί λέτε; Άπεναντίας όσες φορές άγάπησα μία γυναίκα την άγάπησα για πάντα!...

Δεν μένετε, κύριε Λαιμαργιάδη να δειπνήσουμε μαζί;

— Όχι, σάς παρακαλώ, τρώγω πολύ λίγο το βράδυ... Προτιμώ ναρθώ αύριο το μεσημέρι.

Ο Γιάννης, που είναι μαθητής του Γυμνασίου, κάνει αριθμητική στον μικρό του αδελφό.

— Άν από δέκα άφαιρέσω έπτά, τί πράξι είναι;

— Πρόσθεσι.

— Πρόσεξι! Άν έχης δέκα καρδιά και σου πάρω τά έπτά, τί πράξι είναι;

— Κλεψιά.

Ο Ζητιάνας; Μήπως, κύριε, χάσατε το πορτοφόλι σας;

Ο κύριος: (Άνήσυχος βάσει το χέρι του στην τσέπη): Εύτυχώς όχι.

— Τότε δώστε μου μία έλεημοσύνη!

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΙΔΕ

Γιατί μόνο το **ΤΙΔΕ**, που πλένει με νέο και σύγχρονο τρόπο τὰ ρούχα, έγγυάται:

Καθαριότητα:

Ο καταπληκτικός άφρός του έχει την ιδιότητα να διαπερνά τους πόρους των ρούχων, να διαλύει και να αιχμαλωτίζει κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. και να τις παρασύρει με το ξεβγάλμα.

Εύκολία:

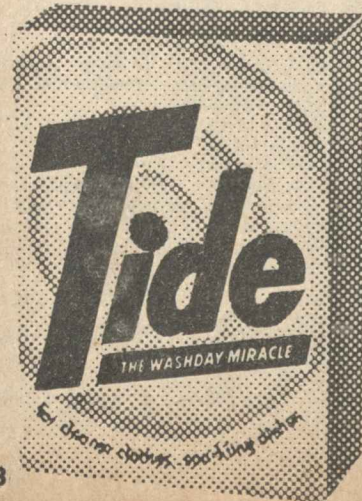
Βάζοντας μπουγάδα με ΤΙΔΕ τὰ ρούχα δεν χρειάζονται τρίψιμο (έκτός ίσως σε μερικές παρά πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλυτώνετε από τη σκληρή δουλειά, δεν κόβεται ή μέση σας, δεν χαλάτε τὰ χέρια σας.

Οικονομία:

Με λίγο ΤΙΔΕ έχετε πολύ και πλούσιο άφρο, ακόμη και με κρύο ή σκληρό νερό. Το ΤΙΔΕ πλένει μαλακά, χωρίς να φθείρει τὰ ρούχα, γι' αυτό και τὰ ρούχα σας δα βαστήξουν πολύ περισσότερο καιρό.

Κι' ακόμη: Το ΤΙΔΕ είναι άβλαβές για τὰ χέρια σας.

Δοκιμάστε και σεις σήμερα τον νέο και σύγχρονο αυτόν τρόπο μπουγάδας με ΤΙΔΕ. Θα πεισodήτε μόνες σας ότι:

ΤΟ ΤΙΔΕ ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!

Διοηθηματικό μυθιστόρημα της ΛΟΥΤΣΙΑΝΑ ΠΕΒΕΡΕΛΙ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ!...

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Η Μαριάννα, μία κοπέλλα άνωστων γονέων, που έχει μεγαλώσει σε όρφανοτροφείο, αρραβωνιάζεται με ένα όμοιο υπάλληλο, τον Λουίτζι. Το ίδιο βράδυ όμως, τη ζητά ένας άγνωστος, ο οποίος της λέει, μπροστά στον αρραβωνιαστικό της, ότι όνομαζόταν Πάλο Φαρίζι, και πως ο αδελφός του Ανδρέας είχε βρεθεί νεκρός πριν από έξι χρόνια, κοντά στο όρφανοτροφείο στο οποίο είχε μεγαλώσει η Μαριάννα. Ο Φαρίζι της δείχνει ένα γράμμα, που είχε ανακαλύψει τελευταία, και με το οποίο μία από τις έξι όρφανές συμμηθρίες της Μαριάννας, προσκαλούσε τον αδελφό του σε νυκτερινό ραντεβού, στον κοιτώνα του μοναστηριού. Το ραντεβού ήταν για τη νύχτα που είχε βρεθεί νεκρός ο νεός. Η Μαριάννα άνασταταμένη, παραδέχεται ότι το γράμμα το είχε γράψει αυτή, για λογαριασμό όμως κάποιας άλλης, την οποία ώστόσο άρνείται να αποκαλύψει. Ο Φαρίζι δεν την πιστεύει, αλλά και ο αρραβωνιαστικός της άρχίζει να την υπονομιάζει, και ψυγναινετα μαζί της. Η Μαριάννα προτείνει τότε στον Φαρίζι, να δρουν τις άλλες κοπέλλες και κάποια από αυτές θα αποκαλύψει την αλήθεια. Πρώτη δρίσκουν την Κλάρα Έσπρίτο, μία δυστυχισμένη, που έργάζεται ως υπρέτρια, και η οποία συνδέεται διαδοχικά με διάφορους άνδρες, ελπίζοντας να αποκαταστήσει τον πατέρα της, που πέθανε σε μια στυφή. Ο Φαρίζι τη ρωτάει ποιός ακούσασε τον αδελφό του, με αυτή ύστερα από υποδείξει της Μαριάννας, άπαντα πως δεν ξέρει τίποτα. Κατόπιν άναζητούν τη Βιόλλα Άνουτισιάτα, που ζή σ' έναν κύκλο υπαρκτών, με το όνομα Νικίτα. Τη δρίσκουν, με την κατηγορία ότι δηλητηρίασε τον γλύπτη Φρόνκι, με τον οποίο συνεργάζονταν. Ο Φαρίζι τη ρωτά για το θάνατο του αδελφού του, αλλά εκείνη λέει ότι δεν θυμάται άπολύτως τίποτα γι' αυτό.

5 Η έδωσι αυτή φαινόταν πως διασκέδαζε τη Νικίτα. Την πήραν με το αυτοκίνητο της άστυνομίας, έξηγσε ο Φαρίζι. Φαντάζομαι πως θα τσίριζε, έλεπε κυνικά η Νικίτα. Είσατε, αλήθεια, παρόντες σ' αυτή τη σκηνή; Είσατε εκεί, έλεπε η Μαριάννα με φωνή αδέσπαι. Θέλαμε... Η Νικίτα τη διέκοψε. Είπατε στους άστυνομικούς πως πηγαίνατε να με ζητήσατε; Όχι. Δεν μιλήσαμε για σένα. Καλύτερα έτσι. Θα τους άφήσω να περιμένουν ακόμη λίγο. Σήμερα είναι μία ωραία μέρα. Θέλω να απολαύσω λίγο ήλιο κι' ύστερα έχω ακόμη κάτι να κάνω. Δοκίμασε να σηκωθεί, με ο Φαρίζι άκούμπησε το χέρι του πάνω στο δικό της. Το κορίτσι το τράβηξε άπτότομα και ρώτησε με θυμό: Τι θέλετε επί τέλους από έμένα; Όμολογήσατε με κυνισμό ότι κάνατε ένα έγκλημα, της έλεπε. Θα ήθελα με τον ίδιο κυνισμό και την ίδια ελίκρινεια, να όμολογήσατε αυτό που κάνατε πριν από έπτα χρόνια. Αυτό θα έλευθέρωνε έμένα και τη Μαριάννα από έναν έδαιχτη. Και μη φοβόσαστε ότι έγω θα χρησιμοποιήσω την όμολογία σας για να επιβαρύνω τη θέση σας. Η δικαιοσύνη άς σας κρίνει με τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της.

Ο Φρόνκι ήταν πολύ άρρωστος, έλεπε η Νικίτα σαν να μιλούσε στον εαυτό της. Δεν με πείθετε. Δεν υπάρχουν μονάχα σωματικές άρρώστειες. Σ' αυτό συμφωνώ. Φθάνει κανείς να κυττάζει έσας, για να πεισθή. Άλλα δεν με ενδιαφέρει. Αυτό που θέλω να μάθω, δεν άφορά τις σχέσεις σας με εκείνο τον άνθρωπο. Η Νικίτα τον κυττάζε έχθρικά. Δεν ξέρω στ' αλήθεια τι μπορεί να συνέβη στον αδελφό σας πριν από έπτα χρόνια. Ούτε πιστεύω να το ξέρη και η Μαριάννα. Αυτή ζούσε τότε για να γράφει ποιήματα κι' έρωτικά γράμματα στο Δάντε και στον Βίκτορα Ούγκω. Έγω ζούσα για να φτιάχνω κούκλες και δεν με ενδιαφέρει τίποτα άλλο. Σταμάτησε άπτότομα. Το λογαριασμό μου, Κολόμπε, φώναξε.

Κατόπιν στράφηκε προς τη Μαριάννα. Θα γίνει διάσημο αυτό το μαγαζί άργότερα, όταν μαθευτή η ιστορία μου. Τουλάχιστο θα έχω φανή χρήσιμη σε κάποιον, έλεπε. Ο Φαρίζι στάθηκε στο κατάφλη, σαν να ήθελε να της έμποδισή την έξοδο.

Άκούστε με καλά, δεσποινίς Βιόλλα, της έλεπε. Δεν θα σας άφήσω να φύγετε από δω, αν δεν μου πείτε προηγουμένως την αλήθεια. Στην άρχή ήθελα να τη μάθω μονάχα για να ξαναβρω τη γαλήνη μου. Τώρα έχω και άλλους λόγους. Αν δεν μιλήσατε για ό,τι έγινε εκείνη τη νύχτα, θα άναφέρω αυτή την υπόθεση στη δική σας και καταδικάνατε ότι θα βαρύνω άρκετά τη θέση σας. Άλλο είναι ένα έγκλημα που γίνεται πάνω σε μία στιγμή άπελπισίας, που το έχει υπαγορεύσει μία παθολογική ζήλεια, και άλλο ένα έγκλημα προμελετημένο, ύπολογισμένο ψυχρά, σε μία ηλικία, μάλιστα, που όπως λέτε η ίδια, τα κορίτσια παίζουν ακόμη με τις κούκλες.

Η Νικίτα του έκανε νόημα να σωπάσει. Γιατί μιλάτε τόσο δυνατά; Είπα ευγενικά. Έχει ακόμη κόσμο μέσα και δεν με άρέσει να άκούνε οι άλλοι τις υποθέσεις μου. Καλά, λοιπόν. Αν αυτό σας ευχαρίστη κι' αν μπορέ να δώση τη γαλήνη στη Μαριάννα, πείτε πως πριν από έπτα χρόνια παρέσυρα έγω τον αδελφό σας στο όρφανοτροφείο και τον σκότωσα χτυπώντας τον στο κεφάλι και μετά πετώντας τον από το παράθυρο του κοιτώνα.

Όχι! φώναξε η Μαριάννα. Όχι... όχι... Έχε φωνάξει τόσο δυνατά, που ένα γκαρσόνι έτρεξε να δη τί γίνεται.

Τί συμβαίνει; ρώτησε. Τίποτα, άστειευόμαστε, έλεπε ο Φαρίζι. Δώσατε μου το λογαριασμό μου, έλεπε η Νικίτα με άπόλυτη ήρεμία. Μονάχα η Μαριάννα ήταν άνα-

σταυμένη, αλλά ευτυχώς το γκαρσόνι δεν την πρόσεξε. Μόλις έμειναν πάλι μόνοι τους, η Μαριάννα έλεπε τρομαγμένη: Όχι, δεν ήταν αυτή, κύριε Φαρίζι! Μην της μιλάτε. Σας παρακαλώ!

Η Νικίτα χαμογέλασε με τρυφερότητα. Τί σημασία έχει, Μαριάννα; Είπα. Έτσι κι' άλλωώς, τώρα πια έχουν όλα τελειώσει για μένα. Τρία χρόνια, δέκα ή είκοσι, είναι το ίδιο πράγμα.

Δεν θέλω, ξανάπε η Μαριάννα. Έσ' είσαι άθώα. Δεν πρέπει να πληρώσης για μία άλλη. Έγω δεν πιστεύω καν ότι έκανες κακό στο φίλο σου. Σ' εκείνο τον γλύπτη. Δεν είσαι ίκανή για ένα τέτοιο πράγμα.

Η Νικίτα έκανε μία κουρασμένη κίνηση με το χέρι της. Μη νοιάζεσαι για μένα, Μαριάννα, έλεπε. Ό,τι κι' αν έκανα, ό,τι κι' αν μου συμβή, ήταν μοιραίο να γίνει. Είμαστε πάντα τόσο μόνες έμεις. Δεν άνηκαμε σε κανένα. Θυμάσαι που δεν βρέθηκε κανένας να μας... άγοράσει από το όρφανοτροφείο;

Γέλασε με' ένα μικρό σύντομο γέλιο και ύστερα σίχτηκε στη ζακέτα της. Τί κρύο που κάνει εδώ μέσα! Είπα. Έχω στ' αλήθεια άνάγκη από λίγο ήλιο.

Μετά στράφηκε στον Φαρίζι: Έσείς κάνετε ό,τι νομίζετε, αλλά άφήστε ήσυχη την καυμένη τη Μαριάννα μας. Είναι πάντα η ίδια. Σαν ένα παιδάκι χαμένο μέσα στο δάσος.

Πλησίασε τη Μαριάννα, σήκωσε το λευκό μακρύ χέρι της, της έπιασε μία τούφα από τα μαλλιά της και τη στριφογύρισε για μία στιγμή στο δαχτυλό της σαν φιδάκι. Έπειτα της χαμογέλασε:

Χάρηκα που σε είδα σήμερα, έλεπε. Είναι ο τελευταίος άποχαιρετισμός. Αυτός ο κύριος σε συμπαθεί. Φαίνεται πως έχει καρδιά. Γεια σου, Μαριάννα. Εύχομαι να βρης τη γαλήνη και την ευτυχία. Σου άξίζει. Σήκωσε το χέρι της σε χαιρετισμό και έφυγε χωρίς να πη άλλη λέξη.

Η Μαριάννα έκανε μία κίνηση να την ακολουθήσει, αλλά ο Φαρίζι τη συγκράτησε:

Όχι, της έλεπε. Μείνε εδώ. Τον κυττάζε φοβισμένη. Για πρώτη φορά της μιλούσε με τόσο τόσο οικείο, σχεδόν προστακτικό.

Πάμε μαζί της, παρεκάλεσε η Μαριάννα. Φοβάμαι μήπως θελήσει να σκοτώθω... Δεν έχει τέτοιο σκοπό. Είναι πολύ πιο θαρραλέα από σένα, της άπάντησε ο Φαρίζι. Τώρα θα σε συνοδεύω στο σπίτι, γιατί δεν μπορείς να σταθής στα πόδια σου.

Όχι, στ' αλήθεια, δεν άντέχω πια. Δόγηξε η Μαριάννα, κρύβοντας το πρόσωπο ανάμεσα στα χέρια της.

Κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για να περπατά με βήμα σίγουρο, σταθερό. Δεν κυττάζε κανένα, έλπι-

ζοντας πως έτσι δεν θα έβλεπαν οι άλλοι το τσακισμένο πρόσωπό της και τὰ δακρυσμένα της μάτια. Βγήκαν στο δρόμο. Ο Πάλο έστειλε το παιδί του μαγαζιού να φωνάξει ένα ταξί.

Ο νεαρός συγγραφέας ήταν ακόμη σκυμμένος πάνω από τα χαρτιά του. Μιλήσατε με τη Νικίτα; ρώτησε.

Ναι, άπάντησε ο Φαρίζι. Ήταν στα κέφια της σήμερα. Είπα στο γκαρσόνι να μου φέρη ένα κονιάκ με τὰ ρέστα του λογαριασμού της. Τί παράξενο κορίτσι. Κρίμα να είναι τόσο άσηχη.

Όταν έφθασε το ταξί και μπήκαν μέσα, η Μαριάννα στριμάχτηκε σε μία γωνιά και άρχισε τὰ κλάματά. Ο Φαρίζι της έπιασε το χέρι με άπειρη τρυφερότητα.

Τί έπαθες; τη ρώτησε. Δεν θέλω να κάνω κακό στη Νικίτα, του έλεπε προσπαθώντας να πνίξη το κλάμα της. Είναι τόσο δυστυχισμένη!

Ήσυχασε, δεν πρόκειται να την ένοχλήσω, της υποσχέθηκε. Άρπουν να φθάσουν στον προορισμό τους δεν είπαν άλλη κουβέντα.

Θ' ανέβω και γ'ό επάνω, έλεπε ο Φαρίζι άφού κατέβηκαν και πλήρωσε το ταξί. Η Μαριάννα τον κυττάζε τρομοκρατημένη.

Όχι, σας παρακαλώ, διαμαρτυρήθηκε. Η κυρία Λουίζα θα θυμώσει μόλις σας δει.

Γιατί; Δεν θέλει άνδρες στο σπίτι της. Δεν με' ενδιαφέρει για την κυρία Λουίζα.

Θα με διώξει! Μαριάννα, μου φαίνεται πως είσαι άρρωστη και η κυρία Λουίζα, είμαι βέβαιος γι' αυτό, δεν θα σου δώσει ούτε ένα ποτήρι νερό. Την κατάλαβα τί άνθρωπος είναι από την πρώτη φορά που την είδα.

Όχι, όχι. Μη με βασανίζετε πιά! Και μη μου μιλάτε στον ένικό. Έκανα άσχημα που δέχθηκα να δω μαζί σας! Να σας βοηθήσω! Το πρόσωπό της ήταν κατακόκκινο και φαινόταν έτοιμη να κλάψει, γιατί το σαγόνι της έτρεμε.

Καθώς ανέβαιναν τις σκάλες, η Μαριάννα σταματούσε κάθε τόσο και τον παρακαλούσε: Μην έρχεστε μαζί μου. Φύγετε σας παρακαλώ!

Μα ο Φαρίζι δεν έδινε προσοχή στις παρακλήσεις της και σε λίγο χτύπησε το κουδούνι.

Τους άνοιξε η κυρία Λουίζα που μόλις είδε τη Μαριάννα με τον Πάλο, έγινε έξω φρενών.

Α, μα αυτό πια λέγεται θάσος! φώναζε χωρίς να κρατήσει τα προσχήματα. Μαζί από το πρωί ως το βράδυ! Κι' έκείνος ο δυστυχισμένος νέος που είχε σκοπό να σε παντρευτή;

Σας παρακαλώ, κυρία άφήστε μας να περάσουμε, έλεπε ο Φαρίζι, καθώς η κυρία Λουίζα τους κρατούσε την πόρτα. Η δεσποινίς Μαριάννα είναι άρρωστη.

Πολύ καλά, θα την περιποιηθώ έγω. Ο Φαρίζι δεν έδωσε προσοχή στα λόγια της και μπήκε κρατώντας από το μπράτσο τη Μαριάννα, γιατί φαινόταν έτοιμη να πέσει.

Η γυναικά έτρεξε πίσω τους: Τί τρόπος είναι αυτός! φώναξε. Δεν τον επιτρέπω! Μπορεί να είσατε κύριος, αλλά στο σπίτι μου διευθύνω έγω!

Ο Φαρίζι ώδηγησε τη Μαριάννα στο δωμάτιό της, άφίνοντας πίσω του άνοιχτή την πόρτα.

Μπορείτε να της φτιάξετε ένα καφέ; έλεπε στην κυρία Λουίζα.

Α, τώρα άρχισαμε τις ευγένειες! άπάντησε εκείνη με ειρωνικό τόνο. Πώς πήγε, λοιπόν, η άνάκρισί σας; Υποπτεύεσθε ακόμη τη Μαριάννα ως υπέβουη για το θάνατο του αδελφού σας; Ο Φαρίζι στράφηκε άπτότομα προς το μέρος της και της μίλησε κοφτά: Κάνετε μου τη χάρη να μ'ας άφήσετε μόνους! Η κυρία Λουίζα έγινε με μιάς

ΦΡΑΝΚ ΣΙΝΑΤΡΑ...

...ο σκληρός "Ανδρας με την πενόμενη καρδιά"

Φράνκ Σινάτρα ή πιο σωστά Φράνσις - "Άλμπερτ Σινάτρα, ο άνθρωπος φαινόμενο: Σαράντα τριών χρονών, ο καλλίτερος πληρωμένος καλλιτέχνης στον κόσμο, το παιδί του Χόμπεκ, ενός βρωμερού λιμανιού της Νέας Ήρσεης, ο άνθρωπος με τη χρυσή φωνή, ο ήθοισ με τη σπασμένη καρδιά, ο νεκροναστήμενος... Τον έχετε δη στον κινηματογράφο, αλλά δεν ξέρετε τί είναι ο άνθρωπος αυτός. Θά σας είπαν ότι υπέφερε πολύ, δεν θα σας είπαν όμως ασφαλώς ότι θα μπορούσε και να είχε πεθάνει. Θα διαβάσατε ότι ήταν σκληρός, όχι όμως κι ότι είχε μια καρδιά. Στον κινηματογράφο θα τον είδατε σε ρόλους αλήτη, λωποδύτη, τοξικομανή, γκάγκστερ, αλλά κανείς δεν θα σας είχε πει ότι ήταν αρκετή μια γυναίκα για να τον εκμηδενίσει και μια άλλη για να τον κάνει να ξαναζήσει. Τι είναι λοιπόν αυτό το φαινόμενο που λέγεται Σινάτρα; Για να τον καταλάβουμε θα πρέπει να ρίξουμε μια ματιά στη ζωή του, μια ζωή εξαιρετική, γεμάτη περιπέτειες και απογοητεύσεις.

Δεν είμαι γκάγκστερ!

Δεν είναι ύψηλός, δεν είναι παχύς, δεν είχε ποτέ του κοιλιά. Τα μάτια του είναι γαλάνα κι αστραφτερά. Άσκη όμορφη, μελαγχολία και λίγη τρέλλα στο βλέμμα. Γι' αυτό η Μπιζιτ Μπαρντ είχε για τον Σινάτρα κάνοντας μια γκριμάτσα: — "Ο Σινάτρα και γώ θα τα πηγαίναμε καλά. Ο Φράνκ Σινάτρα μοιάζει μ' έναν πεινασμένο λύκο και ντύνεται σαν τους πρίγκιπες του 20 αιώνα. Έχει εκατόν είκοσι πέντε κοστούμια και πενήντα ζευγάρια παπούτσια και χειμώνα—καλοκαίρι φοράει ένα ψάθινο καπέλο με μια τρι-

Ο Σινάτρα την εποχή του γάμου με την "Αδα"

Η ξυπόλυτη κόρησας: "Αδα Γκάρντνερ"

έκανε ποτέ μήνυση για δυσφήμιση στους δημογράφους που έλεγαν:

«Ο Σινάτρα πέρασε μια έγκληματική παιδική ηλικία. Αν δεν αγαπούσε τη μουσική, θα καταλήξει γκάγκστερ».

Αυτό είναι ψέμα. Ο άνθρωπος που έχει πατήσει τους περισσότερους δίσκους, ο πρώτος «Ανθρώπου με το χρυσό χέρι» δεν ήταν ποτέ άρχηγος συμμορίας, ούτε έχει σκοτώσει κανένα. Αγώνιστηκε μάλλον σε όλη του τη ζωή να τον πάρουν στα σοβαρά και ταυτόχρονα να τον γυναικές αναστάτουν τη ζωή του. Ένας φίλος του, ο Κάνκ Σανίκολα, διηγείται:

— Μου τηλεφωνεί στις τρεις ή ώρα τα βράδια και πάλι να τον δω. Καπνίζει άσπαστα και άλλο λέει: «Είμαι δυστυχισμένος, τη βέρα έχω την ανάγκη της». Αλλά από ποιά έχει ανάγκη ο Φράνκ Μπύ; Από τη μητέρα σου, από τη πρώτη γυναίκα σου, τη Νάνσυ, από τη δεύτερη, την "Αδα Γκάρντνερ, από ποιά, τέλος πάντων;

Φυσικά οι φίλοι του δεν μπορούν να απαντήσουν. Γιατί οι φίλοι του δεν ήταν εκεί όταν ο Φράνκ (το χαϊδευτικό του Φράνκ) ήρθε στον κόσμο στο Χόμπκεν και η μαμή του έλασε να το σπρώξει και το έκοψε το λούδι του άσπαστου αυτού, έτσι που παιδί ακόμα είχε τη φωνή ενός μικρού γένου και παντού αόριζε. Η μητέρα του, η Ντόλλυ, περίμενε κορίτσι. Ταν γεννήθηκε ο Φράνκ, η Ντόλλυ έβγαλε στεναγμό:

— Δεν πειράζει, θα το φορέσω ρόζ μαυροδιακά.

Ο ρόλος της μητέρας του!

Μονάχο του, το παιδί καθόταν στα σκαλοτάκια μπροστά στο σπίτι του περιμένοντας να κανένας διαβάσει στη ζωή του για να την ενδιαφέρουσα. "Επαιζε ούκουνέλε ως το δώδεκα και έκανε ταχυδακτυλουργικά παιχνίδια με σπασμένα γυαλιά από μπουκαλί. Προσπαθούσε να αυτό τον τρόπο να περνά τις ημέρες του. Η Ντόλλυ Σινάτρα άνακατεύονταν στην πολυκακή. Ζύγιζε ενενήντα κιλά. Είχε κάτω από το λειγρό της δυο συνοικίες της πόλεως, δηλαδή 20.000 ψήφους. Στη διάστημα αυτό, ο Φράνκ γοταγουδούσε ανάμεσα στα δόντια του διαπραγωγικά τραγουδάκια. Δεν είχε, έλυνε, ποτέ άλλο να κάνει. Έτσι η μητέρα του πηγή μια μέρα σε ένα καμπαρέ, λέγοντας στο ιδιοκτήτη:

Είναι υιός μου και τραγουδάει καλά. Ο ιδιοκτήτης απάντησε: — Δεν είμαι τρελός.

— Ξέρεις ποιά είμαι; του είπε η Ντόλλυ Σινάτρα. Μπορώ να επηρεάσω την ψήφο 20.000 εκλογέων. Θαρρώ πως θέλεις ακούσει να πελάτες στο μαγαζί σου, δεν εν; Έτσι, Σ' ένα τέτοιο επιχείρημα τί θέλατε να απαντήσει ο ιδιοκτήτης του κέντου;

Δεν είχε πολλούς φίλους ο Φράνκ Σινάτρα. Σήμερα πολιεκατομμυριοχός βροφέιο "Ουάσινγκτον" του 1954, όταν σε ηλικία δεκαπέντε χρονών νιαούριζε τα πρώτα του τραγούδια σε ένα κλαμπ ρεσταντόν, σε μια πλάτ. Δεν τον κοστούσε για πολύ, αλλά η υπέροχη του φωνή τον έκανε λώντας με τις ψήφους και με τις πολιτικές σεσεις της.

Ένα βράδυ, ο Φράνκ Σινάτρα άκουσε Μπίγκ Κρόσμπυ και την άλλη μέρα έγινε λέγοντας:

— Μπορώ και γώ να τραγουδήσω έτσι. Και να πώς έγινε αυτό, που κανείς δεν στευε.

Μαθήματα τρυφερότητας!

Η Νάνσυ ήταν μια κοπέλλα με δάφνες σταυές μπουκλές που ήθελε να παρηγορηθεί. Φράνκ Σινάτρα και να δημιουργήσει οικονομία. Για τη Νάνσυ, ο Φράνκ ήταν ένας δειλός και επιφυλακτικός νέος, που όμως έβλεπε τη ζωή των ανθρώπων με μια περίεργη ώριμότητα. Αυτόν πάλι, η Νάνσυ ήταν ένας τρυφερός άνθρωπος πάνω στον οποίο έκρυβε τις ολές της παιδείας του ηλικίας.

— Τραγουδάς όσο κανένας άλλος, του έλεγε μια μέρα η Νάνσυ, και θα πιάς μακρότερο

αυτούς. Θα ζήσουμε οι δυο μας μαζί και θαμαστε περίφημα.

— Ναι, ναι, ναι, απαντούσε αυτός.

Και έκλαιγε σχεδόν, κατάπληκτος, γοητευμένος που έβλεπε ότι τον είχαν επιτέλους αγαπήσει. Πέρασαν μαζί τέσσερα καλοκαίρια στις πλάτ του "Ατλαντικού και το χειμώνα, όταν ο Φράνκ δεν είχε αρκετά χρήματα η Νάνσυ που ήταν στενοδακτυλογράφος, του έστειλε το γάντι της με ένα χαρτονομίσμα του ενός δολλαρίου σε κάθε δάχτυλο. Εκείνος πάλι της έδωσε το ρολόι του και έβαλε στη τρυφερότητα και όλη τη θερμότητα του πρώτου μεγάλου έρωτά του στα τραγούδια με τα οποία επέμενε να ταλαιπωρή τα μικρόφωνα. Οι μουσικοί της ορχήστρας κρατούσαν τα γέλια. Ήταν ηλικιωμένοι και δεν καταλάβαιναν εκείνο το χαμίνι του Χόμπκεν. Σιγά - σιγά όμως, στη σάλα, οι κοπέλλες είχαν αρχίσει να κρατούν με τα δυο χέρια την καρδιά τους για να μην ξεσπάσουν σε λυγμούς. Ήταν νέες και καταλάβαιναν, όπως και η Νάνσυ. Για πρώτη φορά στην ιστορία του ραδιοφώνου, του δίσκου και του αμερικανικού μουσικού - χάλι, οι ακροατές ένοιωθαν τη λαχτάρα να πάνε να αγκαλιάσουν τον τραγουδιστή.

«Προσκολλήθηκε» στην εποχή του

Είχε μια φωνή θραχκή και βελουδένια μαζί, παραπονιαρική και χαϊδευτική, τη φωνή μιας καινούργιας νεολαίας. Τα μετά το 1930 χρόνια περνούσαν γρήγορα και η φωνή είχε προσαρμοσθεί στο ρυθμό τους, δηλαδή στη τζαζ. Από τότε φυσικά ο Φράνκ Σινάτρα τελειοποίησε την τεχνική του, αλλά από την ηλικία των δέκα ένηντα χρονών είχε καταλάβει την τζαζ και αυτό ήταν πολύ σπουδαίο: Ο Φράνκ Σινάτρα είναι ο μόνος λευκός τραγουδιστής που άφομοίωσε το «τέμπο», το ρυθμό των νέγρων.

Ο Σινάτρα προσκολλήθηκε στην εποχή του. Μέσα σε μια δεκαετία η τζαζ, η μάλλον το σουίγκ, έγινε δημοφιλέστατη. Εκατομμύρια νεαροί χορεύαν μέσα στις αίθουσες των μεγάλων ξενοδοχείων της Νέας Υόρκης και του Σικάγου με συνοδεία του κλαρινέτου του Μπέννυ Γκούντμαν και τα ταμπούρα του Τζην Κρούπα. Οι λευκοί, οι Αμερικανοί των μικρών πόλεων του Κάνσας και της Βιργινίας, είχαν αγαπήσει τη μουσική αυτή, που συχνά απεχθάνονταν ή αγνοούσαν οι πατεράδες τους. Η αμερικανική νεολαία ξεχνούσε τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, τις σπουδές της, χτυπώντας τα πόδια και ακούγοντας τα τρομπόνια των αδελφών Ντορσε. Άναμεσα σε όλα αυτά, ο Φράνκ Σινάτρα παρακολουθούσε και έρωτα. Και ύστερα ήξερε να απαντήσει όπως οι ερωθόδεσμοι. Είναι ένα παλιό τρύν. Αναπνέουν στη μέση μιας νότας χωρίς όμως να πάψουν να τραγουδούν, τόσο καλά ώστε μπορούν να συνδέσουν μια μουσική φράση με μια άλλη με φαινομενική ευκολία.

Ήταν ένας καινούργιος ήχος. Αποκαλούσαν τον Σινάτρα «Δη Βόις» (η Φωνή). Ήταν τώρα διάσημος. Οι κοπέλλες έβαφαν τους τοίχους της βίλας του στο Χάσμπρουκ Χέιτς με τα κραγιόνια των χειλιών τους. Ο Φράνκ είχε παντρευτεί τη Νάνσυ λέγοντας της:

— Θέλω να φτάσω ως την κορυφή και δεν θέλω να με σταματήσει κανείς.

Αυτή του είχε πη:

— Δεν θα σε σταματήσει.

Για να θέλη κανείς να φτάσει στην κορυφή, στην "Αμερική, της «σού μπίζνες», πρέπει να είναι μισότρελλος αν όχι τρελός. Όμως, φυσικά, ύστερα από μια τέτοια επιδίωξη, εύτυχισμένη και γαλήνια οικογενειακή ζωή είναι αδύνατη. Ο Φράνκ τα ήθελε όλα συγχρόνως. Τις δεξιότητες με σαμπάνια μετά τα κονσέρτα, αλλά και το πρώτο του στο κρεβάτι, σεβρισμένο από τη Νάνσυ. Φανταζόταν ότι μπορούσε να βγει με τους φίλους του—γιατί τώρα οι φίλοι έπεφταν βροχή—και τις φιλεναδούλες τους, σε μια άνοιχτη καντιλάκ, πετώντας τα λεφτά πάνω από τα κεφάλια τους—και αποκλειστικά χαρτονομίσματα των εκατό δολλαρίων—και άμεσως ύστερα από αυτό, γυρίζοντας στο σπίτι του, να διασκεδάσει με τα παιδιά που έχουν το όνομά του και το όνομα της γυναίκας του. Μα η Νάνσυ δεν μπορούσε να υποφέρει την αγονία της α-

Ένα άσυνήθιστο θέαμα: Ο Σινάτρα μόνος του στην έρημη πλατφόρμα ενός γαλλικού σιδηροδρομικού σταθμού...

ΦΡΑΝΚ ΣΙΝΑΤΡΑ

ναμονής. Γι' αυτό και χώρισαν. 'Ο Φράνκι, που έβρει να κρύβει τις συγκινήσεις του, είπε.

— Στο κάτω - κάτω, τόσο το χειρότερο! Τόσο το χειρότερο γι' αυτόν όμως. Κερδίζει ένα εκατομμύριο δολάρια το χρόνο. 'Η κορυφή δεν είναι πια μακριά, αλλά νά, η νύχτα προχωρεί, οι φίλοι φεύγουν, οι μπουκάλες της σσιπινίας είναι άδειανές, η σάλα κενή και ο Φράνκ Σινάτρα μονάχος. Τηλεφωνεί στη μητέρα του, που του λέει γλυκόλογα και τον παρηγορεί, αλλά νοιώθει χαμένος όπως και πρώτα, όταν έπαιζε με τα κομμάτια των γυαλιών της μπουκάλας. Δεν είναι τότε ευχάριτος άνθρωπος. Είναι σαρκαστικής και μερικές φορές άγνης.

'Ο Φράνκ Σινάτρα το 1946, κηρύσσει τον πόλεμο κατά του τύπου:

— Αυτός που θα ασχοληθώ με την ιδιωτική μου ζωή είναι πεθαμένος άνθρωπος! λέει.

Δεν χρειάζεται περισσότερο για να εξαπολυθούν όλοι οι δημοσιογράφοι της Νέας Υόρκης, του Χόλλυγουντ και του Μαϊάμι. Περνάει τις ώρες του, τυπωμένους από τα «φλάς», προσπαθώντας να απομακρύνει από το δρόμο του τους δημοσιογράφους και όλους τους περιέργους. Συνδέουν με καλώδιο το τηλέφωνό του για να ακούει τις συνδιαλέξεις του και μια στάρλετ που κάλεσε ο Σινάτρα να φάνε μαζί πληρώνεται 1000 δολάρια για να πει, δυο ώρες αργότερα σε όλων των ειδών τους κουτσομπολίδες στα της ελπίδας. "Ολ" αυτά θα μπορούσαν να τσακίσουν έναν φυσιολογικό άνθρωπο, αλλά ο Σινάτρα δεν είναι όπως όλος ο κόσμος.

'Η Νάνσυ είναι μοναχή της στους γονείς της, ο Φράνκ ολόμυρνος στο τσίρκο του σινεμά και του μουζίκ - χάλ, όταν εμφανίζεται μια άλλη γυναίκα, μοναχή και αυτή, η "Αβα Γκάρντνερ. 'Η "σουπερ - στάρ" των μετὰ το 1950 ετών ήταν πολύ όμορφη και πολύ υπέροχη για τους κυρίους του Λας Βέγκας, αλλά όταν ένα βράδυ συνάντησε αυτό το γοργασμένο και τσακισμένο παιδί με τη χρυσή φωνή, σκέφτηκε: «Μ' αυτόν τουλάχιστον θα είμαι ευτυχισμένη».

Ο Σινάτρα, έχοντας δώσει την καρδιά του, της άπλωσε το χέρι και έφυγαν τρέμοντας γιατί πίστευαν στον κεραυνόβολο έρωτα.

'Η "Αβα τόν βυθίζει στη μοναξιά του

'Ο έρωτάς τους ήταν ηλεκτρικός, σφοδρός, αλλά δεν άρνησαν τα βραχυκυκλώματα. 'Ο Φράνκ νοσταλγούσε τη Νάνσυ και τα τρία παιδιά του και έπι πλέον ήταν και ζηλιάρης. Αυτή πάλι ήθελε να της συγχωρή και τη Νάνσυ. "Ο Φράνκ, "Υστερα, η "Αβα Γκάρντνερ δεν ήξερε να κάθεται στη γωνία. "Ηθελε να θυγαίνει έξω, να πίνει, να "νορεύει. Δεν είχε καταλάβει ότι ένας ήθοποιος σαν τον Σινάτρα ένα μόνο πράγμα ζητάει: την ήσυχία, το τέν - α - τέν με τη γυναίκα του. Πέταξαν λάμπες ο ένας στο κεφάλι του άλλου. 'Η "Αβα δεν είχε παιδιά, παραβίασε τα συμβόλαιά της και ο γάμος τους χρεώκοπησε μέσα σε είκοσι τρεις μήνες.

'Από μια άποψη, ο Φράνκ Σινάτρα είναι νεκρός και αυτό βαστάει ως το 1952. 'Η Νάνσυ είχε καταλάβει: το στέλνει τα παιδιά του και ταυτόχρονα ψυχαναλύτες. Αυτοί διατυπώνουν τη διάγνωση:

Ο Σινάτρα κυριαρχείται από τη μορφή της μητέρας του. Έχει, μέσα στο υποσυνείδητό του, το αίσθημα ότι όλες οι γυναίκες είναι δυνατές. Θέλει να τις καταλάβει αλλά ταυτόχρονα νοιώθει τον εαυτό του χαμένο, σαν ένα παιδάκι.

Ας λένε όμως οι ψυχαναλύτες δ,τι θέλουν Ξέρουμε βέβαια, ότι η επίδραση μιας μητέρας είναι επικρατέστερη, αλλά στην περίπτωση του Σινάτρα δεν αρκεί αυτό. Πρέπει να έχουμε επίσης υπ' όψη ότι είναι παράλογος γιατί έχει ταλέντο. Πρέπει να πούμε ακόμα, ότι ο Φράνκ Σινάτρα ποτέ δεν κατάφερε να σταθεί σε ένα μέρος, σε έ-

'Ο Φράνκ ζούσε δίπλα στην "Αβα, αλλά νοσταλγούσε τη Νάνσυ και τα τρία του παιδιά.

'Ο Φράνκ έζησε ευτυχισμένες μέρες με τη Νάνσυ που τον αγαπούσε.

να σπίτι για να γεράσει λίγο, με φρόνησι κοντά σε μια γυναίκα που να του προσφέρει τη γαλήνη.

'Η Μπακώλ του διδάσκει τη φρόνησι

Και όμως η τελευταία γυναίκα που συναντά θά τον ξαναφέρει στην ισορροπία και το ξεκαθωμένο νευροπάστο θα ξαναμάθει να ζή. 'Η Λωρήν Μπακώλ, με τα πρόσνια μάτια και τα χρυσά μαλλιά, η χήρα του Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ, δάξει το χέρι της στο χέρι του Φράνκ και του λέει:

— "Ας προχωρήσουμε μαζί, αυτό θα μας κάνει καλό.

Είχε και αυτή ανάγκη: ο άνδρας της είχε πεθάνει, ήταν απελπισμένη.

Το ίδιο όμως και κείνος: η επιτυχία ξανσαρχόταν, οι δίσκοι άρχισαν να πουλιούνται άφθονοι και σκέφθηκε ότι μια τέτοια συντροφία ήταν ωραία.

Έχτισαν και οι δυο μια παράξενη φιλία γύρω από το χαμό του Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ και γύρω από τις δυστυχίες τους. 'Ο ένας δοήθησε τον άλλον. Με κατάπληξη, ο Φράνκ Σινάτρα μάθαινε ότι η Λωρήν Μπακώλ περνούσε τις βραδυνές διαβάζοντας μοναχή στο σπίτι της. 'Η Λωρήν πάλι του έκανε το μάθημα:

— Τα παιδιά, το διάβασμα, η εργασία, οι φίλοι—να το κλείδι της ευτυχίας.

Μια τέτοια ευτυχία είναι συχνά δύσκολη και απαιτεί καρτερικότητα, αλλά στο τέλος καταβάθω να «ισορροπήσει» τον Σινάτρα. Με το μουσικό νηφάλιο, υπογράφει συμβόλαια για το δικτύο της τηλεόρασης. Με χέρια που δεν τρέμουν διευθύνει ο ίδιος την ορχήστρα Νέλσον Ριντλ κατά τις επαναλήψεις. Με δέμματα που γελά μετράει δολάρια και τα βάζει στην τράπεζα ή αγοράζει μια εταιρία ταξί στη Φιλαδέλφεια. Το βράδυ τρώει μαζί με τα τρία παιδιά του, παρακολουθεί τα μαθήματά τους και τους επιβάλλει να κοιμούνται τα μαλλιά τους.

Όταν διαβάσει στα Ιταλικά περιοδικά ότι η "Αβα Γκάρντνερ πρόκειται να παντρευτεί τον Βάλτερ Κιάρι, εκνευρίζεται για ένα δευτερόλεπτο, αλλά γρήγορα ανακτά την ψυχραιμία του και χαϊδεύει το κεφάλι του μικρού Φράνκι του, που είναι δεκατριών χρονών. "Όταν μιλάει στη μητέρα του, κουνάει το κεφάλι σιωπηλός, αλλά δεν τη φοβάται πια και είναι εκείνος τώρα που της αγοράζει ροζ ρούχα για να εκδικηθεί.

Σήμερα, αν μπορούσε κανείς να πάρει τους μεγαλύτερους παραγωγούς του κινηματογράφου, της τηλεόρασης, του ραδιοφώνου, των δίσκων και τους ιδιοκτήτες των νυκτερινών κέντρων και να τους καθήσει γύρω από ένα τραπέζι, θα έλεγαν όλοι την ίδια φράση:

— 'Ο Σινάτρα είναι πιο δυνατός απ' όλους μας.

Γιατί; Γιατί ο Φράνκ Σινάτρα ζέρει να εκφράσει στην όθνη όπως και σε ένα δίσκο, τη χαρά, τον πόνο, τη μελαγχολία, την όργη, τη ζηλοτυπία, την τρυφερότητα, την πληγή. Κι' αυτό είναι φυσικό: έπι είκοσι χρόνια έμαθε να ζή. Θά μπορούσε να στέρεται, ως πού να πεθάνει, στην ομίχλη ενός φαντασίου ή ενός μαγαζιού που θά του είχε αγοράσει η μητέρα του. 'Ο Φράνκ Σινάτρα όμως λέει:

— Έγώ έκανα τον κόσμο.

Τον ανακάλυψε, μάλλον, και δήγχε από μέσα απ' αυτόν σπαρταγμένος, αλλά με φρόνησι.

Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τι θα συνέβαινε, αν ο Σινάτρα σταματούσε να εργάζεται και να τραγουδάει. Για την ώρα, όμως, όλα πηγαιίνουν καλά. "Ας περιμένουμε πάντως. Όλα τα πράγματα είναι τυχ: η μορφή να συναντήσει ίσως τη γυναίκα με την οποία θα μπορούσε, έπι τέλους, να ζήσει εν ειρήνη...

Σκωληκοειδής απόφουςις

Το όργανο που έχασε τη λειτουργία του

ΟΛΟΙ γνωρίζουμε πως το τυφλό έντερο απολήγει σε μια απόφουςι που μοιάζει με σκουλήκι και που για το λόγο αυτό ονομάζεται σκωληκοειδής απόφουςι. Γνωρίζουμε επίσης πως η απόφουςι αυτή όχι μόνο δεν προσφέρει καμιά υπηρεσία στον οργανισμό αλλά και μπορεί να προκαλέσει τη σκωληκοειδίτιδα που όταν δεν προληφθεί έγκαιρα ενδέχεται να έχει σοβαρά συνέπειες για τον πάσχοντα.

Υπάρχει ένα σημαντικό ποσοστό ανθρώπων κάθε ηλικίας που περφέρονται χωρίς σκωληκοειδή απόφουςι γιατί τους την έχουν αφαιρέσει με έγχειρσι. Κανένας από τους ανθρώπους αυτούς δεν νοσταλγεί τη σκωληκοειδή του απόφουςι και κανένας δεν σθάνεται την παραμικρή ανωμαλία από τον καιρό που του έλειψε.

Μερικοί γιατροί υποστηρίζουν πως οι και φαινομενικά είναι άχρηστη έκτελει η σκωληκοειδής απόφουςι κάποια οργάνωση λειτουργία και πως για το λόγο αυτό πρέπει να αποφεύγεται η αφαίρεσι της. Άλλοι γιατροί αυτοί δρσκονται σε μειωμένη γενναία όμως αυτόματα το έρώτημα για ποιο λόγο μάς έδωσε η πάντοτε φύσι ένα όργανο όχι μόνο άχρηστο αλλά και επικίνδυνο;

Την απάντησι στο έρώτημα αυτό μάς τη δίνει η εξέτασι άλλων ζώων που έχουν και αυτά σκωληκοειδή απόφουςι ή οποία ε- και μόνο άχρηστη δεν τους είναι αλλά και παίζει σπουδαιότατο ρόλο για την κανονική τους διατροφή. Δεν χωράει λοιπόν καμιά αμφιβολία ότι κάποτε, σε πολύ παλαιότερη εποχή, ήταν η απόφουςι αυτή χρησιμη και απαραίτητη και για τον άνθρωπο αλλά πως από τότε έπληθε κάποια μεταβολή που την κατέστησε άχρηστη με αποτέλεσμα να σταματήσει η λειτουργία της. 'Ο έρευνες των έπιστημόνων απέδειξαν πως η ύπθεσι αυτή είναι αληθινή, αδίκησαν δε και στην εξακρίβωσι του αίτιου που άχρηστευσε τη σκωληκοειδή απόφουςι. Το αίτιο αυτό είναι η διατροφή.

Για να γίνει η αλήθεια αυτή περισσότερο αντιληπτή ας ριζουμε μια ματιά στα φαγά ζώα στα οποία η σκωληκοειδής απόφουςι παρουσιάζει εξαιρετική ανάπτυξη.

Τα κύτταρα των φυτών περιβάλλονται από μια ουσία που ονομάζεται κυτταρίνη και την οποία δεν είναι σε θέση να διαλύσουν τα γαστρικά ύγρα των περισσοτόμων ζώων. Άλλα χωρίς τη διάλυσι του περιλήμματος αυτού είναι αδύνατο στο πεπτικό σύστημα να παραλάβει και αφομοιώσει τα θρεπτικά στοιχεία που περιέχονται μέσα στα κύτταρα.

Οι άνθρωποι έμαθαν με τον καιρό και από την πείρα να βράζουν τα διάφορα φαγά τους. Έαν έτρωγαν τις πατάτες άβραστες δεν θα είχαν την παραμικρή ωφέλεια γιατί όλα τα θρεπτικά τους στοιχεία θα έμεναν ανέπαφα μέσα στο σκληρό τους περίβλημα της κυτταρίνης. Με το βράσιμο σπάζει το περίβλημα αυτό, τα θρεπτικά στοιχεία ελευθερώνονται και μπορούν πια να αφομοιωθούν από τον οργανισμό.

Αυτά ισχύουν για τον άνθρωπο. Για τα κουνέλια όμως, τους λαγούς και για όλα τα άλλα φυτογάγα ζώα είναι τα πράγματα διαφορετικά γιατί τα ζώα αυτά γνωρίζουν... από μαγειρική. Τα ζώα αυτά έχουν εξαιρετικά ανεπτυγμένη σκωληκοειδή απόφουςι μέσα στην οποία εδρεύει ένα αφάνταστο πλήθος από βακτήρια που έχουν την ιδιότητα να διασπούν την κυτταρίνη. Μόλις φθάσι η τροφή μέσα στο στομάχι ξεχύνονται τα βακτήρια αυτά και πρνάνε το σκληρό περίβλημα των κυττάρων, την κυτταρίνη, που αποτελεί και την αποκλειστική τροφή τους. Με τον τρόπο αυτό απελευθερώνονται όλες οι άλλες θρεπτικές ουσίες που περιέχονται μέσα στα κύτταρα και που τις αφομοιώνει εύκολα ο οργανισμός.

'Η σκωληκοειδής απόφουςι, είναι με άλλους λόγους η κοιλίνα των ζώων αυτών μέσα από την οποία ξεχύνονται εκατομμύρια μάγειροι για να προετοιμάσουν το φαγητό και να το καταστήσουν εύπεπτο.

Ανάλογο ρόλο έπαιζε η απόφουςι αυτή και για τον άνθρωπο που ήταν στην άρχαι αποκλειστικά φυτοφάγος. Από τότε που έμαθε όμως να σπάει το σκληρό περίβλημα των κυττάρων με το βράσιμο άρχισε να γίνεται η λειτουργία της σκωληκοειδούς απόφουςις περιττή μέχρις ότου έπληθε η πλήρης άχρηστεύσι της.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

'Η πάστα «ζενουάζ»

ΠΩΣ ΘΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΜΕ ΜΙΑ ΒΑΣΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΕΠΤΑ ΝΟΣΤΙΜΟΤΑΤΕΣ ΤΟΥΡΤΕΣ

'Η πάστα «ζενουάζ» είναι, όπως το παντεσπάνι, η βάση για τούρτες, πάστες και για πολλά άλλα γλυκίσματα. Με αυτήν και με τις συνταγές των κατωτέρω επτά διαφορετικών κρεμών μπορείτε να φτιάξετε επτά διαφορετικές τούρτες εξαιρετικές και πολύ εύκολες

Η ΠΑΣΤΑ ΖΕΝΟΥΑΣ

1)3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο φρέσκο ή βιτάμ ■ 4 μεγάλα ή 5 μικρά αυγά. ■ Ελάχιστο αλάτι. ■ Βανίλια ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη ■ 1¼ φλυτζάνι τσαγιού κοκκινισμένο αλεύρι.

Εκτέλεσι: Λιώνετε το βούτυρο ή το βιτάμ και το αφήνετε να γίνει χλιαρό.

Χτυπάτε τα αυγά με τις ρόδες ή σε ηλεκτρικό «μίκσερ» έως ότου γίνουν αφρώδη και προσθέτετε έλαχιστο αλάτι και τη βανίλια. Κατόπιν ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη ενώ συνεχίζετε το χτύπημα έως ό το μίγμα γίνει αρκετά πηχτό και άφρατο, ώστε να κρατείται στο σχήμα που του δίνετε. ('Η επιτυχία της «ζενουάζ» εξαρτάται από το καλό χτύπημα). Ρίχνετε το λυωμένο βούτυρο και ανακατεύετε. Ρίχνετε έπισως το αλεύρι—δυο κουταλιές της σούπας κάθε φορά—ενώ ανακατεύετε ελαφρά.

Αλείφετε με βούτυρο δύο ταψάκια διαμέτρου 20 εκάτ. (No 20) και στρώνετε στον πυθμένα τους λαδόχαρτο. Μοιράζετε μέσα το χυλό.

Ψήνετε τη «ζενουάζ» σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) έπι 30 περίπου λεπτά. Όταν κρυώσει τη βάζετε από τα ταψάκια και ξεκολλάτε το χαρτί. Κόβετε το κάθε κομμάτι σε δυο λεπτές φέτες οριζόντιες. Θα γίνουν 4 λεπτές φέτες.

Και τώρα διαλέγετε μια από τις κατωτέρω 7 κρέμες και τελειώστε την τούρτα σας.

1. ΤΟΥΡΤΑ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ

Ετοιμάζετε κρέμα άμυγδαλού με τα εξής υλικά:

2 φλυτζάνια τσαγιού γάλα ■ 1)3 φλυτζ. τσαγ. ζάχαρη ■ 2 κουταλιές σούπας κοφτές κόρν - φλάουρ ■ 2 αυγά ■ 8 πικραμυγδαλά ■ ½ φλυτζάνι τσαγιού φρέσκο βούτυρο ή βιτάμ ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού αμυγδαλόψιχα ■ 1½ φλυτζ. τσαγιού κρέμα σαντιγύ ■ Πάστα «ζενουάζ».

Εκτέλεσι: Ζεσταίνετε το γάλα. Αναμιγνύετε τα αυγά, τη ζάχαρη, και το κόρν φλάουρ. Ρίχνετε λίγο - λίγο το ζεστό γάλα, ενώ ανακατεύετε συνεχώς. Βάζετε την κρέμα σε μπάνι - μαρι (έπάνω από νερό που βράζει) και την ανακατεύετε συνεχώς έως ότου πήξει. Την άποσύρετε από τη φωτιά και προσθέτετε από τη φωτιά (εξοφλουδισμένα και κοπανισμένα) και το βούτυρο ή το βιτάμ. Την άνακατεύετε και, όταν λυώσει το βούτυρο τη βάζετε στο ψυγείο και την αφήνετε για να παγώσει.

Ζεματάτε τα αμύγδαλα και τα ξεφλουδίζετε. Τα βάζετε σε ταψάκι και τα ψήνετε σε σιγανό φούρνο έως ότου ξανθίσουν (περίπου έπι μισή ώρα). Περνάτε τα μισά από

μηχανή και τα προσθέτετε στην κρέμα.

Απλώνετε την κρέμα ανάμεσα στις φέτες της «ζενουάζ» και σκεπάζετε την τούρτα με την κρέμα σαντιγύ. Κολάτε στα πλάγια τα υπόλοιπα αμύγδαλα, αφού τα χωρίσετε στη μέση.

2. ΤΟΥΡΤΑ ΦΡΑΟΥΛΑΣ ΜΕ ΚΡΕΜΑ ΣΑΝΤΙΓΥ

Πάστα ζενουάζ ■ 1 ½ φλυτζάνι τσαγιού κρέμα γάλακτος ■ 4 ως 5 κουταλιές σούπας κοφτές ζάχαρη άχνη ■ 2 κουταλιές σούπας κονιάκ ή ρούμι ■ ½ φλυτζάνι τσαγιού μαρμελάδα φράουλας ■ Μερικές φράουλες.

Εκτέλεσι: Ετοιμάζετε και ψήνετε την πάστα «ζενουάζ» όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή. Την κόβετε.

Ετοιμάζετε την κρέμα: Βάζετε την κρέμα γάλακτος στο ψυγείο και, όταν παγώσει τη χτυπάτε έως ότου γίνει αφράτη. Ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη άχνη (κοκκινισμένη), το κονιάκ ή το ρούμι και τη μαρμελάδα. Την ανακατεύετε ελαφρά και την απλώνετε ανάμεσα στη «ζενουάζ» και στην επιφάνεια. Γαρνίρετε την τούρτα με φράουλες (έφ' όσον υπάρχουν).

3. Η ΤΟΥΡΤΑ ΜΟΚΑ

Πάστα «ζενουάζ» ■ 2 κουταλάκια σούπας νεοσκαφέ ■ 1 κουταλιά σούπας ρούμι ■ ½ φλυτζάνι σούπας βούτυρο φρέσκο ή βιτάμ ■ 1 ½ φλυτζάνι σούπας ζάχαρη άχνη ■ 4 κροκάδια αυγών ■ Λίγη σοκολάτα.

Εκτέλεσι: Ετοιμάζετε, ψήνετε και κόβετε τη «ζενουάζ» όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή.

Αναμιγνύετε το νεοσκαφέ με το ρούμι. Χτυπάτε το βούτυρο και ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζάχαρη άχνη (κοκκινισμένη) και το μίγμα του καφέ. Κατόπιν χτυπάτε μέσα ένα ένα τα αυγά.

Απλώνετε την κρέμα ανάμεσα και στην επιφάνεια της «ζενουάζ». Γαρνίρετε την επιφάνεια με σοκολάτα τριμμένη.

4. Η ΤΟΥΡΤΑ ΜΠΑΝΑΝΑΣ

Πάστα «ζενουάζ» ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού γάλα ■ ½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη ■ 3 κουταλιές σούπας κοφτές κόρν - φλάουρ ■ 2 αυγά ■ Σύσμα καπ' χυμός ενός λεμονιού ■ 4 μπανάνες ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού φονταν (βανίλια γλυκό).

Εκτέλεσι: Ετοιμάζετε την πάστα ζενουάζ, την ψήνετε και την κόβετε όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή.

Ζεσταίνετε το γάλα. Αναμιγνύετε τη ζάχαρη, το κόρν - φλάουρ και τα αυγά. Χτυπάτε το μίγμα και ρίχνετε λίγο - λίγο το ζεστό γάλα. Βάζετε την κρέμα σε μπάνι μαρι (έπάνω από νερό που βράζει) και την ανακατεύετε συνεχώς έως ότου πήξει. Την άποσύρετε από τη φωτιά και ρίχνετε το ζύσμα λεμονιού. Τη σκεπάζετε και την αφήνετε στο ψυγείο έπι 2 ώρες.

Κόβετε τις μπανάνες σε φέτες και τις ραντίζετε με το χυμό λεμονιού.

Απλώνετε έπάνω στην πρώτη φέτα της «ζενουάζ» ένα λεπτό στρώμα κρέμας και τη σκεπάζετε με μία σειρά από μπανάνες. Βάζετε έπάνω τη δεύτερη φέτα της «ζενουάζ» και τη σκεπάζετε και αυτή με κρέμα και μπανάνες. Κατόπιν βάζετε την τρίτη φέτα τη σκεπάζετε με την υπόλοιπη κρέμα και με τις μπανάνες. Βάζετε την τελευταία φέτα της «ζενουάζ» και σκεπάζετε την επιφάνεια και τα πλάγια της τούρτας με φονταν (βανίλια γλυκό), αφού το βάλετε έπάνω από νερό που βράζει και το ανακατεύετε έως ότου ρευστοποιηθεί.

5. Η ΤΟΥΡΤΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

Πάστα «ζενουάζ» ■ 1 πακέτάκι σκόνη ποτιγίκας σοκολάτας ■ 1 ½ φλυτζάνι τσαγιού γάλα ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού κρέμα σαντιγύ ■ 27 ½ δράμια άγλυκη σοκολάτα ■ 1 αυγό ■ 3¼ φλυτζ. τσαγιού γάλα εμπορ. Νεστλέ ■ ¼ φλυτζ. τσαγιού νερό. ■ Μερικές καραμέλες άστρες μέντας.

Εκτέλεσι: Ετοιμάζετε, ψήνετε και κόβετε τη «ζενουάζ» όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή.

Βράζετε τη σκόνη ποτιγίκας με 1½ φλυτζάνι τσαγιού γάλα. Όταν η κρέμα πήξει και κρυώσει προσθέτετε την κρέμα σαντιγύ. Απλώνετε την κρέμα αυτή ανάμεσα στις φέτες της «ζενουάζ». Σκεπάζετε την τούρτα με το κατωτέρω γκλάσο σοκολάτας:

Λιώνετε τη σοκολάτα σε μπάνι υαορί. Λιτυπάτε μαζί το αυγό, το γάλα, το νερό και τη ζάχαρη και ρίχνετε το μίγμα στη σοκολάτα. Ανακατεύετε τη σοκολάτα και την ψήνετε έπάνω από ζεστό νερό έπι ½ ώρα. Την ανακατεύετε μερικές φορές κατά το διάστημα που θα ψήνεται. Την άποσύρετε από τη φωτιά και τη χτυπάτε με τις ρόδες που χτυπούν τα αυγά. Αφήνετε το γκλάσο στο ψυγείο έπι ½ ώρα και κατόπιν το χρησιμοποιείτε. Γαρνίρετε την τούρτα με καραμέλες μέντας θριμματισμένες.

6. Η ΤΟΥΡΤΑ ΚΑΡΥΔΑΣ

Πάστα «ζενουάζ» ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού γάλα ■ ½ φλυτζάνι τσα-

του νέου σα να ντράπηκε ξαφνικά.

Από τον καιρό που ο κόσμος

ΓΙΝΑΤΑ

αι έπαινε το πνεύμα του προσηγοροί και κλη- x μισοκο- ουν με τα λη κεία του

ΓΑΘΙΑ

αν α έρε- σίκο μας το πνεύμα. Is πo > όλητα είναι κα- είνω πu Συάτε να καιρίε- ουλα Μπ- ουλ η πα- σάστα- ύτη έρε- λοκα- κουλι- κας οι έδωσαν ο πια ζευγί 1 άμωια ναό βά- πο.

στο πo- φo- γστ- τσι- έρο-

α- θo- x- η

α- θo- x- η

α- θo- x- η

α- θo- x- η

α- θo- x- η

α- θo- x- η

α- θo- x- η

α- θo- x- η

α- θo- x- η

‘Η πάστα «ζενουάζ»

γιού ζάχαρη ■ 3 κουταλιές σού-
πας κοφτές κρόν - φλάουρ ■ 2 αυ-
γά ■ ½ φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο
■ 1 πορτοκάλι ■ 35 δρά-
μια καρύδα ινδική τριμμένη.

Εκτέλεσις: Ζεσταίνετε το
γάλα. Αναμιγνύετε τη ζάχαρη, το
κρόν - φλάουρ και τα αυγά. Κα-
τόπιν ρίχνετε το γάλα λίγο-λίγο
ενώ χτυπάτε συνεχώς. Βράζετε την
κρέμα επάνω από ζεστό νερό που
βράζει (μπαίν μαρι) έως ότου πή-
ξη. Την άσπυρετε από τη φωτιά
και προσθέτετε το βούτυρο και
το χυμό πορτοκαλιού. Τη σκεπά-
ζετε και την αφήνετε στο ψυγείο έ-
πι 1½ ως 2 ώρες. Προσθέτετε το
1)3 από την καρύδα και την άπλω-
νετε ανάμεσα στις φέτες της «ζε-
νουάζ», στην επιφάνεια και στα
πλάγια του γλυκίσματος. Γαρνί-
ρετε τα πλάγια με την υπόλοιπη κα-
ρύδα και την επιφάνεια με φλούδα
πορτοκαλιού ζαχαρωμένη (φρουί-
γκλασέ), κομμένη σε λεπτά μα-
κρόστενα κομματάκια.

7. ΤΟΥΡΤΑ ΑΡΛΕΚΙΝΟΥ

Πάστα «ζενουάζ» ■ Κρέμα ζα-
χαροπλαστικής ■ Γκλάσο άσπρο
■ Σοκολάτα (κουδερτούρα).

Εκτέλεσις: Ετοιμάζετε ψή-
νετε και κόβετε τη «ζενουάζ» όπως
περιγράφεται στη βασική συντα-
γή. Απλώνετε ανάμεσα στις φέ-
τες την κρέμα βούτυρου. Κατόπιν
σκεπάζετε την τουρτά με γκλάσο
άσπρο και τη γαρνίρετε με τη σο-
κολάτα, αφού την κόψετε και τη
λυώσετε επάνω από ζεστό νερό.

ΚΡΕΜΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

2)3 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη ■
4 κουταλ. σούπας κοφτές αλεύρι ■
2 αυγά ■ 1½ φλυτζ. τσαγιού γά-
λα ■ Λίγη βανίλια ■ 1 φλυτζάνι
τσαγιού κρέμα σαντιγύ.

Εκτέλεσις: Βάζετε σε μπαίν
μαρι τη ζάχαρη και το αλεύρι. Τα
ανακατεύετε και προσθέτετε τα αυ-
γά. Χτυπάτε το μίγμα και ρίχνετε
λίγο - λίγο το γάλα. Ψήνετε την
κρέμα επάνω από νερό που βρά-
ζει, ενώ την ανακατεύετε επί 5 λε-
πτά. Την αφήνετε στη φωτιά επί 5
άκονη λεπτά. Την ανακατεύετε μία
ή δύο φορές και τη βάζετε στο ψυ-
γείο. Όταν κρυώσει προσθέτετε τη
βανίλια και την κρέμα σαντιγύ,
την ανακατεύετε ελαφρά και τη
χρησιμοποιείτε.

ΓΚΛΑΣΟ ΑΣΠΡΟ

1 άσπραδι αυγού ■ 3)4 φλυτζ.
τσαγιού ζάχαρη ■ ¼ φλυτζ. τσα-
γιού νερό ■ ελάχιστο κρεμόριο ■
Ελάχιστο άλατι ■ Βανίλια.

Εκτέλεσις: Βάζετε όλα τα
υλικά εκτός από τη βανίλια σε
μπαίν - μαρι. Τα χτυπάτε αρκετά
μέ τις ρόδες έως ότου γίνουν μα-
ρέγκα. Βάζετε τη μαρέγκα επάνω
από νερό που βράζει και συνεχι-
ζετε το χτύπημα επί 5 περίπου λε-
πτά ή έως ότου πήξη αρκετά. Την
άσπυρετε από τη φωτιά και τη
χτυπάτε έως ότου κρυώσει. Προσ-
θέτετε τη βανίλια και τη χρησιμο-
ποιείτε.

Με τις συνταγές που σας δώσα-
με θα φτιάξετε ωραιότατες και νο-
στιμότατες τουρτές. Γίνονται πολύ
εύκολα και χωρίς μεγάλα έξοδα,
και θα άρσουν σε όλους δόσεις τις
δοκιμάσουν.

Χρύσα Παραδείση

Οι απαντήσεις
της κ.
ΧΡ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

Πατατόσουπα

4 πατάτες μεγάλες ■ 4 κρεμμύδια μέτρια ■ Λίγο
σέλινο. Άλάτι - 4 κουταλιές σούπας κοφτές βούτυ-
ρο ■ Γάλα ή ζωμός κότες ή και από τα δύο ■
Μαϊντανός.

Εκτέλεσις: Καθαρίζετε και κόβετε σε φέτες
τις πατάτες, τα κρεμμύδια και λίγο σέλινο. Τα σκε-
πάζετε με νερό ζεστό, προσθέτετε λίγο άλατι και τα
βράζετε. Τα περνάτε από μηχανή (μουλινέ) ή από
σίτα. Προσθέτετε στον πουρέ γάλα, ζωμό κότες ή
και από τα δύο για να γίνει σαν ρευστή κρέμα. Τη
ζεσταίνετε και προσθέτετε το φρέσκο βούτυρο.

Τη σερβίρετε πασπαλισμένη με ψιλό μαϊντανό
και με κρουτόν (ψωμάκια τηγανισμένα σε βούτυρο).
ΣΗΜ.—Εάν δεν έχετε ζωμό κότες, διαλύετε μία
ταμπλέτα ζωμό κότες «Μάτζι» σε δύο φλυτζ. νερό.

Κοτόπουλο ψητό

Ένα μεγάλο ή δύο μικρά κοτόπουλα ■ Άλεύρι ■
Άλάτι. Πιπέρι ■ ½ φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο.

Εκτέλεσις: Καθαρίζετε το κοτόπουλο. Εάν
είναι μεγάλο το κόβετε σε 4 μερίδες. Το μικρό το
χωρίζετε στη μέση. Κοσκινίζετε λίγο αλεύρι με άλα-
τι και πιπέρι και αλευρώνετε τα κομμάτια του κο-
τόπουλου.

Λιώνετε το βούτυρο μέσα σε ένα ταψάκι και βρά-
ζετε μέσα το κοτόπουλο με το δέρμα προς τα κά-
τω. Παίρνετε από το ταψί βούτυρο και το περιχύνε-
τε. Το βάζετε σε δυνατό φούρνο (425ο Φαρενάιτ)
και αφήνετε να ψηθεί επί μισή ώρα. Γαρνίζετε το κο-
τόπουλο και αφήνετε να ψηθεί επί 15 άκονη λεπτά
ή έως ότου ροδοκοκκινίση. Ή χωρίζετε το κοτόπου-
λο στη μέση και το αλείφετε με βούτυρο. Το βάζε-
τε μέσα σε ταψί, αφού βάλετε μία σχάρα. Το βάζε-
τε στο φούρνο μία πιθανή περίπτωση κάτω από το
μπρόιλ και αφήνετε να ψηθεί επί 30 έως 45 λεπτά.
Το περιχύνετε μία ή δύο φορές με βούτυρο λυωμένο
και με χυμό λεμονιού και το γυρίζετε για να κοκκι-
νισθή παντού. Εάν είναι πολύ μικρό μπορεί να ψη-
θεί και σε 25 λεπτά. Το σερβίρετε με πατάτες τη-
γανητές ή με μακαρόνια.

Ταραμοσαλάτα

(χωρίς ψωμί)

37½ δράμια ταραμάς ■ 2 σκελίδες σκόρδο ■ 1 ½
φλυτζάνι τσαγιού λάδι ■ 1 ως 2 λεμόνια.

Εκτέλεσις: Κοπανίζετε καλά τον ταραμά
με το σκόρδο και προσθέτετε το μισό λάδι σταγό-
να - σταγόνα, όπως στη μαγιονέζα, ενώ δουλεύετε
το μίγμα συνεχώς με το σύρμα. Κατόπιν προσθε-
τετε το υπόλοιπο λάδι με το κουτάλι, ενώ συνεχι-
ζετε το χτύπημα. Κατά το τέλος προσθέτετε λίγο -
λίγο το χυμό λεμονιού.

Γιαουρτόπητα

1 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη ■ 2 φλυτζά-
νια τσαγιού ζάχαρη ■ Βανίλια ■ Ξύσμα λεμονιού ■ 4
αυγά ■ 4 φλυτζάνια τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι
■ 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτά μπέικιν πάουντερ ■
1 ½ κουταλάκι τσαγιού κοφτό σόδα ■ Ελάχιστο ά-
λάτι ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού γιαούρτι.

Εκτέλεσις: Χτυπάτε το βούτυρο και ρίχννε-
τε λίγο - λίγο τη ζάχαρη. Προσθέτετε τη βανίλια,
λίγο ξύσμα λεμονιού και ένα - ένα τ' αυγά, ενώ συ-
νεχίζετε το χτύπημα.

Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, την μπέικιν - πάουν-
τερ, τη σόδα και το άλατι 2 φορές. Το προσθέτετε
στο μίγμα του βούτυρου αλληλοδιαδόχως με το για-
ούρτι. Ρίχννετε λίγο από το μίγμα στο αλεύρι, λί-
γο γιαούρτι κ.ο.κ., ενώ ανακατεύετε το κυλό ελα-
φρά έως ότου γίνει λείος. Τον αδειάζετε σε ταψάκι
βουτυρωμένο και πασπαλισμένο με αλεύρι.

Ψήνετε τη γιαουρτόπητα σε μέτριο φούρνο (350ο
Φαρενάιτ) επί 45 περίπου λεπτά. Τη σερβίρετε πα-
σπαλισμένη με ζάχαρη άχνη.

ΜΕ ΑΜΥΓΔΑΛΑ: Προσθέτετε στο κυλό 1 φλυ-
τζάνι τσαγιού αμύγδαλα άσπρισμένα και φιλοκομ-
μένα. Σκορπάτε στην επιφάνεια της γιαουρτόπητας
πριν τη ψήσете μερικά αμύγδαλα χονδροκομμένα.

Κανελόνια

150 δράμια κανελόνια ■ ½ όκα κιμάς ■ 1 κρεμ-
μυδάκι φιλοκομμένο ■ Βούτυρο ή φυτίνη ■ 2 τομά-
τες. 2 αυγά ■ 2 κουταλιές φρυγανιά τριμμένη ■

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΠΟΥ ΖΗΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ

Παρμεζάνα τριμμένη ■ Άλάτι. Πιπέρι. Μοσχοκάρ-
δο. ■ Σάλτσα τομάτας.

Εκτέλεσις: Βράζετε τα κανελόνια και τα
στραγγίζετε.

Σωτάρετε τον κιμά και το κρεμμυδάκι με βούτυ-
ρο ή με φυτίνη. Προσθέτετε τις τομάτες ξεφλουδι-
σμένες και φιλοκομμένες, άλατι και μοσχοκάρδο.
Αφήνετε να σιγοψηθεί επί μισή ώρα. Όταν σχεδόν
κρυώσει, προσθέτετε τ' αυγά, τη φρυγανιά και λίγο
παρμεζάνα. Γεμίζετε με το μίγμα τα κανελόνια και
τα βάζετε σε ένα ταψάκι βουτυρωμένο. Τα πασπα-
λίζετε με παρμεζάνα και τα περιχύνετε με βούτυρο.
Τα βάζετε στο φούρνο και αφήνετε να γκρανιτιο-
σθούν επί 20 έως 25 λεπτά. Τα σερβίρετε σε σάλ-
τσα τομάτα.

Ριζότο με θαλασσίνα

1 ½ όκα μύδια ■ ½ όκα γαρίδες ■ 1 ποτηράκι
κρασί άσπρο ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού λάδι ■ 2 κρεμ-
μυδάκια φιλοκομμένα ■ 2 φλυτζάνια τσαγιού ρυζί.
■ 2 ως 3 τομάτες ■ 1 σκελίδα σκόρδο. Άλάτι και
πιπέρι.

Εκτέλεσις: Τρίβετε με συρματάκι και πλέ-
νετε τα μύδια. Τα βάζετε στη φωτιά με ελάχιστο
νερό και με το κρασί για να άχνισθούν και να ά-
νοίξουν. Τα καθαρίζετε. Περνάτε από τουλπάνι το
ζουμί τους. Βράζετε επί 5 λεπτά τις γαρίδες.

Βάζετε σε κατσαρόλα τα τρία τέταρτα από το
λάδι και σωτάρετε μέσα τα κρεμμυδάκια έως ότου
μαραθούν. Ρίχννετε το ρυζί (πλυμένο) και τα σωτά-
ρετε μερικά λεπτά. Προσθέτετε ένα φλυτζάνι τσα-
γιού από το ζουμί των μυδιών και αφήνετε να σιγο-
βράση. Κατόπιν ρίχννετε κατά διαστήματα 3 φλυ-
τζάνια τσαγιού ζεστό νερό (ένα φλυτζάνι τσαγιού
κάθε φορά).

Σωτάρετε με το υπόλοιπο λάδι 2 ως 3 τομάτες
φιλοκομμένες με το σκόρδο. Προσθέτετε τα μύδια
και τις γαρίδες και αφήνετε να σιγοβράσουν μερικά
λεπτά. Ρίχννετε τη σάλτσα με τα θαλασσίνα στο
ρυζί και το ανακατεύετε ελαφρά.

ΣΤΗΝ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ ΑΤΜΟΥ: Άχνίζετε και
καθαρίζετε τα μύδια. Βράζετε επί 5 λεπτά τις γα-
ρίδες και τις καθαρίζετε. Σωτάρετε μέσα στην κα-
τσαρόλα άτμου το κρεμμυδάκι με το λάδι και ρίχννετε
το ρυζί. Το αφήνετε να σιγοψηθεί μερικά λεπτά και
ρίχννετε το ζουμί από τα μύδια και το νερό (ζεστό).
Ρίχννετε επίσης τις τομάτες φιλοκομμένες, τα μύδια,
τις γαρίδες και το σκόρδο. Σκεπάζετε την κατσα-
ρόλα και αφήνετε το φαγητό να βράση επί 10 λε-
πτά από τη στιγμή που θ' άρχισή το αφέριγμα της
βαλβίδας. Κρυώνετε την κατσαρόλα άμέσως, άφαι-
ρείτε τη βαλβίδα και την άνοίγετε.

Πατάτες γιαχνί στο φούρνο

(Με πάπρικα)

1 όκα πατάτες ■ 3 κρεμμύδια φιλοκομμένα ■ 3)4
φλυτζ. τσαγιού λάδι ■ ½ κουτί τομάτες ■ Άλάτι και
πιπέρι ■ 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτά πάπρικα
(προαιρετική).

Εκτέλεσις: Καθαρίζετε, πλένετε και κόβετε
σε χονδρές φέτες τις πατάτες. Τις βάζετε μέσα σε
νερό κρύο.

Σωτάρετε το κρεμμυδάκι με το λάδι, έως ότου μα-
ραθί. Προσθέτετε τις τομάτες, αφού άφαιρέσετε το
φλοιό και τους σπόρους, άλατι, πιπέρι και, αν θέ-
λετε, την πάπρικα. Στραγγίζετε τις πατάτες και
τις ρίχννετε στη σάλτσα. Ρίχννετε αρκετό ζεστό νερό,
ώστε να τις μισοσκεπάση και τις ψήνετε σε μέτριο
φούρνο επί 45 περίπου λεπτά.

Κουλουράκια κανέλας

(Με λάδι)

1 φλυτζάνι τσαγιού λάδι ■ 1 φλυτζάνι τσαγιού
κρασί κόκκινο γλυκό ■ 1 ½ φλυτζάνι τσαγιού ζάχα-
ρη ■ 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτά κανέλα ■ 4 φλυτζά-
νια τσαγιού αλεύρι ■ 3 κουταλάκια τσαγιού κοφτά
μπέικιν πάουντερ ■ 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό σό-
δα ■ Ζάχαρη. Κανέλα.

Εκτέλεσις: Βάζετε το λάδι, το κρασί και
τη ζάχαρη μέσα σε ένα μπώλ και χτυπάτε το μίγμα
μέ τις ρόδες που χτυπούν τ' αυγά, σε μίξερ ή σε η-
λεκτρικό άνωμικτήρα έως ότου ενωθούν τα υλικά.
Κοσκινίζετε το αλεύρι με το χέρι επί 16 λεπτά.
Κοσκινίζετε το αλεύρι με την μπέικιν - πάουντερ,
με τη σόδα και με την κανέλα και το ρίχννετε λίγο
λίγο στο μίγμα του λαδιού, ενώ ανακατεύετε συνε-
χώς. Κατόπιν προσθέτετε στη ζύμη τόσο αλεύρι ό-
σο χρειάζεται, ώστε να πλάθεται εύκολα.

Πλάθετε τη ζύμη σε κουλουράκια, βουτάτε την
επιφάνειά τους σε ένα μίγμα από ζάχαρη και κα-
νέλα και τα αφήνετε να μείνουν επί 20 λεπτά. Τα
ψήνετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 15
έως 18 λεπτά.

Μπορείτε, αν θέλετε, ν' άποκόπτετε τη σελίδα.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΚΟΛΕΞΙΟΝ

ΠΙΕΡ ΜΠΑΛΜΑΙΝ

‘Ο οίκος του
Πιέρ Μπαλμαίν
λανσάρισε για την
έννοιει και το
καλοκαίρι φορέματα
αίθέρια, από
όργαντινα, από
μουσελίνα και
μπροντερί, σε μία
ποικιλία γραμμής.

Φόρεμα από ταφτά έμπρι-
μέ. ‘Η φούστα ντυμπλά-
ρεται με λευκή όργαντζα.

Φόρεμα από φαίγ γαονι-
ρισμένο με κοφτό κέντημα
και άπλικέ λουλουδάκια.

Φόρεμα από μπλέ μαριν όργαντινα. ‘Η φού-
στα, το κορσάκι και τα μανίκια στολίζου-
ται—όπως βλέπετε—με ίδιότυπες πιέτες.

Ντε πιές από λεπτό μάλλινο ύφασμα. ‘Η
φούστα είναι πλισέ. ‘Η σακέτα είναι κοντή
με ένα τετράγωνο και ξεχειλωτό γιακά.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗ

ΕΜΠΡΙΜΕ...
ΑΝΟΙΞΙΣ-
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
1959

ΓΕΩΜΕΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΚΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΑΤΑ

Τὰ ἐμπειρὲς ἔχουν φέτος σκουρόχρωμα λουλούδια
ἢ γεωμετρικά σχέδια. Τὰ ὑφάσματα εἶναι ὁλομέταξα,
συνθετικά, κοτονάντ, σαντούγκ καὶ νάϊλον.

1 Φόρεμα από όλομέταξο εμπριμέ. Ένας μεγάλος γιακάς στολίζει το κορμάκι και η φούστα που έχει όλο βαθιές κουφόπιετες, κουμπώνει με πολλή χάρι στο μπροστινό μέρος.

2 Ἀμπιγιέ φόρεμα φτιαγμένο από σκουρόχρωμο έμπριμέ.
Ένα κοντό μπολεράκι καλύπτει τὸ μεγάλο ντεκολτέ που
ἔχει τὸ φόρεμα αὐτὸ καὶ κλείνει μὲ ἕνα ὠραῖο τριαντάφυλλο.

3 Πολύ νεανικό σύνολο από σαντούγκ. Πρωτότυπο γαρνίρισμα είναι τὰ διπλά γαζιά, που στολίζουν τὴ φούστα. Διπλά γαζιά, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, στολίζουν καὶ τὸ μπολεράκι.

4 "Ισίο έμπριμέ φόρεμα με ώραία κούπ. 'Ο μεγάλος του στρογγυλός γιακάς καταλήγει στο πίσω μέρος του φορέματος σέ μία μύτη, δημιουργώντας ένα μεγάλο ντεκολτέ.

5 Ένα πολύ χαριτωμένο πουαντιγιέ φορεματάκι, που ως μοναδικό στόλισμα έχει μία ντραπέ ζώνη, απαραίτητα όμως στον ίδιο χρωματισμό των πλούα του φορέματος.

6 Ὁραιοτάτος συνδυασμὸς μονόχρωμου σαντουγκ καὶ ὀλο-
μέταξου πουαντιγιέ. Ὅταν βγῇ ἡ πουαντιγιέ ἐσάρπα του
τότε μένει ἓνα σκέτο, ἀλλὰ πολὺ χαριτωμένο φόρεμα.

ΓΟΝΑΤΑ
αἱ ἀγκῶνες
ἴδια περιτομῆς
τοῦ προσώπου
τοῦ αἰσθη-
τοῦ μαλακώ-
συντα λεία
λή κέμα τοῦ

ΓΑ ΜΥΣΤΑ
 λν οδ σβε-
 σφό μακ
 ρο. τλησι-
 ρο. ος πο
 ρ. οίλεται
 εινε κακ
 εινου του
 συατε τα
 και ριβε-
 τολα μπρ-
 υν τι ρι-
 ασσοτοι
 ιτη ηρεε
 λοκοπον
 κοιυλιε
 καινι. οι
 θγαπον
 ο σενε
 δευθε 1
 αμμιαι
 ινα θα
 ρο.

2 ΣΤ
 ΠΟ
 ΦΟΛ
 ΥΕΠ
 ΤΟ
 ΕΡΟΣ

α	
ε	θα
κ	
ι	η
ο	
υ	α-
έ	
το	ο
α-	
να	ο
ης	ο

ΚΤΕ
 ΡΑ
 ΦΥ-
 Υ-
 ΣΑ
 ΗΣΕ

ρω-
 γμα
 τών

19

11

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΕΜΠΡΙΜΕ ΚΑΙ ΜΟΝΟΧΡΩΜΑ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ, ΚΟΤΟΝ, ΡΑΙΓΙΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΘΕΤΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Τα ύφασματα φέτος έχουν μεγάλη ποικιλία σε ποιότητες και τιμές. Βλέπει κανείς ταγιέρ από λινό, φορέματα από καρό συνθετικά, παλτά από σαντούγκ και ντέ πιές δλομέταξα. Έτσι, όλες οι γυναίκες θα μείνουν ικανοποιημένες τόσο από την ποιότητα, όσο και από την τιμή των διαφόρων υφασμάτων.

← Ντέ πιές από λινό ύφασμα. Στολίζεται με ζώνη φαρδειά και φράντζα στο τελείωμα.

Φόρεμα από λινό ύφασμα. Γαρνίρεται με κουμπιά. Έχει φούστα του έχει πολλές και αρκετά βαθιές κουφότιες.

Φόρεμα πουαντιγιέ. Μαντό από άλπακα που είναι ντουμπλαρισμένο κι αυτό με πουαντιγιέ.

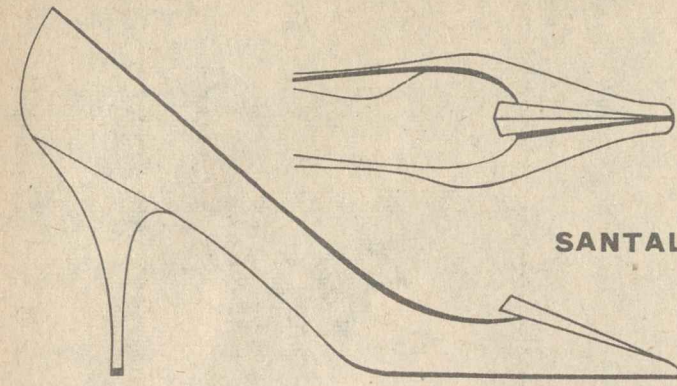
ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Φόρεμα από σαντούγκ. ΔΕΞΙΑ: Φόρεμα πάλι από σαντούγκ με μεγάλο γιακά.

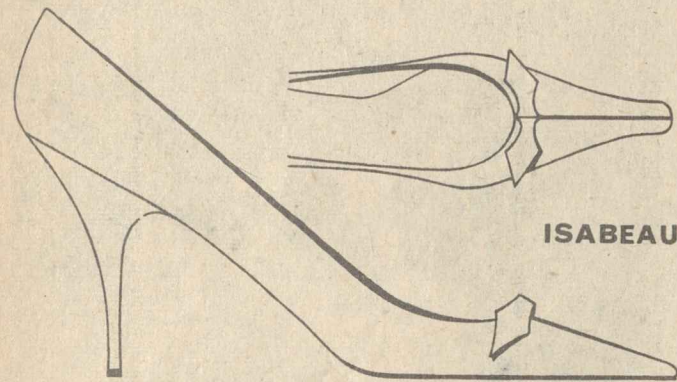
Λινό φόρεμα σε ίσια γραμμή. Έχει δεχειλωτό γιακά και 6 κουμπιά. Η ζώνη στολίζεται με φιογκάκι.

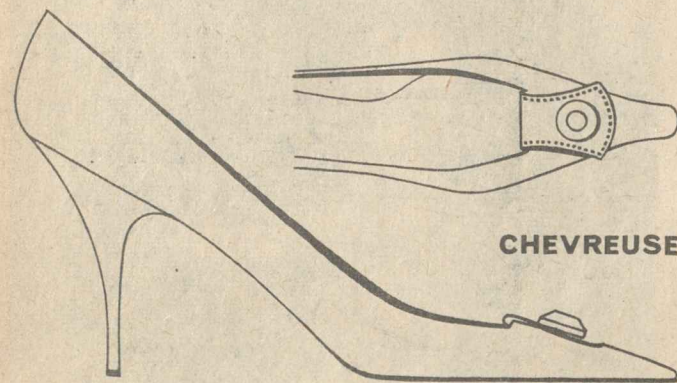
Καρό φόρεμα με τσέπες και ντεκολτέ γαρνιρισμένα με κρόσι. Είναι αρκετά κατάλληλο για τις πρώτες ζέστες.

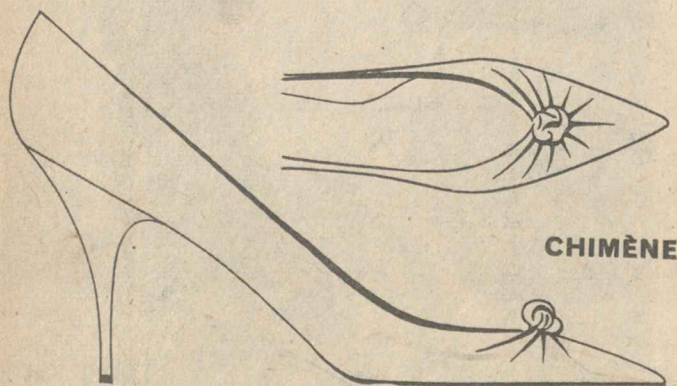
Ὠραιότατη γόβα με πολὺ λεπτὸ τακούνι καὶ μυτερὴ ιδιότυπη φόρμα.

Μύτη παπουτσιού σαν ρύγχος κροκοδείλου, τὸ χαρακτηριστικό του.

Γόβα από σεβρό με μιὰ γλώσσα, πού γαρνίρεται με ἓνα κουμπί.

Βραδυνή γόδα από σατέν που ντραπάρει και γαρνίρεται με κλίπ.

Τὰ ἄξεσουαρ—τὸ ἀπαραίτητο αὐτὸ συμπλήρωμα τῆς γυναικείας ἐμφάνισεως— παρουσιάζουν φέτος καὶ ποικιλία καὶ ιδιαιτεριὰ. Τὰ παπούτσια ἔχουν περιέργες φόρμες, τὰ καπέλα εἶναι κομψὰ καὶ πρωτότυπα, οἱ δὲ τσάντες ἔχουν πότε συντηρητικὰ σχέδια καὶ πότε ιδιόρρυθμα.

Καλότα από λευκό δα-
ταφτά. Ό τεπές είναι νε-
στός. Τό μπόρ είναι μικρό
μένο από μαύρο βελούδο
βελάκι συμπληρώνει τόν

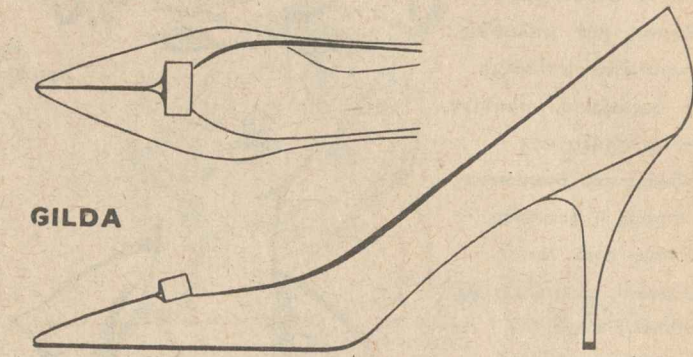
Οι άπογευματινές τσάντες είναι από δέρμα μπότες ή γλασέ, οι πρωινές γανιρόνται με έξωραφα γαζιά, όσο για τις κεντητές είναι εργασμένες στο καμβό, ή είναι του άργαλειού. Τα παπούτσια είναι δίχρωμα μυτερά με μικρά λεπτά τακούνια. Τα γάντια γίνονται από δέρμα ή σουετίνα σε σχέδια μοντέρνα και πρωτότυπα.

Τόκα ἀμπιγιγιέ ἀπὸ λεπτὸ ὕφασμα.
Τὰ ντραπαρίσματα εἶναι ἄρκετὰ
τόσο στὸν τεπὲ ὅσο καὶ στὸ μπόρ.
Ἕνα τριαντάφυλλο καὶ ἓνα θέ-
λο συμπληρώνουν τὴν ἐμφάνισι.

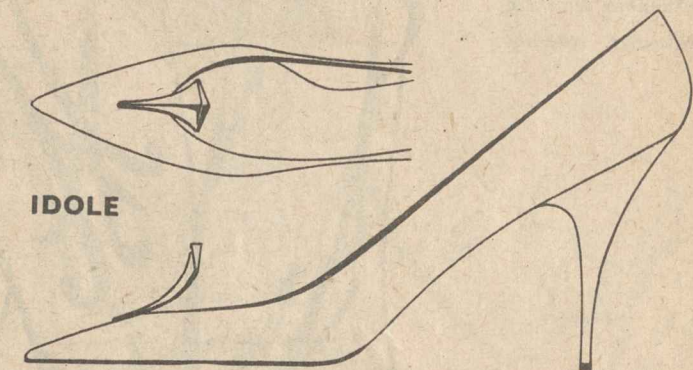
ἀπὸ ψάθα νατυρέλ.
 με ἓνα φιογόκο ἐμπρὸς
 50 καὶ με ἓνα βέλο, ποιῶ
 τὰ μάτια.* Γίνεται
 ἀπὸ ψάθα ἐξωτίκ.

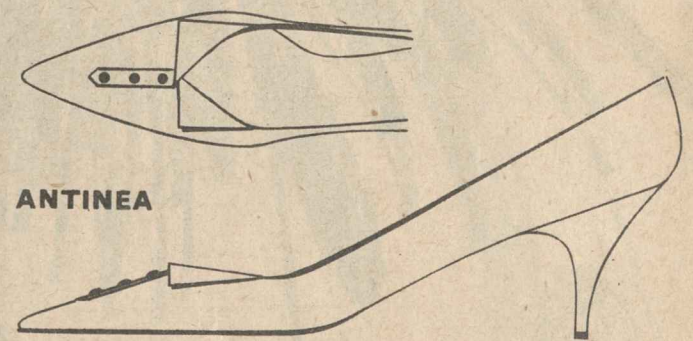
υπο μοντέλο από κολλαρι-
χοντρο βέλο. Μιά βελούδι-
νη δέλα χωρίζει τὸ μεγάλο
ἀπὸ τὸ φλού τεπέ. Ἐνα
τριαντάφυλλο τὸ στολίζει.

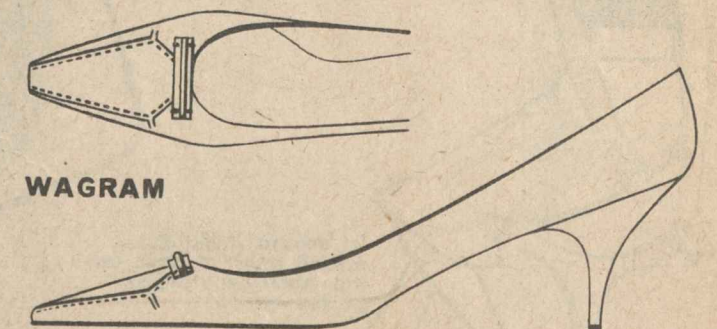
Γόβες πολὺ μυτερές ἀπὸ γκλασέ δέρμα. Τὸ τακούνι λεπτὸ καὶ ψηλὸ.

Πολύ όμορφη γόβα, αρκετά ξεχειλωτή μπροστά. Γίνεται από σεβρό.

Παπούτσια κατάλληλα για το πρωί. Τακούνι χαμηλό, αναπνευστικό.

Πρωϊνή γόβα από χοιρόδερμα. Ή μύτη τετράγωνη. Τακούνι χαμηλό.

Αυτή την εποχή το πιο κατάλληλο ντύσιμο είναι ο συνδυασμός φούστας και μπλουζας. Ήραιότερες μπλουζες από μεταξωτό, ποπλίνα, ραιγιόν, βιέλα κλπ. συνδυάζονται θαυμάσια με στενές ή φαρδείς φούστες από λεπτό μαλλινόκι, καμπαρτίνι, συνθετικά καρό.

Τα σχέδια που σάς προσφέρουμε είναι πολύ κομψά και πρακτικά όλα δε είναι διαλεγμένα από τις τελευταίες κολεξιόν.

Πουκάμισο από
μεταξωτό σαντούγκ.
Έχει φαρδιές
μανσέτες.

Ἀπλὸ μπλουζάκι
 ποὺ γαρνίρεται μὲ μιὰ
 φάσα ποὺ δένει
 μπροστὰ σὲ φιδόγκο.

Ὁμορφὴ μπλούζα ἀπὸ
μεταξωτὸ ἔμπριμέ, ἥ λα-
χούρι. Μιὰ φάσα
δένει μπροστὰ κόμπο.

Πουκάμισο φανταιζί
ἀπὸ ποπλίνα. Βολανάκια
γαρνίρουν τὴν πὰτ τοῦ κουμ-
πώματος.

Ριχτό μπλουζάκι
γαρνιρισμένο στο τελεί-
ωμα με μπροντερί.

ΓΙΑ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΠΑΡΤΟΤΕΡΑ...

Πολύ πρακτική μπλούζα, με
κεντημένο μονόγραμμα. Ή
φούστα από χοντρή ποπλίνα.

Ἡ φούστα ἀνεβαίνει
ἀρκετὰ ψηλὰ σὲ στύλ ἀμ-
πίρ. Μπλούζα ντεκολτέ
μὲ ἓνα φιόγκο.

Πολὺ ὥραία φούστα σὲ
φαρδεῖα γραμμὴ. Δὺς φύλ-
λα κρουαζάρουν μπροστά.

Ἰσὶα φούστα μὲ ἰδιότυπη
κούπ. Δύο ωραῖα κουμπιά
συγκρατοῦν τὴ μικρὴ ζώνη

Μπλούζα από ποπλίνα με
ρεγκλάν μανίκι και άνδρικό πέτο
και γιακά. Στολίζεται
με μεγάλα χρυσά κουμπιά.

ΕΞΗ ΔΡΟΣΕΡΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

ΓΙΑ
ΝΕΕΣ
ΚΟΠΕΛΛΕΣ

- 1 Φόρεμα από λινό σε ίσια γραμμή με φαρδιά ζώνη που ξεκινάει σχεδόν από το στήθος. Δύο πένσες ελεύθερες δίνουν χάρι στη φούστα και το κορσάκι. Ντεκολτέ με V-σχήμα.
- 2 Φόρεμα από σαντούγκ. Έμπρός είναι ίσιο. Πίσω σχηματίζονται πιέτες που δίνουν τις άνω. 'Απ' την πλάτη ξεκινά ζώνη που κουμπώνει μπροστά με μεγάλο κουμπί.
- 3 Έμπριμέ φόρεμα με φαρδιά σουρωτή ζώνη και μεγάλο γιακά από οργανικό νιρίσιμένο με πεντούλες. 'Η φούστα ανοίγει μπροστά και δαίνει ένα φύλλο οργανικό χειλωτός γιακάς. 'Ιδιότυπα μανίκια. Τριαντάφυλλο από το ίδιο ύφασμα από κορσάκι.
- 4 Νεανικό φόρεμα από κοτόν έμπριμέ. 'Η φούστα είναι φαρδιά, κορσάκι άνοιγμα. 'Ιδιότυπα μανίκια. Τριαντάφυλλο από το ίδιο ύφασμα από κορσάκι.
- 5 Φόρεμα από κοτόν. Δύο κουφώπιτες στολίζουν τη φούστα, ή δέ μέση είναι έντονα μαρκαρισμένη με μία ζώνη ντραπέ που ξεκινά από τις πένσες του στήθους.
- 6 Έμπριμέ με διακριτικά σχέδια, κατάλληλο για βράδυ, έχει πολύ φαρδιά ζώνη με μπρετέλες φαρδιές. Πολύ τολμηρό τετράγωνο ντεκολτέ και πρωτότυπη φαρδιά ζώνη.

'Η φετεινή μόδα με τα διακριτικά έμπριμέ τα πάλ χρώματα, τα νεανικά και χαρούμενα σχέδια εύνοεί ιδιαίτερα τις νέες κοπέλες. 'Η τονισμένη μέση κοσκεύει πολύ τις λυγρές σιλουέτες ενώ οι φαρδιές φούστες δίνουν άερα και μεγάλη χάρι.

Η ΜΕΣΗ ΣΤΗ ΘΕΣΙ ΤΗΣ - ΝΕΑ ΣΥΝΘΕΤΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΒΟΥΤΙΑ...

Σας προσφέρουμε μερικά σχέδια από τα πιο ωραία μαγιό που θα κυκλοφορήσουν φέτος. Τα ριγέ, τα έμπριμέ, τα λαοτέζ και τα καρό, είναι πάλι της μόδας χωρίς βέβαια να ύστερούν και τα κλασικά μονόχρωμα.

- 1 Μαγιό από ριγέ κοτονάνι, με τσέπη φουστίτσα και κορσάκι με τσέπη και με όρεκτα φαρδείς μπρετέλες.
- 2 Ριγέ μαγιό με μανικάκι και μεγάλο ντεκολτέ. Η πλάτη πίσω είναι ανοιχτή και φθάνει μέχρι τη μέση.
- 3 Έμπριμέ λαοτέζ από ύφανση κοντονάνι. Έμπριμέ είναι σκέτο ύφανση, ενώ πίσω κάνει γκορζέ.
- 4 Μαγιό από καρό ύφανση. Η κορσάκι είναι πλισέ ειδικώς κατασκευασμένη να μη χαλάει στο νερό.

Ένα μικρό τέχνασμα

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΣ ο Πάλλ στο μπαλκόνι του πολυτελούς διαμερίσματός του, κάπνιζε το τσιγάρο του. Ύστερα σηκώθηκε με την απόφαση να βγεί, να πάει σε κανένα σινεμά. Ένω περνούσε από το χώλι, χτύπησε το τηλέφωνο.

Μια γυναικεία φωνή ρώτησε: — Με συγχωρήτε, σε ποιόν μιλάω; — Η φωνή αυτή άνηκε στον Πάλλ σαν χείρι, τόσο ήταν θερμή και γοητευτική. — Στον κύριο Πάλλ Σαρνιέ, είπε καθαρά. — Α, με συγχωρήτε, έκανα λάθος στον αριθμό, απάντησε η γυναικεία φωνή. Σε μια άλλη περίπτωση, ο Πάλλ θα άφινε το ακουστικό με άδιαφορία. Άλλα η γοητευτική φωνή του άνοιξε την όρεξη για μια περιπέτεια. Γι' αυτό έσπευσε να πη.

— Κρίμα που δεν θέλατε να μιλήσετε σε μένα. — Άλθινα το λέτε αυτό; ρώτησε η μυστηριώδης γυναικεία. Έγώ λυπούμαι που σας ένωχλησα.

— Μά, τί λέτε. Μεγάλη μου τύχη! Άν δεν κάνατε λάθος στον αριθμό, δεν θα άκουσα αυτή την τόσο γλυκειά φωνή σας. — Με κολακεύετε, κύριε! Όπως όποτε είναι καιρός να διακόψουμε αυτή την περίεργη κι άπρόοπτη συνδιάλεξη.

— Όχι, όχι! Σταθήτε ακόμη λίγο. Είναι τόσο γοητευτική η φωνή σας! Νομίζω ότι σας έλεπα μπροστά μου. Είπατε ασφαλώς μελαγχρινή, γιατί μόνο οι μελαγχρινές έχουν ένα τόσο λεπτό τόνο στη φωνή τους. Έχετε μαύρα μαλλιά και όμορφα μαύρα μάτια...

— Και όμως μπορεί να κάνετε λάθος. Άν είμαι το αντίθετο απ' αυτό που φαντάζεσθε, δηλαδή μια γρήκη και άσχημη γυναίκα; — Αδύνατο, με μια τόσο αξιολάτρευτη φωνή! Σημειώστε, σας παρακαλώ, τον αριθμό μου: 82-64. Επιστημώ πολύ να ξανακούσω τη φωνή σας... Να το ελπίζω;

Ακολούθησε μια μικρή σιωπή και ύστερα η γυναικεία φωνή ψιθύρισε: — Ίσως...

Μάταια ο Πάλλ περίμενε επί μια όλόκληρη εβδομάδα να τον καλέσει πάλι στο τηλέφωνο η γλυκειά φωνή. Ένω είχε πιά άπελπισισθή, μια νύχτα, η μυστηριώδης γυναικεία του τηλεφώνησε.

— Σας ένωχλώ; ρώτησε. — Αυτή τη φορά η συνδιάλεξη τους κράτησε μισή ώρα. Μίλησαν για πολλά πράγματα: για διδλία, για θέατρο, για ταξίδια, για σπάρ. Έκείνη ωστόσο δεν ήθελε να του πη το όνομά της. Ούτε τον αριθμό του τηλεφώνου της. Ο Πάλλ κατάλαβε ότι δεν έπρεπε να περιμένει.

Άλλα αυτές οι τηλεφωνικές συνομιλίες τους άρχισαν να γίνονται συχνές και ο τόνος τους πήρε γρήγορα φιλικό χαρακτήρα. Ύστερα από ένα μήνα ο Πάλλ ήξερε ένα σωρό πράγματα για την άγνωστη φίλη του. Ήξερε τις προτιμήσεις της, τις ιδέες της, τις αντιπάθειές της.

Την έλεγαν Γκρέτα. Άλλοτε η οικογένειά της είχε μεγάλη περιουσία και μπόρεσε να της δώσει μια άνωτερη μόρφωση. Άλλα έπειτα ο πατέρας της καταστράφηκε οικονομικά. Εκείνη άναγκάστηκε τότε να εργασθή για να βοηθήσει τους δικούς της.

Ένα βράδυ, ο Πάλλ επέμεινε περισσότερο από κάθε άλλη φορά να τη συναντήσει, να τη δει. — Είμαι βέβαιος, Γκρέτα, της είπε, βέβαιος άκούτε; — ότι σας άγαπώ. Έλάτε, φανήτε καλή μαζί μου.

Η Γκρέτα, επί τέλους, δέχθηκε και ο Πάλλ όταν βρέθηκε το άλλο βράδυ κοντά της, διαπίστωσε ότι δεν είχε ξαναδεί μια τόσο γοητευτική γυναίκα.

Και ήταν πράγματι μελαγχρινή, όπως είχε διασθανθή.

Τη συνάντησι τους αυτή την άκολούθησαν κι άλλες. Ένα βράδυ, ο Πάλλ της είπε με πάθος την ώρα που χορεύανε:

— Δεν έχω τώρα παρά μόνο ένα όνειρο: να σε κάνω γυναίκα μου.

Είμαι πρόθυμη να δεχθώ την πρότασί σου, Πάλλ, του άπάντησε εκείνη. Μά μιν ξεχνάς πως είμαι μια φτωχή κοπέλλα...

— Όστε κι' εγώ, άγαπημένη μου, είμαι πλούσιος!

Ναί, μά έχεις μπροστά σου ένα λαμπρό μέλλον και δεν θα ήθελα να σου γίνο έμπόδιο... Μη ξεχνάς ότι έχω οικογενειακά δάρη. Δεν μπορώ να έγκαταλείψω τους γονείς μου.

— Θα φροντίζω εγώ για όλους μας! της άπάντησε ο Πάλλ.

Ένα φιλή, ένα φιλή γεμάτο έρωτα σφράγισε τη συμφωνία τους.

Άλλα από εκείνο το βράδυ, η Γκρέτα άρχισε να φαίνεται κάπως νευρική, σαν να την άπασχολούσε μια κρυφή σκέψη. Και όταν ο Πάλλ ζήτησε να γνωρίση τους γονείς της, η Γκρέτα με φωνή που έτρεμε, άποφάσισε να του έξιμολογήθη το μυστικό της.

Πάλλ, του είπε, δεν μπορώ πιά να κρύβωμαι... Σου είπα ένα ψέμα... Μά η πρόθεσί μου δεν ήταν να σε γελάσω, όπως θα ής...

— Ένα ψέμα; Ποιό;

— Πάλλ, δεν είμαι εκείνη που σου είπα... δηλαδή δεν είμαι υπάλληλος στην έταιρεία του κυρίου Λωράν, ούτε βοηθώ τους γονείς μου, γιατί ο κύριος Λωράν είναι πατέρας μου! Θα μου πής τώρα, γιατί σου το έκρινα; Άκουσε, άγάπη μου, ήθελα ν' άγαπήσης έμένα την ίδια, χωρίς να συλλογίζεσαι τα εκατομμύρια του πατέρα μου... Πάλλ, συγχώρεσε με!...

Έκείνος την κτύταξε μέσα στα μάτια για λίγες στιγμές και ύστερα στο μισοσκόταδο του πάρκου, την έσφιξε με τρυφερότητα στην άγκαλιά του.

ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ άργότερα, μια παιδική φίλη της Γκρέτας, η Μαρί Λευκράν, έλαβε το ακόλουθο γράμμα:

«Άγαπητή Μαρί, θέλεις να μάθης τη μεγάλη είδησι; Την προσεχή Πέμπτη παντρεύομαι! Μάλιστα, παντρεύομαι! Και παίρνω τον άνδρα που λατρεύω, το μόνο που άγάπησα στη ζωή μου. Μάθε άκόμα ότι τον κέρδισα με ένα μικρό τέχνασμα.

Άκουσε, λοιπόν, παντρεύομαι τον άρχιτέκτονα Πάλλ Σαρνιέ, τον πιο όμορφο άνδρα του κόσμου! Φαντάσου, ότι είδα τον Πάλλ για πρώτη φορά στα έγκαίνα μιας έκθεσης και ότι μου άρεσε από την πρώτη στιγμή που τον αντίκρισα.

Ήλως όμως θα κατάφερνα να τον γνωρίσω, όπως ήθελα εγώ; Μου ήταν εύκολο να ζητήσω από τους φίλους μου να μου τον συστήσουν. Μά ο Πάλλ δεν συνήαζε στους κύκλους μου κι' έτσι δεν είχα την έλπίδα ότι θα τον έβλεπα πάλι.

ΈΕ άλλου, δεν μπορούσα να παρουσιασθώ μπροστά του και να του πώ: «Κύριε Σαρνιέ, είμαι τρελλά έρωτευμένη μαζί σας!» Έπαιξα, λοιπόν, στην τύχη το αίσθημά μου και του τηλεφώνησα, με την πρόφασι ότι είχα κάνει λάθος στον αριθμό...

Περιττό είναι τώρα να σου πώ ότι στάθηκα τυχερή και ότι όλα έγιναν όπως τα ήθελα. Την ημέρα που συναντηθήκαμε για πρώτη φορά, κατέλαβα άμέσως ότι μ' άγαπούσε και ο Πάλλ και ότι το όνειρό μου μπορούσε να πραγματοποιηθή.

Μά δεν έφθανε μόνο αυτό. Ξέρεις πολύ καλά πόσοι με έχουν ζητήσει και ότι όλοι τους έ ενδιαφέρονταν περισσότερο για την προίκα μου παρά για μένα. Η ιδέα λοιπόν ότι μπορούσα να κάνω έναν άτυχο γάμο, ές αίτίας των εκατομμυρίων του πατέρα μου, άρχισε να με βασανίζει σαν έοιδάτης. Έτσι, όταν ο Πάλλ θέλησε να μάθη πού ήμουν, του είπα ψέματα. Στις ημουν μια φτωχή κοπέλλα, χωρίς προίκα.

Και του φανέρωσα την άλήθεια μόνο την τελευταία στιγμή, όταν κατάλαβα ότι ο Πάλλ με άγαπούσε αληθινά. Μπορείς λοιπόν να φαντασής την έκπληξί του.

Είμαι εύτυχισμένη Μαρί, που θα παντρευτώ τον Πάλλ. Σε προσκαλώ στο γάμο μου, αλλά έλα στο μεταξύ ένα βραδάκι στο σπίτι να στον γνωρίσω... Με πολλά φιλή. Γκρέτας.

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝΑΣ παιδικός φίλος του Πάλλ, ο Άνρ Κρεσν, έλαβε κι' αυτός το ακόλουθο γράμμα:

«Άγαπητέ μου Άνρ, Παντρεύομαι! Και παντρεύομαι από έρωτα! Θέλεις τώρα να μάθης σε τί όφειλω την ευτυχία μου, Σ' ένα λάθος στο τηλέφωνο. Γνώρισα τη Γκρέτα, τη γοητευτική γυναίκα που παντρεύομαι, χάρις σε ένα λάθος που έκανε στον αριθμό του τηλεφώνου. Βλέπεις, λοιπόν, πόσο μεγάλο ρόλο παίζει η τύχη στη ζωή;

Μά θέλω να σου έκμυστηρευθώ και ένα περίεργο έπεισόδιο. Η Γκρέτα μου έξιμολογήθηκε μόνον έδώ και λίγες μέρες ότι είναι κόρη του πλουσιού βιομηχάνου Λωράν. Προηγουμένως μου έλεγε ψέματα ότι ήταν μια φτωχή υπάλληλος. Έγώ, όμως, ήξερα την άλήθεια από τη δεύτερη συνάντησί μας. Είχα βάλει ένα δι-

— Δεν έχω τώρα παρά ένα μονάχα όνειρο: να σε κάνω πραγματική γυναίκα μου.

κό μου άνθρωπο να την παρακολουθήσει... Αυτό ωστόσο δεν είχε καμιά σημασία για μένα, γιατί άγαπά την Γκρέτα και θα την παντρεύομαι κι' αν ήταν και άπένταρη. Άγαπητέ μου Άνρ, έτοιμάσου ναρθής στο γάμο μου την έπόμενη Πέμπτη. Είμαι αληθινά ευτυχισμένος, Πάλλ.

Μαρσέλ Ντυνάν

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Βίσμαρκ διηγείται, σ' άπομνημονεύματά του, για το τσιγάρο:

«Η άξία ενός καλού τσιγάρου βρίσκεται στο να είναι το τελευταίο που έχετε, χωρίς έλπίδα να βρήτε άλλο. Στη μάχη της Καίνιγκκρατς, μου είχε μείνει ένα μόνο τσιγάρο, που το φύλαγα κατά τη διάρκεια της μάχης με την ίδια έγνοια που ένας φιλάργυρος φυλάει το θησαυρό του. Νόμιζα πως δεν είχα το δικαίωμα να το άναψω, έφ' όσον εξακολουθούσε η μάχη, γιατί συλλογίζομουν τι ευτυχία θ' άπολάμβανα αν το άναβα αφού νικούσαμε. Άλλα υπολόγιζα χωρίς τη μοίρα. Ένας φτωχός δρογάνος βρισκόταν κατά γής τραυματισμένος, με τα χέρια σταυρωμένα στο στήθος και ζητούσε κάτι το δροσιστικό. Άναβω το τσιγάρο και του το χώνω άναμμένο στα δόντια. Φαντάζεστε το χαμόγελο της εύγνωμοσύνης, που ζωγραφίστηκε στα χείλη του. Ω, ποτέ μου δεν άπόλαυσα τόσο καλό τσιγάρο, σαν εκείνο που δεν κάπνισα.

*

Ο Κάρολος Σπούρζον, ο πιο εύγλωττος και δυνατός ιεροκήρυκας του άγγλοσαξωνικού κόσμου, μια μέρα, άνάμεσα σ' άλλα, στο κήρυγμά του είπε:

Τη νύχτα αυτή, θα καπνίσω ένα τσιγάρο για να ύμνήσω το Θεό.

Το άκροατήριό του ταράχτηκε από τα λόγια αυτά και τη χαρακτήρισε σαν μεγάλη άσέβεια. Την άλλη μέρα ο δεινός ιεροκήρυκας άναγκάστηκε να δικαιολογήθη στις έφημερίδες με τα παρακάτω λόγια:

«Όταν πολλές φορές πείσθηκα ότι βασανιστικοί πόνοι καταπραύνονται, ότι ο κουρασμένος άσπυάζει και ότι ένας ευχάριστος ύπνος έπιτυγχάνεται με ένα τσιγάρο, αισθάνθηκα στην ψυχή μου εύγνωμοσύνη στο Θεό και έλόγησα το όνομά του. Αυτό ένοούσα με το κήρυγμά μου».

1. ΡΙΓΕ MARINIER

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλί καλής ποιότητας σε χρώμα κίτρινο 150 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα άσπρο, 100 γραμ. θαλασσί και 50 γραμ. μαύρο. Βελόνες Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ριγέ ζέρσευ. Θα πλέκετε ζέρσευ εναλλάσσοντας 1 ρίγα φανταζι που θα την πλέκετε ως εξής: 2π ζέρσευ μαύρο 1π απλεκτον κ.ο.κ. αυτό επί 2 βελόνες. Κατόπιν θα πλέξετε 2 βελόνες άσπρο ζέρσευ, 2 βελόνες με 2π μαύρο και 1 απλεκτον, 5 ρίγες από 2 βελόνες ζέρσευ άσπρο με ανάμεσα 4 ρίγες με 2 βελόνες ζέρσευ θαλασσί. Θα κλείσετε τη φανταζι ρίγα με 2 βελόνες από 2π μαύρους και 1 απλεκτον, 2 βελόνες ζέρσευ άσπρο και 2 βελόνες πάλι από 2π μαύρους και 1π απλεκτον.

Θα ακολουθήσει 1 ρίγα κίτρινη που θα αποτελείται από 20 βελόνες ζέρσευ, θα ακολουθήσει μία ρίγα φανταζι και κατόπιν 1 φαρδεία ρίγα άσπρη που θα αποτελείται από 20 βελόνες ζέρσευ άσπρο.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλτε στις βελόνες σας 145 π με άσπρο μαλλί και αφού πλέξετε 3 εκατ. ζέρσευ, πλέξτε 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού και πάλι 3 εκατ. ζέρσευ. Συνεχίστε με το ριγέ ζέρσευ, προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 24η βελόνα από 1π (4 φορές).

Σε γενικό μάκρος 39 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π (2 φορές), 2π (2 φορές) και 1π (3 φορές).

Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 9 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 8η βελόνα από 1π (8 φορές) και όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 17 εκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα * 1 φορά 4π και 1 φορά 3π * (5 φορές).

Ταυτοχρόνως θα σχηματίσετε το πάρσιμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 15π. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά, κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 3π, 2π (3 φορές) και 1π (5 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις βελόνες σας 145π και πλέξτε όπως και για το εμπρός.

Όταν θα φθάσετε στο ύψος της μασχάλης θα κλείσετε και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 2π, 1π (6 φορές) και κάθε 4η βελόνα από 1π (3 φορές).

Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 11 εκατ. θα προσθέσετε και στις 2 άκρες κάθε 8η βελόνα από 1π (2 φορές).

Στο ύψος των ώμων θα κλείσετε και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 3π (12 φορές). Όταν θα υπολείπονται τα 3 τελευταία κλεισίματα θα σχηματίσετε το πάρσιμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 30π. Πλέξτε κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 6π και 4π.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις βελόνες σας 90π και πλέξτε πρώτα 3 εκατ. ζέρσευ, 1 βελόνα ανάποδη και πάλι 3 εκατ. ζέρσευ. Θα συνεχίσετε με το ριγέ ζέρσευ, προσθέτοντας και στις 2 άκρες καθ 3η βελόνα από 1π (10 φορές).

Όταν το μανίκι θα έχει 15 εκατ. γενικό μάκρος θα σχηματίσετε το στρογγύλεμα, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 8π, και κατόπιν από 1π έως ότου μείνουν 40π. Ύστερα κάθε βελόνα από 1π, έως ότου σας μείνουν 8π τους οποίους θα κλείσετε σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγιές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Γυρίστε στο κάτω μέρος της μπλούζας και των μανικιών το στρίφωμα.

Σηκώστε γύρω στο λαιμό όλους τους πόντους και αφού τους πλέξετε 6 εκατ. ζέρσευ, κλείστε τους πόντους διπλώστε τώρα τη φάσα αυτή στη μέση και ράψτε την άκρη της στην ανάποδη μεριά με κρυφές βελονιές.

2. ΦΙΓΟΥΡΑΤΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 200 γραμ. μαλλί Πενγκουέν 4κλωνο σε χρώμα πράσινο ή της άρεσκειας σας και 50 γραμ. μαλλί άσπρο. Βελόνες Νο 2,5 και 3 και 5 βελόνες χωρίς κεφάλι Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ριγέ ζέρσευ = θα πλέξετε ζέρσευ εναλλάσσοντας 6 βελόνες πράσινο και 2 βελόνες άσπρο.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 148π με το πράσινο μαλλί και πλέξτε 4 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες πλέκοντας ριγέ ζέρσευ, αφού προσθέσετε στην πρώτη βελόνα 11π σε κανονικές αποστάσεις.

Και στις 2 άκρες του πλεκτού θα προσθέσετε κάθε 30η βελόνα από 1π (2 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει 27 εκατ. πάνω από το λάστιχο θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 8π, 3π, 2π (2 φορές), 1π (3 φορές). Όταν η μασχάλη έχει ύψος 7 εκατ. θα προσθέσετε και στις 2 άκρες κάθε 6η βελόνα από 1π (5 φορές).

Σε γενικό μάκρος 46 εκατ. θα σχηματίσετε το πάρσιμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 15π. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά, κλείνοντας προς την μεριά του λαιμού κάθε 2η βελόνα, 3π 2π (3 φορές) και

1π (5 φορές). Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 17 εκατ. θα σχηματίσετε τον ώμο, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα * 1 φορά 5π, 1 φορά 4π * (4 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 137π με το πράσινο μαλλί και πλέξτε 4 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες πλέκοντας ριγέ ζέρσευ, αφού προσθέσετε στην 1η βελόνα 13π σε κανονικές αποστάσεις.

Και στις 2 άκρες του πλεκτού θα προσθέσετε κάθε 20η βελόνα από 1π (4 φορές).

Σε γενικό μάκρος 31 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π, 2π και 1π (2 φορές).

Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 7 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 8η βελόνα από 1π (3 φορές).

Όταν πάλι η μασχάλη θα έχει ύψος 17 εκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π (9 φορές). Όταν θα υπολείπονται τα 3 τελευταία κλεισίματα θα σχηματίσετε ταυτοχρόνως και το πάρσιμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 30π. Τελειώνοντας τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά, κλείνοντας προς τη μεριά του λαιμού κάθε 2η βελόνα από 6π και 4π.

ΛΟΞΟ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις χονδρότερες βελόνες 6π με το πράσινο μαλλί και πλέξτε ζέρσευ κλείνοντας

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Θα πλέξετε κάθετα αρχίζοντας από τη μεριά της πλαγινης ραφής.

Βάλτε στις βελόνες σας 24π και πλέξτε ριγέ ζέρσευ. Κάθε 2η βελόνα θα προσθέτετε δεξιά από 24π (4 φορές) και κατόπιν θα προσθέτετε για την μασχάλη άριστερα κάθε 2η βελόνα από 2π (9 φορές) και 24π (2 φορές). Πλέξτε τώρα με όλους τους πόντους προσθέτοντας άριστερα για τον ώμο από 1π * 1 φορά κάθε 2η βελόνα και 1 φορά κάθε 4η βελόνα * (7 φορές) και ύστερα κάθε 4η βελόνα (6 φορές).

Όταν ο ώμος θα έχει φάρδος 14 εκατ. θα οχηματίσετε το στρογγύλεμα του λαιμού, κλείνοντας άριστερα κάθε 2η βελόνα από 6π, 4π και 2π (4 φορές). Κλείστε τους πόντους, φροντίζοντας να έχετε αν είναι δυνατόν λίγο πριν 1 ρίγα πρσινη.

Πλέξτε και το άριστερο μπροστινό με τον ίδιο τρόπο, αλλά αντικρουστά.

ΠΛΑΤΗ

Αρχίστε από την άριστερη πλαγινη ραφή. Βάλτε στις βελόνες σας 30π και πλέξτε σχηματίζοντας τις ρίγες, όπως στο εμπρός. Πρώτα θα προσθέσετε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 28π (3 φορές) και κατόπιν θα προσθέσετε άριστερα για τη μασχάλη πάλι κάθε 2η βελόνα 2π (9 φορές) και 25π (2 φορές).

Θα συνεχίσετε με όλους τους πόντους ενώ θα εξακολουθήτε να προσθέτετε για τον ώμο από 1π * 1 φορά κάθε 2η βελόνα και 1 φορά κάθε 4η βελόνα * (7 φορές) και κατόπιν κάθε 4η βελόνα (6 φορές).

Συνεχίστε ίσια έως ότου έχετε φάρδος στη μέση 22 εκατ. Το σημείο αυτό είναι ακριβώς το μέσον της πλάτης. Πλέξτε και το άλλο μισό αντικρουστά, αντιστρέφοντας τις οδηγίες.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις βελόνες σας 6π και πλέξτε σχηματίζοντας τις ρίγες ενώ θα προσθέτετε προς τα άριστερα * 1 φορά 6π, 1 φορά 7π * (10 φορές) ενώ ταυτοχρόνως θα προσθέτετε δεξιά κάθε 2η βελόνα από 1π (15 φορές) 2π (4 φορές), 1π (4 φορές) και κατόπιν κάθε 4η βελόνα από 1π (8 φορές).

Πλέξτε τώρα ίσια 32 βελόνες και κατόπιν κλείστε κάθε 4η βελόνα από 1π (10 φορές). Στο σημείο αυτό κλείστε από άριστερα κάθε 2η βελόνα * 1 φορά 6π, (1 φορά) 7π (10 φορές), ενώ θα συνεχίζετε να κλείνετε δεξιά κάθε 4η βελόνα από 1π (2 φορές) και κατόπιν κάθε 2η βελόνα * 1 φορά 2π, 1 φορά 1π * (3 φορές) και 1π (9 φορές).

Όταν τελειώσουν τα κλεισίματα άριστερα κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε 1 φορά. Με το άσπρο μαλλί τώρα θα σηκώσετε στο κάτω μέρος του μανικιού 70π και αφού τους πλέξετε 14 εκατ. ζέρσευ θα τους κλείσετε.

Πλέξτε και το άριστερο μανίκι αντικρουστά.

ΠΛΑΣΤΡΟΝ

Βάλτε στις βελόνες σας 50π ή ένα φάρδος ανάλογο με τις αναλογίες σας και πλέξτε με το άσπρο μαλλί ζέρσευ. Όταν θα φθάσετε στο σημείο που είναι κάτω από το στήθος, περίπου στα 35 εκατ. θα σχηματίσετε 2 σειρές με τρού—

τρού που να απέχουν μεταξύ τους 3 εκατ. Για τα 2 τρού—τρού θα πλέξετε 2π καλή και κατόπιν * 1 ζετέ, 2π μαζί καλή, 1π καλή. Συνεχίστε από * . Στην επόμενη βελόνα θα πλέξετε όλους τους πόντους ανάποδη.

Όταν το κομμάτι αυτό θα έχει γενικό μάκρος 54 εκατ. θα σχηματίσετε το πάρσιμο του λαιμού κλείνοντας τους μεσαίους 20π. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 1π (15 φορές).

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλτε στις βελόνες σας τους διπλάσιους πόντους από το φάρδος που θέλετε με το άσπρο μαλλί και πλέξτε ζέρσευ μία λωρίδα 40 εκατ. ή όσο μήκος χρειάζεται για το γύρο του λαιμού.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τα κομμάτια με νωπό πανί. Ράψτε όλες τις ραφές. Διπλώστε το γιακά στη μέση και ενώστε τον. Διπλώστε τις μανιέτες στα δύο και ράψτε τις στα μανίκια. Περνάστε τα κορδελάκια στα τρού—τρού. Γυρίστε στο κάτω μέρος ένα στριφωμάκι.

Η ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ

των ποιητών και των πεζογράφων

ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ ή και ένα πεζογράφημα προϋποθέτει την έμπνευση εκείνου που το γράφει. Η Μούσα—έτσι αναφέρεται η παράδοση—πλησιάζει τον ποιητή και τον προσκαλεί να καθάληση τον Πήγασο, το φερωτό αλόγο, που θα τον φέρη στον Παρνασσό.

Στην πραγματικότητα όμως είναι τα πράγματα πολύ διαφορετικά. Ο ποιητής ή ο πεζογράφος καθεται μπροστά σ' ένα τραπέζι γεμάτο με γραμμένα και άγραφα χαρτιά, κρατάει στα χέρια του μία πένα ή ένα μολύδι και γράφει ή προσπαθεί να γράφει. Άλλες φορές τρέχει το χέρι του επάνω στο χαρτί προσπαθώντας να προσφάσει να συγκρατήσει τις ιδέες που διαδίδονται άστραπιαία ή μία την άλλη και άλλες φορές περνάει ώρες δολοκλήρες χωρίς να είναι σε θέση να χαράξει έστω και μία λέξη.

Σε πολλά λογοτεχνήματα μπορεί να ξεχωρίσει ο αναγνώστης εύκολα να έχουν γραφή σε στιγμές έμπνευσης ή σε άγονες στιγμές.

Ο Γκαίτε, που ήταν ένας από τους πιο γροαφους λογοτέχνες, έλεγε σχετικά: «Είναι προτιμότερο να σπαταλά κανείς τις άγονες ώρες και ημέρες του παρά να προσπαθή να δημιουργήσει διά της βίας κάτι που δεν του κάνει αργότερα καμμία ευχαρίστηση».

Πολλά από τα έργα του τα έγραψε ο Γκαίτε μέσα σε λίγες ημέρες, ενώ άλλα πάλι, όπως ο Φάουστ, τον απασχόλησαν σε όλη του τη ζωή. Ο Σίλλερ είναι πάλι την αείωση από την έμπνευση να είναι στη διάθεση του όποτε την ήθελε. Ο Μέγας Δούξ της Βαϊμόρης του είχε εξασφαλίσει ένα ετήσιο επίδομα που ήταν αρκετό για τη συντήρησή της οικογενείας του. Άλλα του είχε θέσει για όρο να παραδίδει δύο πλήρη έργα κάθε χρόνο. Έτσι, ήταν ο Σίλλερ αναγκασμένος να γράφει ακόμη και σε ώρες ή ημέρες που του έλειπε τελείως η έμπνευση. Είναι γενικά γνωστό πως για να εξάγεται τη φαντασία του και να διεγείρει την δραστηριότητά του χρησιμοποιούσε ο Σίλλερ τη μυρωδιά από σαπιά μύλα.

Σχετικά με την έμπνευση του Σαίξπηρ έγραψε ο Γκαίτε τα ακόλουθα:

«Σε όλα του τα γραφόμενα διακρίνουμε την ίδια δύναμη παραγωγής. Δεν υπάρχει ούτε ένα σημείο για το οποίο θα μπορούσε να λεχθεί πως γράφτηκε σε άγνοη στιγμή. Διαβάοντάς τον αποκτάμε την εντύπωση πως ο άνθρωπος αυτός βρισκόταν πάντοτε σε πλήρη σωματικό και πνευματικό συναγερμό».

Πολλοί λογοτέχνες ήταν — ή είναι — σε θέση να γράφουν σε οποιοδήποτε στιγμή με την ίδια πάντοτε ευχέρεια. Η Γεωργία Σάνδη έγραφε κατά το διάστημα της ημέρας μόνο δύο ώρες. Την περισσότερη δουλειά την παρήγαγε από τα μεσάνυχτα ως τις τέσσερις το πρωί.

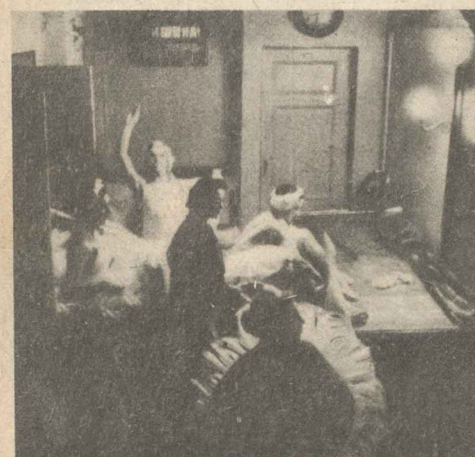
Φαινόμενο πολυγροαφότητας ήταν ο «Άλεξάνδρος Δουμάς που είχε γράψει μέσα σε είκοσι χρόνια περί τα τετρακόσια μυηιστορήματα και γριάντα πέντε δράματα. Ένας από τους βιογράφους του έγραψε γι' αυτόν τα ακόλουθα:

«Το μόνο που χρειαζόταν για να γράφει ήταν μπλέ χαρτί για να μυσιοτηρήματα, κόκκινο για τις συνεργασίες του σε έρημεριδες και περιοδικά, κίτρινο για τα δράματα και διαφόρων ειδών πέννες. Έργαζόταν πάντοτε έ πάνω σε ένα μεγάλο άσπρο τραπέζι, με τα μανίκια ανακουμπωμένα και με παντόφλες στα πόδια. Μεσα στο γραφείο του είχε και ένα σιδερένιο κρεβάτι, γιατί τα δράματά του τα έγραφε όλα ξεπλωμένος. Έργαζόταν αδιάκοπα από τη στιγμή που ξυπνούσε μέχρι το βράδυ που έπαιρνε το κύριο φαγητό του γιατί στο διάστημα της ημέρας έτρωγε μόνο πρόχειρα. Και η διάνοιά του ήταν πάντοτε σε τέτοια διαύγεια ώστε πολύ σπάνια βρισκόταν στα χειρόγραφα του διαγραφές ή διορθώματα».

Ύστερα από αυτά και από πολλά άλλα λόγια παραδείγματα είναι δύσκολο να λεχθεί αν η έμπνευση είναι υπόθεση ώρισμένων όρων ή ίσως και στιγμών ή εάν ο πραγματικά «έμπνευσμένος» λογοτέχνης είναι σε θέση να επικαλεσθεί τη μούσα σε οποιοδήποτε στιγμή, όπως την επικαλείται και ο Όμηρος στην αρχή της Οδύσσειας και της Ίλιάδας.

Μία τάξη από δεκάχρονα κορίτσια που προσπαθούν με ζήλο να μιμηθούν τη διάσημη δασκάλα τους, την Έλισταθέτα Παύλοβνα Γκέρντ. Ἡ κάθε ^{μία} μαθητρίων γίνεται με πολὺ μεγάλη προσοχή.

ΤΑ ΜΠΑΛΕΤΑ ΜΟΛΣΟΙ:

Οἱ μαθήτριες ὅταν ἐμφανίζωνται στὴ σκηνὴ μοιάζουν μὲ ἀκτινοβολεῖσες γεμάτες ποίησι καὶ γοητεία

ΞΠΑΝΩ: Προχωρημένες μαθήτριες που περιμένουν στα παρασκήνια του θεάτρου.
Μπολσόι κατά την ώρα του διαλείμματος.
ΚΑΤΩ: Οι μαθήτριες κατά την ώρα του μαθήματος της ρωσικής φιλολογίας.

ΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ασφαλώς καμμία άναγνώστρια που νά μήν έχη άκούσει για τή περίφημη Μπαλέτα Μπολσόι. Μέσα από ένα γκριζωπό κτίριο στη Μόσχα θγαίνουν οι καλύτεροι εκπαιδευμένοι χορευτές και χορεύτριες του κόσμου— τα μέλη τών Μπαλέτων Μπολσόι, που φέτος τών Άπριλ, θά περιοδεύσουν για πρώτη φορά στην Άμερική.

Στη Σχολή Μπαλέτου Μπουλόσι μερικές εκατοντάδες αγόρια και κορίτσια, που έχουν διδαχτεί προσεκτικά, όχι μόνο προετοιμάζονται με ασύστητο για το μπαλέτο, αλλά και παίρνουν και γενικότερη μόρφωση, γιατί η Σχολή θέλει να βγάλει κάτι παραπάνω από απλούς θιρτουόζους χορευτές. Κάθε χρόνο, σήμην από αγόρια και κορίτσια ζήτουν να γίνουν δεκτά στη Σχολή και απ' όλα αυτά οι δασκαλοί (που πολλοί απ' αυτούς είναι παλαιοί αστέρες των ρωσικών μπαλέτων) διαλέγουν τριάντα, τους καλύτερους. Για τους ευτυχείς αυτούς λίγους εκλεκτούς αρχίζει τότε μία εννεάχρονη διδασκαλία, που δασι τής είναι το κλασικό μπαλέτο. Και σιγά - σιγά το αγόρι ή το κορίτσι αποκτά την τεχνική αυτή που είναι χαρακτηριστική των Ρώσων χορευτών. Οτιδήποτε και αν κάνουν οι μακρές αυτές μαθήτριες κατά τις ώρες του σχολείου γίνονται με ρυθμό και σοβαρότητα. «Άκομα και το ξεστοκισμό αποτελείει ένα είδος χορού: κατά διαλείμματα το μάθημα διακόπτεται και ένα από τα κορίτσια έχει την τιμή να πάρει ένα κουβάρ με νερό και να καταβρέξει το πάτωμα με χαριτωμένες ρυθμικές κινήσεις των χεριών και των ποδιών.» Ο χορός δεν είναι όμως μονάχα ζή-

λος και αυστηρότητα (ένενήντα λεπτά την ημέρα για τα μικρά παιδιά και τρείς ώρες για τους μεγαλύτερους), αλλά χαρά και άγναπτι. Μεταίτη κτινοβολεί σε δασκάλους και μαθητές. Μεταίτη κλασική εκπαίδευση, οι μαθητές και οι μαθήτριες (εργασίες μαθησίων μεμονωτά, γκαβδόες, δολές, τικές σκίες των μεγάλων δοικικών χορών) και τους λαϊκούς χορούς. "Όλοι οι μαθητές, από τον άρχαριο έως τους προχωρημένους παίρνουν μέρος στις επίδειξεις στο θέατρο Μπλοζί. Στο τέλος του ένατου χρόνου οι μαθητές εμφανίζονται και κάτω από τα ανήσυχα βλέμματα των γονιών, δευτών τους, μπροστά σε μία εξαιρετική επιτυχία, από την άφραση της οποίας εξάρσονται μέλλον τους. Λίγοι εξαιρετικοί μαθητές συνεχίζουν στο Μπλοζί. Οι υπόλοιποι σκοπούν να γίνουν σε χορευτικούς όμιλους και όπηρες σε άλλες Ρωσσία. Μερικοί γίνονται μέλη ειδικών ομάδων (όπως τα Μαγιάτα Μωύσκιεγκ και Μπλοζί) που εδάμε και στην "Αθήνα", άλλοι γίνονται ευθυντά ή δασκάλοι μπετατών, αλλά όλοι οι άλλες σχεδόν συνεχίζουν το επάγγελμα γάτης.

Ποιά είναι άραγε το μυστικό της επιτυχίας των ρωσικών μαπάτων; Τόν έχουν σπάσει τους τάχα οι Ρώσοι το χορό;

Κυριώτερος συντελεστής επιτυχίας είναι παράδοση η οποία έχει προετοιμάσει το χορό με κάθε Ρώσων την αγάπη προς το χορό. Αγάπη που αγιγίζει τα όρια της λατρείας στο άγγυο παθός. Μα ένας ακόμη κύριος συντελεστής είναι η πειθαρχία. «Ο χορευτής και γενικά η ηθοποιός στη Ρωσία περνάει πολλά στο όλο πορτ έγκραφο, τον

σκέψι καὶ ψυχῇ, γίνεται ἓνα μὲ τὴ συνείδησί
του. Ὁ χορευτὴς δὲν πλάθει τὸ ρόλο του ἀλλὰ
τὸν ζῇ.

Τρίτος συντελεστής είναι η έργασια, επίμο-
νη και επίπνοη, που δίνει, όπως βλέπεται
πολλά χρόνια, Έννεα χρόνια σπουδών για
χορήγηση κεινός στο Μπλάσκι, δέν είναι και λί-
γα. Άλλά και πάλι, μετά τα έννεα χρόνια έ-
ναι αμφίβολο αν ό χορευτής ή έχει την τύχη
να χορεύει στη σκηνή αυτή, όπου η Τέχνη έχει
φθάσει στο ανώτερο σημείο της αποδόσεώς της.
Ή γενική μωρφώσι, με την σειρά της, παίζει
κι' αυτή το ρόλο της στην επιτυχία του χορευ-
τού γιατί συνεισδητοποιεί εύκολωτέρα το ρόλο
που υποδύεται.

Μία μεγάλη χορεύτρια που συνέβαλε πολύ στην ανάπτυξη των ρωσικών μπαλέτων ήταν η Άννα Παβλόβα. Έπί μία ολόκληρη εκκοσμητικότητα στο άκουσμα κάμ μόνο των παραστάσεων της Παβλόβα, όλοι έτρεχαν να τη δουν και να τη θαυμάσουν καθώς χόρευε στις μύτες των ποδιών της. Σαν προταγανιδίστρια της τέχνης του μπαλέτου η Παβλόβα είχε μία δράση αληθινή α-συγκρίτη. Οί μύτες όλου του κόσμου έστέλταν καρίσιμα τους να μάθουν χορό, έπειδή έβλε-
παν και θαυμάζαν την Παβλόβα, με την κρυφή έλπίδα πως θα γίνονταν ίσως και αυτά κάποτε διάσημες χορεύτριες όπως εκείνη.

Μία μεγάλη δόξα του θεάτρου Μπολσόι είναι και η Ουλάνοβα που άπειρες φορές έχει μαγνητίσει κυριολεκτικά τους θεατάς με τη «Ζιζέλ», τις «Συμφιές» και τη μεγαλύτερη επιτυχία της τη «Λίμνη των Κύκνων» του Τσαϊκόφσκυ.

Ποσο ευτυχής θα ε'μπιστευτείται τό μυστικό της

Είχε πειά πεισθή ότι κανένας άντρας δεν θα ενδιαφερόταν γι' αυτήν. Κι' έν τούτοις από την ημέρα που άρχισε να ασχολείται με το δέρμα της όλα άλλαξαν. Πριν από δύο μήνες ακόμη το δέρμα της ήταν γεμάτο μπιμπικία και μαύρα στίγματα' ήταν πραγματικά άσχημη. Σήμερα είναι μία από τις πιο όμορφες νέες. Και να το μυστικό της: Κάθε πρωί μετά την τουαλέτα της, κάνει ένα έλαφρό μασάζ με την κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ. Αυτή η κρέμα μπλάνει βαθειά μέσα στο δέρμα για να διαλύση τις διάφορες ακαθαρσίες που γίνονται συχνά η αιτία των μπιμπικιών και των μαύρων σιγμάτων. Αμέσως αυτές οι μικρές ατέλειες εξαφανίζονται. Το δέρμα γίνεται καθαρό, βελουδένιο.

Εάν σας άπασχολή το δέρμα σας, ένα πρέπει να ξέρετε ότι τίποτα δεν μπορεί να αντικαταστήσει την κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ. Είναι μία άπλη θεραπεία με καταπληκτικά αποτελέσματα. Είναι πολύ οικονομική.

Tokalon

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 25-226

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ιατρός
Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' εβδομάδα 9—12.
5—7 ως και επί συνεντεύξει.
Χ. Τρικούπη 113, τηλ. 613-610

Στο βασίλειο της μουσικής

Ε' (τελευταίο)

Με τον Μπάχ μπορεί κανείς να πη ότι η μουσική έφθασε στην τελειωτική της φάση. Η εξέλιξη της βέβαια δεν σταμάτησε, αντίθετα θα διέβετε εις το εξής τεχνικά και πνευματικά στοιχεία που θα της επέτρεψαν να ανταποκριθεί στην άποστολή της. Αλλά καινούργιες μουσικές μορφές δεν έπρόκειτο πια να δημιουργηθούν, μόνο τα γνωστά μουσικά σχήματα έγιναν πολυπλοκότερα και τα πλαίσια τους πλάτυναν.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΜΠΑΧ

Τα τελευταία έργα του Μπάχ είναι τα γεμάτα δραματική μυστικοπάθεια «Κατά Ματθαίον Πάθη» τα «εκατά Ιωάννην Πάθη» και η μεγάλη «Λειτουργία» του. Τα 27 τελευταία χρόνια της ζωής του ήταν κάντορ (δασκαλος τραγουδιού και διευθυντής χορωδίας) στον «Αγιο Θωμά της Λειψίας και εκεί σύνθεσε 200 περίπου «Καντάτες», μία για κάθε γιορτή της χρονιάς. Οι Καντάτες ήταν εκκλησιαστικά έργα για τραγουδιστές σοπράνο και για χορωδία με συνοδεία οργάνων. Για το εκκλησιαστικό όργανο έγραψε τα θαυματούχιστα «Χωρικά» του, «Τουκάτες» (κομμάτια σε ελεύθερη μορφή), συνάντες, μία μεγάλη «Πασσακάλια». Η πασσακάλια ήταν ισπανικής καταγωγής χορός άργος και επίβλητικός, που τον χόρευαν περνώντας και περπατώντας στο δρόμο και τον συνόδευαν πλανόδιον μουσικοί. Έγραψε ακόμα «Φαντασίες» (ελεύθερα κομμάτια που δεν υπόκεινται σε κανένα κανόνα κατασκευής) και «Πρελούδια και Φούγκες» για εκκλησιαστικό όργανο και πιάνο. Το πρελούδιο, (προανακρούσμα) ήταν κομμάτι που χρησιμοποιεί για εισαγωγή στο κυρίως κομμάτι, συνήθως στη φούγκα, που το ακολουθούσε. Η φούγκα γεννήθηκε από τον «Κανόνα» με πολλές φωνές κι' είναι έργο μίμησης που το κύριο θέμα του, καθώς και τα δευτερεύοντα θέματα του, φαίνονται σε να φεύγουν (φούγκα=φυγή) από τη μία φωνή στην άλλη. Έργα του Μπάχ είναι και οι «Παραλλαγές Γκόλντμπεργκ» και οι «Λαρίτες ή Σουίτες» του. Παραλλαγές ή Βαριασιόν, είναι μεταλλαγές ενός μουσικού θέματος που, αν και μεταμορφωμένο με διάφορα ρυθμικά ή αρμονικά μέσα, πρέπει πάντα να ξεπροβάλλει το ίδιο.

Από τα είκοσι παιδιά του μεγάλου Μπάχ τα περισσότερα, έγιναν μουσικοί και τέσσερις απ' αυτούς άφησαν ένα δοξασιμένο όνομα.

ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΥΡΤΕΣ

Είχε περάσει σχεδόν ένα αιώνας από τότε που σε όλη την Ευρώπη είχαν αρχίσει οι καλλιτέχνες να ασχολούνται με τη «Συμφωνία», όταν ο Βιεννέζος Γιόζεφ Χάυντν άρχισε να παρουσιάζει τις πρώτες συμφωνίες του με τη μορφή που έχει ως σήμερα αυτό το είδος, δηλαδή σε τέσσερα μέρη: Το γοργό «Αλλέγκρο», το άργο «Αντάντε» ή το άργότερο «Αντάτσιο», το «Μενουέτο» ή αντί γι' αυτό το «Σκέρτσος», και το ταχύτερο ακόμα φινάλε του «Πρέστο» ή «Μόλτο αλλέγκρο». Ο Χάυντν ο πρώτος άληθινά κλασικός συνθέτης, έγραψε 104 συμφωνίες και 70 κουαρτέτα. Το κουαρτέτο είναι κομμάτι για δύο βιολιά, βιόλα και βιολοντσέλο και διαίρεται και αυτό όπως και η συμφωνία σε τέσσερα μέρη με βάση το νόμο των αντίθετων. Το «τρίο» γραμμένο για τρία όργανα, βιολιά, βιόλα και βιολοντσέλο είναι και αυτό επάνω στο ίδιο πρότυπο κατα-

σκευασμένο, το ίδιο και η «Σονάτα», γραμμένη για πιάνο, ή για βιολιά ή για βιολοντσέλο. Το «κουιντέτο» είναι γραμμένο για πέντε όργανα, έγχορδα ή πνευστά ή για έγχορδα και πιάνο. Το «σεξτέτο» παίζεται από έξι όργανα, το «σεπτέτο» από επτά, το «όκτέτο» από οκτώ έγχορδα ή πνευστά ή και ανάμικτα. Όλα αυτά τα μουσικά είδη, τρίο, κουαρτέτο, κουιντέτο, σεξτέτο, σεπτέτο, όκτέτο, γραμμένα δλα στην τετραμερή μορφή της σονάτας αποτελούν τη «Μουσική Δωματίου» σε αντίθεση με τη Συμφωνία που αντιπροσωπεύει τη μουσική ορχήστρας. Η Μουσική Δωματίου θεωρείται η τελειότερη και υψηλότερη μορφή της μουσικής δημιουργίας. Σ' αυτή έχει άναστητή το βαθύ έργο να εκφράσει με έλάχιστα όργανα εκείνο που η συμφωνία βράζει με τη βοήθεια δόκλωνης ορχήστρας.

Μετά τον Χάυντν και τον Μότσαρτ το καταπληκτικότερο παιδί—θούμα της μουσικής ιστορίας, ο Μπετόβελ έγκαινιάζει με τις συμφωνίες του, που θεωρούνται υποδείγματα στο είδος τους, την εποχή του ρομαντισμού. Όπως και ο σύγχρονός του ο Βέρνερ Σούμπερτ, που τα 600 περίπου λίντερ του θα μείνουν αθάνατα, σύνθεσε τα χαριτωμένα «ελάντσιο» (χορός πρόδρομος του βαλς), «κορσαίς» (κομμάτι ζωρό που προήλθε από λαϊκό σκατωέικο χορό) και «έμπρομπτύ» (αυτοσχέδια κομμάτια).

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Οι κυρίως ρομαντικοί, Λίστ, Σούμαν, Σοπέν χάρισαν στη μουσική τομικώτερο ακόμα χαρακτήρα και την έκαναν όργανο εξωτερικεύσεως κάθε ένδοξου αισθηματία. Έννοια του ρομαντισμού είναι το «Συμφωνικό Ποίημα», μονομέρες κομμάτι για ορχήστρα με περιγραφικό χαρακτήρα. Υποδείγματα αυτού του είδους είναι τα συμφωνικά ποιήματα του Λίστ «Μαϊεππας», «Ετάσος», «Πρελούδια», η «Μαχ των Ούνων» του Μπερλιόζ, ο «Ρωμαιοί και Ιουλιέττα», ο «Μαθητευόμενος Μάγος» του μεταγενέστερου Ντγκα, ο «Μολδάνας» του Τσέχου Σμετάνα κ.ά.

Μία ξεχωριστή μορφή του ρομαντισμού είναι και ο Φρειδερίκος Σοπέν, ο αισθαντικός ποιητής του πιάνου και τραγουδιστής της πολωνικής γλώσσας. Έγραψε ζωρό και θαυμάσιο «Σκέρτσος», «Πρελούδια», αυτοτελή πιανιστικά κομμάτια, «Μπαλάντες» κομμάτια με δραματικό χαρακτήρα, «Πολωνέζες» και «Μαζούρκες», επνευσμένες από τους ένθικους πολωνικούς ρυθμούς.

Στους ρομαντικούς συγκαταλέγεται και ο Ρίχαρνδος Βάγκνερ, ο ίδιος της μιας δόλτελα καινούργιας μουσικής, του δαγκνερικού μουσικού δράματος, όπου μουσική και κείμενο, δράμα, όπου δημιουργούνται αποτελούν, όπως στο αρχαίο ελληνικό δράμα, ένα αδιαχώριστο σύνολο. Σ' όλα τα λυρικά έργα του Βάγκνερ κυριαρχεί το «λαϊκισμός», το δηλητικό θέμα που καθενα προσπαθεί γέλλει ένα ώρισιμένο πρόσωπο του δράματος ή ένα ώρισιμένο γεγονός της βαττικής δράσεως.

Όσο περνάει ο καιρός, η ένοια της μουσικής απομακρύνεται από τα κλασικά πρότυπα και διαλέγει πιο έλεύθερα και πιο ζωντανά ένοια στικά μέσα.

Ζωή Φραντζή

ή Μαγεμένη Γή...

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΙΡΕΝ ΤΕΜΠΛ - ΜΠΑΙΗΛΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ : Στη Φλαρίδα, σε μία πάλι οικονομικά καταστραμμένη, μένει ο νεαρός γιατρός Πίτερ Φέρρυ, με το φίλο του Νένεϊς και τη γυναίκα του Τζίνκς, νοσοκόμα. Τον Πίτερ άγαπούσε η Λού Γκόρμαν, που όμως μετά την καταστροφή τον εγκατέλειψε. Ένα βράδυ έρχεται στο γιατρό μία κοπέλλα, η Μαίρη Χάμιλτον, και τον ειδοποιεί να τρέξει γιατί ο πατέρας της αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει έπειδή ένας πλούσιος, αλλά πολύ σκληρός κτηματίας, ο Μπουν Μάσγκαρντ, νιος κι' έμφορος άνδρας, τον έζητάεισε πουλώντας του σε ύπνογνη τιμη ένα έρειψαμένο σπίτι. Ο Πίτερ πηγαίνει να δει τον τραυματία, αλλά η όμορφιά της Μαίρης του κάνει καταπληκτική εντύπωση. Οι Χάμιλτον υπορούσαν άλλοτε, τώρα όμως είναι καταστραμμένοι. Η Τζίνκς ανάλειψαν και νοσοκόμας των τραυματιών, που όμως έχει νευρικές κρίσεις και δεν δίνεται κανένα. Η Τζίνκς όμως με την καλσύνη και την ύπνογνη της κατορθώνει να τον καταπολεμή. Ο Πίτερ έρωτεύεται ταύτα τη Μαίρη. Χάμιλτον στέλνει την κόρη του στον Μάσγκαρντ να του πει να του δώσει πίσω τον γκαρσόν και να του δώσει πίσω τα λεφτά τους και να πάρει το σαραβαλιμένο σπίτι του. Η Μαίρη συναντά τον Μάσγκαρντ που της προτείνει αντί να τους δώσει τα λεφτά, να τους έπισκευάσει στο σπίτι και να της κάνει καινούργιο. Μία μέρα ο Πίτερ προσκαλείται από τον Βόντς Τιντλ, που έχει καταστροφή από τον Μάσγκαρντ, να δει τη γυναίκα του που κινδυνεύει να πεθάνει από τις στερήσεις και τη δυστυχία. Ο Μάσγκαρντ έχει αποφασίσει να παντρευτεί όπωδοήποτε τη Μαίρη. Ένα βράδυ που η νέα καρόταν μόνη, έρχεται ο Μπουν και τη συναντά.

— Σας το είπα ότι θα τ'έκανα! έπτε μ' ένα θριαμβευτικό γέλιο ο Μπουν. Δεν θα έπρεπε ίσως άλλα είσαστε μία ύπεροχη 'Ιουλιέττα! — Και σεις ένας ηλίθιος, που θέλετε να παίξετε τον Ρωμαιο! — Αν τον είχε χαστούκισει, δεν θα στενοχωριόταν τόσο ο Μπουν. Για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου είχε σκευη έπάνω της, αλλά τώρα έαυτάπαινε το δρόμο απ' όπου είχε ρθ.

Μία μέρα θα σ'ας φανή ίσως λιγώτερο άνόητος, της έπτε. Η Μαίρη άκουσε το θόρυβο καθώς ο Μπουν κατέβαινε, πιασμένος από τα κλαδιά που λυγούσαν από το βάρος του, και σε λίγο τα διήματα που απομακρύνονταν. Άκροσσηκε για πολλή ώρα. Δεν κατάρθωνε να διώξει την άπείσιση έντύπωση ότι κάτι το σημαντικό είχε συμβεί, κάτι που ξεπερνούσε κατά πολύ το χαρακτήρα ενός απλού έπεισιόδιου και που έπρεπε να αντιμετωπίση μ' όλες τις τις δυνατόεις. Νοιάζονταν ένα δυνατό ρίγος έτρεξε μέσα στο δωμάτιό της.

Στο άναματά, ο Μπουν περπατούσε άναμέσας στις πορτοκαλιές του, λέγοντας έξω φρενών στον έαυτό του ότι είχε συμπεριφερθεί σαν ένας θάλακας. Θα έπρεπε να μείνει να ξεγνηθεί μαζί της. Η νέα τον έχε κάνει να δοκιμάσει το ασήθημα ό-ρι είχε ένεργήσει σαν ένας κλόουν που προσπαθούσε να καταλάβει το κέντρο της πέτας. Θα έπρεπε να της δώσει να καταλάβει ότι η πίστα του άνηκε και μπορούσε να τη διαβεί όπως του άρεσε.

Ε, λοιπόν! δεν έπρεπε να διάζε-ται. Ήταν ένα περίφημο παιχνίδι με αντίπαλο τον Πίτερ Φέρρυ. Όταν έφτασε στο σπίτι της μητέρας του, είχε ένα βράδυ την ψυχραιμία και τη νηφολιστήτα του. Ναι, ήταν ένα περίφημο παιχνίδι και ήθελε πώς να το παίξει. Κανένας αντίπαλός του ως τώρα δεν μπορούσε να καυχήρη ότι τον είχε νικήσει. Οι διπλές κορτινές σπάνια ή-

ταν τραηγμένες στα παράθυρα του σπιτιού της Μάργκαρετ Μπάσγκαρντ και ο Μπουν κυττάζοντας μέσα από τα τζάμια είδε τη μητέρα του καθισμένη δίπλα στη φωτιά του τζακιού. Είχε τη συνήθεια να κάθεται να διαβάει ως άργα το βράδυ, γιατί δεν είχε ποτέ χάσει την άγάπη της για τα βιβλία, αν και για πολλά χρόνια είχε στερηθή την ευχαρίστηση αυτή. Σ' αυτό, άλλωστε, όφειλόταν η άγάπη που έδειχνε σε κάθε τι που είχε σχέση με την τέχνη ο Μπουν.

Όταν η Μάργκαρετ ήταν έτσι καθισμένη και ξεκουραζόταν μπορούσε κανείς να διακρίνει τα ίχνη της παλιάς της όμορφιάς, το λεπτό και ωραίο προβόλι της, το γεμάτο χαρά κεφάλι της, τη σχεδόν κλασική τελειότητα που είχαν οι τυλιγμένες γύρω από το μέτωπο πλεξίδες των μαλλιών της.

Ο νέος τη φώναζε από το παράθυρο: Μαμά, εγώ είμαι, ο Μπουν! Άκούγοντας τη φωνή του, η μητέρα του στράφηκε και το πρόσωπό της φωτίστηκε.

Τόσο άργα και βρίσκεισαι έξω; τον ρώτησε. — Ναι, άπάντησε ο Μπουν και πηγαίνοντας στην πόρτα άνοιξε και μπήκε μέσα. Είχα πάει στο Χουάιτ Φέδερς.

Και λέγοντας αυτά κάθισε χάμα δίπλα στο τζάκι.

Δεν μπήκα μέσα, συνέχισε, αλλά μπόρεσα να δω τη μίς Χάμιλτον και να της μιλήσω για λίγες στιγμές. Είχε βγή από τη θερμάνα καθώς περνούσα από τον κήπο. Φορούσε ένα κόκκινο φόρεμα και ήταν έξαιρετικά όμορφη. Όμως είναι κάτι παραπάνω από όμορφη. Σε άνασταίνει. Κάνει εκείνο που καμμία γυναίκα δεν μπορεί να κάνει: μου δίνει την έντύπωση ότι είμαι ένας συνθησιμένος τύπος, που δεν αξίζει τίποτα.

— Όχι δεν είναι αυτό άπάντησε η μητέρα του. Είσαι σκληρός ναί, μερικές φορές και έγωιστής, αλλά δεν φταίς έσύ, αυτό το πιστεύω. Είχες τόσο σκληρά παιδικά χρόνια! Όμως δεν έχεις τίποτα το κοινό και το худαίο έπάνω σου, αν και έχεις μέσα σου το αίμα του πατέρα σου.

Ο Μπουν, που είχε το βλέμμα προσληγμένο στη φωτιά, ρώτησε έαφνικά: — Γιατί όμως έσύ τον παντρεύτηκες;

— Ήταν ωραίος, όπως έσύ, Μπουν. Δεν ήταν όμως μόνο γι' αυτό το λόγο. Ήταν ένας γεμάτος θερμιά και ζωντάνια και δλοι στην οικογένεια μου ήταν γέροι, γεμάτοι άλαςενία και ζούσαν στο παρελθόν. Εγώ πρό πάντων ήθελα να ζήσω στο παρόν! Δεν μπορούς να έξεις τι βαυμάσιος τύπος ήταν ο πατέρας σου όταν τον πρωτογνώρισα.

Δεν τον γνώρισε έσύ, με το γεμάτο ζωντάνια πρόσωπό του, τα μάτια του που άστροφωταν από μία έσωτερική φλόγα, τα λόγια που βού μαστιγώναν σαν καμτίκι. Όχι βέβαια έμένα, τότε τουλάχιστον... Έκείνο που δεν ήξερα τότε ήταν ότι πίσω από την πρόσωπι αυτή δεν ύπνρχε μυαλό. Κανένα, κανένας έδους μυαλό, Μπουν. Ήταν άγρμάματος και ούτε τον ένοχλούσε αυτό. Τούφτανε νάχη μερικά στρέμματά για να βγάλει ίσα—ίσα ό,τι χρειαζόταν για να τρώει. Αυτή ήταν όλη η έντύπωση ότι ήταν ένας άγγε-

φρόντιζε να σε κάνει σαν τον έαυτό του και αυτό με έκανε σαν τρελή. Μας φανόταν μερικές φορές ότι έπειδη ένοιωθε ότι ήμουν άνώτερη του είχε ένωτην μου ένα είδος μίσους. Δεν ήθελα όμως να του το ώσωρα να το καταλάβει και στην άρχή πρόσεκα. Όταν όμως γεννήθηκε έσύ, θέλησα να ζήσω λίγο όπως ζούσα όταν ήμουν με τους δικούς μου. Ήθελα να άλλαξη λίγο τους τρόπους μου, για να μην μπόρεσης να μου μοιάσεις. Άναγκάστηκε όμως να παρατηρήσει γιατί δεν μπορούσα να τα βγάλω πέρα μαζί του. Γινόταν όλο και πιο σκληρός και, πραγμα φριχτό, ήταν ό έρωτάς του για μένα κείνος που τον έκανε πιο σκληρό. Ήθελε να άποτελή αυτός για μένα όλο τον κόσμο, αλλά δεν τα κατάφερε καθόλου. Δεν ήταν ούτε δικό του, ούτε δικό μου λάθος. Το μόνο μεγάλο λάθος μας ήταν ότι παντρευτήκαμε. Όσο περνούσαν τα χρόνια τόσο απομακρύνονταν ό ένας από τον άλλον. Εγώ είχα έγκαταλείψει κάθε φιλοδοξία, αλλά φρόντιζα για σένα. Ο πατέρας σου ήταν πιο δυνατός κι' ήταν το μόνο χάρισμα που είχε: η δύναμη. Και τη δύναμη αυτή την κληρονόμησε έσύ και μερικές φορές τη χρησιμοποίησες όπως και κείνος, για να κάνεις ό,τι θέλεις χωρίς να ένοιαφέρεις αν έχεις δική η ό-χι.

— Τι θα γινόμουν όμως αν δεν έκανα έτσι; — Θα είχες γίνει αυτό που ήθελα εγώ να γίνης: ένας τίμιος και άγαθός άνθρωπος. Έστω και αν δεν είχες τη μισή πολύ δική σου, αλλά και όλο το μίσος αυτόν που την κατεί κούν έναντίον σου.

Ο Μπουν σηκώθηκε άπότομα και έπιπασε τη μητέρα του από τα χέρια.

— Ήμουν πάντοτε το κακό παιδί σου, δεν είναι έτσι; — Η μητέρα του τράβηξε το χέρι της και χάιδε με τα δάχτυλα τα μαλλιά του γιου της.

— Ναι, αλλά σ' αγαπώ, Μπουν. — Όλες οι γυναίκες είναι έτσι, μαμά; Άγαπών άνδρες που δεν το αξίζουν.

— Γίνεται αυτό μερικές φορές. — Και πιστεύεις ότι η Μαίρη Χάμιλτον...

Τα δάχτυλα της Μάργκαρετ έμειναν ακίνητα πάνω στα μαλλιά του.

— Μην την παντρευτείς Μπουν. Αυτός άνθρωπος το άναστήματά του: — Άλλά γιατί; φώναξε. Μπορώ να την κάνω πολύ καλά ευτυχισμένη.

Είχε κυριευθή από μία έαφνική όργη και με άγριο ύφος συνέχισε: — Τι σε κάνει ναής αυτή τη γνώμη; Πιστεύεις ότι θα τη μεταχειριστώ όπως μεταχειρίσθηκε σένα ο πατέρας;

— Πώς μπορείς να ξέρεις πώς θα τη μεταχειριζόσουν, αν είχες την έντύπωση ότι αυτή σε θεωρεί κατώτερό της; Ένας άνδρας είναι άδύνατο να το ύποφέρει αυτό, Μπουν! Στό λέω γιατί τό έζρω. Έχεις πολλά να μάθεις, παιδί μου, μολονότι δεν θέλεις να το παραδεχτείς. Δεν μπορείς να συνεχίσεις, έτσι να κάνεις δηλαδή ό,τι σου λέει η φαντασία σου.

Η Μαίρη θα μπορούσε να κάνει με μένα, ό,τι της άρεσει, άπάντησε ο νέος. Όταν την είδα, έδω και λίγη ώρα στο μπαλκόνι είχα την έντύπωση ότι ήταν ένας άγγε-

λος που είχε κατέβει από τον ουρανό και είχε ρθ κοντά μου και γώ ήθελα να με πάρη κοντά του!

Τα λόγια αυτά ήταν κάπως έξωφρενικά, αλλά η μητέρα του τον καταλάβαινε από κάποια άποψη, ήταν ίκανός όσα και κείνη να νοιώση αισθήματα που θα τα θεωρούσε καινούγια του παλμού καιρού. Ο μοντερινισμός του σκέπαζε με ένα πολύ λεπτό βερνίκι τις ρομαντικές τάσεις της ψυχής του.

Δεν με νοιάζει να μάθω με ποιόν θα κερδίσεις τον Παράδεισο, αρκεί να μπόρεσης να πιάς σ' αυτόν, ψιθύρισε η μητέρα του.

Ο Μπουν άρχισε να γελάει κυτάνοντας τη με τρυφερότητα.

— Ο Θεός έκανε τις μητέρες για να προσευχόσαστε για μάς, έπτε.

— Κανείς δεν μπορεί να σε σώσει, Μπουν εκτός από τον ίδιο τον έαυτό σου.

— Λες και είχα άνάγη να σωθώ! Έχω μπροστά μου τη ζωή και σκοπεύω να έπωλελήθω όσο πιο πολύ μπορώ από αυτή!

Υστερα, βλέποντας την έκφραση που έπρεπε το βλέμμα της μητέρας του ένοιωσε για μία στιγμή τύψεις. Η Μαίρη σου μοιάζει, έπτε.

Δεν τη γνώριζα καλά, ξέρω όμως θα νοιώσει άπείθεια για μένα για τα ίδια πράγματα που άπεκάλαν-σαι και συ και θα άσπηση έκαμένα που άσπασε. Και ίσως μία μέρα να γίνω δυστυχισμένη. Έξ αιτίας μου, όπως έσύ τώρα. Όμως θάρρη ένας καιρός που θα μπόρεσω να την κάνω ευτυχισμένη, που εύτυχισμένη από όσα θα μπορούσε να την κάνει κανείς ποτέ! Γι' αυτό τουλάχιστον δεν αξίζει τον κόπο να δοκιμάσω μαμά.

Η Μάργκαρετ κομνούσε το κεφάλι της, αλλά ένοιωθε ευτυχισμένη όταν το δυνατό μπράτσο του γιου της την άγκάλιαζε και τη φιλούσε καθώς την άφινε και έφευγε. Και όταν έμεινε μόνη, το χαμόγελο έα-ναφανηκε στα χείλη της καθώς θυμόταν τη νεανική ζωτικότητα του Μπουν και τη φλόγα που άναβόδιταν όπε αυτόν κατά τις σπάνιες στιγμές που του συνέβαινε να φανερώνη την καρδιά του.

X

Έπειδη ο Πίτερ άργούσε να έαναγυρίσει, η Μαίρη άνυπόμονη και νευρική, κατέβηκε στην κουζίνα, όπου συνάντησε τη Τζίνκς. Έφτιασαν καφέ και τον ήπιαν μαζί.

Η κουζίνα ήταν ένα μεγάλο σκοτεινό δωμάτιο, όπου το τραπέζι άπό άσπρο έύλο άποτελούσε μία φωτεινή κηλίδα κάτω από τη λάμπα, του ταβανιού. Η Τζίνκς και η Μαίρη μιλούσαν για τον Χάμιλτον, που είχε επί τέλους άποκοιμηθή, αλλά που, όπως έξήγησε η Τζίνκς, δεν ήταν εύκολο να τον καθυσοχώση μετά τη συνομιλία που είχε με την κόρη του.

Χρειάστηκε πολλή ώρα για να άουάση, έπτε η νοσοκόμα. Και τώρα ακόμα ό ύπνος του είναι άνησυχος. Πρέπει να έαναγυρίσει κοντά μου. Μπορεί να έμπνηση από στιγμή σε στιγμή.

— Θέλετε άλλο ένα φλυτζάνι καφέ; — Όχι. Κράτησε ένα για τον Πίτερ.

— Άναρωτιέμαι τί μπορεί να τον κράτησε έξω τόσο ώρα.

— Υπάρχει μία βαρεία περίπτωση στο νοσοκομείο. Έπτε ότι μπο-

ή Μαγεμένη Γῆ...

ρεί να παρουσιαζόταν ανάγκη για έγχρησι.

Όταν δῆκε η Τζίνκς, η Μαίρη έβλεπε ένα σερβιτόρο, για τον Πήτερ σε μια άκρη του τραπέζιού στρώνοντας ένα άσπρο τραπέζομάντιλο. Ακούγοντας σε λίγο τον κρότο του μοτέρ έτρεξε σαν βέλος στο χώλ και συνάντησε τον Πήτερ στο κατώφλι, δάκροντας το δάχτυλο στα χείλη της.

Τί συμβαίνει;

Η Μαίρη του διηγήθηκε το έπεισόδιο με τον πατέρα της.

Δεν έπρεπε να δω περίπατο μαζί σου, είπε. Ο μπαμπάς το έμαθε και έγινε έξαλλος.

Θα του περάσω.

Οχι, Πήτερ, είναι ο χαρακτήρας του και φοβάμαι!

Κι' αυτός το ξέρει και έκμεταλλεύεται το φόβο σου. Δεν υπάρχει λόγος να φοβάσαι για τίποτα.

Ναί, αλλά...

Δεν μπορεί να σου πω.

Και γιατί;

Γιατί...

Ο νέος την άρπαξε από το χέρι.

Σ' έβρινε καμμία φορά μήπως;

Ήταν άχρη, σά νεκρή.

Σε ίκετεύω, μη με ρωτάς.

Ο Πήτερ είχε πιά μάθει, δ.τι ήθελε να μάθει και της άφησε το χέρι. Αλλά τα μάτια του πετούσαν φλόγες. Της είπε απότομα:

Πεινάω. Και μ' εύχαριστείτε που έφτιασες καφέ.

Η Τζίνκς τον έφτιασε.

Γύρισε το βλέφο του δραστήρια που άνοιξε να δράζει άμέσως.

Θα βρης δ.τι θέλεις να φας στο ψυγείο.

Και του έβαλε δούτρον και κούο κοτόπουλο. Ύστερα κάθισε απέναντί του και του έριξε καφέ. Από τα φαρδειά μαγίικα της κόκκινης ρούπας της προβάλλαν τα λευκά μπράτσα της. Το ζωρό χρώμα του πενιούάρ και το δυνατό φως της λάμπας τόνιζαν ακόμα περισσότερο την άωρότητα της. Κόβοντας το κοτόπουλο, ο Πήτερ δοκίμασε να της αλλάξει τις σκέψεις.

Βισκόμαστε σαν σε «οικογενειακό κύκλο» τούτη τη στιγμή και οι δυο μας, δεν βρίσκετε;

Ναί.

Σ' αρέσει αυτό;

Ναί.

Μην το λες έτσι. Πες «το λατρεύω, Πήτερ».

Η νέα άρχισε:

Το λατρεύω... δεν μπόρεσε όμως να συνεχίσει.

Κλαίς, παιδί μου; είπε ο Πήτερ και σηκώθηκε απότομα να την πλησιάσει.

Ακουμπώντας το ένα χέρι του στον ώμο της Μαίρης, έσκυψε για να τη δει καλύτερα, όταν διέκρινε, κοντά στο λαιμό της, την τόσο ακτινοβόλα μικρή μπούκλα, που είχε προσέξει όταν την είχε δει για πρώτη φορά και από τον άναστατωση τόσο, ώστε άκούμπησε πάνω της τα χείλη του.

Ξαφνικά άκουσαν θήματα στο χώλ. Μιά πόρτα δρόντσε. Γυρίζοντας, ο Πήτερ είδε τον Χάμιλτον τυλιγμένο σε μια γκριζά ρούπη ντε σάμπρ. Στηριζόταν στην πόρτα και άκούστηκαν τα θήματα της Τζίνκς που έρχόταν πίσω τρέχοντας. Και η Μαίρη είχε γυρίσει το κεφάλι. Τινάχθηκε δοθία φωνάζοντας:

Μπαμπά!

Ο Χάμιλτον γέλασε, με ένα γέλιο που ή ήχώ του αντήχησε παράξενα μέσα στο δωμάτιο.

Έτσι, λοιπόν σάς έπιασα!

Άφησε την πόρτα και προωώρησε, προς την κόρη του, ενώ ο Πήτερ μάταια δοκίμαζε να του φράξει το δρόμο, γιατί η δύναμη του Χάμιλτον είχε δεκαπλασιασθεί: ήταν η δύναμη της τρέλλας. Φτάνοντας κοντά

στο τραπέζι, τράβηξε με μία έξαλλη κίνηση το άσπρο τραπέζομάντιλο που είχε στρώσει η Μαίρη. Κρότος σερβιτόρων από πορσελάνη που έπαταν αντήχησε κι' η Μαίρη έβλεπε τις φωνές γιατί η συσκευή του βρασσίματος του καφέ που είχε αναποδογυρίσει την είχε πλημμυρίσει με βραστό καφέ.

Οι φωνές της όμως δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα στον άνθρωπο αυτόν, που είχε καταληφθεί από άλλη θινη μανία. Άρπαξε τη Μαίρη από το μανίκι και την τράβηξε προς το μέρος του φωνάζοντας:

Όποτε αυτά κάνεις, έ; Πίσω από τη ράχη μου, ενώ εγώ κοιμάμαι!

Μπαμπά! "Ω, μπαμπά! Ικέτευσε η Μαίρη.

Και τότε τη χαστούκισε.

Ο Πήτερ ώρμησε και κατάφερε τέλος να τον τραβήξει πίσω. Ο Χάμιλτον κλονίστηκε και έπεσε στο πάτωμα.

Ο Πήτερ τον άνασήκωσε και τον πήγε στο κρεβάτι, ενώ ο Χάμιλτον γρύλλιζε:

Μη σου περνά η ιδέα δ.τι τελειώσαμε!

Αυτό δεν ενδιαφέρει το γιατρό! είπε ψυχρά ο Πήτερ.

Δεν το πολυτιμώ.

Ο Πήτερ έριξε μία άσπρη σκόνη σε ένα ποτήρι.

Πιέτε το, είπε στον Χάμιλτον.

Ο Χάμιλτον δεν διαμαρτυρήθηκε

αλλά αφού το ήπιε, πέταξε το ποτήρι, που έσπασε χτυπώντας σε ένα έπιπλο.

Ύστερα από το άποψινό, φέρον, είναι περιττό να σας πω δ.τι δεν χρειάζομαι πιά τις υπηρεσίες σας!

Δεν άποκλείεται να είσαστε τόσο τρελλός ώστε να με διάξετε, είπε ο Πήτερ μαζεύοντας τα κομμάτια των γυαλιών.

Φωνάζοντας δ.τι θα σας κρατούσα για να μπορέτε να άγκαλιάζεστε και να φιλάτε την κόρη μου!

Ο Πήτερ δεν άπάντησε, αλλά άκούμπησε τα σπασμένα γυαλιά σε ένα δίσκο. Ο Χάμιλτον ξαναρώτησε:

Γιατί δεν άπαντάτε;

Είναι γιατί άναρωτιέμαι αυτή τη στιγμή πώς θα μπορέσω να σας σώσω έστω και παρά τη θέλησή σας.

Εγώ φταίω για δα έγινε. Νόμισα πώς είχε άποκοιμηθεί και άπομακρυνθήκα για μία στιγμή, φωνάζει πώς άκουσε το αυτοκίνητο που ήρθε.

Ο Πήτερ τη χτύπησε έλαφρά στον ώμο.

Δεν υπάρχει λόγος να στενοχωριέσαι, έλεγε. Καλά θάκαι να πας άμέσως κοντά του. Σε έλε λειπό βάρβα και γν.

Αν ή άγάπη μπορούσε να αίσθηση απ' αυτά! έλεπε στη Μαίρη με θερμό τόνο όταν έμεναν μόνοι.

Τίποτε δεν μπορεί να με σπ.

Και άλλες φορές σου έφερθη όπως άπόψε;

Μιά φορά όταν ζούσε ακόμα η μητέρα μου.

Φυσικά, καταλαβαίνεις δ.τι ναί άνεύθυνος για δ.τι κάμει.

Αν ήταν άλλοιώς θα πέθανε. Μετανοούνη για δ.τι έκανε.

Με παρεκάλεσε να στο πω.

Έτσι μετανοούνη πάντοτε; στερα!

Άφησε με να φροντίζω να σενα, ίκέτευσε ο Πήτερ, γονατίζοντας δίπλα στο κρεβάτι.

Μη μου μιλάς γι' αυτό πάρα.

Και ή νέα άρχισε να κλαίει με λυγμούς.

Του είπα δ.τι σ' αγαπούσα.

Και δεν ζύμαζα.

Καθόλου. Ξέρεις, κι' α δ.τι δεν με φοβίζε. Εκθύς είναι που έφτάται, Μαίρη. Του χτύπησε να με άφήση να τον κούράω. Και κοίτα δ.τι δέχτηκε.

Θέλες να πής δ.τι μπορεί να μείνεις; Πήτερ;

Θέλω να πω δ.τι δεν θα σ' άφισω ποτέ!

Η Μαίρη άπλωσε προς το μέρος του τα χέρια της και ο νεαρός γιντρός τάσφισε και τάφερε στα χείλη του.

Προσπάθησε να κοιμηθεί πορο και αύριο θα δής δ.τι όλα έβαν καλύτερα, έλεπε.

Πήγε και τράβηξε τις κουρτίες γιατί είχε πιά ένημερώσει και ο δρόμος είχε άρχισι να βάρχειται πορο φούρος από τις πρώτες άκτινες του ήλιου. Καθώς έφτανε στην πόρτα γύρισε να δει τη Μαίρη πριν βγει από το δωμάτιο. Η νέα είχε καρμυλίο της. Φαίνόταν τόσο λεπτή, τόσο νέα, τόσο άπροστατευτή, ώστε η καρδιά του Πήτερ πλημμύρισε από έρωτα και από την έπιθυμία να την προστατέψει.

Κατεβαίνοντας βρήκε την Τζίνκς στη βεράντα.

Πρόκειται για περίπτωση που δεν είναι εύκολο να θεραπευτεί κανείς, έλεπε. Είναι φαγερό δ.τι έχω ένα σύμπλεγμα κοινό σε όλους τους πατέρες, αλλά σε λίγους έμφανίζεται με τόσο σκληρότητα.

Η Τζίνκς, που είχε ένα τόσο παιδικό και τόσο άπελπισμένο ύφος, κάτω από το άγρό πρηνό φως, έφηνε εν τούτοις πιο ίσχυρη και πιο πρακτική από όσο έδειχνε ή στήλη της.

Θα γίνη έξαλλος με τον ήχο τον έαυτού μου όταν θα ζήνω, σ' έλεπε, γιατί άγαπάει την κόρη του.

Η άγάπη του είναι μάλλον κτηνώδης...

Ο άνθρωπος αυτός δεν είναι

παιδικός, Πήτερ. Θα έλεγε κανείς δ.τι κάποιον ποινικό πνεύμα τον κυριεύει μερικές φορές. Είναι μάλλον ένα είδος τρέλλας και οι φυσιολογικές εξηγήσεις δεν άκούουν πάντοτε.

Θα έλεγε κανείς δ.τι είναι κάτι σαν αυτά που άναφέρει ή Γραφή.

Ο Πήτερ θα μπορούσε να την είρωνευθη γι' αυτά που του έλεγε, αλλά δεν σκεφτόταν τέτοιο πράγμα εκείνη την ώρα.

Η Ιατρική βρίσκειται σε άδυναμία συχνά να διαπιστώσει την αλήθεια μερικών παραληρημάτων, συνέχισε η Τζίνκς, δαιμονοπληξία, θέλεγε κανείς. Και γιατί δχι; Τί λοιπόν αν δεν είναι ένας δαίμονας βάφερνε τον άνθρωπο αυτό στο σημείο να γυπα έται την κόρη του;

Όπως και αν έχη το πράγμα, τί πρέπει να γίνη;

Άφησε να δοκιμάσω εγώ.

Την είχε άφήσει και σε άλλες περιπτώσεις να δοκιμάσει και να ένεργήσει σύμφωνα με το ένστικτό της και είχε και ο ίδιος καταπληγή για την έπιτυχία που σημείωνε ή νεοαρ νοσοκόμα.

Δεν μω άρέσει πολύ να σ' άφισω όλομύαχη σε μία τέτοια άδυσκολη περίπτωση.

Και όμως πρέπει να συνηθίσω αν πρόκειται να δοηθώ τον Ντένις.

Μήπως έχεις σκοπό να αναλάβης και τη δουλειά του Ντένις μαζί με τη δική σου;

Η Τζίνκς σκέφτηκε για λίγο.

Πιστεύω ναί, έλεπε. Θ' αναλάβη και αυτός τη δική μου. Θ' είναι και οι δυο πιο εύκολες όταν τις κάνουμε μαζί.

Λίγες άρες άργότερα, η Τζίνκς έκανε ένα μπάνιο στον Χάμιλτον κι' ύστερα του έφερε το πρόγευμα.

Δεν θέλω τίποτα, έλεπε αυτός.

Η νοσοκόμα του έβαλε δίπλα το δίσκο και στάθηκε κοντά στο κρεβάτι.

Μην τα σκεφτόσαστε, έλεπε στον άρρωστο.

Τί πράγμα;

Τα χρεανοδραδυνά.

Και πώς θα μπορούσα να πάψω να τα σκέτομαι;

Λέγοντας στον έαυτό σας δ.τι δεν είσαστε σεις που κάνατε δ.τι κάνατε.

Δεν ήμουν εγώ;

Το σκοτεινό βλέμμα του Χάμιλτον την κύτταξε έρωτηματικά.

Οχι, ήταν κάτι έξω από σας. Φοβόμυαι δ.τι δεν μπορώ να σας δώσω να καταλάβετε, αλλά είναι γραμμένα όλα εδώ σ' αυτό το βιβλίο.

Κρατούσε στο χέρι ένα μικρό μαύρο βιβλίο, που του είχε κιόλας διαβάσει μερικές παραγράφους.

Μήπως θα δοκιμάσης να μωύ κάνης κήρυγμα; της έλεπε ενώ το βλέμμα του πετούσε σπίθες.

Είμαι γυναίκα πάστορα...

Για διάβαξέ μου λοιπόν, κυρία πάστορα.

Η Τζίνκς κάθισε σε μία χαμηλή καρέκλα, ύστερα άνοιξε το βιβλίο και διάβασε την παράξενη και συγκινητική ιστορία των χοίρων των Γαδαρηνών που γκρεμίστηκαν από το δονη με τους δαίμονες που κατοικούσαν μέσα τους για να πνιγούν στη θάλασσα, ενώ ο δαιμονόπληκτος άπελευθερωμένος θαιματοουργά από τα άκαθάρτα πνεύματα καθόταν στα πόδια του Ήησου, λογικός και ήρεμος πιά.

Πιστεύεις δηλαδή δ.τι κατέχομαι από δαιμόνιο; ρώτησε ο Χάμιλτον.

Πιστεύω δ.τι έχετε ανάγκη από το Θεό.

Το Θεό; έκανε ο Χάμιλτον δύσπιστα.

Η ΤΖΙΝΚΣ κατάφερε να πείση τον Χάμιλτον να συγκατατεθή να άφήση τη Μαίρη στο πάτω που θάβινε ο Πήτερ για το γάμο της.

Της το όφειλτε αυτό, έλεπε στον Χάμιλτον.

Της όφειλω πολλά...

Τότε άφήστε με να ένεργήσω εγώ, έλεπε η Τζίνκς με βραχνή φωνή και βολά από τα δάκρυα μάτια.

Τα νεύρα της ήταν τασοκισμένα, τόσο την είχαν κουράσει οι δυο άυ-

κνημόνες, Πήτερ. Θα έλεγε κανείς δ.τι κάποιον ποινικό πνεύμα τον κυριεύει μερικές φορές. Είναι μάλλον ένα είδος τρέλλας και οι φυσιολογικές εξηγήσεις δεν άκούουν πάντοτε.

Θα έλεγε κανείς δ.τι είναι κάτι σαν αυτά που άναφέρει ή Γραφή.

Ο Πήτερ θα μπορούσε να την είρωνευθη γι' αυτά που του έλεγε, αλλά δεν σκεφτόταν τέτοιο πράγμα εκείνη την ώρα.

Η Ιατρική βρίσκειται σε άδυναμία συχνά να διαπιστώσει την αλήθεια μερικών παραληρημάτων, συνέχισε η Τζίνκς, δαιμονοπληξία, θέλεγε κανείς. Και γιατί δχι; Τί λοιπόν αν δεν είναι ένας δαίμονας βάφερνε τον άνθρωπο αυτό στο σημείο να γυπα έται την κόρη του;

Όπως και αν έχη το πράγμα, τί πρέπει να γίνη;

Άφησε να δοκιμάσω εγώ.

Την είχε άφήσει και σε άλλες περιπτώσεις να δοκιμάσει και να ένεργήσει σύμφωνα με το ένστικτό της και είχε και ο ίδιος καταπληγή για την έπιτυχία που σημείωνε ή νεοαρ νοσοκόμα.

Δεν μω άρέσει πολύ να σ' άφισω όλομύαχη σε μία τέτοια άδυσκολη περίπτωση.

Και όμως πρέπει να συνηθίσω αν πρόκειται να δοηθώ τον Ντένις.

Μήπως έχεις σκοπό να αναλάβης και τη δουλειά του Ντένις μαζί με τη δική σου;

Η Τζίνκς σκέφτηκε για λίγο.

Πιστεύω ναί, έλεπε. Θ' αναλάβη και αυτός τη δική μου. Θ' είναι και οι δυο πιο εύκολες όταν τις κάνουμε μαζί.

Λίγες άρες άργότερα, η Τζίνκς έκανε ένα μπάνιο στον Χάμιλτον κι' ύστερα του έφερε το πρόγευμα.

Δεν θέλω τίποτα, έλεπε αυτός.

Η νοσοκόμα του έβαλε δίπλα το δίσκο και στάθηκε κοντά στο κρεβάτι.

Μην τα σκεφτόσαστε, έλεπε στον άρρωστο.

Τί πράγμα;

Τα χρεανοδραδυνά.

Και πώς θα μπορούσα να πάψω να τα σκέτομαι;

Λέγοντας στον έαυτό σας δ.τι δεν είσαστε σεις που κάνατε δ.τι κάνατε.

Δεν ήμουν εγώ;

Το σκοτεινό βλέμμα του Χάμιλτον την κύτταξε έρωτηματικά.

Οχι, ήταν κάτι έξω από σας. Φοβόμυαι δ.τι δεν μπορώ να σας δώσω να καταλάβετε, αλλά είναι γραμμένα όλα εδώ σ' αυτό το βιβλίο.

Κρατούσε στο χέρι ένα μικρό μαύρο βιβλίο, που του είχε κιόλας διαβάσει μερικές παραγράφους.

Μήπως θα δοκιμάσης να μωύ κάνης κήρυγμα; της έλεπε ενώ το βλέμμα του πετούσε σπίθες.

Είμαι γυναίκα πάστορα...

Για διάβαξέ μου λοιπόν, κυρία πάστορα.

Η Τζίνκς κάθισε σε μία χαμηλή καρέκλα, ύστερα άνοιξε το βιβλίο και διάβασε την παράξενη και συγκινητική ιστορία των χοίρων των Γαδαρηνών που γκρεμίστηκαν από το δονη με τους δαίμονες που κατοικούσαν μέσα τους για να πνιγούν στη θάλασσα, ενώ ο δαιμονόπληκτος άπελευθερωμένος θαιματοουργά από τα άκαθάρτα πνεύματα καθόταν στα πόδια του Ήησου, λογικός και ήρεμος πιά.

Πιστεύεις δηλαδή δ.τι κατέχομαι από δαιμόνιο; ρώτησε ο Χάμιλτον.

Πιστεύω δ.τι έχετε ανάγκη από το Θεό.

Το Θεό; έκανε ο Χάμιλτον δύσπιστα.

Η ΤΖΙΝΚΣ κατάφερε να πείση τον Χάμιλτον να συγκατατεθή να άφήση τη Μαίρη στο πάτω που θάβινε ο Πήτερ για το γάμο της.

Της το όφειλτε αυτό, έλεπε στον Χάμιλτον.

Της όφειλω πολλά...

Τότε άφήστε με να ένεργήσω εγώ, έλεπε η Τζίνκς με βραχνή φωνή και βολά από τα δάκρυα μάτια.

Τα νεύρα της ήταν τασοκισμένα, τόσο την είχαν κουράσει οι δυο άυ-

κνημόνες, Πήτερ. Θα έλεγε κανείς δ.τι κάποιον ποινικό πνεύμα τον κυριεύει μερικές φορές. Είναι μάλλον ένα είδος τρέλλας και οι φυσιολογικές εξηγήσεις δεν άκούουν πάντοτε.

Θα έλεγε κανείς δ.τι είναι κάτι σαν αυτά που άναφέρει ή Γραφή.

Ο Πήτερ θα μπορούσε να την είρωνευθη γι' αυτά που του έλεγε, αλλά δεν σκεφτόταν τέτοιο πράγμα εκείνη την ώρα.

Η Ιατρική βρίσκειται σε άδυναμία συχνά να διαπιστώσει την αλήθεια μερικών παραληρημάτων, συνέχισε η Τζίνκς, δαιμονοπληξία, θέλεγε κανείς. Και γιατί δχι; Τί λοιπόν αν δεν είναι ένας δαίμονας βάφερνε τον άνθρωπο αυτό στο σημείο να γυπα έται την κόρη του;

Όπως και αν έχη το πράγμα, τί πρέπει να γίνη;

Άφησε να δοκιμάσω εγώ.

Την είχε άφήσει και σε άλλες περιπτώσεις να δοκιμάσει και να ένεργήσει σύμφωνα με το ένστικτό της και είχε και ο ίδιος καταπληγή για την έπιτυχία που σημείωνε ή νεοαρ νοσοκόμα.

Δεν μω άρέσει πολύ να σ' άφισω όλομύαχη σε μία τέτοια άδυσκολη περίπτωση.

Και όμως πρέπει να συνηθίσω αν πρόκειται να δοηθώ τον Ντένις.

Μήπως έχεις σκοπό να αναλάβης και τη δουλειά του Ντένις μαζί με τη δική σου;

Η Τζίνκς σκέφτηκε για λίγο.

Πιστεύω ναί, έλεπε. Θ' αναλάβη και αυτός τη δική μου. Θ' είναι και οι δυο πιο εύκολες όταν τις κάνουμε μαζί.

Λίγες άρες άργότερα, η Τζίνκς έκανε ένα μπάνιο στον Χάμιλτον κι' ύστερα του έφερε το πρόγευμα.

Δεν θέλω τίποτα, έλεπε αυτός.

Η νοσοκόμα του έβαλε δίπλα το δίσκο και στάθηκε κοντά στο κρεβάτι.

Μην τα σκεφτόσαστε, έλεπε στον άρρωστο.

Τί πράγμα;

Τα χρεανοδραδυνά.

Και πώς θα μπορούσα να πάψω να τα σκέτομαι;

Λέγοντας στον έαυτό σας δ.τι δεν είσαστε σεις που κάνατε δ.τι κάνατε.

Δεν ήμουν εγώ;

Το σκοτεινό βλέμμα του Χάμιλτον την κύτταξε έρωτηματικά.

Οχι, ήταν κάτι έξω από σας. Φοβόμυαι δ.τι δεν μπορώ να σας δώσω να καταλάβετε, αλλά είναι γραμμένα όλα εδώ σ' αυτό το βιβλίο.

Κρατούσε στο χέρι ένα μικρό μαύρο βιβλίο, που του είχε κιόλας διαβάσει μερικές παραγράφους.

Μήπως θα δοκιμάσης να μωύ κάνης κήρυγμα; της έλεπε ενώ το βλέμμα του πετούσε σπίθες.

Είμαι γυναίκα πάστορα...

Για διάβα

ή Μαγεμένη Γῆ...

— 'Ο Φέρρυ.
— 'Αν όμως τὸν αγαπούσα, μπα-
μπα;

— Δεν θὰ μπορούσα νὰ ἀνθέω,
παιδί μου. 'Αν μάφινες, θὰ πεθαίνα.
'Όταν ἡ Μαίρη ὄηκε στὴ θεράντα
γιὰ νὰ περιμένῃ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Πῆ-
τερ, δὲν ἦταν αὐτὸς ποὺ φάνηκε, ἀλ-
λὰ ὁ Μπουν Μάσγκραϊνθ.

— 'Ερχομαι νὰ σὰς ζητήσω συ-
γνώμη, εἶπε ὁ νέος.

— 'Α, ἀλήθεια;

— Χτές τὸ δράδυ εἶχα χάσει τὸ
μουλό μου.

— Φροντίστε λοιπὸν νὰ μὴν τὸ
χάσετε ἄλλη φορὰ!

— Μὰ πῶς θὰ μπορούσα νὰ τὸ
ὑποσχεθῶ, ὅταν κυττάζοντάς σας, βλέ-
πω ὅτι εἰσάστε πρὶς ὁμορφὴν ἀπὸ κά-
θε ἄλλῃ φορὰ; 'Αλλὰ γιατί ἔτσι ἀ-
πόψε;

— Πηγαίνα σὲ μιὰ γιορτῇ, στὸ
σπίτι τοῦ Πῆτερ Φέρρυ, γιὰ τοὺς
γάμους τῆς Τζίνκς καὶ τοῦ Ντένις.
Δὲν ἔξερα πὺς ἦταν πατρεμένοι;

— Ναι, μολοντὶ δὲν θάπρεπε νὰ
παντρευτοῦν. Δὲν εἶχε κανεὶς τὸ δι-
καίωμα νὰ παντρευτοῖται ὅταν δὲν ἔχη
ὅπως αὐτοί, μιὰ πεντάρα στὴν τσέπη
καὶ πολὺ περισσότερο νὰ δίνουν
πάρτυ.

— Βλέποντας όμως τὸ ψυχρὸ βλέμμα
τῆς Μαίρης, εἶπε σαστισμένος:

— 'Ω, μὲ συγχωρήτε! Εἶμαι ἀ-
διόρθωτος, ὅπως βλέπετε.

— Κάνετε πὺς μετανοιοῦντε, ἀλ-
λὰ δὲν εἰσάστε εἰλικρινής, εἶμαι βέ-
βαιη γι' αὐτό.

— 'Αν εἶδινα ἐγὼ ἕνα πάρτυ, θαρ-
χόσαστε;

— Γιατί θὰ θέλατε νῶρθ;

— Γιατί θὰ σὰς τὸ ζητούσα!

— Τὰ σκοτεινὰ μάτια τοῦ Μπουν,
ποῦ τὴν ἐπισκίαζε μὲ τὸ λυγρὸ ἀν-
νάστημά του, τραβούσαν ἀκατανί-
κητα τὸ βλέμμα τῆς. 'Η Μαίρη δὲν
εἶχε δὴ ποτὲ τέτοια μάτια. 'Ηταν
γεμάτα χρυσὰ σημάδια ποὺ χόρευαν
καὶ ἀστράφταν ὡς παγιέτες καὶ πύ-
σω ἀπὸ τὰ μικρὰ αὐτὰ φωτάκια, ἦ-
ταν θαδεαί, μαύρα, ἀδουομέτρητα.

— Μπόρεσε γιὰ μιὰ στιγμή νὰ τρα-
βῇ τὰ μάτια τῆς καὶ ἐβγάλε ἕνα
στεναγμὸ ἀνακουσίσεως, γιατί ἄκου-
σε τὸν κρότο αὐτοκινήτου.

— Εἶναι ὁ Πῆτερ, εἶπε στὸν Μάσ-
γκραϊνθ.

— 'Ο τελευταῖος αὐτὸς περιέμενε τὴν
ἀφίξι τοῦ Πῆτερ γιὰ νὰ φύγῃ.

— 'Αν δὲν ἦταν τόσο ἀργά, θάχα
ζητήσαι νῶμουν καὶ γὰ καλεσμένος,
εἶπε στὸ νεαρὸ γιαιρό.

— Τὴν ἄλλῃ φορὰ, Μάσγκραϊνθ.

— Τὴν ἄλλῃ φορὰ θάσαι ἡ σειρά
μου νὰ σὰς προσκαλέσω.

— 'Ο Μπουν ἐβάζε τὰ γέλια καθὼς
κατέβαινε τὰ σκαλιά τῆς θεράντας
καὶ σὲ λίγο ἐξαφανίστηκε μέσα στὶς
πορτοκαλιές.

— Μὴν πᾶς ποτὲ μαζὶ τοῦ γιὰ κα-
νένα λόγο! παρακάλεσε ὁ Πῆτερ τὴ
Μαίρη, βοηθώντας τὴν νὰ ἀνέβῃ στὸ
ἀμάξι.

— Καὶ γιὰ ποῖο λόγο νὰ πᾶς;
Πρῶτα — πρῶτα, δὲν μ' ἀρέσει καὶ
ὕστερα δὲν σημαίνει τίποτε γιὰ μέ,
να, σὲ δεβαίνω, Πῆτερ...

X I

— 'Ο Ντένις εἶχε ζητήσαι ἀπὸ τὴν
Τζίνκς νὰ πᾶν μαζί του στὴν ἐκκλη-
σία.

— Σήμερα πρόκειται νὰ παντρευ-
τοῦμε πραγματικά, ἔλεγε.

— Εἶχαν γονατίσει στὸ βωμὸ καὶ
μέσα στὴ σιγὴ τοῦ ναοῦ, ὁ Ντένις
εἶχε ἀρχίσει νὰ προσεύχεται δυνατᾶ.

— 'Η Τζίνκς, ἀκούγοντας τὸν, ἔχουσε
τὴν τραγωδία τὸν σκοτεινὸν ἡμερῶν
ποῦ εἶχε περάσει στοὺς Χάμιλτον
καὶ τὴς δυσκολίες ποὺ εἶχε γνωρίσει
στὸ παρελθόν. Τὰ ξεχνοῦσε ὅλα,
ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι ὁ Ντένις θὰ τὴς ἔ-
δινε μιὰ εὐτυχία παντοτεινὴ.

— 'Όταν δρεθῆκαν ἔξω, κάτω ἀπὸ τὸ
φῶς τῆς σελήνης, ἡ Τζίνκς εἶπε τρα-
φερά:

— Θὰ ἤθελα νὰ μὴ δινόταν καθό-

λου αὐτὸ τὸ πάρτυ.

— Τὸ ἔξω, ἀλλὰ πρέπει νὰ σκε-
φτοῦμε καὶ τὸν Πῆτερ.

— Γιατί ὁ Ντένις καταλάβαινε ὅτι
τὸ πάρτυ αὐτὸ δὲν δινόταν μόνο καὶ
μόνο γιὰ νὰ γιορτάσουν τὸ γάμο
τους. Θὰ παρευρισκόταν καὶ ἡ Μαί-
ρη καὶ ὅπως ἦταν φανερό, ὁ Πῆτερ
τὴν αγαπούσε. 'Ο γιαιρός εἶχε, ἄλ-
λωστε, πῇ στὸν Ντένις:

— Εἶναι ἡ μόνη γυναίκα ποὺ ἔ-
νοιωσα ἀληθινὰ τὴν ἐπιθυμία νὰ τὴν
ἔχω δική μου.

— Καὶ ὅλες οἱ ἄλλες; εἶχε πῇ
χαμογελώντας ὁ Ντένις.

— 'Αν εἶχα γνωρίσει τί ἦταν ἡ
ἀληθινὴ ἀγάπη δὲν θὰ ὑπῆρχε ποτὲ
ἄλλη!

— 'Η ἐκκλησία, μπροστὰ στὴν ὁποία
εἶχε σταθῇ τὸ νεαρὸ ζευγάρι, εἶχε
κτισθῇ κατὰ τὸ ἰσπανικὸ στυλ καὶ
περιβαλλόταν ἀπὸ πορτοκαλιές καὶ
φοινίκες. Δὲν εἶχε όμως στέγη, ἐκ-
τὸς ἀπὸ τὸ ἱερὸ καὶ ἕνα μέρος λίγο
τὸ μπρὸς ἀπὸ τὴν ὁροαία πύλην. 'Ε-
τσι ὁ πρὶς πολλὸς κόσμος, πρὶν ἀπὸ
τὴν οικονομικὴ κρίση, ποὺ ἔτρεχε
πρόθυμα στὴν ἐκκλησία—καὶ αὐτὸ
χάρης στὴν εὐλογισμένη τὸν κηρυγμά-
των τοῦ νεαροῦ πάστορα—δρῖσκόταν
συνθῆκος στὸ ὑπαίθριον. Τώρα, κάτω
ἀπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης φαινόταν
ὡς ἕνα παλὸ ἐρείπιον, ποὺ εἶχε γνω-
ρίσει δόξες ἀπὸ παρελθόν καὶ ποὺ
δὲν ἐπρόκειτο νᾶχῃ πιά κανένα μέλ-
λον.

— Κάποια μέρα θὰ ἀποκτήσῃ
στέγη εἶπε ὁ Ντένις. Μὰ κι' ἂν δὲν ἀ-
ποκτήσῃ λίγο μὲ ἐνδιαφέρει στὸ κά-
τω—κάτω. 'Εμεῖς οἱ σύγχρονοι, ἔ-
νουμε μεγάλη σημασία στὶς ἐκκλη-
σίες. Καὶ όμως ὑπῆρξε ἄλλοτε Κά-
ποιος ποὺ κήρυξε κάτω ἀπὸ τὸν ἀ-
νοιχτὸ οὐρανὸ καὶ δὲν εἶχε γιὰ ἀν-
δρες παρὰ μόνο τοὺς κάμπους καὶ
τὰ βουνά!

— 'Η αὐτὴ ποὺ ἀπλώνονταν μπροστὰ
στὴν ἐκκλησία, περιβαλλόταν ἀπὸ ἕ-
να χαμηλὸ τοῖχο ἀπὸ ἀσπρες πέτρες.
Στὸ χορτάρι τῆς ἐβόσκε τώρα μιὰ
μεγάλῃ προβάτινα, μὲ ἕνα κουδου-
νὰ ποὺ γυμνοῦσε στὸ λαιμό.

— Τί ἤσυχκα ποὺ εἶναι ἐδῶ! ψι-
θύρισε ἡ Τζίνκς καθὼς ἀπομακρυνό-
ταν. Τί ὥραία θὰ ἦταν νὰ ζῇ κανεὶς
γιὰ πάντα ἐδῶ!

— Δὲν θὰ θέλαμε νὰ ζήσουμε τέ-
τοια ζωὴ, ἀγάπη μου.

— Καὶ γιατί;

— Γιατί ἡ εὐχάριστος εἶναι στὸ
νὰ ἀγωνίζεται, νὰ μάχεται κανεὶς.

— Κι' ὁ Ντένις ἐννοοῦσε τὴν χαρὰ καὶ
τὸ θοῖαμβο τοῦ καλοῦ πάνω στὶς
δυνάμεις τοῦ κακοῦ.

— Τὸ πάρτυ τοῦ Πῆτερ ἦταν πρὶς λαμ-
πρὸ ἀπὸ ὅσο εἶχαν φαντασθῇ οἱ τρεῖς
τοὺ φίλοι. Εἶχαν βάλει ὅλα τὰ ἀ-
σημένια καὶ χρυσάλλια σεβρίτια
ποὺ ἄλλοτε εἶχε ὀρεῖ μαζὶ τοῦ ὁ
Πῆτερ ἀπὸ τὴ Βαλτιμόρη. Τὸ τρα-
πέζι ἦταν τόσο μεγάλον, ὥστε ἡ Μαί-
ρη ποῦ ἦταν στὴν ἀκρὴ, χωριζόταν
ἀπὸ τὸν Πῆτερ μὲ ἕξ καθίσματα.

— 'Ελεγε κανεὶς πὺς κι' οἱ τέσσερις
ἦταν τοποθετημένοι στὰ τέσσερα ση-
μεῖα τοῦ ὀρίζοντα ἕνός πελάριου
χάρτη.

— Τὰ φαγητὰ ἦσαν περιφάνεια. 'Αν τὰ
λογάριασε κανεὶς, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε
σταταλῇ τερᾶστιο ποσὸ. 'Όμως
σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος μπορούσε κανεὶς
νὰ ἀγοράσῃ γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί,
ὑπέροχα ὠρία, πουμερικά καὶ φρού-
τα. 'Ετσι τὸ δείπνον δὲν ἦταν καθό-
λου σπάταλον, ὅπως δὲν μπορούσε νὰ
φαντασθῇ ἕνα ἀνίδεος.

— 'Ω Πῆτερ, ἔκανε ἡ Τζίνκς, δὲν
θάπρεπε νὰ τὸ κάνης αὐτό! 'Όλη
αὐτὴ ἡ πολυτέλεια!

— Καὶ γιατί, ἀγαπητή μου; 'Α-
πόψε ἡ νύχτα εἶναι δική μας!

— Καὶ ἡ αὐριανή, καὶ πάντοτε,
φώναξε ἐνθουμὰ ὁ Ντένις.

— Στὸ κάτω — κάτω εἶπε ὁ Πῆ-
τερ ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι παρὰ μιὰ θε-
ατρικὴ διακόσμηση. Θὰ εἰμαστε κι'
οἱ τέσσερις τὸ ἴδιο εὐτυχισμένοι ἔ-

στω κι' ἂν εἴμαστε σ' ἕνα ἐρημονήσι.

— 'Η Τζίνκς σοῦ ἀρέσει μ' αὐτὸ τὸ φῶ-
ρεμα, Ντένις; ἀλλὰ τὸ ἴδιο θὰ τὴν ἀ-
γαπούσεις καὶ ἂν ἦταν ντυμένη μὲ ἕ-
να δερμα λεοπαρδάλης! Κι' ἂν δὲν
εἶχαμε γιὰ στέγη παρὰ μονάχα τὰ
ἀστρα καὶ σπασμένες κορυφές γιὰ
σεβρίτια—πάλι τὸ ἴδιο εὐχάριστο-
μένοι θάμαστε. Δὲν εἶναι ἡ πολυτέ-
λεια ποὺ κάνει τοὺς ἀνθρώπους εὐ-
τυχισμένους; 'Αντίθετα, πολλές φορὲς
τοὺς ἀπομακρύνει τὸν ἕνα ἀπ' τὸν
ἄλλον.

— Σταμάτησε γελώντας:

— Θάρρῳ όμως πὺς σὰς ἐβγα-
λα ἕνα δεκάριο λόγο, εἶπε. 'Εσύ τί
γνώμη ἔχεις, Ντένις;

— Τί γνώμη ἔχω; Ρῶτα τὴν
Τζίνκς!

— Εἶχε περάσει τὸ μπράτσο τοῦ στὸν
ὄμο τῆς ἐνῶ αὐτὴ στήριζε τὸ κεφάλι
τῆς μὲ τὸν ἄστρο ποὺ πέτλο στὸ δικό
του.

— 'Η Μαίρη ἐνοιωσε ἑαφνικά τὸν ἐ-
αυτὸ τῆς στενὰ συνδεθμένο μὲ τὰ
τρία αὐτὰ πλάσματα. 'Ηταν κατὰ ἴ-
πτεροχο νὰ συμμερίζεται μαζὶ τοὺς
τὸ νεᾶτα τους καὶ τὶς ἐλπίδες τους.

— 'Ο πεσιμισμὸς τοῦ πατέρα τῆς εἶχε
ἀφήσει ἐπάνω τῆς τὴν σφραγίδα του,
ἀλλὰ ἐδῶ, σ' αὐτὴ τὴν ἐθιμικὴ συν-
τροφία, ἐνοιωθε τὸν ἐαυτὸ τῆς ἀμέ-
ριμνον, ἀπελευθερωμένο ἀπὸ κάθε
στενοχώρια, εἶχε ἐκαναγίνει ἕνα μι-
κρὸ κοριτσάκι.

— 'Ενοιωσαν ὅλοι κάποια ἐκπληξί,
στὸ τέλος τοῦ δείπνου, γιατί εἶχε
περάσει τόσο γρήγορα ἡ ὥρα. Σὲ
μιὰ στιγμή ἡ Τζίνκς φώναξε:

— Πρέπει νὰ πᾶω νὰ ἀλλάξω
φόρεμα. Δὲν ἔξω καν πὺς θὰ μὲ
πᾶῖ ὁ Ντένις! Μοῦ κρύβει κάποιο
μυστήριον!

— Γιατί νὰ σοῦ καταστρέψω τὴ
γοητεία τοῦ ἀπροσδόκητου, ἀγάπη
μου; εἶπε ὁ Ντένις.

— Τὴν τράβηξε ἔξω μαζὶ του, στὴν
ἐξόρτορα ποὺ λουζόταν στὸ φῶς
τῆς σελήνης. 'Η Μαίρη ἄρχισε νὰ γε-
λάει μένοντας μόνῃ μὲ τὸν Πῆτερ.

— Θὰ μ' αγαπούσεις καὶ ἂν ἦσουν
ντυμένη μὲ ἕνα δερμα λεοπαρδάλης,
Πῆτερ; εἶπε.

— 'Ο νέος στεκόταν ὀρθος πρὶς τῆς,
μὲ τὸ χέρι ἀκουμπισμένο στὸ ἔρει-
σινώτο τοῦ καρέκλας.

— 'Ω! τῆς εἶπε, γιατί νὰ μὴν
παντρευτοῦμε αὐριο Μαίρη, καὶ νὰ
τὸ τῆς ὑστερα τοῦ πατέρα σου;

— 'Η Μαίρη σήκωσε τὸ βλέμμα τῆς
πάνω τὸν θαμπωμένο καὶ τὰ χεῖλη
τῆς μισάνοιξαν:

— Θὰ ἦταν ὑπέροχο... ψιθύρισε.

— Περισσότερο ἀκόμα κι' ἀπ' ὅ-
σο μπορεῖς νὰ φαντασθῇς.

— 'Η Τζίνκς καὶ ὁ Ντένις ἐκαναγύρι-
σαν ἐκεῖνη τὴν στιγμή καὶ ἡ Μαίρη,
συνδεύοντας τὴν Τζίνκς ἐπάνω, εἶ-
χε τὴν ἐντύπωση ὅτι προχωροῦσε μέ-
σα σ' ἕνα χρυσαφένιον φωτιστόεσσαν.

— Τέλος ἡ Τζίνκς ἐτοιμάστηκε νὰ
φυγῇ ντυμένη μὲ ἕνα ἀπλό φόρεμα
κι' ἕνα καπελάκι πάνω στὰ κοκκινω-
πὰ μαλλιά τῆς. Πῆρε τὴ Μαίρη στὴν
ἀγκυλιά τῆς.

— Πῶς νὰ σ' εὐχαριστήσω τῆς εἶπε.

— Μὲ τὸ νὰ μὴ μ' εὐχαρίστης ἡ
γαμπιτή μου, τῆς ἀπάντησε ἡ Μαίρη
σφίγγοντάς τὴν κι' αὐτῇ.

— Ἀρξίσαν νὰ κατεβαίνουν μαζὶ
τὴν σκάλα.

— Στὰ πρῶτα σκαλοπατρία σταμάτη-
σαν. 'Απὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ μπορού-
σαν νὰ δοῦν κατ' εὐθείαν μπροστὰ
τους, ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα τοῦ
χῶλ, τ' ἀμάξι τοῦ Ντένις ποὺ περιέ-
μενε στὴν δεινδροστοιχία. Διπλὰ ὁ-
μως ὑπῆρχε καὶ ἕνα ἄλλο, μιὰ μακρὰ
καὶ χαμηλὴ λιμουζίνα, μέσα στὴν ὁ-
ποία διακρινόταν ἕνας σωφὲρ μὲ
στολή.

— Ποίος μπορεῖ νᾶναι τέτοια ὄ-
ρα; εἶπε ἡ Τζίνκς σκύβοντας ἀπὸ τὴ
σκάλα.

— Ἀλλὰ ἡ Μαίρη δὲν ἀπάντησε.
Κύτταξε καὶ αὐτὴ πρὸς τὰ κάτω. Μιὰ
γυναίκα μὲ βραδυνὴ τουαλέτα ἀνέ-
βαινε τρέχοντας τὰ σκαλοπατρία τῆς
προσώφους. 'Ενα βελούδιον μαντὶ
στενὰ κομψωμένο τὴν τυλίγιε ὡς τὸ
λαιμὸ κάτω ἀπὸ τὰ μαῦρα, ἀστρα-
φετά μαλλιά τῆς. 'Η ἀγνωστὴ στα-
μάτησε στὸ κατώφλι.

— Πῆτερ! φώναξε. Πῆτερ!

— 'Ο Πῆτερ ὄηκε ἀπὸ τὸ λιδίγκ—

ροῦμ κυττάζοντας κατάπληκτος.

— 'Η Λοῦ! φώναξε. 'Η Λοῦ Γά-
μαν!

— Προχώρησε πρὸς τὸ μέρος τῆς γι-
ναίκας, ποῦ μὲ τὰ δύο τῆς χεῖρες ὁ-
πλωμένα εἶχε πιάσει τὰ δικά του λε-
γοντας:

— 'Ω, Πῆτερ, πόσο εὐχάριστο-
μαι ποὺ σὲ βλέπω!

— Εἶχε ρίξει τὸ κεφάλι τῆς πρὸς τὴν
πίσω γιὰ νὰ τὸν δῇ καλύτερα καὶ ἔ-
πειτα πλησιάζοντας τὸ πρόσωπο
τῆς στὸ πρόσωπο τοῦ Πῆτερ, τοῦ
φίλησε.

X I I

— 'Η Μαίρη εἶχε σταθῇ στὸ κεραλὸ
σκάλο, μὴ τολμώντας νὰ πιστέψῃ ὅ-
τι ἦταν ἀληθινὴ ἡ σκηνὴ ποὺ διαδο-
ματιζόταν, κάτω, μπροστὰ στὰ μέ-
τια τῆς. 'Ακουσε τὴ φωνὴ τοῦ Πῆ-
τερ ποὺ ἔλεγε:

— 'Απὸ ποῦ ἔρχεσαι ἔτσι;

— 'Απὸ τὴν Τάμπα. Εἶμαι ἐκ
κρουαζιέρα μὲ τοὺς Στὸκ — 'Αρ-
νολντς. 'Αγκυροβολήσαμε μὲ τὸν
τοὺς ἐκεῖ σήμερα τὸ πρωῒ.

— Γιατί δὲν τηλεγράφησε;

— Μὰ νόμισα πὺς ἦταν καλύτε-
ρο νὰ σοῦ κάνω ἐκπληξί, ἀγάπη μου.

— 'Ηταν φανερό ὅτι τοῦ εἶχε κα-
κὸ ἀδύλον ἀσχημάντο. 'Η Μαίρη ἀγνο-
οῦσε κάθε τι γιὰ τὴ σύγχρονη νεο-
λαία καὶ γιὰ τὸ ἐλέρτ. Δὲν ἤξερε
τίποτα γιὰ τὴ θρασύτητα μερικῶν
γυναικῶν νὰ κυνηγοῦν τοὺς ἀνδρες.

— 'Η ζωὴ τῆς εἶχε περάσει προφυλα-
γμένη ἀπὸ κατ' ἐξοχὴν. Καὶ αὐτὸ ἔ-
δηνε τὸν ἰσχυρὸ κλονισμὸ ποὺ δοκί-
μασε. 'Όλα εἶχαν τελειώσει γιὰ πάν-
τη, καὶ εἶχαν τελειώσει γιὰ πάν-
τα!

— Λίγο κοιμήθηκε ἐκεῖνη τὴ νύχτα.

— Κάθε φορὰ ποὺ ἔκλεινε τὰ μάτια, πί-
στευε ὅτι ἔβλεπε τὴ Λοῦ Γκρόμαν ἀν-
πέναντι στὸν Πῆτερ, μὲ τὰ χεῖρα ἐ-
νωμένα καὶ αὐτὴ νὰ τὸν φιλεῖ. Τὴν
ἔβλεπε ὀρθὰ στα σκαλοπατρία μὲ τὸ
φῶς αὐτὸ τῆς ἀναμνήσεως. 'Αναμνήσε
γιὰ τί πράγμα;

— 'Ελεγε μέσα τῆς ὁ
τὸ ὄλεος, ἐνημερώθη θὰ παρακαλοῦσε
τὸν πατέρα τῆς νὰ τὴν πᾶρῃ μακριὰ
ἀπὸ κατ' ἐξοχὴν δικαιολογία γι' αὐτό.

— Θὰ τοῦ ἔλεγε ὅτι τὸ Χουαίτ Φέδε-
ρης τῆς προκαλοῦσε φρίκη καὶ εἶχε νο-
σταλγίσει τὴν πόλιν τῆς Βιργινίας ὁ-
που εἶχε γεννηθῇ.

— Δὲν εἶχε δέχεται λεφτὰ, ἀλλὰ ἂν ὁ
Μπουν Μάσγκραϊνθ συναντοῦσε νὰ
ἐκνατάρῃ πίσω τὸ σπῆτι...

— Σηκώθηκε πολὺ πρῶτῃ.

— 'Ο ἀέρας
τῆς αἰνίσταντα παγωμένος καὶ πῆγε
νὰ κλείσῃ τὸ παράθυρο τοῦ δωμα-
τίου τῆς. 'Εξῶ ἦταν ἀκόμη σκοτάδι
καὶ καθὼς κύτταξε πρὸς τὴν διέξυ-
ση τοῦ δόσους τῶν πορτοκαλιῶν εἶδε
ὅτι ἡ σκοτεινὴ μάζα τοῦ ἔβριχε σὲ
μερικὰ μέρη πορφυρὲς ἀνταύγειες.
Φατίες ποὺ εἶχαν σίγουρα ἀνάμει-
σε διάφορα σημεῖα γιὰ νὰ προστα-
τεύσουν ἀπὸ τὴν παγωνιὰ τὰ εὐπα-
θῇ αὐτὰ δένδρα. 'Οι ἐφημερίδες εἶ-
χαν τὴν περασμένη βραδυὰ ἀναγγέ-
λει ὅτι θὰ ἐπακολοθούσε παγετός
καὶ ὁ Πῆτερ εἶχε πῇ καθὼς πῆγαν
μαζὶ στὸ πάρτυ.

— 'Ο Μπουν θὰ ξεχυτῆση σί-
γουρα ἀπόψε. Χάνει τὸν ὕπνον του καὶ
τὴν δρεξί του μὲ τὴν νοῖση ὅτι τὰ
δένδρα τοῦ βρίσκονται σὲ κίνδυνον.

— 'Αν ὁ Μπουν λοιπὸν ἦταν ἔξω γι-
ὰ τὴν μὴν τὸν δῇ καὶ νὰ κανονίσῃ
ἀμέσως τὸ ζήτημα; Ντύθηκε γρήγορα
καὶ κατέβηκε. Μόλις εἶχε ἀρχίσει νὰ
φεγγῇ. Μιὰ πᾶντὴ σκέπασε τὸ ἔδο-
φος καὶ στὸ θαμνὸ φῶς τὰ δένδρα
ταλαντεύονταν σὰν σκίες πάνω ἀπὸ
τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ.

— 'Αγνοώντας τὸν Μπουν ἔπρεπε
ἐαφνικά ἐπάνω του. Εἶχε γυρισμένη
τὴ ράχη του, τὸ πρόσωπο στραμμέ-
νον κατὰ τὴν 'Ανατολή, ὅπου ὁ ἥλιος
ἦταν ἐτοιμὸς νὰ προβάλῃ σὰν μιὰ
μεγάλῃ σφαῖρα.

— Κύριε Μάσγκραϊνθ! τοῦ φῶ-

Πρέπει να εργάζεται ή γυναίκα; Κινδυνεύει ή οικογενειακή ετυχία όταν ή γυναίκα εργάζεται έξω από το σπίτι; Καί τὰ παιδιά τί γίνονται; Έχει έξ άλλου αντίκτυπο στήν ψυχική καί σωματική υγεία τής γυναίκας; Κι' ό σύζυγος; Είναι πιό ήσυχος όταν ή γυναίκα του είναι στο σπίτι, ή όταν είναι στο γραφείο, στο κατάστημα, στο εργοστάσιο; Υπάρχει άρμονία σε μιá οικογένεια όταν εργάζεται καί ή γυναίκα, έστω καί άν έχη παιδιά καί πολλές υποχρέωσεις; Στα ερωτήματα αυτά δίνουμε άπάντηση.

Άγάπη εργασία καί οικογενειακή ετυχία!

ΠΟΛΛΕΣ φορές, πηγαίνοντας με το λεωφορείο ή το τράμ θα σας έτυχε να δήτε γυναίκες, γνωστές ή άγνωστες, να γυρίζουν απ' τη δουλειά τους τσακισμένες απ' την κουράσι, καί θα τις ακούσατε πολλές φορές να λένε: «Είμαι στο πόδι από τις ξη το πρωί καί ως τις έντεκα το βράδυ δεν θα έχω πέσει στο κρεβάτι. Τα παιδιά, το φαί, τα πιάτα, ένα σωρό ρούχα να πλύνω...» ή «Την Κυριακή αυτός φεύγει. Είναι ή μόνη ευκαιρία να συγγυρίσω λίγο, να σιδηρώσω...»

Είναι οι εργάτριες, οι γυναίκες που εργάζονται στα γραφεία καί που ό άνδρας τους δεν κερδίζει άρκετά για να άνταποκριθή στις ανάγκες τής οικογένειας τους. Για τις γυναίκες αυτές ή εργασία είναι μιá σκληρή ανάγκη.

Υπάρχουν όμως καί άλλα δράματα τούτη τη φορά. Ό άνδρας τους δεν παράτησε ή πέθανε. Δεν ξέρουν καμιά δουλειά. Πώς να μεγαλώσουν τα παιδιά;

Οι εγκαταλειμμένες αυτές γυναίκες, χήρες ή χωρισμένες απ' τον άνδρα τους είναι ανάμεσα στις ήλικίες των τριάντα καί των πενήντα χρόνων. Η κατάσταση τους επιδεινώνεται περισσότερο από το γεγονός ότι έκτός που δεν ξέρουν καμιά δουλειά, δεν έχουν καί την παραμικρή ιδέα τί σημαίνει πειθαρχία, ώρισμένο ώρario, μέθοδος.

Καί μέσα του άγανακτεί κανείς γιατί υπάρχουν άνόητοι γονείς που δεν θέλουν να μάθουν ένα άπάγγελμα στις κόρες τους, σύζυγοι που θέλουν τη γυναίκα μόνο καί μόνο για τον έαυτό τους, μέχρις ότου ένα ώραίο πρωί ακολουθήσουν καμιά φανταχτερή πεταλούδα. Έκείνοι δηλαδή που πιστεύουν ότι θα ζήσουν αιώνα καί δεν σκέφτονται ποτέ τους ότι θα έρθη ήμερα που δεν θα υπάρχουν πιά.

Γιατί είναι αλήθεια: άν όλες οι γυναίκες είχαν ένα άπάγγελμα από πόσα δάκρυα θα γλύτωναν.

Οι άρριμοί, άλλωστε είναι πιό εύλωτοι. Στην Ευρώπη καί ιδιαίτερα στη Γαλλία, μιá γυναίκα στις δύο, μεταξύ των είκοσι καί εξήνων χρόνων, έχει μιá δική της δουλειά. Καί ή στατιστική παίρνει βαρύτερη σημασία, άν σκεφθούμε ότι οι μισές απ' αυτές τις εργαζόμενες είναι υπέρες. Δεν έχουμε άριθμούς για τη Ρωσία καί την Κίνα. Στη Γαλλία υπάρχουν πιό πολλές εργαζόμενες γυναίκες παρά στην Αγγλία καί την Αμερική, από το 1906. Καί όμως υπάρχουν πολλοί άνδρες που έχουν φοβερό προκατάληψη για τις γυναίκες που εργάζονται.

Στη Γαλλία, χώρα που υπάρχουν οι καλύτερες στατιστικές του είδους αυτού, τó 52% των μικρεμπορικών επιχειρήσεων τις έχουν γυναίκες. Οι γυναίκες καταλαμβάνουν όλο καί πιο σημαντική θέση στα γραφεία καί στα νέα άπάγγελα: ραδιόφωνα, τηλεόρασι, κινηματογράφο. Σε συνεχή επίσης αύξηση είναι ό άριθμός των γυναικών που ασχολούνται με τη χημεία, τη βιολογία, τη μικροβιολογία, τη φαρμακευτική, την αίσθητική, οι γυναίκες συνοδοί αεροπλάνων, οι κοινωνικές βοηθοί κ.λπ. Στην Αγγλία, διεκεκριμένες κυρίες είναι πυροσβέστριες.

Η Ζακλίν Ζουμπέρ, μιá δημοφιλέστατη Γαλλίδα τής τηλεόρασης, που έχει γονιεύσει όλους τους Γάλλους, έχει σύζυγο καί παιδιά. Να πώς περιγράφει ή ίδια τον τρόπο που αντιμετώπιζε τα προβλήματά της: α) Τό ΧΡΗΜΑ: Είναι ό δράκος πάνω στον οποίο συντρίβεται συχνά ή ετυχία καί γι' αυτό το βάδουμε πρώτος, «Απεχθάνομαι την άνχεια καί δεν θα μπορούσα να ζήσω φτωχικά για να μην εργάζομαι. Δουλεύοντας, ό άνδρας μου κι' έγώ, έχουμε κάποια οικονομική άνεσι».

β) Ο ΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ: «Πιό πολύ απ' έγώισμό κι' από κακός έννο-

ούμενη φιλοτιμία, παρά από άγάπη, θέλει ένας άνδρας να μένη στο σπίτι του ή γυναίκα του. Ξέρω πολλές οικογένειες που θα πήγαιναν πολύ καλύτερα άν εργαζόταν ή γυναίκα. Ανάμεσα στους τοίχους του σπιτιού, μιá γυναίκα έχει όλο τον καιρό να έχη στο μυαλό της τις διάφορες μικροκακίες που ξεχνά όταν εργάζεται. Η εργασία διευρύνει το πνεύμα. Μιá γυναίκα που ξέρει τη δουλειά της, πετυχαίνει δέκα φορές καλύτερα από τον άνδρα, γιατί δύσκολα έπιτυγχάνει τον έαυτό της. Για τούτο πρέπει να πάρη τα μέτρα της να είναι ακριβής, έχοντας αξιώσεις καί από τον έαυτό της καί από τους άλλους καί ταυτόχρονα να είναι καλή συνάδελφος».

γ) Η ΨΥΧΙΚΗ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ: «Η γυναίκα που δεν εργάζεται βασανίζεται συχνά με τη σκέψη του τί συμβαίνει στον άγνωστο αυτό κόσμο, που λέγεται γραφείο. Έκείνες που εργάζονται πολύ γρήγορα ανακαλύπτουν ότι ή άγάπη τους καί το γραφείο δεν έχουν καμιά σχέση μεταξύ τους, άν δεν θέλουν ν' άποφύγουν ένα σωρό δυσάρεστες περιπτώσεις. Σ' αντίταθμισμα, ή ίσορροπία άποκαθίσταται σ' άλλο πεδίο: έχει κι' αυτή τον άγνωστο κόσμο της καί ό άνδρας, με τη σειρά του, είναι άν όχι ζηλότυπος, τουλάχιστο λίγο άνησυχος... πράγμα που δεν δυσχεραστεί μιá γυναίκα!»

Μιá άλλη ήθοποιός τής τηλεόρασης, ή Άννα Μαρία Κασιέρ, προσθέτει:

δ) Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ: «Πάρα πολλές φορές αντίκρισα τη μητέρα μου να στενοχωριέται άόκετα που δεν εργαζόταν. Έκανε με τρυμερά κακή διάθεση τις δουλειές του σπιτιού καί ό πατέρας μου δεν ήφινε να εργασθώ. Η μητέρα μου υπέφερε πολύ, γιατί καταλάβαινε ότι δεν μπορούσε να του πη: «Ασχέ με ήσυχη!» καί να φύγη. Μολονότι ήταν άνεξάρτητη κι' ελεύθερη να του πη: «Παράτα με ήσυχη» δεν τό έκανε».

Δεν υπάρχει άνδρας που να μη σέβεται τη γυναίκα του, άν εκείνη του άποδείξη, με την εργασία της, ότι μπορεί να κάνει καί χωρίς αυτόν.

Ας μνη ίσχυρισθή κανείς ότι ή έπιθυμία άνεξαρτησίας μπορεί να καταστρέψη μιá άγάπη, έκτός άν δεν πρόκειται για αληθινή άγάπη.

Η πιό άσφαλής έγγυηση για τη διάρκεια καί την πιστότητα μιás άγάπης, έκτός από την έπικοινωνία ψυχών καί σωμάτων, είναι ή έκτίμησι καί ό άμοιβαίος σεβασμός.

Ένα από τα πράγματα που καταστρέφουν πολλές οικογένειες είναι όταν ή γυναίκα δεν ξέρη να «κουμαντάρη» όπως λέμε το σπίτι καί τα έξοδα. Οι γυναίκες αυτές τα καταφέρνουν πολύ καλύτερα όταν εργάζονται έξω, γιατί μαθαίνουν να οργανώνουν τη δουλειά τους, να παίρνουν μοναχές τους αποφάσεις. Καί μπορείτε να είσαστε βέβαιες ότι, κι' ό άνδρας τους θα είναι ευχαριστημένος. Δεν υπάρχει πιό έννοητικό πράγμα για έναν άνδρα από το ν' άκούη διαρκώς να του ζητά ή γυναίκα τη βοήθειά του για διάφορες άνοησίες που άφορούν το νοικοκυριό.

Έκτός απ' αυτό, ή γυναίκα που εργάζεται δεν έχει το δικαίωμα να παραμελήση τον έαυτό της. Αν ή γυναίκα που δεν εργάζεται γίνεται συχνά ένα έπιπλο, ένα δευτερεύον αντικείμενο για το σύζυγο, άν εκείνος δεν τη λογαριάζη πιά, άν τη βαρύνει ή καί δεν τη «χωνεύη», αυτό όφείλεται γιατί παραμελεί τον έαυτό της καί παύει να είναι γυναίκα.

Καί ποίος είναι εκείνος ό άνδρας που δεν εύγνωμονεί τη γυναίκα του όταν αυτή ξέρη να μένη δημοφής όπως τον πρώτο καιρό τής άγάπης τους καί ταυτόχρονα του δίνει άπόδειξι ότι γίνεται δημοφής γι' αυτόν; Κολακεύεται, δεν είν' έτσι; Κι' όταν μάλιστα πληρώνη ή

δια τα φορέματα καί τον κομωτή της; Κανείς, άλλωστε, δεν θ' άρνηθή ότι ή πεμπελιά είναι συχνά αίτία άπιστίας: ή γυναίκα που πλήττει στο σπίτι έχει όλο τον καιρό να προσέξη ποιός την τριγυρίζει.

Η εργασία για πολλές γυναίκες σημαίνει ίσορροπία καί υγεία. Βέβαια, μερικές φορές ή εργασία είναι σκληρή καί ή υπερβολική κουράσι είναι εκείνη που άπειλεί. Καί μολονότι υπάρχουν κανονισμοί καί νόμοι σήμερα που προστατεύουν τη γυναίκα περισσότερο απ' όσο κατá το παρελθόν, δεν άποφύγει όλους τους κινδύνους που άπειλούν την υγεία της. Φανταζόσαστε όμως ότι στο σπίτι θα είναι πιό άσφαλής;

Από τα δύο τό ένα: ή ή γυναίκα είναι άναγκασμένη να εργασθώ ή θέλει να εργασθώ. Στη δεύτερη περίπτωση, απ' αυτήν εξαρτάται να μη διαταράξη την ίσορροπία της, σωματώντας όταν είναι καιρός.

Στην πρώτη, που είναι κι' ή πιό συχνή, τó λι από την ίδια εξαρτάται να προσέξη ώστε να μη βρεθή στην άναγκη να σταματήσει, να μην μπορεί. Είναι ζήτημα οικονομίας δυναμένων, μιás λογικής δηλαδή κατανομής τής ενεργητικότητας.

Υπάρχει όμως καί μιá άλλη περίπτωση: πολλές γυναίκες εργάζονται ή θα ήθελαν να εργασθών παρά τη θέλησι του συζύγου τους. Κι' αυτό επίσης «σκοτώνει» ήθικά καί, καί αντίκτυπο σωματικά, σκοτώνοντας ταυτόχρονα την άγάπη τους, την ετυχία τους, το σπίτι τους.

Οι περισσότερες γυναίκες που εργάζονται από άναγκη δεν μπορούν ν' αντιμετώπισουν καί τις δουλειές του σπιτιού. Κι' αυτό άποπλεί αληθινό πρόβλημα. Όταν ό ένας όμως εθισθή τον άλλον καί τα πράγματα πάνε σωματικά καλά.

Εδώ άσφαλώς θα ρωτήσετε: «Καί τα παιδιά;» Πρώτα - πρώτα τις περισσότερες φορές οι γυναίκες εργάζονται για να αναβρύνουν καλύτερα τα παιδιά τους. Ύστερα, σε όλη τους την απλότητα, που δεν είναι ούτε άδιοφορία ούτε σκληρότητα τής καρδιάς, αλλά μοναχά λογική, θ' αναφέρουμε τα λόγια μιás νεαρής μητέρας με τρία παιδιά:

— Τα παιδιά; Είναι το σχολείο ή ό δασκός καί παιδικός σταθμός. Αν συμβή τίποτα, υπάρχει το τηλέφωνο. Πιστεύετε ότι είναι δυνατόν ν' άποφύγουν την ήλαρά, τον κοκκύτη ή την ώτίτιδα, όταν κάθονται όλη την ήμερα στο σπίτι;

Ένας γνωστός ψυχίατρος, μιλώντας για την άναγκη στην όποία βρίσκονται πολλές γυναίκες να άφίνουν τα παιδιά τους σε παιδικούς ή βρεφικούς σταθμούς είπε: «Ένα νηπίο δεν υποφέρει τόσο από την άπουσία τής μητέρας του, όσο από την αίσθησι ότι το έχουν ξεχάσει». Θα μπορούσαμε εδώ να προσθέσουμε: πάρα πολλά παιδιά υπάρχουν που έλπουν τη μητέρα τους κι' όμως έχουν την αίσθησι ότι δεν υπάρχει γι' αυτά.

Γυρίζοντας βράδυ από τη δουλειά τους, οι περισσότερες γυναίκες ξεχνούν όλη τους τη τρυφερότητα στο παιδί, που δεν έχουν όλη την ήμερα, το φροντίζουν με χαρά, το δίνουν χίλιες άποδείξεις τής άγάπης τους που έπώνονται πιό βαθιά στην ψυχή του παιδιού. Καί τό συμπεράσμα:

Είναι εύτυχισμένες οι γυναίκες εκείνες που μπορούν να συνταιριάσουν άρμονικά την εργασία τους, τό σπίτι καί τα παιδιά. Γιατί σ' αυτή συνίσταται ή πληρότητα τής ζωής.

Παραθέτουμε όμως καί τα λόγια τής Ζακλίν Ζουμπέρ: «Θαυμάζω τις γυναίκες που μένουν στο σπίτι με τρία ή τέσσερα παιδιά. Γι' αυτές άσφαλώς δεν μπορεί κανείς να πη ότι δεν εργάζονται!»

Σεντόνια γερά

Σεντόνια

"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

Λευκά που μένουν λευκά.

Χρωματιστά που δεν ξεθωριάζουν.

Η κλωστή τους τραβιέται πάντοτε ίσια.

№ 120

Τό σεντόνι με την μεγαλύτερη κατανάλωσι. Γερό καί κατάλευκο, ή σε εύγενικούς χρωματισμούς που δεν κόβουν.

ΙΡΑΛΑΝΔΑ

Τό σεντόνι πολυτελείας. Στερεό, φίνο, πάντοτε χιονάτο.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ - ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Σεντόνια "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

Με ό,τι βάζει ό νοϋς σε βαμβακερά ύφασματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουμυρεύει!

Αυτό τό σήμα έγγυάται
ότι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

ΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΚΑΛΑ «ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΟ»

του νέου σά να νηράπηκε εαφνικά.
Λαζαρίου τήν κήπο. Ο ούσανοςΠΟΙΗΤΡΙΕΣ
ΤΗΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

'Η 'Ηριννα

ΜΕΤΑ την Σαπφώ, καμιά άλλη ποιήτρια δεν τιμήθηκε τόσο στην αρχαιότητα, όσο η μαθήτρια και φίλη της 'Ηριννα, η αγνή παρθένος, όπως την ονόμασαν. Αυτή ήταν το κόσμημα της Σαπφικής Σχολής και θα ξεπερνούσε σε δόξα στην ποίηση και τη δασκάλα της ακόμη, αν η σκληρή μοίρα δεν τη χτυπούσε πολύ γρήγορα πάνω στα δεκαεννιά της χρόνια.

Πάνω στον άνθο της νιότης της πέθανε η 'Ηριννα και την έκλαψε ο δολός ο αρχαίος ελληνικός κόσμος. Στα νεοταξίδια της στις διάφορες πόλεις, οι καλύτεροι ποιητές της εποχής χάραξαν συγκινητικά επιγράμματα για τα πλούσια χαρίσματα και τη σκληρή της μοίρα. Οι στίχοι της συγκρίνονται με τους στίχους του 'Ομήρου.

'Η 'Ηριννα γεννήθηκε στη Δήλο. Γρήγορα όμως οι γονείς της έρθαν στη Μυτιλήνη όπου εγκαταστάθηκαν. 'Η μητέρα της την ανάθρεψε πολύ αυστηρά και της μάθαινε με επιμέλεια όλα τα γυναικεία έργα που ήταν κυρίαρχη ύφανση και το γένεσμο.

'Η 'Ηριννα όμως που είχε μέσα της το δώρο των θεών, που την ενοούσαν οι Μούσες και την καλούσαν στους ποιητικούς αγώνες, παραμελούσε κάποτε τα οικιακά έργα της 'Αθηνάς που έθεωρείτο τότε ότι έφευρε το ράψιμο, το πλέξιμο, την ύφανση και κάθε άλλη γυναικεία τέχνη. 'Η αυστηρή της μητέρα τη μάλαγε γι' αυτή της την αμέλεια και φαίνεται πως της απαγόρευσε να γράφει στίχους. Άλλα η 'Ηριννα μόλις ξέφευγε από την επιτήρηση της μάνας παραδίδονταν στο δόλο της ποίησης.

Το πράγμα αυτό, η κλίση της δηλαδή προς την ποίηση, δεν άργησε να γίνει γνωστό στην πόλη των Μουσών. 'Η Σαπφώ την πήρε κοντά της την «εύφρα παρθένο», την έκανε στενή φίλη της και έμυσχε και καλλιέργησε την κλίση της προς την ποίηση.

Άλλα γρήγορα, όπως είπαμε, η 'Ηριννα πέθανε. 'Ο θάνατός της έκανε πολλούς να τα βάλουν με την άσπλαχνη και σκληρή μοίρα που χτυπά πολλές φορές τόσο αλύπτητα και καταστρέφει κάθε τι το καλό και ευγενικό.

'Η 'Ηριννα συνέθεσε ένα επικό ποίημα, σε εξάμετρο, από τριακόσιους στίχους, που ονομάζονταν «'Ηκακτις» και που οι αρχαίοι το συγκρίνουν με τα όμηρικά έπη. Το ποίημα αυτό φαίνεται ότι χάθηκε, όπως και η ύμνος του, και μόνο από τους άλλους Έλληνες λογίους μαθαίνουμε λίγο σχετικά με τη ζωή και το έργο της 'Ηριννας.

Σ' ένα απόσπασμα απ' αυτό το ποίημα η 'Ηριννα απευθύνεται στο δελφί, που από την άγλη του προς τον άνθρωπο συνοδεύει τα ταξιδιάρικα πλοία. Απευθύνεται η 'Ηριννα προς το δελφί και του επιστηνύει μια φίλη της να την προστατεύσει κατά το θαλασσινό ταξίδι.

Σαν τη Σαπφώ αγαπούσε και η 'Ηριννα τη ζωή και τις όμορφιές της. Τα ποιήματά της, κατά τα λεγόμενα των συγχρόνων της, ήταν πλημμυρισμένα από ένα τρυφερό αισθήμα και μια παρθενική αγνότητα. Σε δύο επιγράμματα της θρηνεί η ίδια για τη σκληρή μοίρα μιας πιστής της φίλης, της Βαυκίδος, που πέθανε πριν από το γάμο της.

Η «ΩΡΓΑΝΩΣΙΣ» είναι το σύνθημα της σύγχρονης ζωής. Κι' οι γυναίκες που στο γραφείο ή στο κατάστημα ξέρουν πολύ καλά να οργανωθούν για να έχουν καλύτερη απόδοση παραμελούν συχνά το πρόβλημα αυτό προκειμένου για το σπίτι τους. Κι' όμως στο σπίτι μπορούμε να κερδίσουμε χρόνο, χώρο, άνεση, ακόμη και χρήμα, αν ξέρουμε να κατανειμώμε και χρησιμοποιήσουμε ορθολογιστικά έπιπλα και δωμάτια. Έτσι, σήμερα, σάς δίνουμε εδώ ένα διαμερίσμα - τύπο (δύο δωμάτια, κουζίνα, δωμάτιο μπάνιου) στο οποίο θα μπορείτε σίγουρα να βρείτε ιδέες και λύσεις που να μπορείτε να τις εφαρμόσετε και σεις. Στην πρώτη εικόνα σάς δίνουμε την κατοψη του διαμερίσματος. Κάνουμε τους τοίχους διαφανείς για να μπορείτε να διακρίνετε καλά την εγκατάσταση κάθε δωματίου. Στις άλλες εικόνες σάς δίνουμε λεπτομέρειες για τον τρόπο με τον οποίο θα τοποθετήσετε έπιπλα και μπιμπλό και θα διαρρυθμίσετε το χώρο των δωματίων.

'Ορθολογιστική διαρρύθμιση

- Το λίκιγκ - ρούμ είναι συνεχόμενο με την είσοδο και με την κουζίνα.
- Το υπνοδωμάτιο είναι συνέχεια του λίκιγκ - ρούμ και γειτονίζει με το μπάνιο.
- 'Η κουζίνα έχει μια πόρτα στο χώλ και μια διάταξη για το πέρασμα των πιάτων στο λίκιγκ - ρούμ.
- Μπάνιο, κουζίνα και αποχωρητήριο είναι στη σειρά για να γίνει οικονομία στις διάφορες σωληνώσεις αποχετεύσεως.

'Η είσοδος

ΝΤΟΥΛΑΠΑ ΓΙΑ ΤΑ ΡΟΥΧΑ (Α). Προβλέπτε ένα χωριστό τμήμα για τα δρεγμένα ρούχα και τις ύμπρες. Ένα δοχείο από πλαστική ύλη θα δέχεται τις σταγόνες του νε-

ρού. Στην ίδια τη ντουλάπα θα υπάρχουν δεύτερο τμήμα για τα διάφορα εργαλεία και τον ηλεκτρικό μετρητή. Στα πλάγια υπάρχει μια ηλεκτρική λάμπα ή μερικά κερία για την περίπτωση διακοπής του ρεύματος. (Λεπτομέρειες στο σχήμα 2).

ΕΝΑ ΠΑΤΑΡΙ (Β). Είναι μια σανίδα στηριζόμενη με τάκους καρφωμένους σε ύψος 2 περίπου μέτρων από το έδαφος. 'Αφίετε ένα άνοιγμα -καταπακτή για να ανεβαίνετε μέσα. Τοποθετήστε φωτισμό (σχ. 1).

Το λίκιγκ-ρούμ

Το λίκιγκ - ρούμ μπορούμε να το διατρέξουμε σε τρία τμήματα—γωνίες, όπως συνήθίζεται να λέμε—για την εκμετάλλευση όλου του διαθέσιμου χώρου. Οι γωνίες αυτές παρουσιάζουν:

- ΑΝΕΣΙ: Είναι μια «γωνία» για άναπαυση. Τα στοιχεία που την αποτελούν είναι συγκεντρωμένα γύρω ά-

πό το τζάκι (Γ); καναπέδες, χαλί, μεγάλο τραπέζι, μερικά καθίσματα (Δ). Το τζάκι προεκτείνεται στη μία πλευρά με ράφια - βιβλιοθήκη (Ε). 'Ο τοίχος άριστερά (Ζ) καταλαμβάνει από ένα μεγάλο έπιπλο, που περιλαμβάνει τη διακοσμή και το ραδιόφωνο. Το τελευταίο αυτό, στενωμένο σε ένα κυλιόμενο τραπέζι, γίνεται ακριβώς μέσα στο έπιπλο, (λεπτομερειακό σχήμα 3).

ΠΡΑΚΤΙΚΟΤΗΤΑ: Μια τραπέζια (Η). Είναι τοποθετημένη κοντά στο σημείο που χρησιμοποιεί ντουλάπα που πιάνει πολύ χώρο. Περιβάλετε το κρεβάτι (Κ) με την εντοιχισμένη ντουλάπα (Λ). Δεξιά σχηματίζει κρεμάστρα για τα ρούχα και το επάνω μέρος προορίζεται για τα άσπρόρουχα του σπιτιού. Το άλλο μέρος του έπιπλου αυτού είναι στην πραγματικότητα η είσοδος στο μπάνιο. (Λεπτομ. σχήμα 6).

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΡΑΨΙΜΟ: (Ν) Στη συνέχεια του τζακιού (Μ) ένα είδος κιβωτίου κρύβει τη ραπτομηχανή και τα διάφορα αντικείμενα ραψίματος. (Σχ. 7 επάνω).

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ: (Ε) Το ίδιο είδος κιβωτίου, όπως παραπάνω, τοποθετημένο κάτω από το παράθυρο, περιλαμβάνει τρεις ομάδες συρταριών, μέσα στα οποία βάλετε τα άσπρόρουχα σας. Στη μεσαία ομάδα το επάνω συρτάρι αντικαθίσταται από ένα διάκενο που σχηματίζει μια κουαφέζ με ένα μικρό καθρέφτη. (Λεπτομ. σχήμα 7, κάτω).

Τίλει το γραφείο και από κάτω ένα συρτάρι κυλιόμενο αντικαθιστά το καλάθι για τα χαρτιά, που δεν είναι και τόσο αισθητικό σε ένα λίκιγκ - ρούμ. (Λεπτομερειακό σχήμα 5).

Το υπνοδωμάτιο

ΜΙΑ ΝΤΟΥΛΑΠΑ — ΚΡΕΒΑΤΙ. Με τον τρόπο που αναφέρουμε εδώ γλυτώνουμε από την εξωτερική ντουλάπα που πιάνει πολύ χώρο. Περιβάλετε το κρεβάτι (Κ) με την εντοιχισμένη ντουλάπα (Λ). Δεξιά σχηματίζει κρεμάστρα για τα ρούχα και το επάνω μέρος προορίζεται για τα άσπρόρουχα του σπιτιού. Το άλλο μέρος του έπιπλου αυτού είναι στην πραγματικότητα η είσοδος στο μπάνιο. (Λεπτομ. σχήμα 6).

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΡΑΨΙΜΟ: (Ν) Στη συνέχεια του τζακιού (Μ) ένα είδος κιβωτίου κρύβει τη ραπτομηχανή και τα διάφορα αντικείμενα ραψίματος. (Σχ. 7 επάνω).

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ: (Ε) Το ίδιο είδος κιβωτίου, όπως παραπάνω, τοποθετημένο κάτω από το παράθυρο, περιλαμβάνει τρεις ομάδες συρταριών, μέσα στα οποία βάλετε τα άσπρόρουχα σας. Στη μεσαία ομάδα το επάνω συρτάρι αντικαθίσταται από ένα διάκενο που σχηματίζει μια κουαφέζ με ένα μικρό καθρέφτη. (Λεπτομ. σχήμα 7, κάτω).

Το μπάνιο-πλυσταριό

ΕΝΑ ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΟ ΣΤΟ ΤΑΒΑΝΙ. 'Αν ο θερμοσίφωνας σας (Π) είναι τοποθετημένος επάνω από τη μπαλένα (Ο) κρύψτε τον σ' ένα εύλινο κιβώτιο επενδεδυμένο με πλαστική ύλη και τοποθετήστε ένα μεγάλο «στεγνωτήριο» από πάνω, όπως δείχνει το λεπτομερειακό σχήμα 8.

ΕΝΑ ΕΠΙΠΛΟ ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΔΕΡΩΜΑ. 'Απέναντι στο νιπτήρα και το νεροχύτη (Σ) είναι τοποθετημένη μια χωστή ντουλάπα (Ρ), διηρημένη σε δύο μέρη. Ένα μέρος για τα είδη και πετσέτες τουαλέτας και το άλλο για το σίδερο του σιδερώματος και μια διπλωμένη σανίδα για σιδερώμα. (Σχ. 9).

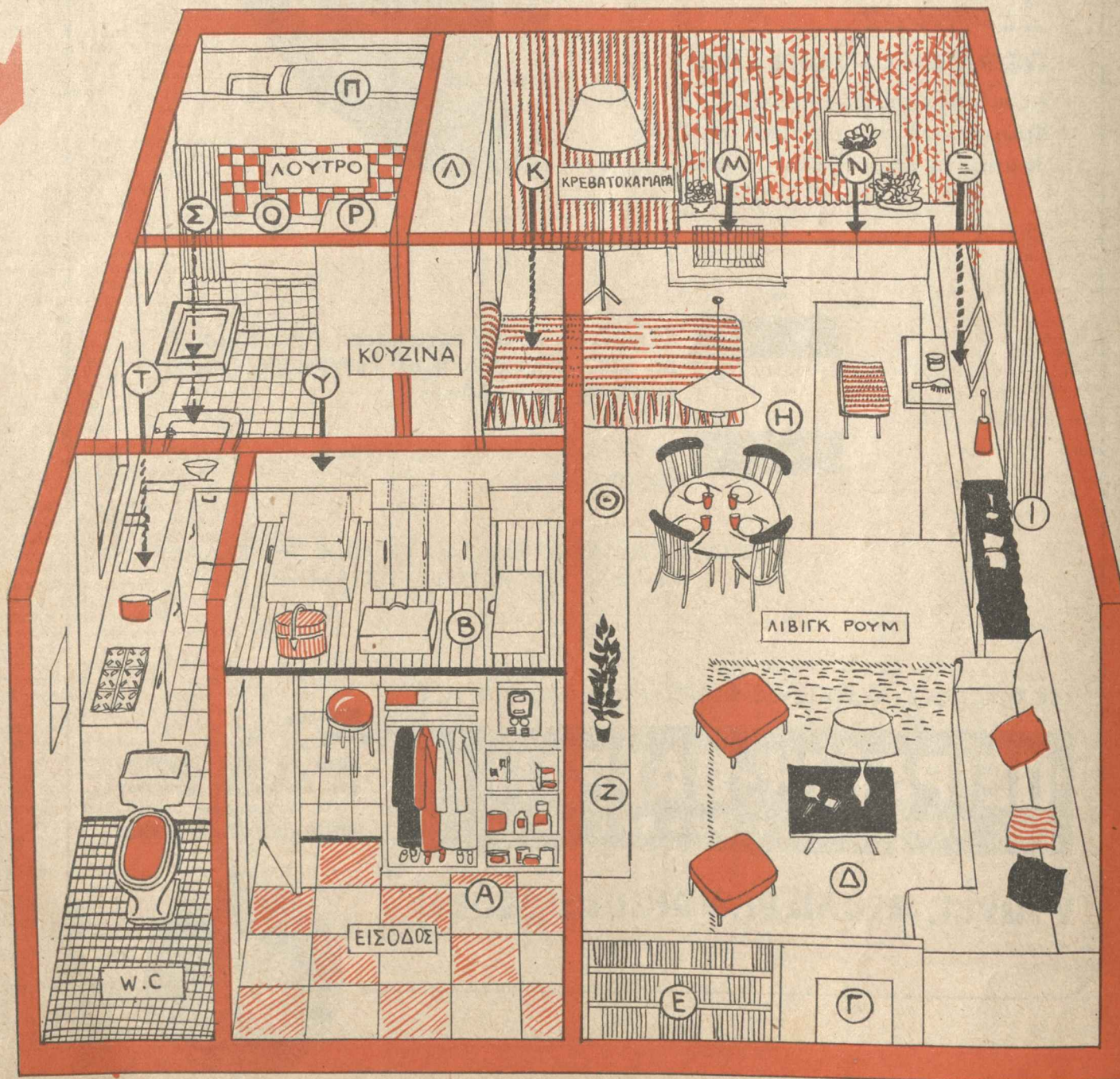
'Η κουζίνα

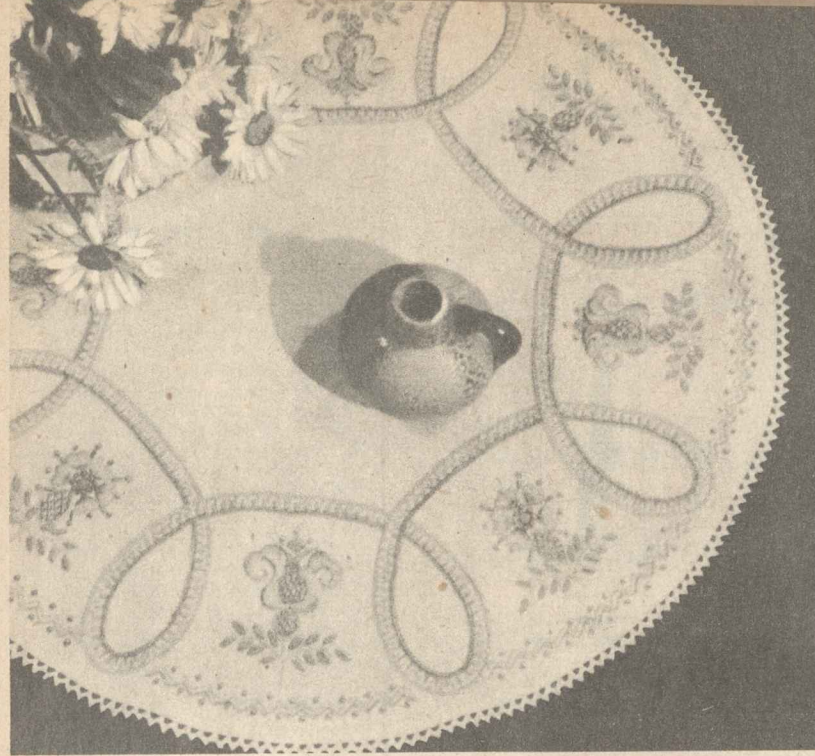
● 'Ο νεροχύτης (Τ), τοποθετημένος ανάμεσα στην ηλεκτρική κουζίνα (ή κουζίνα με άεριο) και στο μάρμαρο που κάνουμε τις δουλειές της κουζίνας (Υ) μάς απαλλάσσει από περιττούς δρόμους στην κουζίνα. Παραδείγματα χάριν: καθάρισμα, πλύσιμο και δράσιμο των χόρτων γίνονται συνέχεια.

● 'Ανάμεσα στην κουζίνα και το λίκιγκ - ρούμ, ένα έπιπλο—χωρίσμα, αποτελούμενο από ράφια και συρτάκια που γλυτρούν και από τις δύο μεριές σάς απαλλάσσει από το πηγαίν'—έλα ανάμεσα στα δύο δωμάτια. 'Η μία από τις εταζέρες χρησιμεύει για το πέρασμα των πιάτων στην τραπέζια του λίκιγκ - ρούμ. (Σχ. 10).

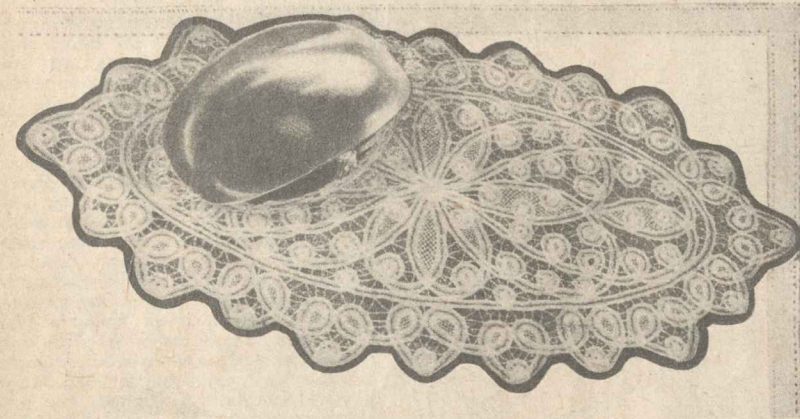
'Η διαρρύθμιση αυτή που σάς δώσαμε, δεν είναι η ιδέωδης για ένα σπίτι με πολλά δωμάτια, είναι όμως η καταλληλότερη για τα δύο δωμάτια, την κουζίνα και το δωμάτιο μπάνιου. 'Η ατμόσφαιρα του σπιτιού, με τη διάταξη των έπιπλων και πραγμάτων που σάς συμβουλευόμαστε γίνεται καλαίσθητη αλλά και άνετη συγχρόνως. Γιατί καθώς είπαμε και στην αρχή, όπως για την κάθε είδους εργασία μας χρειάζεται οργάνωση το ίδιο απαραίτητως χρειάζεται και για το σπίτι μας.

■ ■ ■

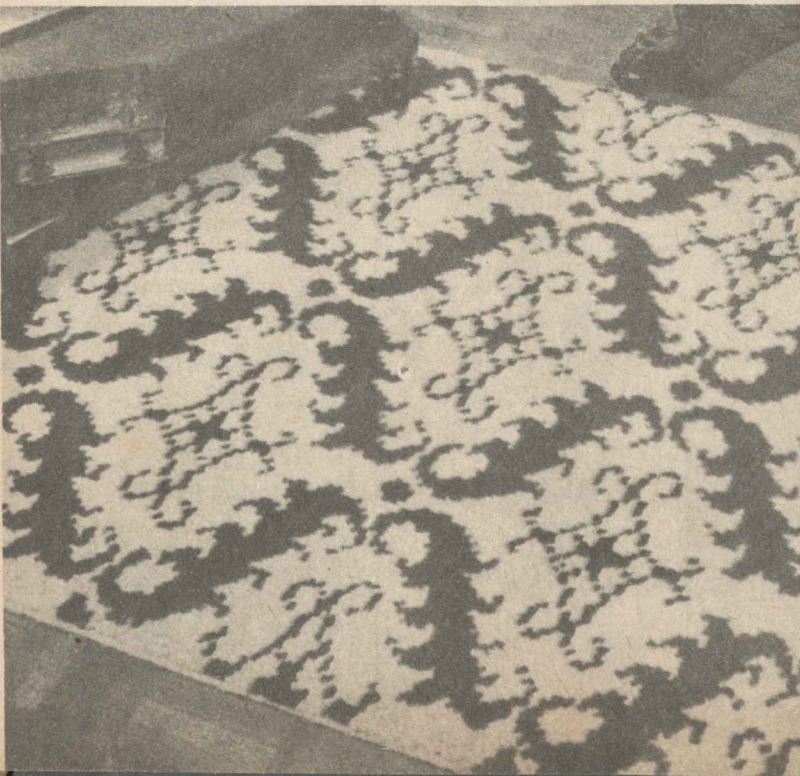

609 ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΤΡΑΠΕΖΙ: Τό σχέδιο πού σάς δίνουμε στό παράρτημα είναι τό τέταρτο τού διμορφού αὐτοῦ στρογγυλοῦ κεντήματος. Θά κεντήσετε σέ λευκὸ λινὸ μὲ χρωματιστὴ κλωστή σὲ δύο τόνους, μπλέ, ἢ πράσινο. Τὰ μοτίφ θὰ γίνουν μὲ ἀνεβατό, ριζοβελονιὰ καὶ βελονιὰ μαργαρίτας. Οἱ γιρλάντες θὰ κεντηθοῦν ριζοβελονιὰ καὶ τὰ πουὰ ρίζα. Στὸ τελείωμα θὰ ράψετε ἓνα λεπτὸ λινὸ ζικ — ζακ.

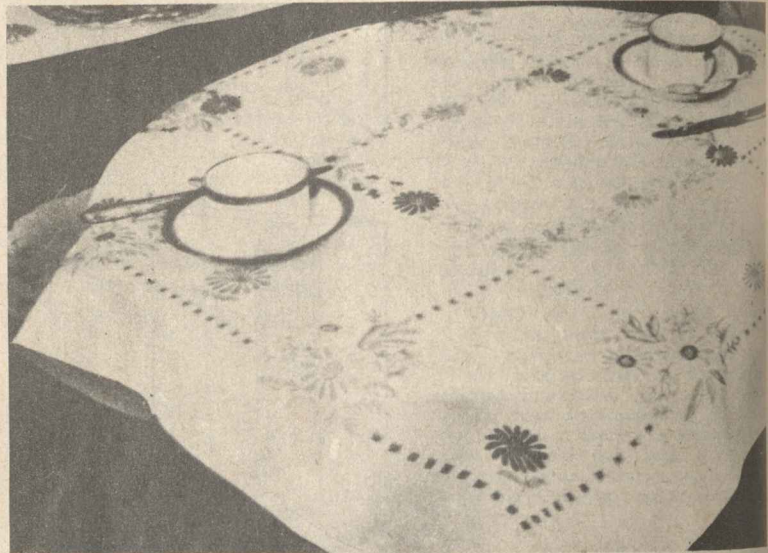
611 ΜΕΤΡΗΤΟ ΓΙΑ ΧΑΛΙ "Η ΣΕΜΕΝ: Τό μετρητό πού σάς δίνουμε στό παράρτημα μπορεῖτε νὰ τὸ κεντήσετε μὲ μαλλὶ σὲ χοντρὸ εἰδικὸ καμβά γιὰ χαλὶ ἢ σὲ αἰγυπτιακὸ καμβά γιὰ σεμέν ἢ καρὲ ντὲ τάμπλ. Τό σχέδιο αὐτὸ γίνεταί σὲ δύο χρώματα καφέ καὶ ἐκάτῃ ὅπως ἀναφέρουμε καὶ στό παράρτημα. Ἄν τὸ κεντήσετε σὲ χαλὶ θὰ γεμίσετε καὶ τὸ φόντο μὲ μπέζ χρώμα. Ὅλο τὸ ὥραίο αὐτὸ σχέδιο θὰ κεντηθῇ μὲ σταυροβελονιὰ.

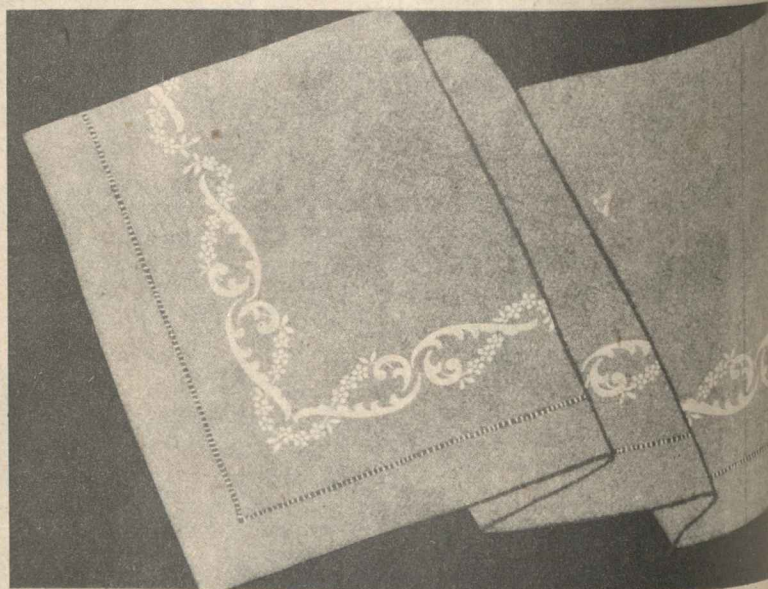
ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

τοῦ 91ου παραρτήματος

608 ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ ΤΣΑΓΙΟΥ: Σὲ κρέμ λινὸ ἢ ἡμίλινο κεντήστε τὸ χαριτωμένο σχέδιο πού σάς δίνουμε στό παράρτημα μὲ τὴν μαργαρίτες. Θά κεντήσετε τὴν μαργαρίτες κίτρινες, ροζ καὶ μὲ ἀνεβατό καὶ τὰ κέντρα τοὺς κίτρινους. Τὰ μπουμπουκία θὰ γίνουν μὲ ριζοβελονιὰ σὰ ἴδια χρώματα. Τὰ φύλλα θὰ γίνουν σὲ δύο τόνους πράσινο μὲ ριζοβελονιὰ καὶ μεγάλες βελονιὲς καὶ τὰ φυλλαράκια μὲ βελονιὰ θηλιά. Τὸ μικρὸ μοτίφ θὰ κεντηθῇ σὲ πετσάκι. Στὸ τελείωμα θὰ κάνετε ἀζού.

610 ΟΒΑΛ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ ΜΕ ΛΑΣΕ: Μὲ φαρδύ λασὲ θὰ κάνετε τὸ φινό αὐτὸ κέντημα γιὰ τὸ τραπέζι σας ἢ τὸ μπουφέ σας. Στὸ παράρτημα σάς δίνουμε τὸ τέταρτο τού σχεδίου τὸ ὁποῖο θὰ ἐπαναλάβετε. Ὅλες οἱ συνδέσεις θὰ γίνουν μὲ μπέζ κλωστή καὶ τὴν γνωστὴ βελονιὰ συνδέσεως. Σὲ ὠρισμένα σημεῖα θὰ κόψετε τὴ βελονιὰ σας σχηματίζοντας τετραγωνάκια. Τὸ σχέδιο ὅλο θὰ τὸ ἀντιγράψετε σὲ χαρτὶ καὶ ἐκεῖ ἐπάνω θὰ ράψετε λασὲ καὶ μετὰ θὰ τὸ κεντήσετε μὲ λεπτότατη κλωστή.

612 ΚΟΜΦΟ ΣΕΝΤΟΝΙ: Ὅσες ἐτοιμάζουν τὴν προίκα τοὺς θὰ δοῦν σ' αὐτὸ τὸ φινό σεντόνι τὸ σχέδιο πού θέλουν. Θὰ κεντήσετε μὲ λευκὴ ἢ χρωματιστὴ κλωστή ὅλο τὸ σχέδιο. Οἱ γιρλάντες θὰ γίνουν πικνὸν ντ' ὄμπρ, ἢ ἀνεβατό, τὰ κλαδάκια ριζοβελονιὰ καὶ τὰ φύλλα καὶ τὰ λουλούδια ἀνεβατά. Στὰ μαξιλάρια θὰ κάνετε μιὰ γωνιά μὲ τὴν δύο πλευρὰς μόνο κεντημένες. Στὸ στρίψωμα θὰ κάνετε ἀζού μὲ τὴν ἴδια κλωστή.

613 ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΟΤΙΦ: Τρία χαριτωμένα παιδικὰ μοτίφ πού μπορεῖτε νὰ τὰ κεντήσετε σὲ ποδιτσες, σὲ σεντονάκια ἢ σὲ φορεματάκια. Ὅλα τὰ μοτίφ θὰ γίνουν μὲ ριζοβελονιὰ σὲ διάφορα ἔντονα χρώματα, ἀνάλογα μὲ τὸ γούστο σας. Μπορεῖτε ἀκόμη, ἂν θέλετε, τὰ σχέδια αὐτὰ νὰ τὰ κεντήσετε καὶ ἀπλικάσιόν μὲ χρωματιστὸ ὕφασμα σὲ παιδικὸ ρουχαλι.

ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ

τοῦ 91ου παραρτήματος

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΝΤΕ - ΠΙΕΣ

Στὸ σημερινὸ μας πατρόν σάς δίνουμε τὸ κομψὸ αὐτὸ ντὲ - πιές πού μπορεῖτε νὰ τὸ ράψετε ἀπὸ λινὸ μονόχρωμο ὕφασμα. Εἶναι ἓνα πολὺ μοντέρνο φόρεμα, κατάλληλο γιὰ τὴν πρῶτες μέρες τοῦ καλοκαιριοῦ. Προτιμήστε χρώμα μπλέ - σὰς ἢ μπέζ - κίτρινο, πού εἶναι πολὺ στὴ μόδα. Τὸ ἴδιο σχέδιο μπορεῖτε νὰ τὸ ράψετε καὶ ἀπὸ συνθετικὸ ὕφασμα.

ΕΞΗΓΗΣΙ

Τὸ πατρόν αὐτοῦ τοῦ ντὲ - πιές ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐννέα κύρια κομμάτια τὰ ὁποῖα θὰ βρῆτε στό παράρτημά μας. Ἀπὸ αὐτὰ θὰ κόψετε τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 5 καὶ 6 δύο φορές τὸ καθε ἓνα. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 4, 8 καὶ 9 διπλά χωρίς ραφή στὴ μέση καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 θὰ τὸ κόψετε δύο φορές διπλὸ χωρίς ραφή. Θὰ κόψετε ἀκόμη δύο μόνες ἀπὸ τὴ γραμμὴ μίστρας τοῦ κομματιοῦ ἀριθ. 1 καθὼς καὶ ἓνα ζωνάκι γιὰ τὴ φούστα. Θὰ χρειασθῇτε ἀκόμη καὶ φόδρα γιὰ τὴ φούστα, ἓνα φερμουάρ καὶ δύο κουμπιὰ γιὰ τὴ ζακέτα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙ

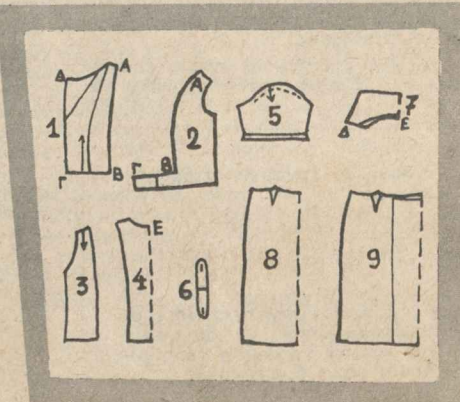
Ἀντιγράψτε σὲ διαφανὲς χαρτὶ τὰ κομμάτια τοῦ πατρόν τὸ καθενα χωριστὰ, παρακολουθώντας τὴν διαφορετικὴν γραμμὴν τοῦ. Ἀντιγράψετε καὶ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ. Προεκτείνετε τὰ κομμάτια ὑπ' ἀριθμὸν 8 καὶ 9, ἀνάλογα μὲ τὸ μᾶκρος πού θέλετε νὰ ἔχη ἡ φούστα σας. Τοποθετήστε τὰ κομμάτια σὲ διπλωμένο ὕφασμα σὰς καὶ κόψτε τὰ κομμάτια ὁσες φορές σὰς λέμε. Ὅταν κόψετε τὰ κομμάτια ἀφίνετε χωρὶς γιὰ τὴν ραφὴν καὶ τὰ στρίψωματα.

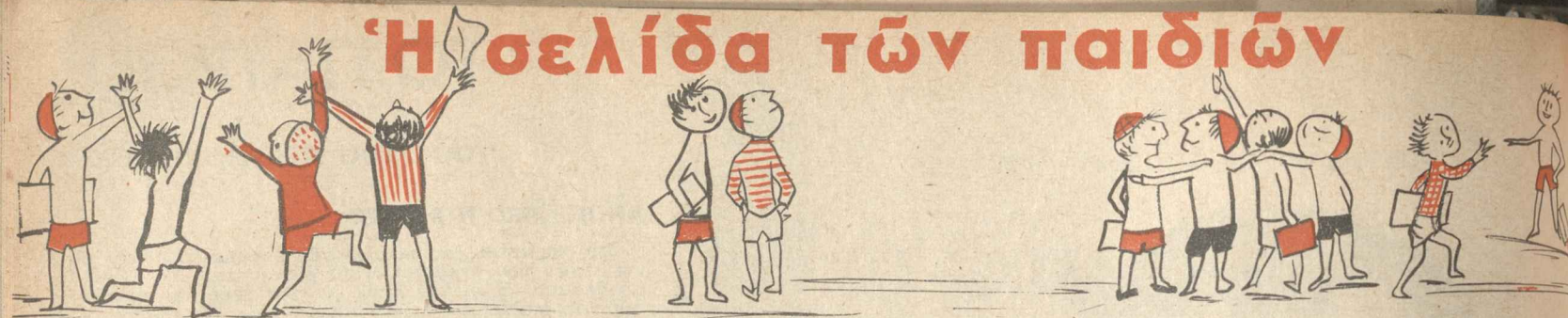
Τρυπώστε τὴν ραφὴν τοῦ κορσαῖ ἐμπρός, καθὼς καὶ τὴν πλάτης, προσέχοντας νὰ συμπτέσουν τὰ ὁμοία ψηφία. Τρυπώστε τώρα τὴν πλάγινη ραφὴν καὶ τὴν ραφὴν τῶν ὤμων, καθὼς καὶ τὴν ραφὴν τῶν μανικιών. Προβάρετε, γαζώστε τὴν ραφὴν. Κολλήστε τὰ μανικιὰ καὶ ράψτε τὴν μίστραν σὲ μπροστινὰ κομμάτια. Ράψτε τὸ γιὰκὰ διπλὸ καὶ γυρίστε τὸν. Τοποθετήστε τὸν στὴ θέσιν του. Ράψτε τὸ διπλὸ ζωνάκι, γυρίστε τὸ καὶ κάνετε τὸν τὴν κομψότυπες. Σιδερώστε, ράψτε τὰ κουμπιὰ ἐμπρός καὶ σοῦστες σὲ διπλωμα ἐμπρός χωρίς νὰ φαίνωνται.

Τρυπώστε τὴν πέντες τῶν κομματιῶν τῆς φούστας καὶ τὴν πῖετα πίσω. Τρυπώστε καὶ τὴν πλάγινη ραφὴν καὶ προβάρετε. Κάντε τὴν διορθώσεις καὶ γαζώστε πέντες καὶ ραφὴν. Τρυπώστε τὸ ζωνάκι σὲ ἐπάνω μέρος τῆς φούστας σὲ φάρδος τῆς μέσης σας καὶ κατόπιν γαζώστε τὸ. Γυρίστε μετὰ ἀπὸ μέσα καὶ ράψτε τὸ. Γαζώστε ὁμοῦ προηγουμένως τὴν πῖετα μέχρι τοῦ σημείου πού θέλετε. Γαζώστε τέλος καὶ τὸ φερμουάρ στὴν πλαϊνὴ ἀριστερὴ ραφή, γυρίστε τὸ στρίψωμα καὶ σιδερώστε.

Ἄν θὰ φοδρώσετε τὴν φούστα θὰ ἔχετε κόψει ἀπὸ τὴ φόδρα δύο κομμάτια ἀπὸ τὸ πατρόν τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 καὶ 9 καὶ θὰ τὰ δουλέψετε συγχρόνως μὲ τὸ ὕφασμα τῆς φούστας. Ἐνα καλὸ σιδερώμα σὲ ὁλόκληρο τὸ ἀνσάμπλ καὶ θὰ εἰσαγάγετε ἑτοιμὴ γιὰ νὰ ὑποδεχθῇτε τὴν πρῶτες ζέστες τοῦ καλοκαιριοῦ.

Τὸ φόρεμα αὐτὸ μπορεῖτε, ἂν θέλετε, νὰ τὸ ράψετε γιὰ νὰ φορεθῇ ὅχι μόνο μὲ τὴν ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ ἀλλὰ καὶ τώρα, τὴν ἀνοιξί. Στὴν περίπτωσιν αὕτη θὰ χρησιμοποιήσετε λεπτὸ μάλλινο καμπαντινὸ ὕφασμα. Ἀλλὰ ἐκεῖς ἀπὸ μονόχρωμο, μπλέ - σὰς, ἢ κίτρινο, ὅπως εἴπαμε στὴν ἀρχή, γίνεται καὶ μὲ πῖε ντὲ πουλ, πού εἶναι τῆς μόδας καὶ θὰ φορεθοῦν πολὺ τὴν ἀνοιξί. Δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ σὰς εὐχηθῶμε καλὴ ἐπιτυχία!

Η σελίδα των παιδιών

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Το ψιφίνι γυρίζει στο σπίτι

ΕΦΥΓΑ από το σπίτι μου και δεν ήξερα να γυρίσω πίσω. Κύτταξε γύρω μου, δεν τον γνώριζα το δρόμο. Περπάτησα, περπάτησα κι' έπιπασα να κλαίω.

— Νιά-ου, νιά, νιά, νιάου... πού είναι το σπίτι μου, πού το σπίτι μου... Ρώτησα 'ένα λουλουδάκι.

— Νιάου, ξέρεις πού είναι το σπίτι μου;

— Περπάτα, περπάτα ακόμα, είπα το λουλουδάκι.

— Περπάτησα, περπάτησα ακόμα, ρώτησα 'ένα κοριτσάκι.

— Νιά-νιάου, ξέρεις πού είναι το σπίτι μου;

— Περπάτα, περπάτα, ακόμα, είπα το περπαδάκι.

Περπάτησα, περπάτησα ακόμα, ρώτησα 'ένα κοριτσάκι.

— Νιά-νιά-νιάου, ξέρεις πού είναι το σπίτι μου;

— Αί, φώναξε το κοριτσάκι. Τί ώραίο ψιφίνι! Κι' έχασε το δρόμο του. Έλα ψιφίνι μου, ψιφινούλι μου, έλα σ' έμένα, δε με θέλεις έμένα;

— Νιά! Νιά! Νιάου! "Οχι! "Οχι! Δε σε θέλω έμένα. Θέλω το σπίτι μου είπα κι' έβολα τις τρεχάλες.

Πίσω μου έτρεξε το κοριτσάκι. "Ομως έτρεχα κι' 'εγώ. Έτρεχα και πήδουσα. Είδα μπροστά μου έναν τοίχο. Τσούπ! και πήδουσα πάνω, γαντζώθηκα, σκαρφαλώσα και καλοκάθισα. Κάτω ήσαν το κοριτσάκι. Με κύτταζε.

— Ψιφί, Ψιφίνι μου, φώναξε. Έλα σ' έμένα πού σ' αγαπώ.

— Εγώ έγλυφα τη γλωσσίδα μου.

— Ψιφί, Ψιφίνι μου, έλα, έλα.

— Εγώ μισόκλεινα τα ματάκια μου.

— Ψιφινάκι μου, έλα!

— Νιάου, κοριτσάκι, δε θέλω να έρθω. Θέλω να πάω σπίτι μου.

Σηκώθηκα κι' έπιπασα να περπατώ πάνω στον τοίχο. Στην άκρη του ήτον 'ένα πορτάκι. 'Ανέβηκα στο πεζουλάκι, από το τζάμι κύττασα στο δωμάτιο. Πάνω στ'έν καναπέ είδα τις κουκλίτσες, τη Μαρία, τη Μαρίκα, την Άννα και την Αινούλα.

— Νιάου - νιά, κουκλίτσες, φώναξα. Έδώ είναι το σπίτι μου. 'Ανοίξτε μου το πορτάκι να μπώ.

Οι κουκλίτσες καθότανε στον καναπέ και με κύτταζαν. Δεν θέλανε να μ' ανοίξουνε.

— Άνοίξτε μου να μπώ στο σπίτι μου. Θά σ' αστακρονίσω τ'α χεράκια, νιάου, είμαι θυμωμένο, νιάου...

Τούκ! και χτύπησα το τζάμι με την κεφαλή μου. Τούκ! Τούκ! Και τότε ήρθε η Νίκη στο πορτάκι. "Αχίσια να γελά. Φώναξε. Το ψιφινάκι μου γυρίζει στο σπίτι. Καλά λένε πως οι γάτες τον θυμούνται πάντα το δρόμο και γυρίζουν πάντα στο σπίτι.

Κι' άνοιξε το πορτάκι η Νίκη και με πήρε στην αγκαλιά της και με χάιδευε, όλο με χάιδευε. Κι' 'εγώ ήμουνα ευχαριστημένο πού με χαίδευε και πού βρήκα το δρόμο. Και όλο έκανα.

— Ρρρρ... ρρρρ... ρρρρρρρρ...

Από το έρχόμενο τεύχος:

ΤΟ ΣΚΥΛΙ ΤΩΝ ΚΙΑΜΠΟΥΡΝΙ

"Ένα νέο περιπετειώδες α-
νάγνωση που θα συναρπά-
σει και θα γοητεύσει τους μι-
κρούς μας αναγνώστες.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΣΑΣ ΑΔΕΡΦΑΚΙ

"Ερφα ότι τα μύλα που τα φτιάσαμε νάνους για το μικρό το αδερφάκι είχαν μεγάλη επιτυχία. "Ε, λοιπόν, 'ας φτιάξουμε κι' άλλα διάφορα για το μικρό το αδερφάκι. Αυτόν τον κροκάδειλο, να πούμε. Λέτε να τον φοβήθη; Μπρά! Δεν πιστεύω. Θά πούμε: "Κάποτε φρόνιμα, 'εσύ, παλιοκροκάδειλε! Είδαλλως θά σε ρίξουμε στη φωτιά και θά καίς στη στιγμή!"

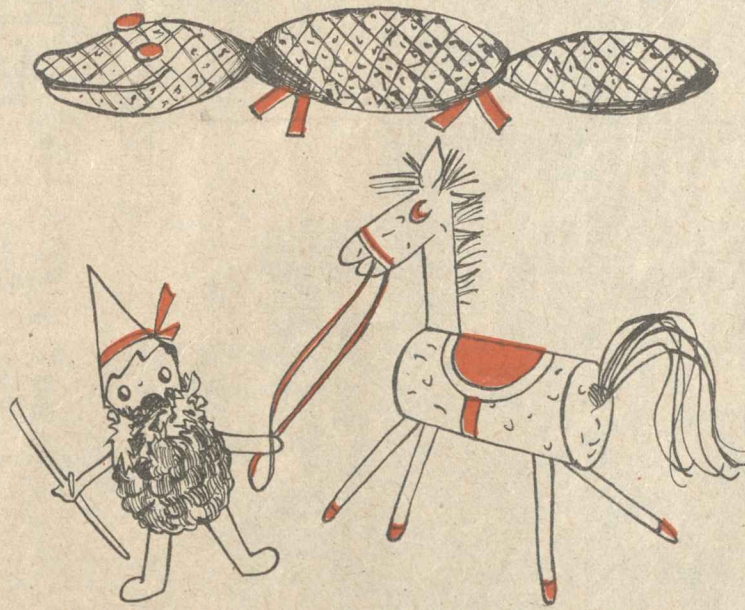
Και δέβαια θα καί αμέσως! Είναι από κρουκούναρες. Θά διαλέξουμε κρουκούναρες μακρουλές. Θά τις πελεκήσουμε λίγο δέβαια, με το σουγιάκι. Το στόμα, πάλι θά το πελεκήσουμε και θά το βάψουμε κόκκινο. Τα μάτια θά είναι από χάνδρες με τρυπούλα, απ' αυτές που φτιάχνουμε κολιέ. Θά περάσουμε τη χάνδρα σ' 'ένα τοσοδούλικο ξυλάκι, πού θά το χώσουμε στην τρυπίτσα. Φυσικά την τρυπίτσα θά την άνοιξουμε προηγουμένως. "Ετοιμα τ'α μάτια! Τα πράσινα ματιά ταιριάζουν καλύτερα. Τα ποδαράκια, πολ-
λύ εύκολο, θά γίνουν από μικρά κομματάκια ξύλο, πού θά τα χώ-
σετε στην κατάλληλη μεριά.

Και θά το φανταστούσαν ποτέ ότι το άλλογο είναι επίσης εύκολο. "Ο κορμός που είναι φελλός. Τη σέλα θά τη ζωγραφίσετε ή θ'ν θέλετε φτιάχνετε μία αληθινή σέλα. Τα πόδια είναι σπιρτό-
ξυλα. Το κεφάλι, ο λαιμός, τ'αυτιά, φελλός πελεκημένος. Το μάτι, χονδρούλα ή και ζωγραφισμένο. Τα χάμουρα κορδελίτσα. "Η χαι-
τη, μαλλάκι, με προσοχή κολλημένο. Μαλλάκι είναι και η ουρά.

"Ο άνωγιατς όμως θέλει προσοχή. Το κεφάλι είναι φελλός πού θά κολληθ' πάνω σ' 'ένα μύλο. Στο μύλο θά κολλησουμε πανακι ή
μολλάκι. Θά τού δάσουμε γενειάδα από μπαμπάκι. Το κατελινό
του είναι 'νάτινο. Πόδια, χέρια ξύλινα. Μά τα πόδια είναι δυ-
σκολότερα, δεν θά γίνουν από σπιρτόξυλα, όπως τα χέρια, θά τα
πελεκήσετε λιγάκι.

"Ω! Μά θά διασκεδάση πολύ ο μικρός ο αδερφούλης. Κι' α-
τός πού θά διασκεδάση το περισσότερο, θά είσαστε έσείς.

Η ΧΡΥΣΟΧΕΡΑ

αριθμοί θά διαρπουνται με το 5 π.
χ. δεν θά τούς ονομάζουμε. Άντι
να πούμε —όταν έρθη η στιγμή—
5 ή 10 ή 15 κλπ. θά φωνάζουμε ο-
λοι μαζί: Ζήτω!

Μά φυσικά με το 5 είναι πολ-
εύκολο. Είναι για τις Γιστρίν-
λες. Θά δάσουμε με το 7. "Όταν
έρθη η στιγμή να πούμε 14 ή 21 ή
28 κλπ. θά φωνάζουμε ζήτω!

Πώς σ'ας φαίνεται το παιγνί-
δι; Θά τα καταφέρετε; Είμαι πε-
ρίεργος.

Ο ΚΟΚΟΒΙΟΙ

Νά παίξουμε...

Παιδιά, θά σ'ας πώ τώρα τη λ-
σι από τη μαγική μου ρόδα. Να
αυτά 'εδώ είναι τα 'εξ όνομα που
αρχίζουν όλα από Ε και τελειών-
ουν σε Η. 'Ελένη, 'Εκάδη, 'Εορτή, 'Ε-
λάτη, 'Εξοχή, 'Εποχή.

"Εν τάξει;
Και τώρα, κάτι άλλο:

Ποιός μπορεί να πη γρήγορα, με
πολύ γρήγορα, αυτό 'εδώ, χωρίς να
κομπιάσει;

"Ο ψωμιάς κι' ο ψωριάς φασαν
στην ακρογιαλιά, γυαλιάς ο γυα-
λός, δεν πιάνει ψάρια ο ψωριάς, ψω-
ρία πιάνει ο ψωμιάς.

*

Θά παίξουμε και κάτι άλλο πού
θά σ'ας φανή με το πρώτο εύκολο.
Τόσο εύκολο, πού θά πητε:

— Ούφ! Μαρά είμαστε να παί-
ζουμε τέτοιες σάχλες.

— Και όμως είναι δύσκολο πού
χνίδι. Δυσκολώτατο! Άκούστε.

Τώρα με την Άνοιξη, θά πη-
δέβαινα εκδρομή. Στο λιβάδι ή
'έναν οποιοδήποτε άνοιχο χώρο
θά ρίξουμε 'αυτά 'ενα κλαδί. Θά
φύλαξη κάποιος. "Ας πούμε ή Νίκη.
Θά της δέσουμε τα μάτια. Θά τη
γυρίσουμε μία - δυο βόλτες στα πε-
κούνια της και θά της πούμε:

— "Ευπρόσ! Νά βρης το κλαδί
"Αμ! δέ: "Ός το βρούθ θά σπρ-
φογυρίζ' εκεί, μά το κλαδί δεν θά
το βρη. Βάζω στοιχήμα!

Η ΓΙΣΤΡΙΔΑ

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

... 'ενα μικρό ψαράκι τών γλυ-
νερών —είδος κυπρίνου— συνή-
νά τοποθετ'ι τ'αυτά του στο έσω-
ρικό τών οσφράκων, όπου και έκεί
λάμπονται τ'α ψάρια αυτά, άνα-
χλητα;

Πρός την άντίδετη κατεύ- δυνσι!...

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Τό μισοσκόταδο του δειλινού έρριχνε σκιές
στά πρόσωπα των δυο γυναικών και οι φωνές
λίγο τρεμουλιαστές από τη συγκίνση, άντηχού-
σαν ίδιες. Δεν φαινόταν καν πως τις χώριζαν
δυο γενεές.

"Η γρηά κυρία έμεινε για λίγο σιωπηλή. Ξα-
ναγύρισε με τη σκέψη σε μία μακρινή, πολ-
μακρινή εποχή. Ξαναείδε τον 'εαυτό της νέο κο-
ρίτσι με 'ενα άσπρο φόρεμα στολισμένο με λου-
λούδια να περιμένει το Δημήτρη, στο βάθος 'ε-
νός στενού δρομάκου. Και τό ψηλό κολάρο, το
πατιγιόν, πού αντιπροσώπευε τη μόδα της ε-
ποχής. "Εκείνη δεν τον είχε δ'η παρά μία—δυο
φορές προηγουμένως. Δεν ήξερε καλά - καλά
ποιός ήταν, αλλά τον αγαπούσε, ήταν κι' ένας
τρελλά έρωτευμένος μαζί του.

Και όταν αργότερα ο Δημήτρης πέρασε τό
μπράτσο του γύρω από τη μέση της και άκούμ-
πησε τα χείλη του στα δικά της, εκείνη θά ήθε-
λε ή στιγμή αυτή να μην 'ελείωνε ποτέ. Να κρα-
τούσε μία αιωνιότητα. "Αλλά, 'εαφνικά, κάτι
παιδιά πέρασαν πλάι τους, και άκουσε μία φω-
νή παιδική, κοροϊδευτική, να λέη:

— Κυττάξτε πως φιλιούνται δυο έρωτευμέ-
νοι...

Την άλλη στιγμή οι έρωτευμένοι δεν φιλιόν-
τουσαν πιά. "Εκείνη βρέθηκε να τρέχει σαν τρε-
λή προς τό σπίτι της, χωρίς να έχει συνεννο-
ηθ' αν ξαναβλεπτόντουσαν, πού και ποτέ. Τό
μόνο πού ήξερε ήταν πως τον αγαπούσε. Και
την αγαπούσε και αυτός. Της τό είχε π'η 'ενα
λεπτό πριν τη φιλίηση.

Πέρασε πολλές καιρές 'ωσπου να τον ξαναδ'η.
Μεσολάβησε και 'ένas πόλεμος. "Ισως ο Δημή-
τρης να είχε σκοταθ'η, πολεμώντας σαν ήρωας,
'όπως συνήθιζόταν τότε, αλλά ή καρδιά της της
έλεγε πως όχι. Πως ήταν ζωντανός. Και τον πε-
ρίμενε. "Ετσι τ'α χρόνια περνούσαν, μα ή αγά-
πη δεν έσβηνε, ούτε και ή 'ελπίδα να ξαναδ'η
έκείνη τον Δημήτρη.

Και μία φορά πράγματι, τον ξανασυνάντησε
τελείως 'εαφνικά.

— Και αυτή τη φορά έφυγα τρέχοντας, διη-
γήθηκε στην 'εγγονή της ή γρηά κυρία.

— Μά γιατί;

"Η γιαγιά χαμογέλασε. Πάλι ξαναγύριζαν
στο νού της εικόνες μακρινές, και είδε τον 'εαυ-
τό της να τρέχει, σαν να πετούσε, αγγίζοντας
μόλις τη γ'η, με το πρόσωπο φλογισμένο. Τρα-
βώντας με τό 'ενα χέρι τό λουρί πού σκύλου της,
και με τό άλλο κοινωνώντας την τσάντα με τ'α ψω-
νιά. "Επί χρόνια και χρόνια είχε όνειρευτ'η την
καινούργια της συνάντηση με τον Δημήτρη. "Ε-
πί χρόνια θγαίνοντας από τό σπ'ίτι της γινόταν
δυο φορές γι' αυτόν, γι' αυτόν δοκίμαζε χνείσμα-
τα και χαμογέλα μπροστά στον καθρέφτη.

"Εκείνο τό πρωί όμως πήρε τό σκύλο από τό
λουρί, και δ'ηκε διαστικά στο δρόμο.

— Πάω για ψώνια είπαε στη μητέρα της, και
κατέβηκε με την ποδιά, μαζεύοντας 'όπως 'όπως
τά μαλλάκια της, στην κορφή τού κεφαλιού της.

Και, 'εαφνικά, θγαίνοντας από τό μανδ'ηκο,
τόν είδε, μπροστά της, σ'α να μην 'έκανε τίποτ'
άλλο 'εκείνος τόσα χρόνια, παρά να στέκεται 'ε-
κεί και να την περιμένει.

Οι γυναίκες σκέπτονται πολ-
ύ, αλλά δεν σκέ-
πτονται την ώρα που πρέπει. Αυτή, επί χρόνια
δεν είχε τίποτ' άλλο στο νού της 'εκτός απ' αυτή
τη συνάντηση, και μόλις τον είδε, τό μόνο πού 'ε-
κανε ήταν να δ'ωσει μία κλωστή στο σκύλι, και
να αρχίσ'η να τρέχει. Μά τί τρέξιμο. Θεέ μου, ή-
ταν 'εκείνη. Σ'α να είχαν πάρει φωτιά οι φούστες
της. "Ο κόσμος την έβλεπε και γελούσε.

Της φαινόταν πως σε όλη της τη ζωή δεν
έκανε τίποτ' άλλο παρά να τρέχει για να συναν-
τήση αυτόν τον άνθρωπο, και συναντώντας τον
αρχίξε πάλι να τρέχει προς την αντίθετη κατεύ-
θυνση για να τον αποφύγει. Τί παράξενη μοίρα!

— "Εβαλα και γ'ω τ'α κλάματα σαν και σ'ένα
μόλις έφθασα στο σπίτι, είπα ή γιαγιά. Θά ήθε-
λα να τ'α π'ω όλα στη μητέρα μου να ξεθυμάνω,
αλλά όταν με ρώτησε τί έχω, της 'απάντησα:

— "Εσπασα τ'α αυτιά!

— "Υστερα; ρώτησε ή Πάολα, 'όπως τότε πού
ήταν μικρή και ή γιαγιά της διηγόταν 'ενα παρα-
μύθι.

— "Υστερα, παντρεύτηκα τών παπ'ου σου.
Καταλάβαινα πως έπρεπε να κάνω κάτι για ν'
αντιδράσω στα αίσθητά μου. "Ισως 'ετσι θε-
ραπευόμουν, σκέφθηκα. Δεν μπορούσα να περά-
σω όλη μου τη ζωή, κινηώντας κάτι, πού μόλις
πήγαινα να τ'α άγγίξω, γλυστρούσε και έφευγε
μέσα από τ'α δαχτυλά μου. "Ετσι παντρεύτηκα
τόν Ματτέο.

"Ο Ματτέο ήταν 'ένas άνδρας αυταρχικός, αυ-
στηρός, και ζηλιάρης. Πολλές φορές 'έκείνη ανα-
ρωτιόταν με αγωνία, τί θά γινόταν αν ξαναφαι-
νόταν στη ζωή της ο Δημήτρης.

Και ο Δημήτρης ξαναφάνηκε, μία μέρα, 'ενα
άνοιξιάτικο πρωινό. Και δεν υπήρχε καν ο Ματ-
τέο γι'α να 'εμποδίση τη συνάντησή τους, δεν υ-
πήρχε ούτε αυτός ούτε οι 'ελπίδες του, και κείνη
ήταν 'ελεύθερη, 'όπως και πρώτα.

Περπατούσε ανάμεσα στο πλήθος και χαιρό-
ταν τό φώς και τον 'αέρα τού άπριλιάτικου πω-
νιού, 'όταν 'εαφνικά τον είδε. Τον είδε από μα-
κριά, π'ό ψηλό από όλους τους άλλους. "Είναι
αυτός; φώναξε μέσα της μία φωνή. Και αυτή τη
φορά προχώρησε σταθερά προς τό μέρος του,
σπρώχνοντας τό πλήθος πού την έμποδίζε να
περάση. "Είμαι 'εγώ; θά τού έλεγε. Και θά τον
φιλούσε μπροστά σε όλον τον κόσμο.

"Αλλά όταν έφθασε κοντά του, άντελέσθηκε
πως μία 'εαυθ'η κυρία περπατούσε στο πλάι του.
"Εκείνος έσκυψε, της 'είπε κάτι, και χαμογέλα-
σε.

"Ετσι έφυγε και αυτή τη φορά, έφυγε σπρώ-
χνοντας τό πλήθος, χωρίς καν να ζητά συγγώ-
μη.

Αυτή τη φορά δεν 'έκλαψε γυρίζοντας στο σπ'ί-
τι της. Αισθανόταν στο λαιμό 'ενα κόμπο π'ό πι-
κρό από τ'α δάκρυα.

Μία άλλη γυναίκα, π'ό 'εξυπνη 'ίσως από αυ-
τή, δεν 'έτρεξε όταν τον συνάντησε. Σταμάτησε
και 'ετσι, μπορούσε τώρα να περπατά ή δίπλα
του, πιασμένη από τό μπράτσο του 'ετυχισμένη.
"Ενώ 'έκείνη, με τη φυγή της πού της είχε γίνει
κάτι π'ό πάνω από συνήθεια, θά ήταν μόνη, π'ό-
ταν μόνη, να φεύγει τρέχοντας σ' αυτόν τον μεγά-
λο δρόμο της ζωής.

Αυτή ή 'εαυθαία κυρία, συνέχισε ή γιαγιά,
ήταν ή γιαγιά του. Και όμως 'εγώ 'εξακολουθώ-
σα να αγαπώ τον Δημήτρη—ή 'αργότερα αυτή
ήταν καταντήσε χρόνια—και να τον περιμένω.
Τί; Μία καινούργια συνάντηση.

— Και δεν τον ξαναείδες πιά; ρώτησε ή κο-
πέλλα.

— Πώς, 'απάντησε ή γιαγιά. "Αλλά ήμου-
ν πιά γρηά.

— Θά ήταν γέρος και κείνος, παρατήρησε ή
'εγγονή.

— Δεν τό πρόσεξα αυτό. "Αλλά γι'α μένα
τό ήξερα.

Είχε παρακολουθήσει με μελαγχολία κάθε
ρυτίδα πού γεννιόταν και 'έσκαβε τό πρόσωπό
της, κάθε άσπρη τρίχα πού φύτρωνε στα μαλλάκια
της. "Ηξερε καλά τη μορφή της. "Ηταν γρηά.
Πολύ γρηά. Και 'ετσι θέλησε να φύγει και αυτή
τη φορά. "Εκείνος όμως την 'ανεκνώρισε γιατί
για μία στιγμή τό βλέμμα του 'έλαμψε, και τη
σταμάτησε.

— Με συγχωρήτε, κυρία... της ψιθύρισε. Εί-
σαστε 'εσείς... Μαύ φαίνεται πως σ'ας γνωρίζω...

— "Οχι... όχι... Κάνετε λάθος, 'απάντησε 'ε-
κείνη, και 'απομακρύνθηκε προς την αντίθετη κα-
τεύθυνση. "Αλλά ή φυγή της ήταν άργη, βαρειά,
γιατί ήταν πολ-
ύ γρηά. Δεν μπορούσε πιά να
τρέξει.

— Φεύγοντας υπέφερα π'ό πολ-
ύ από τις ' άλλες
φορές, γιατί ήξερα ότι αυτή θά ήταν ή τελευταία
συνάντησή, 'είπα.

*

Τό δωμάτιο θυθίστηκε στη σιωπή. "Η Πάολα
κύτταξε τη γιαγιά της, αυτή την 'ερωτευμένη
γιαγιά, πού ξαναγύριζε σιγά - σιγά στην πραγ-
ματικότητα, και της χαμογέλουσε στοργικά. 'Ο-
πως όλες οι γιαγιάδες χαμογελούν στις 'εγγονές
τους.

— "Αν καιμιά φορά συναντήσουμε στο δρό-
μο αυτό τον κύριο Δημήτρη, θά μου τόν συστή-
σης γιαγιά; ρώτησε ή Πάολα.

"Η ηλικιωμένη κυρία κούνησε τό κεφάλι της.

— Δεν θά τον συναντήσουμε, 'είπα.

"Η Πάολα την κύτταξε 'ερωτηματικά.

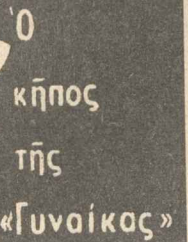
— Γιατί; ρώτησε.

Δεν μπορούσε να περάση από τη σκέψη της
μικρός αυτής κοπέλλας πως ή ζωή κάποτε έχει
και τέλος... "Ετσι 'επέμενε να μάθη:

— "Η μήπως δεν θέλεις να μου τόν συστή-
σης, ζηλιάρη, ρώτησε πονηρά ή Πάολα.

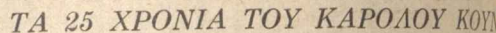
— Δεν θά τον συναντήσουμε, 'επ'ανάλαβε ή
γιαγιά.

Θά τον συναντούσε αυτή μόνη της σε λίγο.
"Ισως. Πως μπορούσε να 'έξη κανείς. Και πε-
ρίμενε αυτή την τελευταία συνάντησή ήσυχ'α, γα-
λ'ηνεα, χωρίς διασύν. Την περίμενε από τότε
πού είδε τό όνομα τού Δημήτρη στην 'εφημερί-
δα, μέσα σε '

Ἡ νῆλεια εἶναι πολὺχρονον φυτὸν καὶ ῥίζα τῆς πατάτας. Ἀπὸ τὰς Μάρτιου μέχρι τῆς 15 Μαΐου, εἰς τὴν ἐποχὴν ποτὶ πολλὰς λαοφάνεται. καλλιέργειαν τῆς εἶναι πολὺ εὐκόλως ἡ Αγοράζοντες μὲν τὴν νῆλειαν πατάταν, ἄλλοι γὰρ οὐκ ἐκτρέφουσιν αὐτήν. Εἰς τῆς φυτεῖας τοὺς ὁλοκλήρους μέσας σὲ καλοκοπόμενον καὶ ἀπὸ τὸ χῶμα καὶ μέσα σὲ λακκάκια παρὰ σκεπαζόμεν κατόπιν μὲν λίγο κοπρῶς χωμα εἶτε καὶ τῆς χωρίζουσ μὲν προσοχὴ διωκ, γιὰ ν' ἀφήσουμε σὲ κοφθεὶ 2—3 ὥματα σὺ κοψίβι. Μολις χωθῇ μέσα σὺ τὸ χῶμα ἡ ἀνάπτει. Ἐξ τῆς εἰναι πλέον ραχιδία. Χρεῖται διωκ προσοχῇ. Ἡ νῆλεια πατάτα ἔχει τὸν θά φυτρῶσιν γιὰ ν' αἰγίνουσιν μεγὰλα τὰ ἀνθῶ. φαίρουσι 1—2 καὶ αἰνίσουσιν ἄλλὰ τὸσα ἡ καὶ ἕνα. Τὰ ποτίζουμε τὴν κτικὰ 2—3 φορές τὴν ὁδοῦσα.

ΕΡΜΟΥ 37 — ΑΘΗΝΑΙ

σάρχης (που είναι συνήθως και πρωταγωνίστρια), ή πρωταγωνίστρια, ό σκηνοθέτης.

Καθένας από όλους αυτούς βλέπει το έργο με διαφορετικό πρίσμα. 'Ο έπιχειρηματίας, πρώτα - πρώτα, το βλέπει σαν... προϋπολογισμό εξόδων. Γι' αυτόν ιδωδέστερο έργο είναι εκείνο που έχει τα λιγότερα

Φάνης Κλεάνθης

Εὐτυχῶς ἡ ἐπιστημονικὴ προοδὸς εὐ-
 τῆς ἐποχῆς μας δὲν περιορίζεται
 σιτο νὰ ἐπινόη ὄπλα ὀλέθρου.

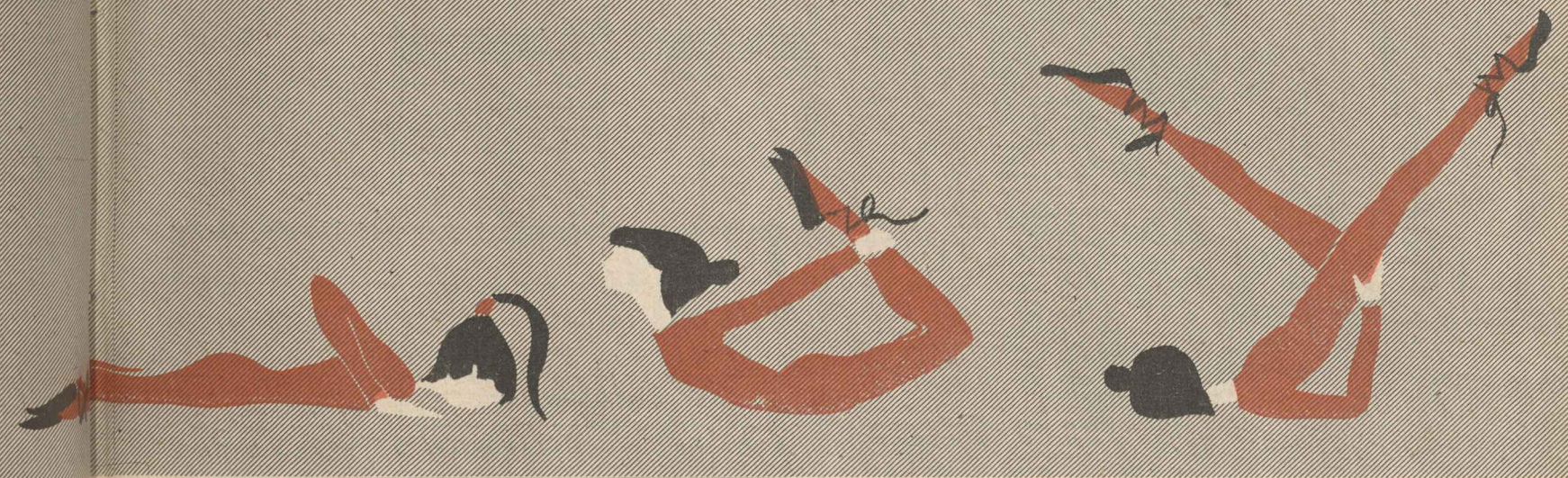
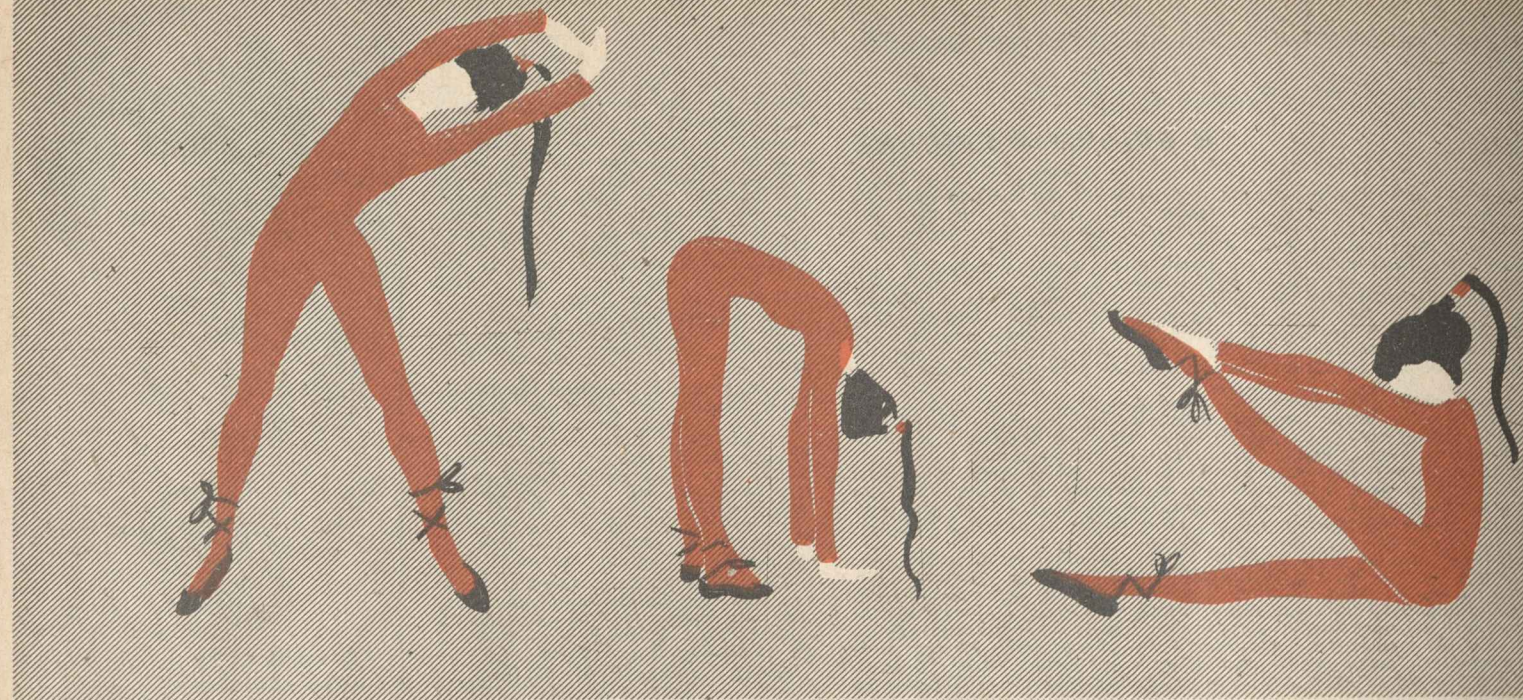
Θα πρέπει όπωσδηποτε νά κάνετε
αλπίγγυραφία πρὸς έλεγχο τῆς δι-
ατότητας τῶν σαλπίνγων. Έάν οἱ
σισδοξία, τὸ μπερδεμα τῆς γλώσσας
καὶ τὰ ἄλλα συμπτώματα ποὺ παρουσι-
άζει ὁ ἄνδρας σας, μοῦ δίδουν τὴν ὑ-

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

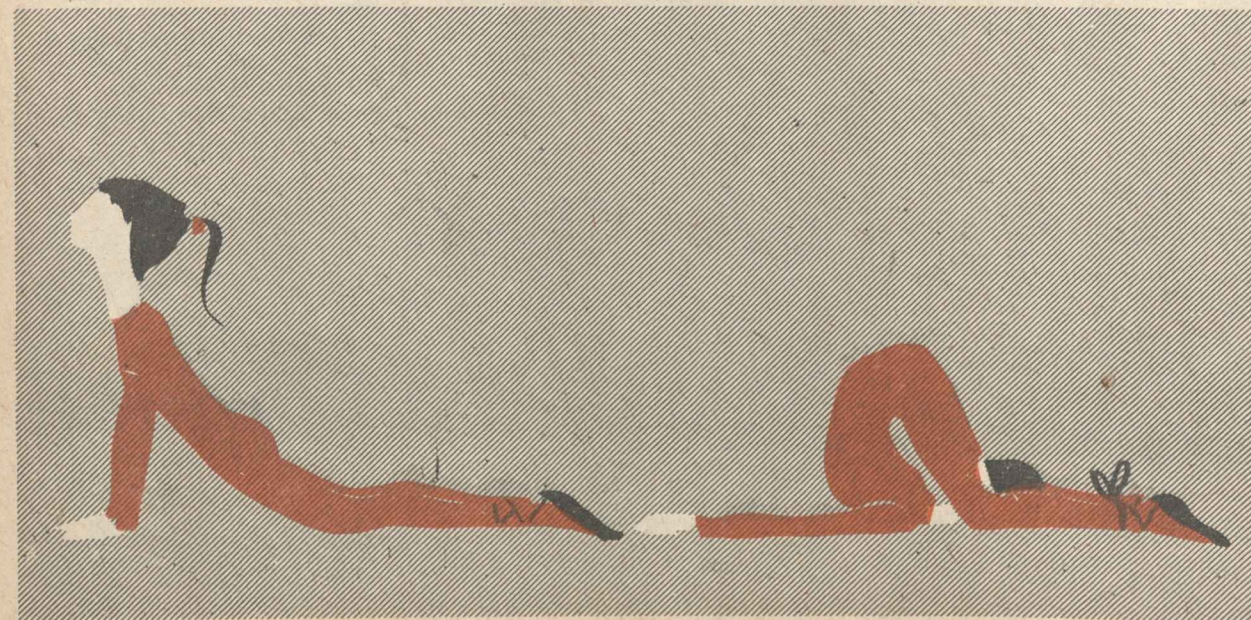
61

18

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΑΡΧΙΖΕΙ: ΕΝΑ, ΔΥΟ, ΤΡΙΑ...

Ο χειμώνας πέρασε πιά. Το βαρύ ντύσιμο, το θερμό άφθονο φαγητό, το κλείσιμο τις πιο πολλές φορές στο σπίτι, θα έχουν όπωσδήποτε επιδράσει όχι μόνο στον οργανισμό μας, μα και στην εμφάνισί μας. Ή άνοιξι όμως είναι η εποχή του ξανανειώματος. Γιατί να μη φροντίσουμε μέσα στο γενικό ξανάνειωμα της φύσεως να νοιώσουμε και μείς τη χαρά και την όμορφη της ζωής; Ν' αποβάλουμε τα περιττά λίπη, που ίσως μαζέψαμε το χειμώνα, να ξεμουδιάσουμε τα μέλη μας. Να κάνουμε λυγερά, κομψά, ευκίνητα κορμιά. Υπάρχει γι' αυτό ένας ευκολώτατος τρόπος: η γυμναστική. Οι ασκήσεις που σας δίνουμε θα σας βοηθήσουν να το επιτύχετε.

Η Α περίφημη γυμνάστρια Βεγε: «Αν όλες οι κοπέλλες και οι νεαρές γυναίκες, που στέκονται ώρες ολόκληρες μπροστά στον καθρέφτη εξετάζοντας την εμφάνισί τους, έπειδή το χρώμα του δέρματός τους δεν είναι καλό ή μέση και οι γάμπες τους είναι πολύ χονδρές, κατεβαλλαν προσπάθεια να κάνουν μια λογική γυμναστική ή να ασχοληθούν με ένα σπόρ, έστω και λίγο, θα έννοιωθαν τον εαυτό τους πολύ πιο ευδιάθετο και εύθυμο. Και θα είχαν σε λίγο απαλλαγεί απ' όλα τα μικροελαττώματα της όμορφιάς τους που τους προκαλούν τόση στενοχώρια!»

Να είχε άραγε δίκιο; Πιστεύουμε ναί. Πρώτα - πρώτα, γιατί με το σπόρ και τη γυμναστική βελτιώνεται η άναπνοη και η κυκλοφορία του αίματος. Ή καύσι του οξυγόνου γίνεται γρηγορότερη και φυσικά και των βλαβερών ουσιών, πρό πάντων του λίπους. Το λίπος ένασποτίθεται κυρίως στα μέρη εκείνα του σώματος που μπορεί να μείνει ανέκδοτο: στο λαιμό, στα μπράτσα, στους μηρούς και ιδιαίτερα στους γοφούς. Η εισπνοή περισσότερο οξυγόνο και η ζωηρότερη κυκλοφορία του αίματος μας κάνουν πιο χαρούμενες. Και κατά συνέπεια πιο κομψές. Να, λοιπόν, η καλύτερη ποσότητα οξυγόνου και η καλύτερη ποσότητα αίματος που μπορούμε να πάρουμε με το σπόρ και την κίνησι περπατώντας, κάνοντας γυμναστική, κλπ. Και τέλος, η γυμναστική και η κίνησι βοηθούν στην καύση του λίπους. Και έτσι, η γυμναστική και η κίνησι βοηθούν στην καύση του λίπους.

Κάθε κοπέλλα θα έπρεπε να ασχοληθεί με ένα σπόρ, κολύμπι ή τένις, ελαφρό άθλησμο ή γυμναστική. Δεν φθάνει όμως απλά μια πεζοπορία για να πάμε στο

γραφείο, κάνει θαύματα, νοιώθει κανείς πιο ζωηρό τον εαυτό του, χωρίς να υπολογίζουμε ότι έτσι δυναμώνουν οι μύες της μέσης, της κοιλιάς και των μηρών, ενώ ταυτόχρονα εξαφανίζονται οι διάφορες μικρές λιπαρές διπλές.

Τη γυμναστική κάθε πρωί θα πρέπει να την κάνουμε με την τακτικότητα και κανονικότητα που πλεόμαστε ή καθαρίζουμε τα δόντια μας. Έτσι θα απαλλαγούμε από τα «άσθη» σημεία μας.

Κάνουμε τη γυμναστική κάθε πρωί, πριν πλυθούμε, αν είναι δυνατό μ' άνοιχτο παράθυρο. Άλλα προσοχή! Δεν πρέπει να κάνουμε τις κινήσεις σαν ένα ρομπότ, με κρατημένη άναπνοη και σφυγμένους μύς. Αυτό δεν ωφελεί καθόλου, βλάπτει μάλλον. Το σπουδαιότερο είναι η κανονική εισπνοη και έκπνοη, η ρυθμική και όχι πολύ γρήγορη έκτελεσι των κινήσεων και, τέλος, οι σωστές ασκήσεις.

ΚΑΙ τώρα, τί είδους ασκήσεις θα κάνουμε; Θ' αρχίσουμε πρώτα - πρώτα από άναπνευστικές ασκήσεις. Μπροστά στο άνοιχτο παράθυρο, άνασπώνουμε τα χέρια σ' έκτασι, σηκώνουμε στα δάχτυλα των ποδιών και εισπνέουμε βαθιά. Ξαναπατάμε με τα πόδια των ποδιών και εκπνέουμε σκύβοντας προς τα εμπρός το επάνω μέρος του σώματος. Έπαναλαμβάνουμε ολόκληρη την άσκηση πέντε έως δέκα φορές. Άφου νοιώσουμε ευφορία και ζωηρόδα, άρνίζουμε από τα «απασπασμένα» παιχνίδια του σώματος, τα πόδια. Άπό τα άκατάλληλα πολλές φορές παπούτσια, οι μύες των ποδιών έχουν εξασθενήσει, αποτέλεσμα του οποίου είναι ένα κακό, άλύγιστο βάδισμα, που μπορεί να κάνει άχρηστο και να εκμηδενίσει και το άραιότερο φόρεμα. Τοποθετούμε, λοιπόν, παράλληλα το ένα στο άλλο και ταλαντεύουμε για λίγες στιγμές πάνω στα

δάχτυλα των ποδιών. Ύστερα τρέχουμε επί ένα ως δυο λεπτά στις άκρες των δακτύλων, ύστερα στις φτέρνες και τέλος στην έξωτερική πλευρά των ποδιών. Τέλος κινούμε μπρός - πίσω χαλαρά τα πόδια.

Και τα γόνατα όμως έχουν άνάγκη από την κίνησι. Γι' αυτό σηκώνουμε ψηλά εναλλάξ το δεξι και το άριστερο γόνατο ψηλά και το περιστρέφουμε με τη γάμπα μια φορά δεξιά και μια φορά άριστερα, ενώ το άλλο γόνατο μένει άκίνητο.

ΚΑΙ τώρα έρχομαστε στο πιο τρανό σημείο, στους γοφούς. Άνασπώνουμε πάλι οριζόντια το δεξι γόνατο, ενώ η γάμπα κρέμεται προς τα κάτω χαλαρώμενη. Φέρνουμε ύστερα την κνήμη πλάγια στον οριζόντιο μηρό και όσο παίρνει πιο πίσω. Την επαναφέρουμε πάλι στο πλάι, προς τα εμπρός και πάλι στη θέση έναρξης. Αυτό επαναλαμβάνεται και με το δεξι και με το άριστερο πόδι. Επίσης ταλαντεύουμε τις κνήμες μπρός και πίσω, περιστροφικά, επάνω - κάτω, ασκήσεις που είναι ωφελιμώτατες για τα «άσθη» αυτά σημεία.

Το ίδιο, που θα κάνουμε με τους γοφούς, ισχύει και για την κοιλιά. Οι μύες της δυναμώνουν με όλες αυτές τις ασκήσεις, που ωφελούν τους γοφούς. Μπορούμε όμως να προσθέσουμε και μερικές ασκήσεις για τους μύς της κοιλιάς.

ΞΑΠΛΩΝΟΥΜΕ τη καθόμαστε στο πάτωμα και σηκώνουμε άργα και τα δυο πόδια - πρέπει να είναι απόλυτος τεταμένο - προς τα επάνω, ύστερα τα κατεβάσουμε, αλλά όχι τελείως στο έδαφος, τα ξανασηκώνουμε, τα ξανακατεβάσουμε και ούτω καθεξής. Άπό την ίδια στάσι μπορούμε να κινήσουμε και τα δυο πόδια περιστροφικά. Τελειώνοντας, ξαπλώνουμε στο πάτωμα με τη ρά-

χη, σηκώνουμε το πόδι ψηλά, σπινθίζουμε τα χέρια πίσω από τους γοφούς και κάνουμε «ποδήλατο». Αυτό χαλαρώνει και δυναμώνει τους μύς.

ΜΕΤΑ την κοιλιά και τους γοφούς έρχονται οι άμμοι, το στήθος και η πλάτη, που η διαμόρφωσι τους έχει μεγάλη σημασία. Για να διατηρήσουμε ευκίνητη και ίσια την πλάτη, κάνουμε κλίσεις του κορμού, στρεφές του κορμού και μερικές άσκήσεις, που έχουν μεγάλη επίδρασι στους μύς της ράχης. Τέτοιες είναι οι ταλαντεύσεις του κορμού εμπρός και πίσω, η κάμψις του επάνω μέρους του σώματος με τελείως τεταμένη ράχη και η άνασπασί του. Μια καλή άσκηση είναι αυτή: Πεφτούμε μπρούμυτα με την κοιλιά στο πάτωμα, πιάνουμε τις άρθρώσεις των ποδιών με τα χέρια κι άνασπώνουμε με το επάνω μέρος του σώματος, κάνοντας έτσι ένα είδος «κούνιας με την κοιλιά. Το αντίστροφο πάλι, «κούνιας με τη ράχη, είναι ένα πολύ καλό είδος μασάζ. Ξαπνώνουμε με τη ράχη, μαζεύουμε τα γόνατα και τα ταλαντεύουμε επάνω στη στρουγγυλεμένη τώρα ράχη μπρός και πίσω.

ΤΕΛΟΣ, έχουμε τις ασκήσεις για το στήθος. Ένα θαύμασμο σπόρ για το δύναμα των μυών του στήθους είναι το κολύμπι. Μπορούμε το πρωί, για να δυναμώσουμε τους μύς αυτούς, να φέρνουμε τα χέρια μας κυκλικά μια εμπρός και μια πίσω. Ύστερα σηκώνουμε τα χέρια προς τα πλάγια και τα ξαναφέρνουμε με μικρές κινήσεις πάλι στη θέση τους. Πολύ δυναμωτικές για τους μύς του στήθους είναι οι ασκήσεις εστρηίξεως. Οι ασκήσεις αυτές γίνονται έτσι: Πέρφουμε μπρούμυτα με την κοιλιά, ύστερα σπινθίζουμε τις δυο

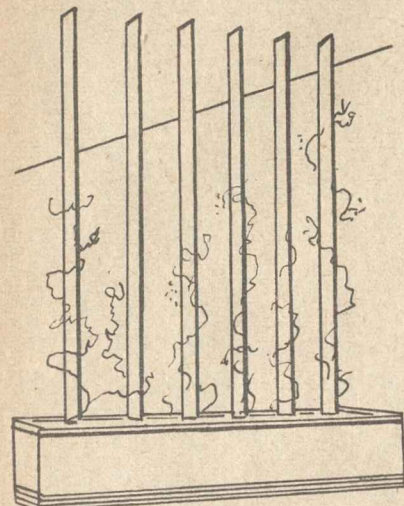
παλάμες χάμω, κοντά στους ώμους και με τεταμένο σώμα άνασπώνουμε. Κάνουμε τώρα μερικές άσκήσεις στη θέση αυτή: κάμπτουμε και τετνώνουμε τα μπράτσα και τραβιάσμε προς τα πίσω - επάνω στα πόδια και ύστερα φέρνουμε το σώμα προς τα εμπρός χάμω στο πάτωμα κι αρχίζουμε πάλι από τη θέση έναρξης. Ή άσκηση αυτή απαιτεί λίγη προσπάθεια, αλλά είναι ωφελιμώτατη για τους ώμους, το στήθος και τη μέση.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε και το λαιμό και το κεφάλι. Να μερικές άσκήσεις και γι' αυτά: περιστρέφουμε το κεφάλι μια φορά άριστερά, άλλη μια δεξιά ή το κάμπτουμε εμπρός και πίσω και ύστερα δεξιά και άριστερα. Είναι επίσης μια καλή άσκηση κατά της ένασποθέσεως λίκους στον τράχηλο και των συμπτωμάτων κοπώσεως και την όποια πρέπει να κάνουμε συχνά κατά την καθημερινή μας εργασία.

Το καλύτερο φυσικά είναι να κάνουμε κάθε πρωί όλες αυτές τις κινήσεις. Σίγα - σίγα θα τις συνθίσουμε και θα γίνουν κάτι το απαραίτητο στη ζωή μας.

Τα σπόρ είναι η προτιμότερη γυμναστική άσκηση, γιατί σ' αυτά το σώμα κάνει άβίαστα όλες τις κινήσεις. Πολλές γυναίκες ίσως δικαιολογηθούν πως δεν έχουν περιθώριο χρόνου να ασχοληθούν με τα σπόρ. Άς αφήσουμε τις δικαιολογίες. Ο καιρός υπάρχει πάντα για κείνον, που θέλει. Άφσινώθηκε σε ένα σπόρ και ίθα δήτε ότι η ζωή σας θα πάρη καινούργιο περιεχόμενο. Δεν είναι μόνο το σώμα σας που θα γυμνασθή αλλά και η ψυχή, που θα γεμίσει με ενδιαφέρον. Θα νοιώσετε περισσότερο ζωντανή, περισσότερο ευδιάθετη και χρήσιμη στη ζωή, γεμάτη αισιοδοξία και χαρά.

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

ΣΧ. Α'

ΛΟΥΙΖΑ: Το μεγάλο χώρο της εισόδου θα τον χωρίσετε στα 2,30 με κάθετες πηγές ξυλινές πλάτους 0,10 π. πάχους 0,02 διαμένοντες στο χρώμα των κουφωμάτων. Οι πηγές θα ξεκινούν από μια βάση ύψους 0,40 και θα περιματίζονται εως το ταβάνι του δωματίου. Θα απέχουν δε μεταξύ τους 0,15. Το παράθυρο αυτό θα έχει συνολικό μήκος 1 μ. 55 δηλ. θα αφήνουμε ελεύθερο χώρο για το πέρασμα 1 μ. (βλέπε σχ. Α'). Κρεμάστρα δεν θα βάλετε στο προαύλιο αλλά μια κονσόλα με καθρέφτη. Στο βάθος όπου είναι ο μπουφές δεν θα τοποθετήσετε καθρέφτη διότι θα αυξήσει την εντύπωση, που δημιουργεί που είναι στενόμακρο. Ένα όμοιο κάδρο μπορεί να τον αντικαταστήσει.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ: Γιαννισά: Δημοσιεύω το σχέδιο του επίπλου (Σχ. Β) το οποίο θα εμπεριέχει τις ανάγκες σας. Περιλαμβάνει ντουλάπα για τα φορέματα, σιδουιέρα, ντουλάπι για τα παπούτσια, γραφείο πτυσσόμενο, τουαλέτα και βιβλιοθήκη. Η ντουλάπα, σιδουιέρα, ντουλάπι και γραφείο αποτελούν ένα ενιαίο κομμάτι. Η βιβλιοθήκη είναι μια απλή εταίερα (ράφια) που αναρτάται στον τοίχο και συμπληρώνει το τμήμα του συνόλου άνω αριστερά. Το τραπέζι αποτελείται από μια πινακίδα πλάτους 40 π. η οποία κινείται όταν κλείνει μεταξύ του κατακλιού της σιφονιέρας και του κάτω μέρους

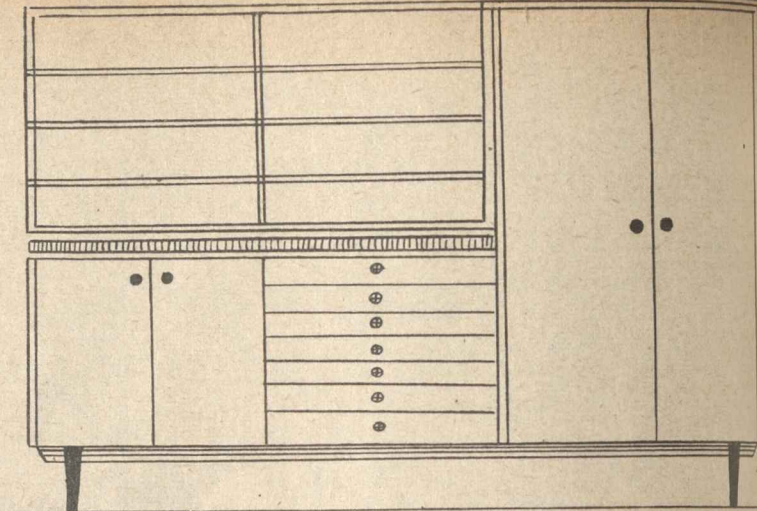
της εταίερας. Άνοίγει όταν το χρειαστούμε δια περιστροφής με τη βοήθεια ενός αλυσίδα που θα τοποθετηθεί στο άνω δεξιά τμήμα της. Εάν χρησιμοποιήσετε κρεμάστρες στη ντουλάπα τότε το βάθος της πρέπει να είναι 55 π. τουλάχιστο και ο αυτί την περιπτώση θα προεξέχει από το άλλο τμήμα του επίπλου το οποίο δεν πρέπει να υπερβαίνει τους 40 π. να είναι κομμάτι. Εάν δεν χρησιμοποιήσετε κρεμάστρες αλλά αγγίστρα τότε θα γίνει το ίδιο βάθος ολόκληρο το επίπλο δηλ. 40 π. Το σχ. Γ. δείχνει την κάτω του επίπλου όταν η πινακίδα του γραφείου είναι ανοιχτή.

Π. ΜΙΧ. Θεσσαλονίκη: Από τα τρία προσχέδια του διαμερισμάτος σας δυστυχώς δεν με ικανοποιεί κανένα. Ενώ ο χώρος που διατίθεται για το υπό κατασκευή διαμερίσμά σας έχει όλα τα προσόντα για να δημιουργηθεί ένα άριστο σπίτι εν τούτοις και το καλύτερο εξ αυτών το υπ' αριθ. 3 παρουσιάζει βασικά ελαττώματα από άποψη λειτουργίας. Ο χώρος πρέπει βασικά να διαιρεθεί σε υποδοχή, καθημερινή χρήση όπου και τα υποδωμάτια και σε εξυπηρέτηση του ιατρείου. Οι βοηθητικοί χώροι καθώς το λουτρό και η κουζίνα πρέπει απαραίτητα να τοποθετηθούν σε θέσεις που να εκπληρώνουν άμεσα τον σκοπό τους. Δηλ. το λουτρό θα είναι μεταξύ ή κοντά στα δύο υπνοδωμάτια. Η κουζίνα κοντά στους χώρους υποδοχής και στο καθημερινό. Το ιατρείο και η αίθουσα αναμονής σε δύο κάπως ανεξάρτητα. Έκτός όμως των βασικών αυτών στελεών παρουσιάζονται και λεπτομερείες. Η ντουλάπα π.χ. του υπνοδωματίου δεν είναι πραγματικά εντοιχισμένη. Νομίζω λοιπόν ότι το σχέδιο του σπιτιού σας πρέπει να μελετηθεί πολύ άκριτα.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ τηλ. 812-222.

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ: Το μόνο που μπορώ να σου πω είναι πως πρέπει να σταματήσετε να τον βλέπεις. Έτσι κι αν ο αγαπών αληθινά δεν μπορεί να σου προσφέρει τίποτα αφού είναι παντρεμένος. Θάνατος με μια καθαρή τρέλα να γάστει τον άραβανιστικό σου πόντο τον αγαπών για μια περιπέτεια μ' έναν παντρεμένο που δεν αγαπάς, όπως κατ'αρχάς, αλλά λυπάσαι. Εκείνος όμως δεν σε λυπάται και δεν σκεφτείται ότι αυτό είναι η καταστροφή σου. Συλλογίζεται μόνο πως θα περάσει εύκολα

ΣΧ. Β'

ΣΧ. Γ'

τις λίγες ώρες μαζί σου, πως θα νοιώσει σαν νέος φλερτάροντας με μια κοπέλα. Μα δεν είναι έτσι. Σταμάτησε κάθε έμφυση μαζί του πριν νιώσει άρα γι'αυτό θα μετανοήσει πικρά. Μην σκεφθείς τη θεραπεία σου. Έν ανήλικη φαντασε σε άλλο γιατρό ή συνέχισε τη φάρμακα που σου έδωσε. Αυτές οι καταστάσεις θεραπεύονται μόνο με φάρμακα. Δεν είναι τίποτα σπουδαίο που πρέπει να τις παρακολουθεί καθημερινά γιατρός. Πες του πως είναι καλύτερα και για τους δυο σας να ξεχάσετε ότι έγινε και να διακόψετε. Να επιμένεις δε στην απόφαση αυτή.

ΜΟΥΡΑΝΟ: Συγκινήθηκε με το γραμματάκι σου, αγαπητή μου φίλη. Νομίζω πως θα μπορούσες να του κάνεις ωριμότερες κινήσεις. Να του γράψεις δηλαδή πως προκύπτει νόσος στην Ελλάδα και βάλελε να τον δες. Ότι έχεις μεγάλη επιθυμία να τον γνωρίσεις κλπ. Το ταξίδι να το θεωρήσει μάλλον δέξαιο όποτε θα δες πως θ' αντιδράσει. Μπορεί να κρύβει κάτι. Η γράψω πως προκύπτει νόσος στην Ελλάδα, ότι είσαι υπονοούμενη να σκεφθείς ωριμότερες καλές προτάσεις και λυπάσαι με τη σκέψη πως μπορεί αυτή η αλληλογραφία να διακοπεί κλπ. Έτσι η ίδια η ενδιαφερομένη θα βρει κάποια εφόρμη για να προκαλέσει μιαν αντίδραση. Εκ μέρους που και να κανονίσεις τη θέσι σου. Θάνατος παράλογο να νάνης ευκαιρίες μιας καλής αποκατάστασης για κάποιον που δεν έχει γνώσεις προσωπικά. Η φαντασία μάς παίζει πολλές φορές άσχημα παιχνίδια. Προσέξτε και προσπαθήστε να τη χαλιναγωγήσετε.

ΑΔΕΛΦΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ: Να κρατήσετε και συ την ίδια διαφορετική στάση απέναντί του. Άφες τον να σε γνωρίσει αλλά να αποφεύγεις να του δώσεις ιδιαίτερες και χωρίς να του κάνεις καμιά οποιαδήποτε παραχώρηση. Είμαι βέβαιη πως γρήγορα θα πάρει μια απόφαση και η όχι. Φοβάμαι πως θέλει να περνά εύκολα χωρίς δέξαιο να αποκλείει και μια εύχρη λυσι τελικά. Πάντως δεν είναι άκολλη δέξιος για το αίσθητά του. Γι' αυτό χρειάζεται να φανεί σου πιο δυνατή. Να μην καταλαβαίνει την άδυναμία σου.

ΑΓΑΠΗ ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΔΑ: Έπιμένω και πάλι πως πρέπει να κρατήσετε μια αδιάφορη στάση. Μα να μην φαίνεται προσποιητή. Νάσαι εύγενική, αδι-

άφορη σαν να είναι κάποιος άλλος. Ποτέ να μην το λες τίποτα άλλο από το όνειρό σου. Να δες πως θα αντιδράσει. Όταν αποφασίσεις να απορρίψεις τη διαφορά σου γίνονται τα Σεπτέμβριο. Η διαφορά σου είναι: Χαρακτήριο Οικονομική Σχολή. Καλλιθέα, Αθήνα.

ΝΑΤΑΣΑ Μ: Αυτά που μας ζητάτε είναι πολύ δύσκολα. Δεν γράφετε τί διαμερίσματα θέλετε και που το θέλετε. Εύκολος πάντως γίνεται πολλές, αλλά θα πρέπει να έχετε 200—300 λίρες για προκαταβολή.

ΕΙΡΗΝΗ ΦΑΝΗ. Πάθος—Κύπρου: Αν έχετε ταλέντο, όπως γράφετε, στείλτε μας θρούλους της Κύπρου.

ΝΟΡΜΑ. Λεμεσός: Θα δημοσιεύσουμε.

ΜΠΙΤΣΑ ΟΣΚΑΡ. Καμερούν: Δεν καταλάβαμε τίποτα από το γράμμα σας. Γιατί δεν γράφετε ελληνικά;

ΑΝΟΙΣΜΕΝΗ ΓΑΖΙΑ: Το κραγιόν που θα σας πηγαίνει θα ήταν το ανοιχτό ροζ. Όχι όμως να τρελά προς το μπλε. Για το ύψος σας 1,53 π., οι άνω νίκες αναλογίες είναι βάρος 48 κιλά στήθος 84,5 π., μέση 56,5 π., περιφέρεια 86,5 π., μηρός 48,5 π., γάμπες 32,6 π.

ΑΓΝΗ ΔΑ: Με τις γυναικείες άσκειες θα είχατε αποτέλεσμα εάν είχαν μια ελάχιστη διαφορά τα πόδια

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

«ELLE»
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΠΟΠΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ
ΟΔΟΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 21
ΤΗΛΕΦ. 617-360

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ
Ειδικός στοματοχειρουργός
«Ηπατολόγος»
Δέχεται: δόξ Μακεδονίας 7
ώραι 5—8 μ.μ. και επί συνεντεύξει — Τηλέφ. 815-250

εστιάται από το τραπέζι σας. Άνοίγει το κέντρώ σας από το κέντρο του υαφώματος και αν θέλετε μπορείτε να προσθέσετε τετράγωνο. Το κουκούλα-ρικό είναι είναι καλό, αλλά δεν έχει πολύ κόλλα για να στέκεται εκτός αν το κολλάτε συχνά.

ΟΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΝΤΙΑΝΑ Τ: Τα φυσικά προσόντα σας είναι περιόφια για το θέατρο και τον κινηματογράφο. Βασική όμως προϋπόθεση είναι το ταλέντο. Παράλληλα πρέπει να ηλιθώσετε με άδραστη ύλη και επιμονή για να επιτύχετε. Να πάρετε και την απόφαση ότι πρέπει να τα παίξετε όλα για όλα. Θα σας συμβούλευα να αλλάξετε γνώμη. Πιστέψτε με πως και αν ακόμη επιτύχετε οι γασ-είς είναι ελάχιστες μπροστά στις θυσίες και στις λύπες που θα έχετε περ-σεί. Άλλες που δεν μ' άκουσαν και ρί-χθηκαν σ' αυτόν τον άγωνα μετανοή-νουν πικρά. Και διέθεταν εξαιρετικά προσόντα καθώς και ταλέντο. Πάντως εάν αποφασίσετε ο μόνος τρόπος για να δοκιμάσετε να είστε να φοιτήσετε σε μια δραματική σχολή. Από κει θα ηλιθώσετε με τα έσοδα που χρειάζον-ται. Θα αναπτύξετε και θα καλλιεργή-σετε το ταλέντο σας. Θα έρθετε δε μόνι το δρόμο σας αλλά και γω θα μπορούσα τότε να σας βοηθήσω.

Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: Διαβάστε ότι γράφω παραπάνω στη «Ντιάνα Τ.». Δεν είναι άρα μόνο που ληφάμι πως η απάντησή που θα σας δώσω στο δευτε-ρο ερώτημα δεν μπορεί να είναι άνοι-κη. Απαραίτητα για να φοιτήσετε σε σχολή πρέπει να έχετε κάποιο μισ-σού. Οι παρανοήτοι δύσκολα παίρνουν σκέψεις τελείως ακατάστατες. Διευ-θυναίς εταιρίων και παραγωγών υπά-ρουν πολλές να αυτό σε τί θα σας ω-φέληση. Και ρόλο να σας δώσουν ε-δώ και κει η άμωμη δεν είναι τέτοια αλλά σε λίγο σπάει. Αν σας συμπερι-σώ. Αν μένατε θέαση στην Αθήνα θα εί-ταν κάπως ευκολότερα. Σκεφθείτε τα όλα αυτά και έσπαγεστε μου, αν επι-μένετε.

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

...ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ ΔΟΥΒΟΓΙΑΝΝΗ, Με-σσηνή: Πληροφορίες για τη Χαρακτήριο Οικονομική Σχολή θα ζητήσετε από την ίδια τη Σχολή. Οι μαθήστε θα μπο-κτόρετε. Όταν αποφασίσετε να απο-ρρίψετε να διοριστείτε σε γυμνάσιο η-λέων ή σε κατώτερη οικονομική σχολή. Οι εξετάσεις γίνονται το Σεπτέμβριο. Η διαφορά σου είναι: Χαρακτήριο Οικονομική Σχολή. Καλλιθέα, Αθήνα.

ΝΑΤΑΣΑ Μ: Αυτά που μας ζητάτε είναι πολύ δύσκολα. Δεν γράφετε τί διαμερίσματα θέλετε και που το θέλετε. Εύκολος πάντως γίνεται πολλές, αλλά θα πρέπει να έχετε 200—300 λίρες για προκαταβολή.

ΕΙΡΗΝΗ ΦΑΝΗ. Πάθος—Κύπρου: Αν έχετε ταλέντο, όπως γράφετε, στείλτε μας θρούλους της Κύπρου.

ΝΟΡΜΑ. Λεμεσός: Θα δημοσιεύσουμε.

ΜΠΙΤΣΑ ΟΣΚΑΡ. Καμερούν: Δεν καταλάβαμε τίποτα από το γράμμα σας. Γιατί δεν γράφετε ελληνικά;

ΑΝΟΙΣΜΕΝΗ ΓΑΖΙΑ: Το κραγιόν που θα σας πηγαίνει θα ήταν το ανοιχτό ροζ. Όχι όμως να τρελά προς το μπλε. Για το ύψος σας 1,53 π., οι άνω νίκες αναλογίες είναι βάρος 48 κιλά στήθος 84,5 π., μέση 56,5 π., περιφέρεια 86,5 π., μηρός 48,5 π., γάμπες 32,6 π.

ΑΓΝΗ ΔΑ: Με τις γυναικείες άσκειες θα είχατε αποτέλεσμα εάν είχαν μια ελάχιστη διαφορά τα πόδια

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

«ELLE»
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΠΟΠΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ
ΟΔΟΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 21
ΤΗΛΕΦ. 617-360

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ
Ειδικός στοματοχειρουργός
«Ηπατολόγος»
Δέχεται: δόξ Μακεδονίας 7
ώραι 5—8 μ.μ. και επί συνεντεύξει — Τηλέφ. 815-250

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ
Ειδικός στοματοχειρουργός
«Ηπατολόγος»
Δέχεται: δόξ Μακεδονίας 7
ώραι 5—8 μ.μ. και επί συνεντεύξει — Τηλέφ. 815-250

και γέρια από το σώμα σας. Πάντως εάν σας ενδιαφέρει από το περιεχό-μα ζητήστε τη διεύθυνσή μου.

ΑΝΘΗ: Οι αναλογίες για το ύψος σας 1,71 είναι οι εξής: Βάρος 64 κι-λά, στήθος 92 π., μέση 65,5 π., περι-φέρεια 96,5 π., μηρός 57,5 π., γάμπες 36,2π. Βλέπετε ότι δεν έχετε και με-γάλη διαφορά στο στήθος. Η περιφε-ρεια τους ποσώντα το όποιον δεν φαί-νεται. Πάντως καλό θα σας κάνει να γυμνάσετε τους επιστήθιους μύς.

ΡΩΞΑΝΗ: Αυτή η αισθητική έγχρη-ση γίνεται. Έξ άλλου είναι ο μόνος τρόπος για να αποκτήσετε τα παθο-μένα αποτελέσματα. Γάρα, όσο για την τιμή, να υπολογίσετε γύρω στις 8—10 γιλιάρδες δρχ. Να μου στείλε-τε τη διεύθυνσή σας για να σας γράψω όνομα γιατρό της εμπιστοσύνης σας.

Μ.Ζ. Νηπρώτι: Δεν φαντάζεθε με πόση συγκίνηση εδιάβασα το γράμμα σας. Νοιώθουμε υπερφάνεια όταν ανα-γνώστους με γράψουν από την Α-μερική όχι μόνο γι' αυτό, μες όσον συγχρησθήρα για το περιεχό-μα που αναμφισβήτητα το αξίζει αλλά και να ζητήσουν τις συμβουλές μας. Τώρα για τα γαλλικά μακιγιάζ που θα χρησι-μοποιήσετε και που υπάρχουν στην αγο-ρά είναι το «Ουβόν» (Oubon) κρέμα πλάκωντος θα τη ζητήσετε ως «ναίτ-κρίμη» οφ πλάσεντ.

ΙΩΑΝΝΑ: Έχετε μεγάλο δόξο να στενοχωρή-τε και μάθετε ότι αυτά σας επιδεινώνουν την κατάσταση του δερ-ματός σας. Ην ακόμη στα 16 χρόνια μας είναι κάτι το φυσικό, με λίγη κα-λή βέλπη θα περάσει. Καταπίνετε νά-πει να βάλετε στο μυαλό σας ότι ένα κορίτσι στην ηλικία σας δεν χάνει τίποτε από τη γοητεία του με το να έχει μερικά σπυράκια. Να μην το σκέ-πτεσθε, να γίνετε εθιμική και να έ-χετε ότι κανείς δεν σας καταπείνει. Τά-κοντας τα σπυράκια του προσώπου σας αλλά τη γάρι και ζωντανία του δερ-ματός σας και τόσα άλλα. Τώρα σείς δεν πρέπει ποτέ να τα πειράξετε και να κρατήτε το πρόσωπό σας σε απόλυτη καθαριότητα καθαρίζοντάς το με ένα ντεμακιγιάζ για έσο δερμά-προϊ μεσημέρι, βράδυ. Αποφεύγετε το σόντρενιμα (μυο πάνω στα ίδια τα σπυράκια να βάλετε) και κάθε λο-σιόν αστρέψαν για να μην ξεραθεί η κερατοειδής στιβάδα και πάση το δερμά σας ένα είδος ασφαις. Καθαρίστε έ-καμε ένας καθαρισμός σε ινστιτούτο.

ΜΑΙΡΙΛΙΑΝ: Το απότομο αδυνάτι-σμα χωρίς να λάβετε τα κατάλληλα μέτρα σας χάλασε την επιδερμίδα. Και να το έχετε υπ' όψι σας, όταν χαλά-σει κάτι δύσκολα επανορθώνεται. Προσ-παθήστε να τρέφετε με πολλές πρω-τεΐνες, κόρες, ωφον γάλα, χορταρικά κρπίνα και άλλες τροφές με περιεκτι-κότητα βιταμινών. Να περιποιηθείτε το δερμα σας καθαρίζοντάς το με ένα ντε-μακιγιάζ και κάνοντας μασάζ με μια τροφοδοτική κρέμα επί δέκα λεπτά η-μερησίως και αφιόντας την κρέμα α-πλάκων με ένα είδος ασφαις. Καθαρί-στε το δερμα ο ήλιος ή το κρύο και ο αέρας.

ΜΙΚΑ: Υπάρχουν πολλές βαδές συμ-πούν, όπως η «Βέλμα» που μπορείτε να τη χρησιμοποιήσετε και μόνη σας χωρίς προηγούμενα. Εξάλλου είναι α-τέστ (αφού ελστε αλλεργικός τύπος) σε μια τούφα από τα μαλλιά σας στο πίσω μέρος του ατιού σας. Άλλα δεν πρέπει να στενοχωρήσετε αφού έχετε β-βαιωθεί ότι η αναφυλαξία προέρχεται από τα θαλασσινά και τις κονιορώδες.

ΤΟΥΛΑ. Καβάλα: Εφόσον μω γρά-φετε ότι το στήθος σας έχει χαλαρώσει ηλέως δεν υπάρχει τρόπος θεραπει-ας εκτός από πλαστική έγχρηση.

ΡΑΝΙΑ: Μπορείτε να ανώσετε το γράμα των μαλλιών σας με χροματο-σαμπρούν της «Βέλλας». Αυτά πωλούνται σε όλα τα φαρμακεία. Όσο για το πρόσωπό σας που κάνει λεπτι-αλίστα όταν βάλετε πούδρα, είναι από-δειξη ότι ένε έσοδη τελείως, γι' α-υτό καθαρίζετε το 3 φορές την ημέρα με ένα ντεμακιγιάζ για έσο δερμά και μετά αμέσως από το ντεμακιγιάζ βά-τε μια πολύ λιπαρή και τροφοδοτική κρέμα την οποία αλείνετε μια ώρα ακόμη και μετά την αφαίρεση με ένα στεγνω-τικό. Αποφεύγετε να βάλετε πού-δρα μερικές ημέρες.

ΤΙΝΑ Μ. Κυτάθετε μην υποφέρετε από ανωμαλίες του πεπτικού συστήμα-τος ή των ενδοκρινών αδένων. Έπίσης πείστε σε ένα φαρμακείο να σας φτιά-ξουν μια λοσιόν (άπεσταμένο νερό ρεζορσινέ 1%). Θα εστιάσετε λίγη απ' αυτή και θα κάνετε κομπρέσες. Έπίσης πείστε μια κρέμα «Ανταμύλ» και κά-ντε αμέσως. Άλλα προπανάτος μην απο-γοητεύεσθε. Αυτό οφείλεται στην ηλικία σας και θα περάσει. Όπως άλλες βγάδουν σπυράκια εσείς έχετε αυτό το κοκκίνωμα στη μύτη.

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Αυτό το παιδί είναι γεμάτο ζωή!

Η Μητέρα του του δίνει κάθε μέρα ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ

Κ' έσείς πού έχετε παιδιά προσέξτε την ανάπτυξή τους. Δώστε τους το ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ που τα δυνα-μώνει, τα βοηθά να μεγαλώσουν, να φτιάξουν γερά κόκκαλα και σφιχτο-δεμένο σώμα.

Με το Ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ, σαν ρό-φημα ή σαν μαρμελάδα στο ψωμί και τα δικά σας παιδιά θα είναι πάντα γεμάτα ζωή.

ΝΟΥΝΟΥ
ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ
ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΛΕΠΤΗ ΣΙΛΟΥΣΤΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

Στην Γερμανία το ονομαζούν «βα-ματσουρό χορτο». Πράγματι αξίζει αυτόν τον χαρακτήρισμό, διότι αφαι-ρεί κιλά, διώνουν το περιττό πάχος, χωρίς να είναι κάτι επίνιχνο και χωρίς μεγάλη δίαιτα. Οι παχυσάρκες σε όλον τον κόσμο πιστοποιούν με συγκίνηση την αποτελεσματικότητα του. Προκύπτει για μια ανώμει εί-δικών χορτών και ανδρών, ένα απλό φυτικό παρασκεύασμα που πίνει κα-νείς σαν τσάι μία ή δυο φορές την ημέ-ρα. Έχει εύγευστη γεύση, κρατεί το σώμα λεπτό και εμποδίζει το νοση-ρό σχηματισμό παχυσαρκίας. Με το ρό-φημα αυτό και σχετική μόνο δίαιτα έ-χετε σε λίγον καιρό ένα έξοχο αποτέ-λεσμα. Αποκτάτε την σιλουέτα ενός μακριά και ευκάθε. το σώμα σας έλα-στικό και ευκάθε. Αν σας ενδιαφέρει μπορείτε να το βρείτε στα «Ελληνικά Φαρμακεία». Έγεται τασί Ρύκτηρ.

Είναι απόλυτως αβλαβές το Τσάι Ρύκτηρ. Θα σας βοηθήσει να αδυνατί-σετε τόσο εύκολα και εύγαστα, που θα μείνεται κατ'απλήρητοι. Προσφέρει μια αληθινή ευγενεία στους «γονόρους» που πάντοτε στις «χορδές». Αδυνατίζουν χωρίς να πε-θαίνουν της πείνας.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

Ειδικός στοματοχειρουργός
«Ηπατολόγος»

Δέχεται: δόξ Μακεδονίας 7
ώραι 5—8 μ.μ. και επί συ-
νεντεύξει — Τηλέφ. 815-250

Ζητούνται κεντήστρες διά την ΧΕΝ 'Αθηνών. Πληροφο-ρία Τρίτην Τετάρτην. Πέμ-πτην από 10 π.μ. — 1 μ.μ. εις τον 2ον όροφο του Κτι-ρίου Χ.Ε.Ν., 'Αμερικής 11.

Μιλουῦν τ' "Αστρα

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ - 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΚΡΙΟΣ

(21 Μαρτίου—20 'Απρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Μην υποκύπτετε στις αδυναμίες σας. Να μην βλέπετε αποκλειστικά το παρόν. Είναι συμφέρον σας να βάλετε τις βάσεις για την ομαλή εξέλιξη των μετέπειτα πραγμάτων.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Απριλίου): Μην είσαστε δύσκολη στην έκλογή σας. Εκτιμήστε το γεγονός ότι δεν σας επιβάλλουν ξένοι παράγοντες αυτό που θα πρέπει να αποφασίσετε μόνο έσείς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Απριλίου): Προσπικνέστε για το προσεχές δεκαήμερο είναι πολύ ευνοϊκές στον αισθηματικό τομέα. Όποιαδήποτε διαφορά και αν δημιουργήθηκε οι συνθήκες θα την εξαφανίσουν χωρίς ίχνος.

ΛΕΩΝ

(23 'Ιουλίου—22 Αύγ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Ιουλίου): Δεν πρέπει να αφήνετε την καρδιά σας να παροπλίζει και να μη μπορεί να διαλέξει. Πρέπει να δεκαορίσετε τα αισθηματικά σας και να αποφασίσετε μια και καλή χωρίς δισταγμούς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αυγούστου): Θα γίνει κάποια συνεννόηση που θα δημιουργήσει μια ευχάριστη κατάσταση. Αν όντε όμως ότι επαυλαυδάνεται η ίδια κατάσταση και τα πράγματα παρατείνονται σκεφθείτε πολύ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αυγούστου): Πρέπει να εξετάσετε τον εαυτό σας ψυχραιμία και να δώτε μπήκω αυτός φταίει για την εκκρεμότητα που παρουσιάζει η κατάσταση. εν γένει και η οποία δυσκολεύει τη λυσί.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(23 Νοέμβρ.—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): Οι αισθηματικές σχέσεις θα πάνουν προς μεγάλην σπουδή. Ικανοποιήστε μια μορφή πιο πνευματική, πιο ρομαντική. Τώρα έγκειται στη δική σας ικανότητα να μείνουν σ' αυτό το πεδίο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Πρέπει να είσαστε πιο προσεκτική και να ελέγχετε το λόγο σας πριν το εκστομώσετε γιατί μπορεί να προκαλέσετε χωρίς λόγο μια κατάσταση που κατ' πολὺ θα σας βλάψει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Είναι πιθανόν το πρόσωπο που αγαπάτε να είναι σάν και ο νεοπαλός διπλῶς πρώτος. Χωρίς να δώσετε εντύπωση προοδευτικής βοηθήστε την κατάσταση.

ΤΑΥΡΟΣ

(21 'Απριλ.—20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 'Απριλίου): Δεν ακολουθείτε το δρόμο που πρέπει στον αισθηματικό τομέα και αυτό μπορεί να σας βλάψει ανεπαρκώς. Αναθεωρήστε τη στάση σας και διορθώστε όσο μπορείτε τα λάθη σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Θα σας γεννηθούν αμφιβολίες για τα αισθηματικά τα πράγματα του προσώπου που σας ενδιαφέρει. Πάντως ενεργήστε χωρίς να εκδηλώσετε και αποφύγετε δημιουργήσετε σκηνή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Θα δεβαιωθείτε για τα ελκρινά και σταθερά αισθηματικά, τα οποία και πρέπει να εκτιμήσετε ανάλογα και στο εξής να μην φαντάζεστε καταστάσεις που δεν είναι καθόλου σίγουρες.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Σεπτ.—22 Σεπτ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αυγούστου): Αυτό που περιμένετε δεν θα συμβεί. Το δεκαπενθήμερο αυτό αλλά δεν πρέπει να απογοητευθείτε γιατί απλώς αναδύονται τα πράγματα χωρίς και να ματαιώνονται πραγματικά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Θα αποκτήσετε τη βεβαιότητα ότι σας αγαπούν. Όλα θα δοθούν ένα δρόμο κανονικό και τίποτα δεν θα προκύψει που θα μπορεί να σκοτεινιάσει τον ανέμελο ούρανό της αγάπης.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Με τη χάρη και την εξυπνάδα σας θα κατακτήσετε μια σημαντική επιτυχία στον αισθηματικό τομέα. Προσέξτε στο μέλλον πως θα πολιτευθείτε για να υπάρξει ευχάριστη συνέχεια.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρ.—20 'Ιαν.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Οι πιθανότητες για τον άσπερισμό σας αυτό το δεκαπενθήμερο περιλαμβάνουν μια άμισση γάμου. Δεν φαίνεται όμως αν αφορά εσάς προσωπικά ή ένα αγαπητό πρόσωπο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιανουαρίου): Θα πρέπει να ενοχλήσετε το θάρος σας για να εξουδετερώσετε τις αντιδράσεις που θα δημιουργηθούν εναντίον της αισθηματικής σχέσεως. Δεν πρέπει να δειλιάσετε καθόλου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 'Ιανουαρίου): Γύρω σας θα μελιώνεται σιγά-σιγά η ευτυχία και αυτή θα ολοκληρωθεί πολύ σύντομα. Από τη δική σας πλευρά κτίστε τη όσο μπορείτε πιο στέρεα. Μην περιμένετε, δοθείτε.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Δεν θα σημειωθεί κανένα αποφασιστικό γεγονός στον αισθηματικό τομέα. Θα έχετε όμως αρκετές ικανοποιήσεις μικρές που θα σας δώσουν ένα συναίσθημα ασφαλούς για το μέλλον.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): Αυτό που περιμένετε στον αισθηματικό τομέα θα έλθει ύστερα από λίγο και έτσι θα βρείτε τη νύμφη που περιμένετε και θα πάσουν να σας βασανίζουν οι διάφορες σκέψεις και οι αμφιβολίες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουνίου): Μη δείξετε ιδιαιτερή σπουδή. Δεν αποκλείεται όμως να πλησιάσει η στιγμή που θα επιτύχετε αυτό που θέλετε. Μάθετε όμως να περιμένετε χωρίς να διατάξετε και πολύ τα πράγματα.

ΖΥΓΟΣ

(23 Σεπτ.—22 Οκτωβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Το προσεχές δεκαπενθήμερο θα κινείται με καυχή για γνωριμία ή ίσως θα συναντήσετε ένα πρόσωπο που συνδέεται αισθηματικά με το παρελθόν σας. Η καρδιά σας θα χτυπήσει έντονα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Οκτωβρίου): Κάτι το άπροσδόκητο που θα συμβεί στον αισθηματικό σας τομέα θα σας κάνει να αναθεωρήσετε πολλές σκέψεις σας και να δώτε τα πράγματα τα αισθηματικά από άλλη σκοπιά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Οκτωβρίου): Θα καταστρώσετε καινούργια σχέδια για μια νέα ζωή αλλά θα ληστέ από αυτά το αίσθημα. Από σας θα εξαρτηθεί αν θα βρύνουν περισσότερα αυτά ή αυτό που μιλά στην καρδιά.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(21 'Ιανουαρί.—19 Φεβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 'Ιανουαρίου): Υπάρχει κίνδυνος οι σχέσεις σας να διακοπούν. Για να σώσετε την κατάσταση δείξτε υποχώρηση. Μη φοβηθείτε να υποχωρήσετε στις λεπτομέρειες για να κερδίσετε την ουσία έσείς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Εσείς κυνηγάτε την ευτυχία αλλά ο φθόνος των άλλων δεν σας αφήνει να επιτύχετε. Κλείστε περισσότερο στον εαυτό σας και αφήστε τους στον άχαρο αγώνα τους.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Τα φαινόμενα δεν είναι ολόκληρη η πραγματικότητα. Αυτό που φαίνεται τον εαυτό σας και αφήστε τους στον άχαρο αγώνα τους.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 'Ιουνίου): Θα δειχθεί μια προσέγγιση αλλά η προσέγγιση αυτή θα είναι μοιραία γιατί θα σας ανοίξει ένα μεγαλύτερο κύκλο, που ανώμαλα αυτόν θα προβάλουν διάφορες πολύ ευνοϊκές συνθήκες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουλίου): Μην ανακοινώνετε λεπτομέρειες από γεγονότα που ενδιαφέρουν αποκλειστικά εσάς και ένα άλλο πρόσωπο. Δεν μπορείτε να ξέρετε τί γρήγορα θα γίνουν αυτά που θέλετε να εκμυστηρευθείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουλίου): Θα συναντήσετε πολλές φορές με το πρόσωπο που αγαπάτε και θα μπορείτε να διαπιστώσετε ότι υπάρχει αλληλοκατανόηση και αμοιβαία εκτίμηση ιδίως δε στον αισθηματικό τομέα.

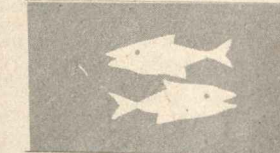
ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 'Οκτ.—22 Νοεμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 'Οκτωβρίου): Θα συναντήσετε πολλές φορές με το πρόσωπο που αγαπάτε και θα κάνετε περιπάτους ρομαντικούς αλλά αυτό δεν θα καταλήξει τώρα γρήγορα σε τίποτα το πολύ σημαντικό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Μη διατάξετε να διακόψετε ένα σπουδαίο συμφέρον σας. Έχετε υποχρέωση να κατοχυρώσετε τον εαυτό σας γιατί από σας εξαρτώνται και άλλα πρόσωπα που συνδέσθε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Δεν βλέπουμε καμία σημαντική μεταβολή, αλλά η ψυχική σας διάθεση δεν είναι τόσο καλή. Στο βάθος της ψυχής σας θα παραμείνει κάποια σκία μελαγχολίας. Περιμένετε διως.

ΙΧΘΕΙΣ

(20 Φεβρ.—20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—28 Φεβρουαρίου): Όλα δοθούν για την επιτυχία του ελεύθερου σας. Για να έχετε κάθε λόγο να είσαστε αισιόδοξη. Μη μεμψιμοιρήτε αν αν κάτι επουσιώδες δεν βαδίσει όπως θα το θέλατε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Μία παρεξήγηση με τους δικούς σας θα σας γαλήσει τη διάθεση αλλά μη διατάξετε να υποχωρήσετε προς όλα αυτά γίνονται για το καλό σας και μόνο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Προσπαθήστε να διορθώσετε πρώτα τις αδυναμίες σας και θα δώτε ύστερα πόσο πιο ευχάριστα θα εξαγάγετε τα πράγματα που σας ενδιαφέρουν πολύ. ΣΒΥΛΛΑ

Λύσεις

«ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΟΡΑ ΣΑΣ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ορίζοντες: 1) ΚΛΑΚ — ΑΤΟΝΟΣ 2) ΣΜΑ 3) ΠΑ — ΡΕΝΑΝ — ΕΥ ΙΚΜΑΣ — ΝΥΣΤΑ 5) ΜΕΣΤΟΝ 6) ΗΛ — ΑΙ 7) ΠΡΟΤΕΩΣ 8) ΤΟΣΚΑ — ΒΡΑΖΙΛ ΕΣ — ΑΛΤΑΙ — ΩΣ 10) ΝΟΝ 11) ΑΔΡΙΑΣ — ΛΥΡΑ. Καθ'έτως: 1) ΚΟΠΙΑ — ΠΤΕΡΑ 2) ΑΝ ΡΟΣ 3) ΑΣ — ΜΕΛΟΣ — ΟΥ ΚΟΡΑΣ — ΣΚΑΡΙ 5) ΕΣΙ — ΤΕΛΕΑ 6) ΑΙΝ — ΠΟΕ — ΤΕ ΤΣΑΝΤ — ΙΒΑΝ 8) ΟΜΝΥΟ ΡΙΟΛ 9) ΝΑ — ΣΤΑΖΑ — ΝΥ ΣΤΟΛΙΖΩ 11) ΣΟΥΑΝ — ΣΙΣΤΑ

ΤΟ ΣΠΑΣΜΕΝΟ ΚΟΙΛΕ

Οχι 40. 8πες: Ίσως δοθείτε 50. Λείπουν 10 γάντζες την μέρα, δηλαδή το 1/5 του συνόλου. Τη μέρα, δηλαδή το 1/5 του συνόλου. Τη μέρα, δηλαδή το 1/5 του συνόλου. Τη μέρα, δηλαδή το 1/5 του συνόλου.

ΠΕΝΤΕ ΗΜΕΡΕΣ

Προχθές, χθές, σήμερα, αύριο, μεθαύριο!

Ο ΥΠΝΑΡΑΣ

Από την πείνη γιατί η νύχτα Νότιο Πόλο διασκέδζει την νύχτα.

Η ΣΚΟΠΕΥΣΙ ΣΤΟ ΣΤΟΥ

Ο σκοπευτής κτύπησε τρεις φορές τον κύκλο που φέρει τα 7 (σύνολο 3X7=21), δύο φορές τον κύκλο που φέρει τον αριθμό Χ9=18) και μία φορά τον κύκλο που φέρει τον αριθμό 1, ήτοι 21+18+1=40.

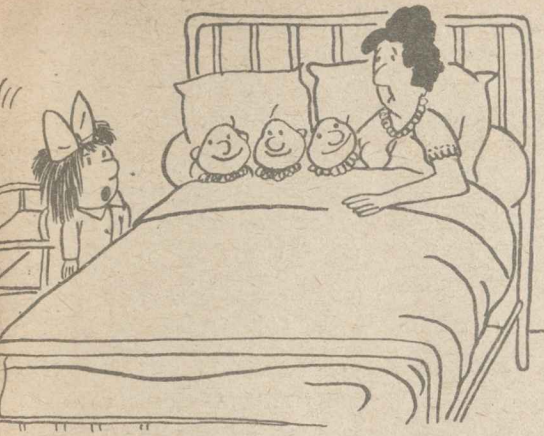
ΤΟ ΠΕΤΑΛΟ

3. Οι δύο ψαλιδιές θα γίνουν δείχνει η είκονα.

Διά να εξασκηθώσε τις ελπίδες σου εις το μέλλον και να μοίρα σ'ας επιφυλάσσει, σκεφθείτε την μόνη εν ελπίδα.

ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ
ANNA LEBENTH
Αριστοτέλους 109Α Πλατεία Βικτωρίας (Κυριακού) Τηλ. 810.563.
Δέχεται καθ' έγκαστην και 4—7.
Δίδονται απαντήσεις επί πιστολάς.

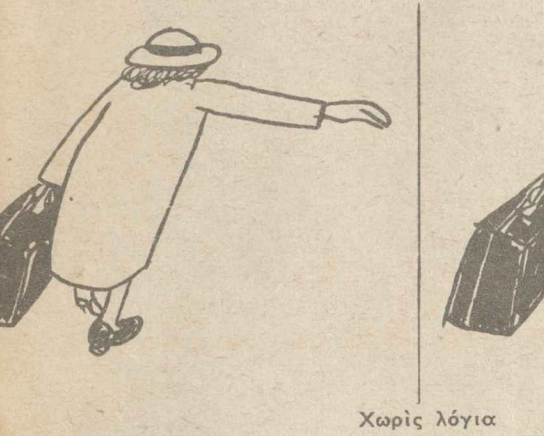
ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣ
ΟΔΟΣ ΚΩΛΕΤΤΗ 38
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ)
ΤΗΛΕΦ. 616-584
Σε 15 ημέρες μαθαίνετε να οδηγείτε αυτοκίνητο.
ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Κ. ΠΑΡΑΔΕΙΣ

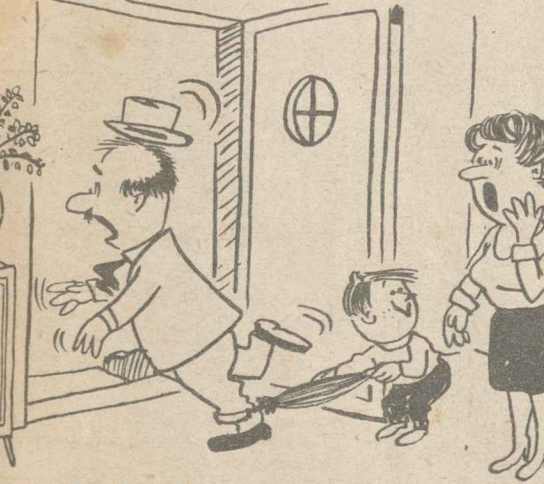
— Μά μου είχες πη ότι θ' αγοράζες μόνο ένα μωρό, μαμά.

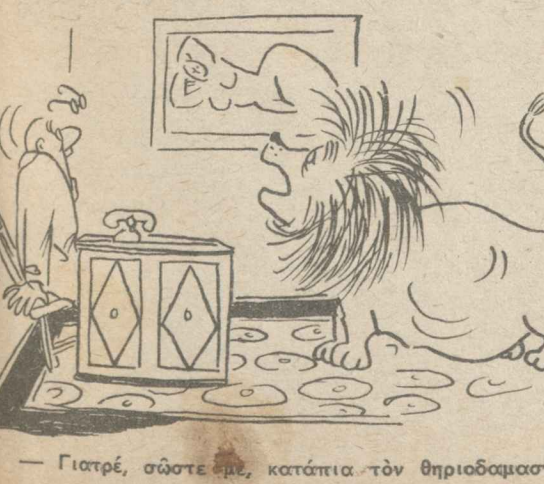
— Έχω την εντύπωση πως την αγαπάει.

Χωρίς λόγια

— Εύτυχώς που του το θύμισε του μπαμπά να πάρη την όμπρέλα του.

— Γιατρέ, σώστε με, κατάρπια τον θηριοδασαστή.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΟΔΗΓΟΣ

Θα στρίψει δεξιά.

Θα στρίψει αριστερά.

Δεν θα στρίψει καθόλου.

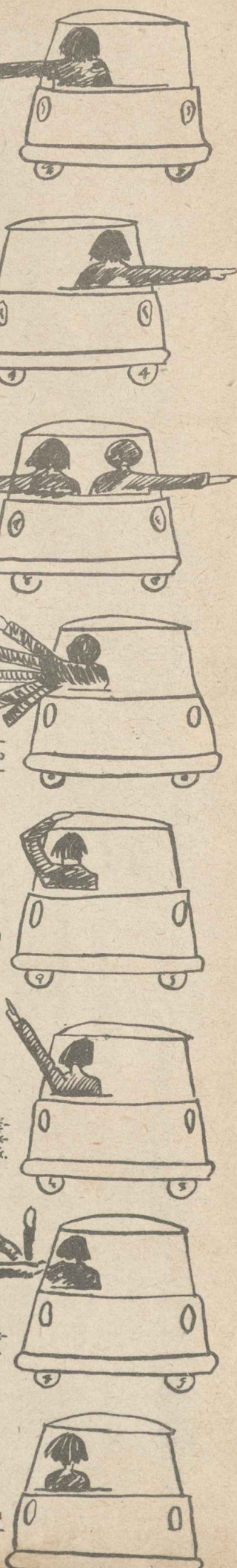
«Μη με σκοτίζετε, έχω όλη τη νύχτα μου».

Θέσις σταθ μενύσας.

Δείχνει ένα αεροπλάνο που πετά.

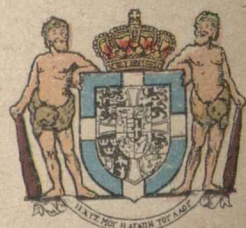
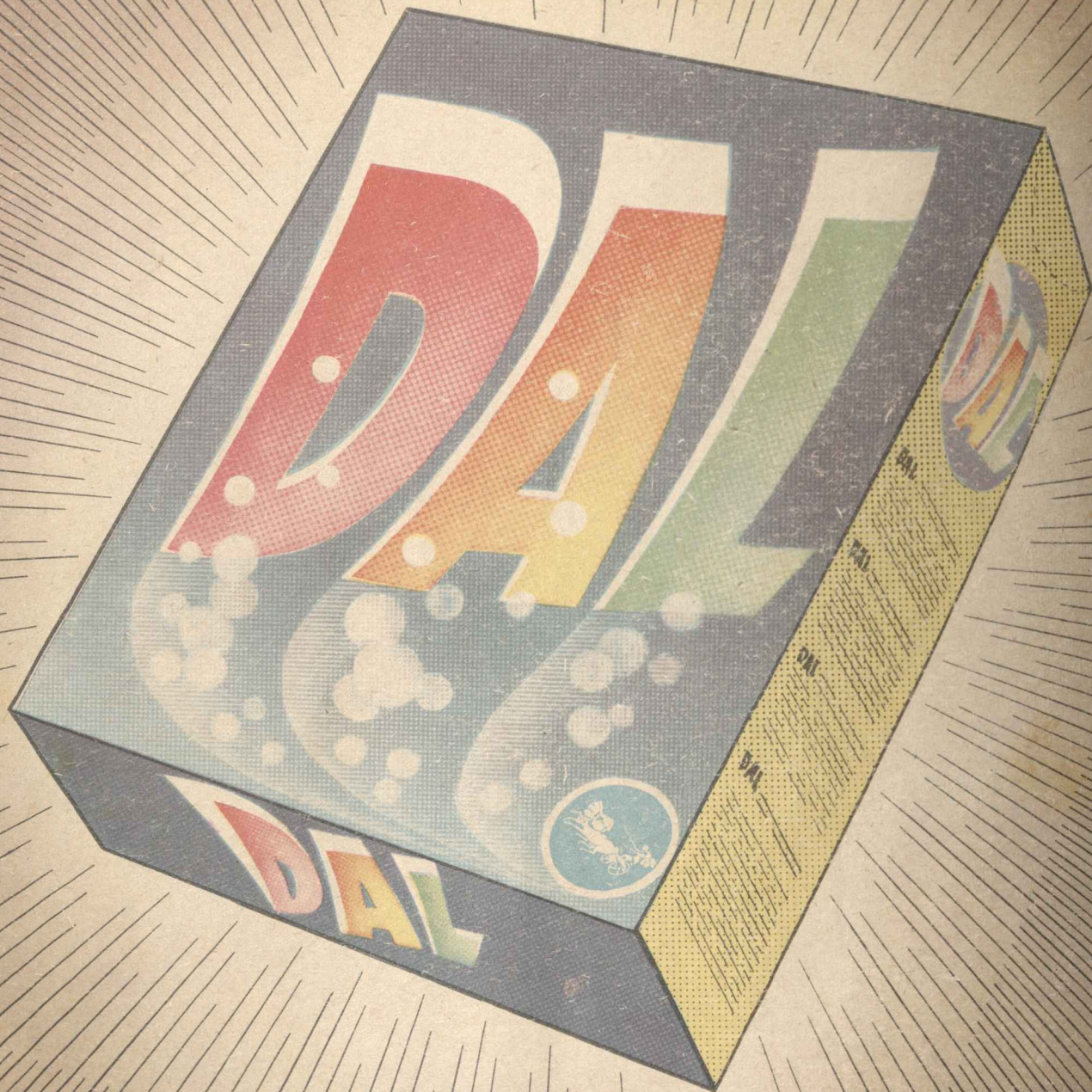
Έχει πάθει κράμπα.

Τί προετοιμάζει; Προσχή!!

ΓΝΩΣΤΑ
α) εγώ
β) εγώ
γ) εγώ
δ) εγώ
ε) εγώ
στ) εγώ
ζ) εγώ
η) εγώ
θ) εγώ
ι) εγώ
κ) εγώ
λ) εγώ
μ) εγώ
ν) εγώ
ξ) εγώ
ο) εγώ
π) εγώ
ρ) εγώ
σ) εγώ
τ) εγώ
υ) εγώ
φ) εγώ
χ) εγώ
ψ) εγώ
ω) εγώ

ΑΛΕΚΤΩΡ,

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΔΥΛΗΣ